Scanned with ACE Scanner

Scanned with ACE Scanner

စာမူကြိုတင်ခွင့်ပြုချက်အမှတ်(၅၅၅)
မျက်နှာဖုံးနှင့်ရောင်စုံပုံနှိပ်ခွင့်အမှတ်(၃၆-၁/၈၈

* ထုတ်ဝေသူ-

ဦးကိုကိုကြီး(မြဲ-၀၈၄၂)
'အချစ်တော်' စာပေ
၉/အရှေ့မြင်းပြိုင်ကွင်းလမ်း၊
တာမွေ ရန်ကုန်မြို့။

* ပုံနှိပ်သူ-

ဒေါ်ခင်စန်းရီ(မြဲ-၀၂၂၅၈)
'ပုလဲ' ပုံနှိပ်တိုက်၊
၂၈/၁၊ မန္တလေးလမ်း၊
ကန်တော်ကလေး၊ ရန်ကုန်။

Scanned with ACE Scanner

ထွန်းကြွယ်

"နေ့လမင်းသား ညိုင်းသမား"

(ပထမပိုင်း)

၄၁-[illegible]
ရွှေကူကျေးသမိတ်ဒေါ်၊ မန္တလေး

[illegible] စာပေ[illegible]တိုက်ခွဲ
အမှတ် ၂၂၁-၄[illegible]

အခန်း ၁။

နှင်းများထူထပ်စွာ ကျဆင်းနေသည်မှာ ခုနစ်ရက်ရှိပြီ ဖြစ်၏။ အအေးဓာတ်သည် လွန်ကဲစွာ ဆိုးရွားနေလေသည်။

နှင်းစက်နှင့် နှင်းပေါက်များသည် မိုးသက်လေ၏ မိုးစက် များအလား အရှိန်ပြင်းတတ်သလို ပရမ်းပတာလည်း နိုင်လွန်း သည်။

မြေပြင်ပေါ်တွင် နှင်းသားထုသည် ခုနှစ်လက်မကျော် ကျော် ဖုံးလွှမ်းနေပြီဖြစ်၏။

ညဥ့်နက်လာသည်နှင့်အမျှ တိတ်ဆိတ်ခြင်းက လွှမ်းမိုးနေ သည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ပုရစ် ပုစဉ်းရင်ကွဲကောင်လေးများ၏ စိုးစိုးစီစီအသံများသာ ထွက်ပေါ်လာတတ်၏၊

မန်ချင်ခန့်ရှိ၊ ဘုရင်နန်းတော်ဝင်းအတွင်းတား ဆောင်း နှင်းမြူများအောက်ဝယ် ငြိမ်သက်နေသယောင် ထင်ရသည်၊

သို့သော် အဆင့်မြင့် သိုင်းသမား ကင်းပုန်းများသာ အစောင့်တာဝန်ကို မလစ်ဟင်းစေရန် စောင့်ကြပ်နေကြသည်၊

ဤမျှ အစောင့်အကြပ် ထူထပ်ပေါများလှသော နန်းတော် ဝန်းအတွင်း၊ အမည်းရိပ်တစ်ခုက ခုန်ပျံကျော်လွှားကာ သွား နေသည်။

ထိုအမည်းရိပ်၏ ကိုယ်ဖော့ပညာမှာ အံ့မခန်း မြင့်မားလှ၍ အမည်းစက်တစ်ခုမျှ ထင်သာမြင်သာရှိသည်၊ လူ၏ လှုပ်ရှားမှုမှာ ပြိုးခနဲပြက်ခနဲမျှ မြန်ဆန်ဖျတ်လတ်လွန်း၏၊

ထိုအမည်းရိပ်သည် ပိုးအင်းမြို့ပြင် လမ်းမကြီးပေါ်၌ သိမ်း ငှက်ပုံစံ မျက်လုံးမျိုးဖြင့် ရှေ့နောက်ဝဲယာကိုကြည့်ကာ တရ ကြမ်း ပြေးလွှားနေဆဲ ရှိသည်၊

သူ၏ဘယ်လက်အတွင်း၌ မွေးကင်းစ ကလေးတစ်ယောက် ပါလာသည်။

သူကား နာမည်ကြီး ကိုယ်ဖော့ပိဇ္ဇာ သူခိုးယဲ့ဟိန်ဖြစ်၏။

မန်ချင်ခန့်ရှိ၊ဘုရင်၏ ကြီးမားခံ့ညားလှသော နန်းတော်ရှိ အရှေ့ နန်းဆောင်မိဖုရားကြီးမှာ အမှတ်စဉ် တစ်ဆယ့်ခြော ဖြစ်၏၊

အရှေ့ နန်းဆောင် မိဖုရားကြီး မီး ဖွား သန့် စင် မည့် အကြောင်းကို သူခိုးကြီးယဲ့ဟိန် ကြိုသိပြီးဖြစ်သည်။

အချိန်အခါသင့်ကြုံကြိုက် တိုက်ဆိုင်မှု ဖြစ်ပွားခဲ့သော အရှေ့နန်းဆောင် မိဖုရားကြီး၏ ကလေးကို အသင့်ပါလာသော ကလေးနှင့် လဲလှယ်ခိုးယူခဲ့၏။

ယခုကဲ့သို့ ကလေးချင်း လဲလှယ်ရခြင်းကိစ္စမှာ သူ့အကျိုးစီးပွားအတွက် မဟုတ်ပေ။

သူချစ်သော သခင်အတွက်နှင့် တိုင်းပြည်အတွက် အသက်စွန့် လုပ်ဆောင်နေခြင်းဖြစ်၏။

တရုတ်ပြည်မကြီးတစ်ခုလုံးမှာ မန်ချင်ခန့်ရှီးဘုရင်၏ အုပ်စိုးမှုအောက်တွင် ပြားပြားဝပ်နေခဲ့သည်။

နန်းကျမင်းမင်း၏မြေးတော် ကြူကြည်နှင့်သူ့သားတော်ခဲ့ဆွေတော်မျိုးတော် နောက်လိုက်နောက်ပါ တချို့နှင့် မသင်မရှား တောင်မြှုပ်နေခဲ့ရ၏။

ကြူကြည်၏ မိဖုရားနှစ်ပါး မီးဖွားသန့်စင်ချိန်နှင့် မန်ချင်ခန့်ရှီး၏ အရှေ့နန်းမိဖုရားကြီးတို့ မီးဖွားချိန်မှာ တစ်ချိန်တည်း တစ်ပြိုင်တည်း ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။

နန်းကျမင်းမင်း၏မြေးတော် ကြူကြည်က သစ္စာခံ သူခိုးကြီး ယဲဟိန်၏ အကူအညီဖြင့် မွေးကင်းစကလေးချင်း လဲလှယ်ခဲ့သည်။

ကြူကြည်၏ မိဖုရားကြီးမှ မီးဖွားသန့်စင်သော သားတော်ကြီးကို မန်ချင်ခန့်ရှီး၏ ရင်သွေး သမီးတော်ကလေးနှင့် လဲလှယ် အစားထိုးသည်။

ဤကိစ္စ အောင်မြင်သွားသော်လည်း သူခိုးကြီး ယဲဟိန်မှာ ဒုတိယမိဖုရား၏ သားတော်ငယ်အတွက် အခက်ကြုံနေပြန်သည်။

နောက်ဆုံး အကြံရသဖြင့် ဖန်ချင်ခန့်ရှိး၏ အပေါ်ကြီး ရှိးကွေး၏ ခြုံအတွင်း စွန့်ပစ်ခဲ့ရသည်။

ဆက်ကယ်ရှိသော အရေ့နန်းဆောင်မိဖုရားအဖအနေဖြင့် ဗမြာဘုန်း မွေးဖွားခဲ့သော သားတော် အကြီး အငယ် နှစ်ပါးလုံးကို လဲလှယ်ရန်ကြံရွယ်ခဲ့သည်။

ယခုကဲ့သို့ သားတော်ငယ်အား ရှိးကွေး၏ ခြုံအတွင်းစွန့်ပယ် ခဲ့ရခြင်းကို ယဲဟိန် စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်ခဲ့ရပြန်သည်။

သူ့နှီးကြီးယဲဟ်ိန် စိတ်ပြေသိမ့်စရာတော့ ရှိသည်။

ပုပ္ပဂံကြီး၊ ရှိးကွေးမှာ သား သမီး၊ လုံးဝ မရှိသော အဘိုးကြင်နှင့် သားသမီးလိုချင်သော ဆန္ဒပြင်းပြမှုကို ယဲဟိန် သိရှိထားခဲ့သောကြောင့်ဖြစ်ပေသည်။

နန်းကျ မင် မင်း၏ မြေ တော် ကြူကြည်မှာ မလွှ သား ခလွန်သောသောအခြေအနေကြောင့်ယာ ယခုကဲ့သို့ လုပ်ဆောင် လိုက်ရသော်လည်း၊ အလွန်အမင်း စိတ်ထိခိုက်နေရ၏။

သားတော်နှစ်ပါး၏ မိခင်များမှာလည်း သားကိုချစ်သည့် စိတ်ကြောင့် စိတ်ထောင်း၍ ကိုယ်ကြေသော အနိစ္စရောက်ခဲ့ရ ပြန်သည်။

ကြူကြည်အလွန်စိတ်ညစ်ညူးသွားကာဝူထိုင်ဆန်ဘောင်သို့ သွားရောက်ပြီး တရားဘာဝနာများ အား ထုတ်ရင်း ဖြေသိမ့် နေလိုက်သည်။ သူ၏ဘွဲ့အမည်မှာ ခုတာဘုန်းတော်ကြီးဖြစ်၏

ကြူကြည်၏ မင်းဆက် ထိးသွေး နန်းသွေးမှာ ဤသား တော်နှစ်ယောက်သာလျှင် ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။

မန်ရှင်းနှင့်ဂျီး ဘုန်းမီး နေလတောက်စေချိန်တွင် ပခုက်အို ရှေးဝတ်မင်းခြင်းဖြင့် အချိန်ကောင်းတော့ရှိသည်။

သားတော်နှစ်ယောက်အတွက် စီးဦးရန်သစ်တောက် စိန်ဦး နှင့်ပြီး သစ္စာတော်ခံ သွေးသောက် ရဲဘော်များနှင့် ... အတွက် အစီအစဉ်များ ချမှတ်ရေးဆွဲ အကောင်အထည်ဖော် ထားနှင့်သည်။

သားတော် နှစ်ယောက်၏ ဘယ်လက် မောင်းများတွင် တစ်ရွက်စီဖြင့် သူရိယနေမင်း ဖန်ခွက်ပုံရေးထိုးထားပြီး ညာလက်မောင်းများတွင် စန္ဒာလမင်းပုံကို ရေးထိုးပေးသည်။

သားတော်အကြီးကို အဝါရောင်နှင့် ဆေးရှုပ်ထဲ့ပြီး သားတော်အငယ်ကို အနီရောင်နှင့် ထိုးပေးသည်။

ကြူကြည်၏ နေ့ကလိုက် သစ္စာခံ လဲ့ဟိန်းနှင့် ဗိုလ်သား သွေးသောက် နေ့စဉ်လိုက်နောက်တို့သည် ကျေကြည်မှု မြင့်ရာ အရှင်လေးမျက်နှာသို့ ရှောင်တိမ်းထွက်ခွာသွားကြသည်။

သစ္စာခံ သွေးသောက်ရဲဘက်တိုင်းတွင် ပုဆိုးကြွေအခေါက်ကြီး နှင့် ပြုလုပ်ထားသော ဝေါလီလုံးသားသားနှင့်ရှိ နေလသွေး သောက် ရွှေပုလဲလုံးလေးများ ပေးထားသည်။

ထိုရွှေလုံးလေးများတွင် ကြူကြည်၏ သားတော်အတိုင်း သူရိယနေမင်းနှင့် စန္ဒာလမင်းပုံသဏ္ဌာန် အမှတ်အသား တံဆိပ် များ ရိုက်နှိပ်ရေးထွင်းထားပေးခဲ့ပြီးသည်။

ကြူကြည်သည် ဒုက္ခဆင်းရဲတွင်းနက်သောလူဟု အဓိပ္ပာယ် ရသည့် ဝေတစဘုန်းတော်ကြီးအဖြစ် ဇာတ်မြုပ် နေခဲ့သည်။ ကြူကြည်၏ သစ္စာမတော်ခံ အတွင်းလူယုံ ဖြစ်သော ရှေးက

ချောင်ဒေးမှာ ယဲ့ဟိန် ခေါ်ဆောင်လာခဲ့သော မန်ချင်ခန့်ရှိုး မင်း၏ သမီးတော်လေးကို ကျွေးမွေးပြုစုရန် တာဝန်ယူလိုက် သည်။

ရှောက်ချောင်ဒေး၏ ဇနီးမှာ ကြူကြည် ဒုတိယမိဖုရား၏ အစ်မတော်ဖြစ်သည်။

ရှောက်ချောင်ဒေးသည် ရန်သူမန်ချင်ခန့်ရှိုးဘုရင်နှင့် အနီး ကပ်ဆုံး နေမှသာ ရန်သူ၏ လှုပ်ရှားမှုကို မျက်ခြည်မပြတ် စောင့်ကြည့်နိုင်ကြောင်း အကြံပေးခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် မန်ချင်ခန့်ရှိုး၏ အကြိုက်ဆောင်ကာ တာဝန် ပေးခိုင်းသမျှ ကျေပွန်အောင် ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့သည်။

ကြူကြည်၏ နောက်လိုက်ငယ်သား သစ္စာတော်ခံအားလုံး တို့မှာ အခြေအနေအရ တိမ်မြုပ်နေကြရ၏။

ခန့်ရှိုးဘုရင်ကြီးမှာ ဆယ့်လေးယောက်မြောက် မိဖုရား သားတော်လေးမွေးဖွားခဲ့သဖြင့်၊ အရှေ့နန်းမတော်ကြီး၏ အခွင့် အရေး ပေးကာ သားတော်လေးကို လူသားမြောက် စေခဲ့သည်။

Scanned with ACE Scanner

အချိန်သည် လူကို မစောင့်သော်ငြားလည်း ကျေးမွေးသင့်သူအား ကျေးမွေးသင့်သောအကြောင်းသည် လောကဓမ္မတာပင်ဖြစ်သည်။

မန်ချင်ခန့်ရှိုး၏ အမတ်ကြီးရုံကွေ့မှာ ကောက်ယူမွေးစားခဲ့ရသော ကလေးအား စောင့်ရှောက်ခဲ့ပါသော်လည်း ခေတ္တနားထားခဲ့သည် မဟုတ်ပေ။

ကိုယ့်သွေးသားမဟုတ်၍ မချစ်ခင် မနှစ်သက်သော်လည်း တာဝန်အရ ကျေးမွေးစောင့်ရှောက်ခဲ့ပေသည်။

သို့သော်....

ကောက်ရသည့် ရှောင်ယိကလေးအပေါ် ချစ်ခင်နှစ်သက်မှု လုံးဝမရှိသဖြင့် ပေယျာလကန် ထားခဲ့သည်။

ရုံးကွေ့၏ ခြံဝင်းအတွင်း၌ပင် အသက်ပြင်းသော ကလေးငယ်အဖို့ ကံကောင်းထောက်မသည့် အကြောင်းဖန်လာခဲ့သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ရုံးကွေ့၏ဂေဟာတွင် ရေထမ်း ဗာဟိရလုပ်ရန် ခါးကုန်းကုန်း အဘိုးကြီးတစ်ယောက် ရောက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

ခါးကုန်းကုန်း အဘိုးကြီးမှာ ကျောပြင်ထက်တွင် ကြီးမားသော ဘုကြီးရှိနေပြီး ဂေဟာမှ ရေထမ်းတာဝန်အပြင် တောက်တိုမယ်ရများကို လုပ်ကိုင်ပေးရသည်။

ခါးကုန်းကြီးက ရှောင်ယိ အားနာသောအကြည့်နှင့် အမြဲတမ်း စောင့်ကြည့်နေတတ်သည်။

ဂေဟာအတွင်း အပစ်ပယ်ခံဖြစ်နေခဲ့ရသော ရှောင်ယိမှာ ခါးကုန်းကြီးအား ခင်မင်တွယ်တာခဲ့ရသည်။

Scanned with ACE Scanner

ခါးကုန်းကြီးမှာ ကေသေး ပြန်ဘက်သည် အော, ထပ်ယောင်ဖြစ်သည့်အပြင် ရှိုးအ လွန်သည်။

ဂေဟာအတွင်းရှိ လူများက ... အမည်ကိုမသိရသဖြင့် ခါးကုန်းကြီးဟုပင် အမည်...။

ကောက်ရုတ် အဓိပ္ပါယ်ရသော ရှောင်ယိအား ခါးကုန်းကြီးက ချိချဉ်စားစရာများကို ရှာဖွေ ကျွေးမွေးတတ်သေးသည်။

ရှောင်ယိအဖို့ သဲကန္တာရအလယ်မှ အိုအေစစ်ရွာသား ထင်မှတ်ရလောက်အောင် ခါးကုန်းကြီးက သူ့အပေါ် ကောင်းခဲ့သည်။

မီးဘသဖွယ် အားကိုးရသော ခါးကုန်းအဘိုးကြီးအား ရှောင်ယိက ဘဘဟုခေါ်ကာ သံယောဇဉ် ကြီးမားလာခဲ့ကြသည်။

သို့သော် ရှောင်ယိမှာ ရှေးဘဝ ကုသိုလ်ကံ အကျိုးပေးပုံ ပင် ပြောရမည်လားမသိ။ ဂေဟာမှူးကြီး ရှုံတိတ်ကမူ ရှောင်ယိအပေါ် မျက်စိစပါးမွေး စူးနေခဲ့သည်။

ဂေဟာမှူးကြီး ရှုံတိတ်သည် ရှောင်ယိအပေါ် ဟိန်းဟောက် ငေါက်ငမ်းတတ်ပြီး အသက်အရွယ်နှင့်မလိုက်အောင် အလုပ်ကြမ်းများ ခိုင်းစေတတ်ပြန်သည်။

ရှုံတိတ်၏ အစ်မကစ်ယောက်မှာ အမတ်ကြီးရုံကွေး၏ဇနီးဖြစ်၍သာ ဂေဟာမှူးကြီးရာထူး ရရှိခြင်းဖြစ်သည်။

Scanned with ACE Scanner

ပကောင် မှုဒုစရိုက်တွင် နာမည်ကြီးသောလောက် ဂေဟာ အတွင်းရှိ ဝန်ထမ်းများအပေါ်တွင်လည်း အညှာအတာကင်း မဲ့စွာ ခိုင်းစေတတ်ပြန်၏၊

ပိန်လှီသော ခန္ဓာကိုယ်နှင့် အရိုးပေါ်အရေတင် ဖြစ်နေ ရှာသော ရှောင်ယီမှာ မနိုင်သောဝန်ကိုထမ်းရင်း စိတ်ဆင်းရဲ နေရသည်။

ဤကဲ့သို့ ဝယ်စက်သလို လက်နှင့်အလုပ်မပြတ်အောင် လုပ် နေသည့်ကြားမှ ရှဲတိတ်၏ တပည့်လက်ပါးစေများ၏ အနိုင် ကျင့်မှုကို ခံရတတ်သေး၏။

ရေဟာပ်သမား ခါးကုန်းအဘိုးကြီး၏ ကူညီစောင့်ရှောက် မှုကြောင့်သာ အသက်ရှင် ရပ်တည်နေနိုင်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

အလုပ်မအားလပ်သည့်ကြားမှ ရှောင်ယီအား ခါးကုန်း ကြီးက ခြေဟန်လက်ဟန်နှင့် စကားပြောတတ်သည်။

တစ်ခါတစ်ရံ ဂေဟာဝန်ထမ်းများ၏အလစ်တွင် ရှောင်ယီ အား သားငယ်ပမာ ရင်ခွင်ထဲပွေ့သားပြီး ကြေကွဲဝမ်းနည်း နေတတ်၏။

ရှောင်ယီမှာ ခါးကုန်းအဘိုးကြီး၏ ခံစားနေရမှုကို နား မလည်သော်လည်း ခါးကုန်းကြီးကို အားကိုးတကြီး ဖက်ထား ရှာသည်။

အမတ်ကြီးရှဲကွေး၏ ဂေဟာကြီးမှာ ကြီးမားကျယ်ဝန်း သလောက် ခမ်းနားလွန်းသည်။

ဂေဟာ၏ နောက်ဘက် ဆယ်တောကျော်ကျော် ကျယ်နေ သေးရာ သစ်ပင် တောအုပ်များနှင့် အမှောင်ရိပ်များရနေ၏။

တစ်နေ့တွင် ခါးကုန်းကြီးက ရှောင်ယိအား အခမှောင်ရှိ သို့ လက်ဟန်ပြ၍ ခေါ်သွားသည်။

မြေကြီးပေါ်တွင် အဆင်သင့်စိုက်ထားသော သစ်ငုတ် တိုင်ငယ်လေးများကို ခြေနှင့်ခတ်ခိုင်းသည်။

ရှောင်ယိမှာ ခါးကုန်းကြီး ညွှန်ကြား စေခိုင်းသည့် အတိုင်း တစ်သဝေမတိမ်း လုပ်သည်။

သူ့အဖို့ ခါးကုန်းကြီးနှင့် ကစားနေရသည်ဟု ထင်ကာ ပျော်နေမှာသည်။

ထင်းချောင်းငယ်လေးများကို ပြေး၍ ခြေနှင့်ခတ်ထု ချိုး၍ ခတ်ရသည်အထိ ရှောင်ယိ လေ့ကျင့်ရ၏။

[illegible] အလုပ်များကို လုပ်ဆောင်ပြီးသည်နှင့် နေ့စဉ် [illegible] ရှောင်ယိ သိုင်းပညာ လေ့ကျင့်ခဲ့သည်။

ချွေးအရွှဲသားနှင့် သိုင်းပညာအပေါ် အာရုံစူးစိုက်သို သော ရှောင်ယိအား ခါးကုန်းကြီးက သဘောကျဟန်နှင့် ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိတ်နေတတ်သည်။

ဤသို့ဖြင့် အရွယ် ရောက်လာသည်နှင့် လူကောင်ထွား ထွားကျိုင်းလာခဲ့သည်။

ရှောင်ယိ သိုင်းပညာ လေ့ကျင့်မှုကို ခါးကုန်းကြီးက တစ်ရက်တလေမျှပင် အပျက်မခံခဲ့ပေ။

ရှောင်ယိအား ခါးကုန်းကြီးက လက်ဝါးဖြင့် ကျောက် တုံးကြီးကို ရိုက်ခိုင်းပြန်သည်။

"အခါး..."

Scanned with ACE Scanner

ရှောင်ယိမှာ သူ့လက်ဖဝါးကိုကြည့်ပြီး နာကျင်မှုဝေဒနာကို မှိတ်ကြိတ်ခံသည်။

ခါးကုန်းကြီးက ရှောင်ယိအား လက်ဟန် ခြေဟန်နှင့် ဆက်ရိုက်ခိုင်းပြန်သည်။

ရှောင်ယိ အံကြိတ်ကာ ငွဲနှင့်ဆက်ရိုက်သည်။

ခါးကုန်းကြီး သဘောကျဟန်နှင့် ပြုံးနေသည်။

ပထမနေ့မှာပင် ရှောင်ယိ၏ လက်ဖဝါးနှစ်ဖက်လုံး အသားမခံနိုင်အောင် ရောင်ကိုင်းနေတော့၏။

ခါးကုန်းကြီးက ရှောင်ယိပခုံးအား ကြွင်နာစွာ ဖက်ရင်း အိတ်ထဲမှ ဆေးဝါးရေတစ်မျိုးလိမ်းပေးသည်။

သူ့ပါးစပ်မှလည်း ဝူးဝူးဝါးဝါး အသံများ တွဲလောင်း နေသည်။

ရှောင်ယိက ခါးကုန်းကြီးအား ပြုံးပြရင်း....

''ဦးဦးကဲ ကျွန်တော့်ကို ငွဲမလျှော့ဖို့ ပြောနေတာသား''

ခါးကုန်းကြီးက ဝမ်းသာသောမျက်နှာနှင့် ပြုံးပြုံးကြီး ပြန်ကြည့်ကာ ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

''ကျွန်တော် ငွဲမလျှော့ပါဘူး ဦးဦးရ၊ နေ့တိုင်းလေ့ကျင့်ပါ့မယ်''

ရှောင်ယိသည် ပြောပြော ဆိုဆို ကျောက်တုံးကြီးအား လွဲရိုက်ပြလိုက်ပြန်သည်။

ငယ်ရွယ်နုနယ်လှသော သူ့ဦးနှောက်ထဲ၌ ကြီးနိုင်ငယ်ညှဉ်းပြုသူများကို အရှိုးခြွင်းအောင်မုန်းတီးနေခဲ့သည်။

Scanned with ACE Scanner

ရှောင်ယိ ကျောက်တုံးကြီးကို စိုက်ကြည့်သည်။ ကျောက်တုံးကြီးပေါ်၌ သူ့အပေါ် မတရားပြုမူခဲ့သူများ၏ မျက်နှာများက ပေါ်လာသည်။

ရှောင်ယိ လက်ဖဝါးနှစ်ဖက်ဖြင့် ကျောက်တုံးကြီးကို အားကုန် ရိုက်နှက်နေပြန်သည်။

ဘုမုန်းနေသောသူများကိုယ်စား ရည်မှန်း၍ရိုက်နေရသဖြင့် ရှောင်ယိ မောပန်းရမှန်းပင် မသိတော့ပေ။

သူ့အဖို့ ကျောက်တုံးကြီးကို တစ်နေ့မရိုက်ရလျှင် မနေနိုင်သည့်အဆင့်သို့ ရောက်ရှိလာတော့၏။

သုံးနှစ်သား အရွယ်မှစ၍ ထင်းဝုတ်ဘိုကို ခြေနှင့် ခတ်၊ ကျောက်တုံးကြီးကို လက်ဖဝါးနှင့် ရိုက်ခဲ့ရခြင်းကို ရှောင်ယိ အဖို့ အပျော်သုံး ကစားစရာဖြစ်ခဲ့သည်။

ရှောင်ယိ သံယောဇဉ်ရှောင်ကြီးဖြစ်ရလွန်းသူမှာ ခါးကုန်းကြီးဖြစ်၍ ခါးကုန်းကြီးကသာ ခိုင်းစေလျှင် ရှောင်ယိမညည်း မညူ လေ့ကျင့်ခဲ့သည်။

အမယ်ကြီးရုံကော၏ အိမ်ဂေဟာဝင်းအတွင်း ဒုက္ခဆင်းရဲခံသော ရှောင်ယိတစ်ယောက် ကြီးပြင်းလာခဲ့ရ၏။

ရှောင်ယိ၏ ရောင်းဘော်ရင်းဖြစ်သော မန်ချင် အမှတ်စဉ် တစ်ဆယ့်လေး မင်းသားငယ်မှာ နန်းတော်ထဲတွင် လောက စည်းစိမ်ကို ခံစားရင်း အချိန်ကုန်ခဲ့သည်။

ရွှေလင်ပန်းနှင့် အချင်းဆေး မင်းမွေးသည့် သား၊ အဖြစ် အဋ္ဌာရသ တစ်ဆယ့်ရှစ်ရပ် အတတ်ပညာများကို မင်းဆရာ များထံမှ သင်ယူစေသည်။

Scanned with ACE Scanner

သူ၏ လက်မောင်း နှစ်ဖက်ပေါ်တွင် 'နေ'နှင့်'လ'ပုံများမှာ ဆေးခြယ်ရောင်များ နှင့်ပါရှိသည်။

မင်းသားငယ်၏ ထူးခြားချက်မှာ တစ်စုံတစ်ခုကို ကြည့်လျှင် သူ၏မျက်လုံး သူငယ်အိမ်ပေါ်တွင် အရိပ်နှစ်ခုပေါ်နေတတ်၏။

ဤသို့ မွေးစကပင် လက်မောင်းနှစ်ဖက်ပေါ်မှ နေနှင့်လပုံ ပါရှိခြင်း၊ မျက်စိအကြည့်ထူးခြားခြင်းတို့ကြောင့် မန်ချင်ခန့်ရှိုး ဘုရင်က ပညာရှိအမတ်များကို မေးမြန်းသည်။

အမှတ်စဉ် တစ်ဆယ့်လေး မင်းသားငယ်မှာ နေ လ နှစ်ဆောင်ပြိုင်အမှတ်ပါရှိပြီး ထူးကဲသည့် သူငယ်အိမ်များကြောင့် ထိုညွှန်ကိန်းများ စကြာမင်း တစ်ပါးဖြစ်နိုင်ကြောင်း ပညာရှိ အမတ်များက ဟောကိန်းထုတ်ကြသည်။

မန်ချင်ခန့်ရှိုးဘုရင်မှာ သူ၏ဘိုးတော်တွင်လည်း အားတော်ကဲ့သို့ မျက်လုံး သူငယ်အိမ်၌ လှုပ်ရှားနေခဲ့ သင်ရှားစွာ ရှိခဲ့ပုံကြောင်း၊ ဖတ်ရှုမိပြန်သည်။

ထို့ကြောင့် ပညာရှိအမတ်များ၏ ဟောကိန်းသို့ ယုံကြည်တော်မူလေသည်။

မန်ချင်ခန့်ရှိုး ဘုရင်ကြီးမှာ မင်းသားထွေးလေး၌ စကြာမင်း လက္ခဏာများရှိကြောင်း သိရသဖြင့် စိတ်နှလုံး ချမ်းမြေ့ခဲ့ရသည်။

မင်းသားထွေးလေး၏ ဘုန်းကံရှိန်ကြောင့် အခန့်နန်းဆောင် မိဖုရားကြီးမှာလည်း မန်ချင်ခန့်ရှိုးဘုရင်၏ အရေးပေးမြှောက်စားခြင်းကို ခံခဲ့ရပြန်သည်။

နန်းတော်တွင်း၌ အရှေ့နန်းဆောင် မိဖုရားကြီး တန်ခိုးကြီးထွားလာသည်နှင့်အမျှ နန်းတွင်းသူနန်းတွင်းသား မှူးမတ်များသည် စကြာမင်းသားလေးအား အရေးတယူ ရှိနေကြသည်။

စကြာမင်းသားလေးမှာ ဉာဏ်ရည်ဉာဏ်သွေး ထက်မြက်လှပြီး လိမ္မာပါးနပ်သူ ဖြစ်သည်။

သိုင်းပညာများ၊ ဗေဒပေကျမ်းဂန်များကို တစ်ခါပြရုံနှင့် တတ်သိ ကျွမ်းကျင်ပြီးဖြစ်နေသည်။ ထို့ပြင် ဆရာကတစ်သွာပြလျှင် တစ်တောင်မက မြော်မြင်တွေးဆနိုင်သောကြောင့် ခန့်ရှိဘုရင်ကြီး ချစ်မြတ်နိုးတော်မူလေသည်။

မင်းသား အရွယ်မရောက်မီကပင် ပွဲလမ်းသဘင်များ၌ ခန့်ရှိဘုရင်က ပွဲထုတ်ရင်း ဂုဏ်ယူဝင့်ကြွားတတ်သည်။

ခန့်ရှိဘုရင်၏ အရေးပေးခြင်းခံရသည်က တစ်မျိုး၊ ပင်ကိုယ်ဉာဏ်ပညာ ထက်မြက်ခြင်းကလည်း တစ်ပုံကြောင့် စကြာမင်းသားလေးမှာ လက်ညှိုးညွှန်ရာ လိုတာရနေတော့၏။

ညီလာခံကျင်းပနေစဉ် သားတော်ထွေး စကြာမင်းသားအား ခန့်ရှိဘုရင်က သူ့ဘေးတစ်ဖက်တွင်ရပ်နေစေကာ ဘုရင်တို့၏ ဘုန်းတန်ခိုးကြီးမားပုံကို လက်တွေ့ပြသသည်။

ခန့်ရှိဘုရင်မှာ သူ့အား တော်လှန်ပုန်ကန်သော နဂါးစိမ်းအဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ယဲ့ဝူစူမ်နှင့်နောက်လိုက်ဆယ်ယောက်တို့အား အမှုစစ်ဆေးသည်။

ထိုနောက် ပြစ်မှုထင်ရှားသဖြင့် စကြာမင်းသားလေးရှေ့တွင် သေဒဏ်ချမှတ်လိုက်၏။

Scanned with ACE Scanner

ဤဖြစ်ရပ်ကို မြင်တွေ့လိုက်ရသော မင်းသားလေးမှာ မျက်မှောင်ကုပ်ကာ ငိုင်တွေနေတော့၏။

မင်းသားလေး၏ မျက်နှာ အရိပ်အငွေ့ကို ရိပ်စားမိလိုက်သော အမတ်ကြီး ရှန်ကိုးက ဖူးထောက်ပြီး မေးမြန်းလိုက်သည်။

"အို အရှင်မင်းသားလေးဘယ်လိုအကြောင်းများကြောင့် မျက်နှာတော်ညှိုး၊ အလိုမကျ ဖြစ်ရပါသလဲ"

မင်းသားလေးမှာ အမတ်ကြီး ရှန်ကိုး၏ အမေးကို ပြန်လည်ဖြေကြားခြင်းမပြုဘဲ ခန့်ရှီးဘုရင်ကြီးအား မေးမြန်းလိုက်သည်။

ခန့်ရှီးဘုရင်ကြီးမှာ သားတော်ငယ်၏ ထူးခြားသော အရာကြောင့် ဝင်ရောက်ပြောကြားလိုက်၏။

"သားတော် ဘယ်လိုကြောင့် မျက်နှာတော်ညှိုးနေရသလဲ၊ ဘာများလျှောက်ထားချင်လို့လဲ ပြောလေသားတော်ရဲ့"

စကြာမင်းသားလေး သက်ပြင်းချကာ ခန့်ရှီးဘုရင်ကြီးအား ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ပြောကြားလိုက်တော့၏။

"ဒီ ရာဇဝတ်သားများနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ချက်ကို လျှော့ လျှော့ ပေါ့ ပေါ့ ပြုပြင်ပေးစေချင်ပါတယ် ခမည်းတော်ဘုရား"

မင်းသားလေး၏ စကားသံကြောင့် ညီလာခံတစ်ခုလုံး အပ်ကျသံပင် ကြားရလောက်အောင် တိတ်ဆိတ်သွားသည်။

ညီလာခံအတွင်းမှ မှူးမတ် သေနာပတိတို့မှာ ဘုရင်၏ တစ်ချက်လွှတ်အမိန့်ကိုဆန့်ကျင်ပံ့ကြသည်မဟုတ်ပေ။ ကြိုက်ကွဲ၍ ဆန့်ကျင်စကားလျှောက်ထားခဲ့ပါက တစ်မျိုးလုံးတစ်ဆွေလုံး သေဒဏ်ချမှတ်ခံရပေမည်။

နန်းတွင်းရေးရာများကို မသိတတ်သေးသော အရွယ်ဖြစ်သည့် မင်းသားလေး၏ စကားသံအဆုံးတွင် မှူးမတ်များတုန် လှုပ်ချောက်ချားနေကြသည်။

အထူးသဖြင့် မင်းသားလေးအား မျက်နှာလို မျက်နှာ အားပေးသား စမိသောအမတ်ကြီးချန်ကိုးမှာ မျက်နှာထားစုလုံး ဖြူဖပ်ဖြူရော်ဖြစ်ကာ ကြောက်၍တုန်လှုပ်နေတော့၏။

မန်ချင်ခန့်ရှီးဘုရင်ကြီးပင်လျှင် သားတော်သေး၏ မမျှော်လင့်သောစကားကြောင့် အံ့အားသင့်ကာ ကြောင်စီစီဖြစ်နေမိပြန်သည်။

ထိုသော် မင်းသားလေး၏ မျက်နှာမှာ တစ်စုံတစ်ရာထူးခြားမှုမရှိဘဲ ခမည်းတော်ဘုရင်ကြီး၏ထံမှ စကားသံကိုသာ နားစွင့်နေသည်။

မန်ချင်ခန့်ရှီးမှာ ရာဇဣန္ဒြေပြန်ဆည်လိုက်ပြီး သားတော်လေးအား စူးစူးဝါးဝါးကြည့်ကာ ပြန်မေးလိုက်သည်။

"ဘယ်လိုအကြောင်းများကြောင့်လဲ သားတော်"

မင်းသားလေးက တစ်စုံတစ်ရာကို အတွေးနက်နေပြီးမှ တည်ငြိမ်စွာ ပြန်လျှောက်လိုက်သည်။

"မေညီးတော်ကို ဗိလူတွေ အံ့တုနေတာဘတော့ အမှန်ပါပဲ၊ သူ့ကို ဗိလိုအစ်ကြွယ် မြေဖြစ်ပေးလိုက်ရုံနဲ့ ဗီကိုစွ မျိုးဆက် ပြတ်ပြီး နောက်ထပ် မဖြစ်ပွားတော့ဘူးလား ခမည်းတော်"

နန္ဒီရှိဘုရင်ကြီး ငိုင်တွေသွားသည်။ သားတော်၏အမေး ကို ဖြေကြားရန် စကားရှာမရသလိုဖြစ်နေမိသည်။

ထို့ကြောင့် ခန္ဒီရှိဘုရင်ကြီးက အမတ်ကြီး ချန်ကိုးအား လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

အမတ်ကြီးချန်ကိုး ကိုယ်တိုင်ပင် အတွေး အခေါ်ရင့်သန် လွန်းလှသည့် မင်းသားလေး၏ စကားကြောင့် အံ့ဩယ်ဆဲရှိ ခံစားနေရ၏။

အတန်ကြာမှ....

"ဗိလိုရှိပါတယ် မင်းသားလေး၊ အမြစ် ကျူးလွန်းသူကို ဆိုက်သင့်တဲ့ပြစ်ဒဏ်ပေးတာ တော်တည့် မှန်ကန်တဲ့ တရားစီရင် ချက်ပါပဲ၊ ပြီးတော့ ဗီရုဇဝတ်သားတွေကို စံပြအဖြစ်ထုတ် သင့်သလို သုံးမလိုက်မှလဲ နောက်လူတွေက သူတို့လိုကိုးသွမ်း သောင်းကျန်းရဲတော့မှာ မဟုတ်ပါဘူး"

မင်းသားလေးက အမတ်ကြီးချန်ကိုးအား ထူးခြားသူရှု သောမျက်လုံးအစုံနှင့် စိုက်ကြည့်နေသည်။

ထို့နောက် နှုတ်ခမ်းတွန့်ရုံမျှ သဲ့သဲ့ကလေးပြုံးကာ မင်း သားလေးက အမတ်ကြီးချန်ကိုးအား ထပ်မံမေးမြန်းလိုက်၏။

"ဗိလူတစ်ဝက်ကို ခုချက်ချင်းလွှတ်ပေးပြီး သုံးရက်အတွင်းမှာ အမတ်ကြီးချန်ကိုးအနေနဲ့ လက်ရဖြန့်ဖမ်းနိုင်ပါ့မလား"

မင်းသားလေး၏ ဆန်းသစ်သော အတွေးအခေါ်နှင့် ပါးရည်နပ်ရည် ရှိလှသော စကားလုံးများကြောင့်၊ အမတ်ကြီးချန်ကိုးမှာ ရုတ်ခြည်း စကားမဆိုနိုင်ဘဲ ဖြစ်သွားရသော်ငြား မန်ချင်ခန့်ရှိဘုရင်ကြီးမှာ သားတော်လေးအား အမျက်မထန်မပွားနိုင်အောင်ဖြစ်ခနမိသည်။

သားတော်လေး၏ စေ့စပ်သေချာသော အမေးပုစ္ဆာအား မဖြေနိုင်သေးသည့် အမတ်ကြီးချန်ကိုးကိုသာ စိုက်ကြည့်ရင်း ပါးမြိုင်မွှေးများကိုသာ လက်နှင့်သပ်နေသည်။

အကြောင်းမှာ အမတ်ကြီးချန်ကိုးသည် မင်းသားလေး မေးသော်အတိုင်း၊ လူဆိုးများကိုပြန်မဖမ်းနိုင်ဟုဆိုပါကလည်း အမတ်ကြီးရာထူးနှင့် မထိုက်တန်ကြောင်း ဝန်ခံလိုက်သလိုဖြစ်သွားနိုင်သည်မဟုတ်ပါသလား။

အကယ်၍ လွှတ်လိုက်ပြီး၊ သုံးရက်အတွင်း လူဆိုးများအား ပြန်ဖမ်းပေးရန်မှာ လွယ်ကူသောအလုပ်မဟုတ်ပေ။

ရေပေါ် အရုပ်ရေးရသည်ထက်ပင် ခက်ခဲသောအလုပ်ဖြစ်သောကြောင့် အမတ်ကြီးချန်ကိုး အကြံအိုက်နေသည်။

မင်းသားလေးပြောသည့်အတိုင်း လွှတ်လိုက်ပါက စူဠသိပ် ရေထဲလွှတ်ပြီး ပြန်ဖမ်းခြင်းကမှ လွယ်နိုင်သေးသည်။ ပြန်လွှတ်ပြီးသော လူဆိုးအား မည်ကဲ့သို့မှ ပြန်ဖမ်း၍ရနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။

ထို့ကြောင့် မင်းသားလေး၏ အမေးစကားအား မဖြေကြားနိုင်သေးချေ။

Scanned with ACE Scanner

ချန်ကိုး မျက်နှာကြီးနီရဲကာ ရှက်သွားပြာနေသဖြင့် မန်ချင်ခန်ရှီဘုရင်ကြီးက အသာအယာပြုံးရယ်ပြီး သားတော်လေးအား ဟန့်တားတော်မူလိုက်သည်။

"သားတော် ဒီလောက်မေးရရင် တော်ရောပေါ့"

သားတော် စကြာဝင်းသားလေးမှ ခန်ရှီးဘုရင်းအား ချက်ချင်းပင် ပြန်လျှောက်လိုက်သည်။

"ခမည်းတော်ဘုရား၊ သားတော်ကို ခွင့်ပြုတော်မူပါ။ အမတ်ကြီးချန်ကိုးဟာ ဉာဏ်ပညာကြွယ်ဝသူဖြစ်ပါတယ်၊ သူ့နှုတ်က ဖြေကြားဖို့ ဝံ့မရဲဖြစ်နေတာပါဘုရား"

သားတော်လေး၏ နှုတ်ရေးကြွယ်မှုကို ခန်ရှီးဘုရင်ကြီး ချစ်ဆောင်းအားရသလို ဖြစ်သွားသည်။

ထို့နောက် အမတ်ကြီးချန်ကိုးအား ခန်ရှီးဘုရင်က မေးမြန်းလိုက်ပြန်သည်။

"အမတ်ကြီးချန်ကိုး၊ သားတော်လေးပြောတဲ့စကား ဟုတ်မှန်ပါသလား"

အမတ်ကြီးချန်ကိုး၏ စကားသံက တိုးညင်းစွာ ထွက်ပေါ်လာသည်။

"မှန်လှပါဘုရား"

ထိုအခါ ခန်ရှီးဘုရင်ကြီးက....

"ဒါဖြင့်လဲ အမတ်ကြီးချန်ကိုးက ပြောစေ၊ တစ်စုံတစ်ရာ အပြစ်မကျရောက်စေရ၊ စိတ်လက်ချမ်းသာစွာ ပြောကြားနိုင်ပါတယ် အမတ်ကြီး"

Scanned with ACE Scanner

"ဗိုလ်ဇစ်သားတွေကို လွှတ်ပေးပြီး ပြန်ပမ်းဖို့ရာ အလျှော့ပေးမှ မကြာခင်မှာ အဓိပ္ပါယ် ရှိတယ်... ကျော်ကြား ငွေကြယ်ကိုတွေတွေ ကြံ... အမှန် လူယ်ပါလိမ့်မယ်ဘုရား"

"ဗိုလ်ဇစ်သားတွေကို လွှတ်ပေးပြီး ပြန်ပမ်းဖို့ရာ အလျှော့ ကျော်ပါတယ်ဘုရား၊ ကောင်းကင်က ငွေကြယ်ကိုဖွတ်ချူသလို ကမ္ဘာမှ လွယ်ပါလိမ့်မယ်ဘုရား"

အခတ်ကြီးချွန်ကိုး၏စကားကြောင့် မန်ချင်ခန့်ရှိဘုရင်ကြီး၊ သဘောကျစွာ ရယ်မောနေသည်။

"ကဲ... သားတော်ကလေ မြောစမ်းပါဦး၊ ဒီလူဆိုးတွေကို ပြန်လွှတ်ပေးလိုက်ပြီး၊ သုံးရက်အတွင်း ဘယ်လိုလုပ် ဖမ်းပေးနိုင်မှာလဲ"

ကတ်သီးကတ်သတ်ပြောတတ်သော သားတော်အား သူ့စကားနှင့်သူ့ကို ခန့်ရှိဘုရင်ကြီးက ပညာစမ်းလိုက်၏။

ကြောင်းသားလေးကမူ တည်ငြိမ်အေးဆေးစွာပင် ခန့်ရှိဘုရင်ကြီးအား ပြန်ပြောလိုက်သည်။

"ဒီလူတွေကို အပြစ်က လွှတ်ပေးပြီး ထိုက်သင့်တဲ့ဆုတွေပေးရမယ်၊ သူတို့မူလသောင်းကျန်းခဲ့တဲ့ဒေသမှာ ပြန်ပြီး အမှုထမ်းစေရင် ကျန်နေတဲ့ လူဆိုးတွေနဲ့ သုံးရက်အတွင်း စိတ်ဝမ်းကွဲပြီး သတ်ဖြတ်ကြမှာ အမှန်ပါပဲ၊ ဒါကြောင့် သူတို့ကို သေဒဏ်ပေးပြီး အပြစ်ရစေတာထက် သားတော်တို့မှာ ပိုပြီး အကျိုးရှိနိုင်ပါတယ် ခမည်းတော်"

တွေးခေါ်မြော်မြင်မှု ဉာဏ်ပညာကြီးမားလှသော သားတော်လေး၏ ကျိုးကြောင်းဆီလျော်လှသောစကားကြောင့် ခန့်ရှိဘုရင်ကြီးမှာ နှစ်ထောင်းအားရ ဖြစ်နေသည်။

Scanned with ACE Scanner

သားတော်လေး၏ကောင်းကြောင့် နဂါးစိမ်း ရှုံး ဝင်း ဆောင် ယဲ့ဝှစွမ်းက ဒေါသတကြီး ဆော်ဟာမြေကြီးပေါ်ကျ တော့၏။

"ဟေ့...ငါ့ကိုကို ခုချက်ချင်းသတ်လိုက်ပါ၊ ... တယ်ကွ၊ လူဆိုတာ တင်ပေါက်မှာ တစ်ခါပဲ ... တော့ အပျက်မခံနိုင်ဘူးကွ"

ခန့်ရှိ ဘုရင်ကြီးမှာ သားတော်လေးအား ... စွာကြည့်ရင်း တွေးတောနေသည်။

"အရှုံးနဲ့မလိုက်အောင် ထက်မြက်လွန်းလှတဲ့ သားတော် ပါလား၊ အိမ်ကြက်ချင်း အိုးမည်းသုတ်ပြီး မြန်နှုန်း ... သတော့ပဲ၊ ဆင်းလေ... စကြာမင်းဖြစ်လာမယ့် လုလင် ... ဒီလိုအရည်အချင်းတွေ ရှိနေတော့မှာပေါ့...."

အမတ်ကြီးမျှန်ကိုးမှာ မင်းသားငယ်လေးအား မယုံကြည်နိုင်သော အကြည့်နှင့်ကြည့်ရင်း အံ့သြချီးကျူးနေမိသည်။

"ဆင်း...တော်တော့်ကို ထက်မယ့်မင်းသားပဲ၊ လူ ... ဆိုးတွေကို ငါးကြင်းဆီနဲ့ ငါးကြင်းပြန်ကြော်ဖို့ ... တာပဲ၊ ဒီမင်းသားသာ နန်းတက်ရင်..."

အမတ်ကြီးချန်ကိုးမှာ အတွေးကို ဆုံးအောင်ပင် မတွေးရဲဘဲ ရှိနေလေသည်။

ခန့်ရှိဘုရင်ကြီးမှာ မင်းသားငယ် အကြံပေးသည့်အတိုင်း လူဆိုးများကို သေဒဏ်မှ ကင်းလွတ်စေကာ နှင်ရှည်လမျှား ချုပ်နှောင်ထားစေလိုက်၏။

ထိုအချိန်မှစပြီး မန်ကျွင်ခန့်ရှိဘုရင်ကြီးမှာ သားတော်သော့ စကြာမင်းသားလေးအား ထီးနန်းအုပ်စိုးရန် အရည်အချင်း ပြည့်ဝသည်ဟု ယုံကြည်ထားလိုက်ပြန်သည်။

ထို့ကြောင့် ညီလာခံမပြီးဆုံးမီ အမှုတ်စဉ် တစ်ဆယ့်ခေါ်သော မင်းသားထွေး စကြာမင်းသားအား သူ၏ထီးနန်းကို ဆက်ခံစေရန် အိမ်ရှေ့မင်းအဖြစ် ချီးမြှင့် မြှောက်စားလိုက်ပြန်သည်။

မင်းချင်နန်းတွင်း အာဒရးတော်ပုံမှာလည်း ထိုနေ့မှစဘင်၍ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည်။

ခန့်ရှိဘုရင်ကြီး သက်ရှိထင်ရှား ဖြစ်နေ၍သာ ထင်ထင် ပေါ်ပေါ် မလှုပ်ရှားကြသော်လည်း ကျန်မင်းသားများ အားလုံး ချိတ် လှုပ်ရှားကြံစည်နေကြ၏။

ကျန်မင်းသားတို့မှာ သိုင်းပညာရှင်များနှင့် ကြံရည်ဖန်ရည် ကောင်းသူများကို လက်ထပ်မွေး၍ အင်အားစုဆောင်းနေကြ ပြီဖြစ်၏။

စကြာမင်းသားအနေဖြင့် ဘုန်းမီးနေလတောက်ကာ နန်း တော်အတွင်း တန်ခိုးကြီးမားနေသလောက် ဘေးကျွန်ဘေး သို့ ရောက်နေရရှာသည့် ညီငယ်ရှောစ်ယိမှာ ပင်ပန်းတကြီး သိုင်းပညာများကို လေ့ကျင့်နေရဆဲပင် ဖြစ်နေသည်။

သူ၏ ခြေသလုံး တစ်ဖက်တစ်ချက်စီတွင် သံမဏိပြားများ ကို ပတ်ချည်စေအာ မိုးမလင်းခင် အပြေးလေ့ကျင့်နေသည်။

ခါးကုန်းကြီး ညွန်ကြားပြသသည့်အတိုင်း ရေသမ်းသည့် အခါမှာပင် ယင်း သံမဏိပြားကြီးများကို မချွတ်ဘဲ ထမ်း သည်။

ထို့ပြင် ဂေဟာအတွင်း မွေးမြူထားသော မြင်းပေါက်ကလေးကို နေ့စဉ် ထမ်းခိုင်းသည်။

ဂေဟာအတွင်းမှ စေခိုင်းသမျှ အလုပ်တာဝန်များကို ကျေပွန်အောင် အလျင်အမြန် ဆောင်ရွက်ပေးပြီး သိုင်းပညာရပ်နှင့် ပတ်သက်သမျှ လေ့ကျင့်လာနေခဲ့၏။

ယခုဆိုလျှင် ရှောင်ယိမှာ ဂေဟာအတွင်းမှ အားကောင်းမောင်းသန် မြင်းကြီးတစ်ကောင်ကိုပင် အချိန်မရွေး ထမ်းသွားနိုင်ပြီဖြစ်၏။

ရှောင်ယိ၏ သန်မာထွားကျိုင်း တောင့်တင်းလှသော ခန္ဓာကိုယ် အချိုးအဆက်ကို ခါးကုန်းကြီး သဘောကျနေလေ့သည်။

ဇွဲ၊ လုံ့လ၊ ဝီရိယတို့နှင့် သိုင်းပညာလေ့ကျင့်နေခဲ့သော ရှောင်ယိမှာ ဆယ့်လေးနှစ်အရွယ် လူငယ်တစ်ယောက်ပင် ဖြစ်လာခဲ့ချေပြီ။

ရှောင်ယိမှာ စကားမပြောတတ်သော ခါးကုန်းကြီးကဲ့သို့ပင် စကားနည်းခြင်း၊ ခိုင်းသမျှအလုပ်ကို မငြင်းမဆန် လုပ်ကိုင်ပေးခြင်းတို့ကြောင့် ဂေဟာအတွင်းရှိလူများမှာ ရှောင်ယိနှင့် ခါးကုန်းကြီးတို့ ဆက်ဆံရေးကို အလေးအနက် မထားခဲ့ကြပေ။

◆ ◆ ◆

Scanned with ACE Scanner

ရှောင်ယီ၏ နှာခေါင်းမှာ သေးဖဲ့သို့ နှစ်ပုံမြင်ကွင်း သွားပြီ။ ခြေသလုံးခန့် တုတ်[illegible]သောသစ်ပင်[illegible] ခတ်တုတ်[illegible]သည်။

သစ်ပင်မှာ ထစ်ကနဲမြည်၍ ကျိုးကြေ၍ ခါးလယ်မှ ပြတ်ကျသွားတော့၏။

သူ၏ ပေါင်နှင့် ခြေသလုံးတို့တွင် အာလူးချိုင့်[illegible]သား လေးလံသော [illegible]ကြွက်သားကြီးများကို အဘောင်ခံ[illegible] လှုပ်ယှက် အားထိုးချည်နှောင်ထားသည့် အဆင့်မှ ရှောင်ယီ ထိုးထွက်လာခဲ့သည်။

ထိုမြင်ကွင်း တျောက်ပြားစသည့်ကို လက်ဝါး တစ်ချက်နှင့်ပင် ကွဲကြေအောင် ရိုက်နိုင်စွမ်းသော လူငယ်တစ်ယောက်ဖြစ်၍နေလေပြီ။

ယခုကဲ့သို့ လူတစ်လုံး သူတစ်လုံးဖြစ်လာစေရန် သွန်သင်ဆုံးမပညာပေးသော ခါးကုန်းကြီးအား ရှောင်ယီက ယတ်နိုင်သမျှ ပြန်လည်စောင့်ရှောက်ခဲ့သည်။

ရှောင်ယီမှာ ခါးကုန်းကြီး အိပ်စက်အနားယူရန်အတွက် အိမ်ရာခင်းများကို ပြင်ဆင်ပေးနေသည်။

ယနေ့ည ဆောင်းလေတာ ဝှေ့ယမ်း တိုက်ခိုက်နေသဖြင့် ခါးကုန်းကြီး နွေးနွေးထွေးထွေး အိပ်စက်စေရန် ရှောင်ယီ ပြုလုပ်နေခြင်းဖြစ်သည်။

ဆောင်းရာသီအအေးဒဏ်ကြောင့် ခါးကုန်းကြီး၏ ရောဂါအခြေအနေ ပိုဆိုးလာသည်။ ချောင်း အဆက်မပြတ်ဆိုးကာ

တံတေားနှင့် ချုံများတွင်ပင် သွေးစ ခေါ်သော ငှက်လေးများ ပါလာ သည်။ ဝေဒ်ရှိတန့်ရှိ ရောဂါ ပေါက်ပွား ခါးကုန်းကြီးကဲ့မျိုး သားလာ လှုပ်ရှား လုပ်ကိုင်ရင်းနှင့်ပင် ပျောက်သွားတော့ သည်။

ဘိုးခေါ် အသက်အရွယ်ကလည်း ထောက်လာပြီး အသေး အမွှား ရောဂါများကို ပေါင်းပျောက်အောင် ကုသနိုင်သော ဒဏ်များကြောင့် ခါးကုန်းကြီး စုခံနေရခြင်း ဖြစ်သည်။

အမတ်ကြီး ရုံကွေး၏ ဂေဟာကြီးမှာ တိတ်ဆိတ်ခြင်းက မင်းမူနေ၏။

ဂေဟာကြီး၏ အနောက်ဘက် အစေခံအလုပ်သမား အိမ် ကလေးထဲတွင်မူ၊ ခါးကုန်းကြီး၏ ချောင်းဆိုးသံက တဖြည်း ဖြည်းကျယ်လောင်လာသည်။

ခါးကုန်းကြီးအနေဖြင့် ရှောင်ယိ သိုင်းပညာတတ်မြောက် ရေးနှင့် ဘေးအန္တရာယ် ကင်းရေးကိုသာ ရှေ့ရှုခဲ့သူဖြစ်၍ သူ့ကျန်းမာရေးကို ဂရုမစိုက်နိုင်အောင်ရှိခဲ့သည်။

ချောင်း အဆက်မပြတ်ဆိုးခဲ့၍ ခါးကုန်းကြီး အနည်းငယ် မောနေသည်။ သို့ရာတွင် သူ့ မျက်လုံးများကမူ အိပ်ရာခင်း ကျင်းနေသော ရှောင်ယိလှုပ်ရှားမှုကိုသာ စူးစိုက် ကြည့်နေ သည်။

ယနေ့ည ခါးကုန်းကြီး၏ ထူးခြားသော အမူအရာများကို ရှောင်ယိ သတိမပြုဘဲ မနေနိုင်အောင်ဖြစ်နေရသည်။

Scanned with ACE Scanner

ရွှေခင်ယိမှာ အိပ်ရာခင်းပြီးသွား၍ ခါးကုန်းကြီး ထိုင်နေ ရာသို့ မျက်နှာမူလိုက်သည်နှင့် သူ့အားစူးရှသော မျက်လုံး အစုံနှင့် စိုက်ကြည့်နေသော ခါးကုန်းကြီးအား တအံ့တဩ ခေါ့ခြင်လိုက်ရပြန်သည်။

"လှုတလေး...."

ခါးကုန်းကြီးက ရွှေခင်ယိအား လှမ်းခေါ်လိုက်သည်။

အကြင်နာ ယိုဖိတ်သောအသံသည် ရွှေခင်ယိ၏ နားနှစ်ဖက် အကျင်းသို့ သာယာငြိမ့်ညောင်းစွာ လှိမ့်ဝင်သွား၏။

ရွှေခင်ယိမှာ ယောင်တီး ယောင်နန်နှင့် ခါးကုန်းကြီးအား အံ့ဩစွာကြည့်ကာ သူ့နားကို သူမယုံကြည်နိုင်တတ်ရှိနေသည်။ ထို့ကြောင့် ယောင်ယမ်း၍ နောက်လှည့်ကြည့်မိပြန်သည်။

ရွှေခင်ယိ၏ ရိုး အသော အမူအရာကြောင့် ခါးကုန်းကြီး ပြုံးရယ်ပြီး ပြောပြန်သည်။

"လှုကလေး နားကြားမမှားပါဘူး၊ ဦးဦး ခါးကုန်းကြီး က သူ့ကလေးကို ခေါ်လိုက်တာပါကွယ်"

ရွှေခင်ယိ ဝမ်းသာအားရဖြစ်သွားမိသည်။

"ဘာ.... ဦး ဦး ခါးကုန်းကြီး စကား ပြောတတ်တယ်၊ တထယ်မအဘူးပေါ့နော်၊ ကျွန်တော် ဝမ်းသာလိုက်တာ ဦးဦး ရယ်"

ရွှေခင်ယိမှာ သူတွယ်တာ ... ... ား ချစ်ခင်ရသော ခါး ကုန်း အ့အကြီးမှာ စကား ပြောတတ်သည်နှင့် ကလေးဆိုး ကြီးပမာ ကျွမ်းထိုးပစ်လိုက်ချင်သည်။

ခါးကုန်းကြီးက ရှောင်ယိကို ယတိပေးစကား ပြောဆိုလေသည်။

"ရှူး....စကားတိုးတိုးပြောလှကသေး၊ မင်းကို ဒီည ဦးဦး စကားအများကြီး ပြောစရာရှိနေတယ်၊ ဦးဦး အနားကို တိုးလာခဲ့ပါဦး"

ရှောင်ယိ ငိုချင်သလိုဖြစ်ကာ တစ်ချက်ရှိုက်လိုက်၏။

သို့သော် အသံလုံးဝ မထွက်ပေ။

ဦးဦးခါးကုန်းကြီးအားကြည့်ကာ ရှောင်ယိ ဝမ်းသာလွန်း၍ မျက်ရည်များစီးကျလာနေခြင်းဖြစ်သည်။

ရှောင်ယိက ခါးကုန်းကြီး၏ အနီးသို့ တိုးကပ်ထိုင်ရင်း ခါးကုန်းကြီး၏ မျက်နှာအား အငမ်းမရ ငေးမောကြည့်နေလိုက်သည်။

ခါးကုန်းမှာလည်း ရှောင်ယိကဲ့သို့ပင် မျက်ရည်များစီးကာ ရှိနေသည်။ အတန်ကြာမှ ခါးကုန်းကြီးက စကားသံတိုးညင်းစွာ ထွက်ပေါ်လာသည်။

"လူဆလေး မင်းရဲ့ဘဝကိုသိရဲ့လား၊ မင်းဟာဘယ်သူလဲ"

ရှောင်ယိ မဖြေနိုင်ချေ။

ခါးကုန်းကြီးကိုသာ မမြင်ဘူးသကဲ့သို့ စိုက်ကြည့်နေလိုက်သည်။ သူ့နှုတ်ခမ်းအစုံသည် တလှုပ်လှုပ် တရွရွနှင့် စကားဆိုရန် ရွံ့နေမိသည်။ သူ့အတွေးထဲ၌လည်း ခါးကုန်းကြီး၏ ထူးဆန်းသော အပြောကြောင့် ကြောင်စီစီဖြစ်နေသည်။

"ငါ ဘယ်သူလဲ၊ ငါ ရှောင်ယီပေါ့၊ ငါ့ဘဝ အင်း....ငါ့ဘဝဟာ အမတ်ကြီးရုံကွာရဲ့ ဓားဘာလဲပေါ့၊ ဘာများထူးဆန်းတာ ရှိနေလို့လဲ၊ ဦးဦးခါးကုန်းကြီးက ငါ့ကို ဘာဖြစ်လို့ မေးနေတာပါလိမ့်..."

ရှောင်ယီ ခေါင်းတယမ်းယမ်း လုပ်နေမိသည်။

ခါးကုန်းကြီးမှာ ရှောင်ယီ၏ မျက်လုံးများကိုသာ စိုက်ကြည့်ရင်း သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

"လူကလေး ဦးဦးပြောမယ့်စကားတွေဟာ သိပ်အရေးကြီးတယ်၊ ဂရုစိုက်ပြီး နားထောင်နော်၊ ဦးဦးခံစားနေရတဲ့ ဝေဒနာက ကျွမ်းနေပြီ၊ ဒါကြောင့် လူကလေးရဲ့ဘဝအမှန်ကို ဦးဦး ဖွင့်ပြောရတော့မယ်"

ရှောင်ယီမှာ ခါးကုန်းကြီး၏ စကားများကို နားထောင်ရင်း ရင်တလှုပ်လှုပ် ခုန်သွားသည်။

ဝမ်းသာဝမ်းနည်းမှုကို ဒွန်တွဲ၍ ခံစားနေရ၏။ ခါးကုန်းကြီးအား ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိတ်ပြရင်း နားစိုက်ထောင်နေလိုက်သည်။

"ဦးဦးခါးကုန်းကြီးရဲ့ နာမည်ကတော့ကိုယ်ဖော့ဝိဇ္ဇာသူခိုးကြီး ယဲ့ဟိန်လို့ခေါ်တယ်၊ လူကလေးရဲ့ ဖေဖေဟာ နန်းကျွမ်းမင်းဆက်ချူချင်ရဲ့ မြေးတော်ပဲ၊ လူကလေးဖေဖေရဲ့ နာမည်ကတော့ ကြူကြည်ဘဲ့၊ ခပ်လွယ်လွယ်နဲ့ ရှင်းရှင်းပြောရရင်လူကလေး မင်းသားတစ်ပါးပဲ"

ယဲ့ဟိန်၏ စကားအဆုံးတွင် ရှောင်ယိ ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွားသည်။ သူ့အံ့ဩ၍ မဆုံးနိုင်အောင် ခံစားနေရသည်။

ပခမတ်ကြီးရှိကျွေး၏ ဂေဟာတွင် အစေခံကျွန်ကျွန်သဖွယ် လုပ်ကိုင်နေရသောသူ့အား ခါးကုန်းကြီးခေါ် ဘိုးကြီး ယဲ့ဟိန်က မင်းသားတစ်ပါးဟု ပြောနေသည်။

ရှောင်ယိမှာ မယုံနိုင်သော ပုံပြင်တစ်ပုဒ်ကို ကြားလိုက်ရသည့်အလား ခံစားနေရကာ ကြက်သီး တဖြန်းဖြန်း ထသွား မိတော့၏။

"ဦးဦးခါးကုန်းကြီးက ငါ့ကို ရယ်စရာ ပြောတာတော့ မဟုတ်နိုင်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် ငါ့ဘဝက…"

ရှောင်ယိ အတွေးမဆုံးခင်မှာပင် ယဲ့ဟိန်၏ တည်ကြည် လေးနက်သော စကားသံက ထပ်မံထွက်ပေါ်လာသည်။

"အံ့ဩနေသလား လူကလေး…ဦးဦးပြောနေတဲ့ စကား တွေဟာ ယုံကြည်စရာသုံးဝမရှိဘူးလို့ ထင်နေလို့လား၊ ဒါပေ မယ့် ဦးဦးပြောနေတဲ့ စကားတွေဟာ တကယ့်ဖြစ်ရပ်မှန်တွေ ပါကွယ်"

ရှောင်ယိမှာ ယဲ့ဟိန်အား စကားမပြောနိုင်ပေ။ ယဲ့ဟိန်၏ မျက်နှာကိုသာ စိုက်ကြည့်ရင်း ဂရုတစိုက် နားထောင်နေလိုက်သည်။

"တကယ်တော့ ဦးဦးဟာ လူကလေးဖေဖေရဲ့ ကိုယ်ရံ တော် တပ်မှူးသွေးသောက် ရဲဘော်တစ်ယောက်ပါ၊ သူ့ခိုး.

ကြီး၊ ယဲဟိန်အဖြစ် ရှောင်တိမ်း လှုပ်ရှားနေတာပဲ ဆိုပါတော့၊ ကဲ….မင်း ရဲ့ ဘယ်ညာပခုံးတွေကို ကြည့်လိုက်စမ်း ဘာတွေကို မြင်ရသလဲ လူအလေး”

ယဲဟိန်၏ စကားကြောင့် ရှောင်ယိမှာ ကာယောင်ကတမ်း နှင့် သူ၏ ဘယ်ညာပခုံးများကို ကြည့်လိုက်သည်။

နေနှင့်လများပုံကို မြင်လိုက်ရသဖြင့် မည်ကဲ့သို့မျှ မထူးခြားသောပုံနှင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

“ဒါဟာ ကျွန်တော့်မွေးရာပါ အမှတ်အသားနဲ့ တူပါတယ် ဦးဦး”

ယဲဟိန်က ခေါင်းခါယမ်းရင်း ပြန်ပြောသည်။

“အဲဒါ မင်းရဲ့မွေးရာပါ အမှတ်အသား မဟုတ်ဘူး၊ နေလ နှစ်ခုသင်ပြိုင်လို့ခေါ်တယ်၊ ဦးဦးကိုယ်တိုင် ထိုးပေးလိုက်တဲ့ အမှတ်အသားပါ လူအလေး၊ ပြီးတော့ မင်းမှာ အစ်ကိုတစ်ယောက်ရှိနေသေးတယ်၊ သူ့ ဘယ်ညာသင်းခေါင်းပေါ်မှာလဲ မင်းလိုအရုပ်မျိုးကို ဦးဦး ထိုးပေးလိုက်သေးတယ်၊ သူကတော့ အဝါရောင်ပေါ့၊ လူကလေးကတော့ အနီရောင်၊ ဒါပဲကွာခြားတယ်”

ရှောင်ယိအဖို့ မကြားဘူးတာတွေ ကြားနေရသည့်အတွက် ရင်တထိတ်ထိတ်ခုန်လာသည်။

“ငါ့မှာ အစ်ကိုတစ်ယောက် ရှိသေးတယ်ဆိုတဲ့၊ ဒီလိုဆို ငါဟာ အထီးကျန် မဟုတ်တော့ဘူးပေါ့”

Scanned with ACE Scanner

ရှောင်ယိ ငမ်းသားအားမြင်ကာ သူ့ကိုယ်သူ ပြောသကဲ့သို့ တီးတိုးရေရွတ်နေမိသည်။

ရှောင်ယိ၏ နှုတ်ခမ်းလှုပ်ရှားမှု ပြောလိုက်သောစကားကိုပင် အတွင်းအားမြင့်မား၍ ကိုယ်ဖော့ပညာကောင်းလှစွာသော ယဲဟိန် ကြားလိုက်မိသည်။

ထို့ကြောင့် အဝါရောင် တဂွတ်ဆေးဖြင့် နေလနှစ်ဆင်ပြိုင် ရေးထိုးပေးလိုက်သော မင်းသားလေး၏ အကြောင်းကို ယဲဟိန်က ရှောင်ယိအား ပြောပြလိုက်၏။

ငြိုး စာပေနှင့်တိတ်ခွေ
အမှတ် ၂၅၅-၆၄ လမ်း၊-၈၃-၈၄ကြား
မန္တလေးမြို့၊

ယဲဟိန် သက်ပြင်း လေးတွဲစွာချလိုက်ပြန်သည်။

ကြူကြည်၏သားတော် မင်းသားလေးနှင့်ယောင်၏ အဝ အခြေအနေ မတူညီပုံကိုတွေး၍ စိတ်မကောင်း ဖြစ်နေမိသည်။

"လူကလေးရဲ့ နောင်တော်ကတော့ နန်းတော်ကြီးထဲမှာ ကောင်းစားနေတယ်၊ လူကလေးရဲ့အဖေကတော့ ဆေးကလေးကို ခါးစည်းပြီး ခံနေရတယ်၊ ဒါတွေအားလုံးဟာ ဦးဦးရဲ့ လုပ်ရပ်ဆိုးများတွေပဲ၊ လူကလေး တဝဲဆုံးခဲ့ရတဲ့အတွက် ဦးဦးကို ခွင့်လွှတ်ပါကွယ်"

ရှောင်ယိမှာ ယဲဟိန်၏စကားကြောင့် ရင်ထဲ နှင့်ခနဲခံစား လိုက်ရသည်။

ယဲဟိန်၏ လက်မောင်းနှစ်ဖက်ကို တင်းကျပ်စွာ ဆုပ်ကိုင်ပြီး ကသောကမျော ပြောလိုက်သည်။

"ဦးဦးက ကျွန်တော့်ကို ပြုစုစောင့်ရှောက်ခဲ့လို့ ဒီအခြေ အနေ ရောက်နေရတာပါ၊ ဦးဦးသာ မကြည့်ခဲ့ရင် ခုခေ ပဲက် ဆိုလူ့ပြည်မှာတောင် ကျွန်တော် ရှိချင်မှရှိတော့မယ်၊ ဦးဦးရဲ့ ကျေးဇူးတွေသာ ကျွန်တော့်အပေါ် တောင်လိုပုံနေတာပါ ဦးဦးရယ်၊ ဦးဦးမှာ ဘာအပြစ်မှ မရှိပါဘူး"

ရှောင်ယိမှာ ယပ်ပင်ယပ်သော်ငြားလည်း ယဲဟိန်၏ ကျေး ဇူးတရားများကို တတွတ်တွတ် ပြောကြားနေပြန်သည်။

ရှောင်ယိ၏ စကားများကြောင့် ယဲဟိန်မှာ ဝမ်းသာ သောအကြည်နှင့် လှိုက်လှဲစွာ ပြောလိုက်သည်။

"လိမ္မာလိုက်တဲ့လူကလေးရယ်၊ ဦးဦး ပင်ပန်းရကျိုးနပ်ပါ ပြီ၊ ဦးဦးသေပျော်ပါပြီ"

ယဲဟိန်၏ မျက်လုံးအစုံဘွင် မျက်ရည်များနှင့် ပြည့်ဖျံ လာပြန်သည်။

ယဲဟိန်နှင့် ရှောင်ယိတို့၏ သံယောဇဉ်နှောင်ကြိုးမှာ ပို၍ ခိုင်မြဲလာတော့၏။

"လူကလေး....ဦးဦးရဲ့နောက်ကျောမှာရှိတဲ့ အတုပ်ကိုဖြေ လိုက်ပါဦး"

ရှောင်ယီက နားမလည်နိုင်ဟန်ဖြင့် မေးသည်၊

"ဘယ်မှာလဲ ဦးဦးယဲ"

ယဲ့ဟိန် ရယ်မောပြီး ပြောလိုက်၏၊

"ကြည့်... လူကလေး ခုထိမရိပ်မိသေးဘူးကိုး၊ ဦးဦးရဲ့ ကျောပေါ်က ဘူကြီးလိုဖြစ်နေတာဟာ၊ အထုပ်ကို လျှို့ဝှက် သိမ်းထားတာဘဲ၊ ခါးကုန်းကြီးအဖြစ် ရုပ်ဖျက်ပြီး လူကသေး ကို လာစောင့်ရှောက်တော့ ရန်သူတွေ မရိပ်မိဘူးပေါ့"

ရှောင်ယီအဖို့ အံ့ဩစရာများ မကုန်ခန်းနိုင်အောင် ကြုံရ သောညပင်ဖြစ်၏။

"ဪ... ဒီဦးဦးဟာ တကယ် ဟန်ဆောင်ကောင်းတာပဲ၊ နှစ်ရှည်လများ ဒီအထုပ်ကြီးကို ခါးပေါ်မှာ ဖွဲ့နဲ့ဘင်ထားနိုင် တယ်၊ တကယ့် အံ့ဩဖို့ကောင်းတဲ့ ဦးဦးပဲ"

ယဲ့ဟိန် ပြောသည့်အတိုင်း ရှောင်ယီ အထုပ်ကြီးကို ခဲထု ခဲဆစ် ဖြုတ်ပေးလိုက်သည်။

အမှန်တော့ အထုပ်ကြီးမှာ ဓာဝတ်စအတပ်ထပ် ပတ်ထား သော သေတ္တာတစ်လုံးပင်ဖြစ်၏။ ယဲ့ဟိန် သေတ္တာဖွင့်လိုက်ပြီး အတွင်းမှ လက်တစ်ဝါးသာသာ ရွှေပြားတစ်ချပ် ထုတ်ယူ သည်။

ရွှေပြားချပ် တစ်ဖက်ပေါ်တွင် ရှောင်ယီ၏ လက်မောင်း ရင်းပေါ်ကအတိုင်း နေမင်းကြီးကို နဂါးဝကြီးတစ်ကောင် က လက်သည်းနှင့် ကုတ်ဆွဲနေသည့်ပုံ ပါရှိ၏။

ကျွန်တစ်ဖက်ပေါ်တွင် လမင်းကြီးကို နဂါးနီကြီး တစ်ကောင်က လက်သည်းနှင့် ကုတ်ဆွဲနေသည့်ပုံ ပါရှိသည်။

ရွှေပြားချပ်ပေါ်မှ လက်ရာများသည် အနု စိတ်လက်ရာ မြောက်လွန်းလှသည်။ အရုပ်၏ အောက်ဘက်တွင် ရှောင်ယိ မဖတ်တတ်သည့် စာလုံးလေးထောင့်ပုံ ရေးထွင်းထားပြန်သေးသည်။

ရွှေပြားချပ်ကို ယဲ့ဟိန်က တရိုတသေကိုင်ပြီး ရှောင်ယိအား ရှင်းပြနေသည်။

"ဒါဟာ မင်းမင်းဆက်ရဲ့ အမှတ်တံဆိပ်ပဲ လူကလေး၊ အသက်နဲ့လဲပြီး ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ပါ၊ နေ့ခင်းတစ်ချိန်မှာ လူကလေးရဲ့အဖေကို သစ္စာခံတဲ့ သုံးသမားတွေ နေရာအနှံ့ အပြားမှာ ရှိနေတယ်၊ တချို့ဆိုရင် မန်ချင်မန့်ရှီးဘုရင်ဆီမှာ ဟန်ဆောင်ခိုဝင်ပြီး အမှုတော် ထမ်းနေကြတာလဲ ရှိတယ်"

ရှောင်ယိ ငြိမ်သက်စွာ နားထောင်နေသည်။

ယဲ့ဟိန်သို့ ချောင်းတဟွတ်ဟွတ် ဆိုးနေပြန်သဖြင့် ရှောင်ယိက ယဲ့ဟိန်အား ရေနွေးကြမ်းတစ်ခွက် ငှဲ့ပေးလိုက်သည်။ ယဲ့ဟိန် အသက် မျှဉ်းမျှဉ်းရှူပြီး ဆက်ပြော၏။

"ဒီရွှေပြားကိုပြပြီး အဲဒီ သွေးသောက်ရဲမက်တွေကို ပြန်စုရမယ်၊ အဲဒီသစ္စာခံတွေကို ဦးဆောင်ပြီး ဦးဦးတို့ နဂါးဝါ အမျိုးအနွယ်တွေရဲ့ လွတ်လပ်ရေးကို ပြန်ရအောင် ကြိုးစားပါ၊

''ပြီးတော့ သွေးသောက် ဆစ္စာခံတွေဆီမှာ သွေးသောက်ရွှေပုလဲလို့ခေါ်တဲ့ ရွှေလုံးတစ်လုံးစီရှိကြတယ်၊ အဲဒီရွှေလုံးပေါ်မှာ ရွှေပြားချပ်ပေါ်က အရုပ်မျိုးရှိတယ်''

ယဲ့ဟိန်၏ စကားကို ရှောင်ယိခေါင်းညိတ်ပြသည်။

''ဒီရွှေပြားကို လူကလေးလက်ထဲ ဦးဦးအပ်နှံလိုက်ပြီ၊ ဒီကိစ္စကို လူကလေးအသက်နဲ့ရင်းပြီး အောင်မြင်အောင် ထမ်းပါမယ်ဆိုတာ ဦးဦးရှေ့မှာ လူကလေးသစ္စာဆိုပြပါ''

ရှောင်ယိ တစ်ကိုယ်လုံး ကြက်သီးမွေးညင်းထသွားသည်။

''ဟုတ်....ဟုတ်ကဲ့ ဦးဦး''

ရှောင်ယိသည် ယဲ့ဟိန်ရှေ့တွင် တုန်လှုပ်ခြင်းကြီးစွာခံစားနေရပြီး ဒူးထောက်ထိုင်ချလိုက်သည်။

''ဦးဦး ရှေ့တာ ဆိုပြမယ်၊ လူကလေး နောက်ထလိုက်ဆိုနော်''

ယဲ့ဟိန်၏ မျက်နှာမှာ တည်ကြည် လေးနက်လွန်းပြီး လက်နှစ်ဖက်ပေါ်တွင် ရွှေပြားချပ်ကို ထရှိတသေ မြှောက်ကိုင်ထားလိုက်သည်။

ရှောင်ယိက ယဲ့ဟိန်အား မဝံ့မရဲကြည့်ရင်း တီးတိုးမေးကြားလိုက်သည်။

''ဟုတ်ကဲ့''

''ငါသည်''

"ဝေါသည်"

"နဂါး ဝါဒေးမျိုးအနွယ် ဟန်လူမျိုးတို့၏ မင်းမျိုးမင်းနွယ် ဇာစ်မယောက်ဖြစ်သည်၊ အမိမြေကို လွတ်မြောက်အောင် ဖိဆို့ ကြေကြေ အရေခန်းခန်း ကြိုးပမ်း အားထုတ် လုပ်ဆောင်ပါ မည်ဟု ဝေါသစ္စာ ပြုပါသည်၊ မမှန်မကန် ပြုလုပ် ဆောင်ရွက် ပြောဆိုပါက အသေဆိုးနှင့် သေရပါစေသား"

ရှောင်ယီမှာ ယဲဟိန် ပြောကြားသည့် စကားအတိုင်း လိုက်၍ ဆိုသည်။

သူ့ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းရှိ သွေးတို့သည် နွေးထွေးစွာ လှည့် ပတ်နေကြောင်း ခံစားသိရှိလိုက်၏။

ယဲဟိန်က ရှောင်ယီ ဇာတိသစ္စာပြုပြီးသည်နှင့် အနီးသို့ တိုး ကပ်ထိုင်ပြီး မှာကြားပြောဆိုနေပြန်သည်။

"လူကလေးရဲ့ နာမည်ရင်းက ရှောင်ယီမဟုတ်ဘူး၊ ကြူယဲ လိန်လို့ခေါ်တယ်၊ ဒါပေမယ့် ယဲလိန်လို့ပဲသုံးပါ၊ ယဲလိန် ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ဟာ ဥဒေါင်းငှက်ရဲ့ အတောင်လို့ အဓိပ္ပာယ် ရတယ်"

"ယဲလိန်...ကြူယဲလိန်"

ရှောင်ယီ တီးတိုးရေရွတ်လိုက်သည်။

ရှောင်ယီ အဖို့ ညဉ့်တစ်ချင်းပင် စိတ်သစ် ကိုယ်သစ်ဖြစ် သွားသလို ခံစားလိုက်ရသည်။

ထို့နောက် ယဲဟိန်က သေတ္တာအတွင်းမှ ဟောင်းနွမ်းနေသော ဇတ္တပါဖိုးနှင့် စာအုပ် တစ်အုပ်ကို ထုတ်ယူလိုက်ပြန်သည်။

ယဲဟိန်က စာအုပ်ကို တယုတယကိုင်တွယ်ပြီး ရှောင်ယိပေါ် ယဲလိန်အား ရှင်းပြသည်။

"ဒီစာအုပ်ဟာ အနုညာတခု စာအုပ်မဟုတ်ဘူး၊ သိုင်း လောက ဂိုဏ်းကြီး ကိုးဂိုဏ်းရဲ့ လျှို့ဝှက် သိုင်းပညာကောင်း တွေကို စုစည်းရေးထားတဲ့ သိုင်းလောကဧမြူလေ စာအုပ် လို့ခေါ်တယ်"

ရှောင်ယိပေါ်ယဲလိန်က ယဲဟိန်အဘိုးကြီး၏ လက်ထဲတွင်ရှိ သိုင်းလောကဧမြူလေစာအုပ်အား ထူးခြားစွာရှုနေသော မျက်လုံးများနှင့် စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

အဘိုးကြီးယဲဟိန်၏ စကားသံထွက်ပေါ်လာပြန်သည်။

"ဒီစာအုပ်ဟာ လူကလေးတို့ရဲ့ နန်းတွင်းပစ္စည်းပဲ၊ ခုတော့ ပိုင်ရှင်ဖြစ်တဲ့ လူကလေးလက်ထဲကို ပြန်အပ်လိုက်ပြီ၊ ဦးဦး မရှိတဲ့ နောက်ပိုင်းမှာ လူကလေး အနေတတ် အစားဝတ်ပြီး ပါးနပ်မှုရှိပါစေ"

အဘိုးကြီးယဲဟိန် ချောင်းအဆက်မပြတ်ဆိုးနေပြန်သည်။ ပါးစပ်အတွင်းမှ သွေးများပင်ပါလာသဖြင့် ယဲလိန်က စိုးရိမ်တကြီး ပြောလိုက်သည်။

"ဦးဦးယဲ့ ဒေါမာခနေပါမယ်၊ အနားယူ ပိုက်ပါဦး....ခုနကမှ ပြောလို့ရသေးတဲ့"

ယဲ့ဟိန်အဘိုးကြီးအား ခေါင်း တယမ်းယမ်းနှင့် ငြင်းပြောသည်။

"အချိန်ဟာ အဖိုးထိုက်တန်တယ် လူကလေး၊ နှစ်ပေါင်းများစွာ ဦးဦး မျိုးသိပ်ခဲ့ရပြီးပြီ၊ ဦးဦး ပြောမယ့် စကားတွေကို သေချာ နားစိုက်ထောင်ပါ"

ယဲ့ဟိန်၏ စကားသံမှာ ကြူယဲ့လိန်ကြားသာရုံမျှသာဖြစ်သည်။ ယဲ့လိန် ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်၏။

"ဦးဦးတို့ရဲ့ တာဝန်ကို လူကလေး ပခုံးလွှဲပြောင်းယူပြီး ကျေနပ်အောင် ဆောင်ရွက်ပါ၊ အရာရာတိုင်းကို အောင်မြင်ကျော်လွှားနိုင်ဖို့ ပြည့်ဝတဲ့ ခွန်အားလိုတယ်၊ လူကလေးကြိုးစားပါ၊ လူကလေးဘဝမှာ မပျော်ရွှင်ခဲ့ရတာများပြီ၊ ပျော်ရွှင်မှုကိုလဲ သိပ်တော့ တကြီးမရှာနဲ့၊ လောကကြီးမှာ ဝမ်းသာဆုံးအခါနဲ့ ဝမ်းအနည်းဆုံး အချိန်တွေ ကြုံဆုံရတတ်တယ်၊ အဲဒီအချိန်မှာ ကိုယ့်စိတ်ကို နိုင်အောင် ထိန်းနိုင်မှ အောင်မြင်ဖို့လမ်းစပေါ်လာနိုင်တယ်"

ခါးကုန်းကြီး ယဲ့ဟိန်၏ စကားသံမှာ တဖြည်းဖြည်းနှင့် အသံတိမ်လာသဖြင့် ကြူယဲ့လိန် ကြိုးစားနားထောင်နေရသည်။

"လူကလေး နာမည်ဟာ ကြူယဲ့လိန်၊ ယဲ့လိန်နာမည်နဲ့လိုက်အောင်ကြိုးစား...."

Scanned with ACE Scanner

ခါးကုန်းအဘိုးကြီးခေါ် သူ့ခိုးကြီးယဲဟိန် စကားပင် ဆုံးအောင် မပြောနိုင်တော့ချေ။ စကားပြောနေရင်းမှပင် ကုလားထိုင်နောက်မှီပေါ်သို့ ဇက်လန်ကျကာ အသက်ပျောက်သွားတော့၏။

"ဟင်း...."

ယဲဟိန် မျက်လုံးပြူးသွားသည်။

သူအားထားရာ ခါးကုန်းကြီးခေါ် ဦးဦးယဲဟိန် ဆုံးပါးသွားသဖြင့် အားငယ်သလို ခံစားလိုက်ရ၏။

သူ့မျက်လုံးအစုံမှာ ကျေးဇူးရှင် ခါးကုန်းကြီးဦးဦးအတွက် မျက်ရည်များ ပင်လယ်ဝေနေသည်။

တစ်ယောက်တည်း ငိုရှိုက်နေရင်းမှ ဦးဦးစကားများကို ပြန်၍လည်း ကြားယောင်နေမိသည်။

"ဦးဦးမရှိတဲ့နောက်ပိုင်းမှာ လူကလေး၊ အနေတတ် အစားတတ်ပြီး ပါးနပ်မှုရှိပါစေတဲ့၊ အင်း...ဟုတ်ပြီ ဦးဦးပေးအပ်ခဲ့တဲ့ ပစ္စည်းတွေသိမ်းပြီး ဦးဦးရဲ့ခါးပေါ်မှာ ခါးကုန်းကြီးဖြစ်အောင်လုပ်ဦးမှ၊ ဒါမှ မနက်ခင်းကြရင် ဂေဟာကလူတွေ သံသယကင်းမယ်"

ဆယ့်လေးနှစ်သား ကြူယဲလိန်မှာ စဉ်းစားမိသမျှ အလျင်အမြန် လုပ်ဆောင်နေလိုက်သည်။

✧ ✧ ✧

အခန်း ၂။

ရှောင်ယှီခေါ် ကြူယဲလိန်။

တစ်လောကလုံးတွင် ရှောင်ယီခေါ် ကြူယဲလိန် တစ်ယောက်တည်း အထီးကျန်ဖြစ်သလို ခံစားနေမိသည်။

ခါးကုန်း ကြီးမရှိတော့မှ ပို၍ သတိရလွမ်းလာမိ၏။

ထိုအခါ ကြူယဲလိန်က ဦးဦးယဲ သင်ကြားပြသခဲ့သည့် သိုင်းပညာအချို့ကို ဆထက်ထမ်းပိုး၊ ပို၍ပင် ကြိုးစား လေ့ကျင့်နေတော့၏။

ကောက်ရဟူ ဆစ်ပွေါယ်ရသော ရှောင်ယီဟူသောအမည်ကို ကြူယဲလိန် မုန်းမိသည်။

Scanned with ACE Scanner

သို့သော် ကြူယဲလိန် အမည်ရင်းကို မသုံးစွဲဝံ့သေးပေ။ ကျေးဇူးရှင်ကြီး ဦးဦးယဲ၏ မှာကြားထားခဲ့သော စကားများကို မမေ့မလျော့ လိုက်နာရန် အုံပြတ်ထားပြီးဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် ရှောင်ယိ၏ဘင်ကကွာသည် အဓိပ္ပါယ်မသိသေးပေ။

သိုင်းပညာများကို လျှို့ဝှက်လေ့ကျင့်ရင်း ဂေဟာအတွင်းမှ နေ့ခိုင်းသမျှကို ကြိုးစားလုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။

ကျေးဇူးရှင် ခါးကုန်းကြီး ရှိသည့်ခနောက်ပိုင်၊ သိုင်းလောက ပိုက်ကြီးကိုးကိုက်၏ လျှို့ဝှက် သိုင်းပညာအကင်းများစုစည်းရာ သိုင်းလောက အမြုတေစာအုပ်အတွင်းမှ သူနားမလည်သော စာလုံးများအား တစ်လုံးစီခွဲမေးပြီး မှတ်သားသေ့လာသည်။

ရှောင်ယိခေါ် ယဲလိန်အဖို့ ပင်ပန်းတကြီး နိုင်လှ၏။ သိုင်းလောက အမြုတေစာအုပ်အတွင်းမှ စာလုံးများကို တစ်လုံးစီ ခွဲမေးပြီးမှ မှတ်သားရသည်။

တစ်ဖန် အားလုံးစုပေါင်းပြီး အဓိပ္ပာယ်ဖော်ကာ တိတိ တဆိတ် ကျက်မှတ်ရပြန်သည်။

ပတ်ဝန်းကျင်မှ မရိပ်မိစေရန် အထူးသတိထားနေရ၍ သိုင်းစာဖတ်တတ်ရန် ကြံကြာနေသည်။ သို့သော် ယဲလိန် စွဲမလျှော့ချေ။

❖ ❖ ❖

ဦးဦးယဲ ဆုံးပါးသွားပြီးနောက် လေးနှစ်တာကာလ။

ဤအတောအတွင်း တစ်ရက်ကလေးမျှပင် ကျက်မှတ်လေ့လာမှုကို မလစ်ဟင်းစေရအောင် ကြိုးစားခဲ့၏။

ယဲလိန်မှာ ဗွဲ၊ လုံ့လ၊ ဝီရိယကို အရင်းတည်ကာ သိုင်းကွက်များကို လျှို့ဝှက်လေ့ကျင့်ခဲ့သည်။

ဤသို့ဖြင့် ယဲလိန် တဆယ့်ရှစ်နှစ်ပင် ရောက်ရှိလာခဲ့သည်၊

ဧကဟာအတွင်း ပေါပါးဖျတ်လတ်စွာနှင့် ခိုင်းစေသမျှ တာဝန်ကို ကျေပွန်စွာ လုပ်ကိုင်ပေးသော ယဲလိန့်ခေါ် ရှောင်ယီအား အမတ်ကြီးရှုံးကွေ၊ သတိပြုလာမိပြန်သည်။

ရှောင်ယီခေါ် ယဲလိန်အား အမတ်ကြီးရုံကွေးက သူ့ခနောက်လိုက် ဟာပည့်အဖြစ် အသုံးပြုသည်။

ထိုအချိန်၌ ရုံကွေးမှာ အမှတ်စဉ်ရှစ် မင်းသားလေး၏ သစ္စာခံဖြစ်၍ ယဲလိန်အဖို့ ဗဟုသုတပိုရကာ ပြင်ပလောက အကြောင်း ပိုသိလာရပြန်၏။

"အင်း....မန်ချင်ခန့်ရှီးဘုရင်ရဲ့ သားတော်တွေ စိတ်ဝမ်းကွဲပြားပြီး ထီးနန်းလုချင်နေတာကိုက ငါ့အကြံအစည် အောင်မြင်ဖို့လမ်းစပဲ"

ယဲလိန်မှာ အတွေးနှင့် ကျေနပ်နှစ်သိမ့်ခြင်း ဖြစ်မိသည်၊

"အမတ်ကြီးရုံကွေးရဲ့သခင် အမှတ်စဉ်ရှစ် မင်းသားလေးမှာလဲ ကိုယ်ရံဘော်တပ်ကို တည်ထောင်ထားပြီး၊ လိုအပ်တာ

ထက် အင်အားများနေတာကိုက ထိန်းနိုင်းလိုချင်စရာသော့ချ
တယ်"

ယဲလိန်မှာ ရှောင်ယိဘဝနှင့်ပင်- သိုင်းပညာများကို တိတ်တဆိတ် အပတ်တကုပ် ကြိုးစားအားထုတ် နေသဲပင်ရှိသည်။

အမှတ်စဉ်ရှစ် မင်းသားလေး၏ ကိုယ်ရံတော်တပ်ဖွဲ့ ဆရာ ရှက်ဟုခေါ်သော သိုင်းသမားတွင် သမီးချော ရှက်ဝင်လူမှာ တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်အရွယ်သို့ပင် ရောက်နေပြီဖြစ်သည်။

ရှက်ဝင်လူမှာ စာပေပညာကို စနစ်တကျ သင်ယူရသဖြင့် ကျွမ်းကျင် ဖတ်တတ်ရေးတတ်ပြီး လှသွေးကြွယ်သူလေးဖြစ်၏။

ရှက်ဝင်လူ၏ဖခင် ဆရာရှက်မှာ အနေရိုးသားပြီး အေးဆေးသော လူငယ်လေး ရှောင်ယိအား ခင်မင် သနားစိတ်ဖြစ်မိသည်။

အထက်လူကြီးများ မရှိခိုက် ရှောင်ယိမှာ အမှတ်မဲ့သမျှ စာလုံးများကိုကျိတ်ပြီး ကျက်မှတ်နေတတ်သည်ကိုလည်း ဆရာရှက်သတိပြုမိပြန်သည်။

ဆရာရှက်က ရှောင်ယိ အပေါ် သနားစိတ်နှင့် ရှောင်ယိ သိနားမလည်သော စာများကို သင်ကြားပြသပေးသည်။

တစ်နေ့တွင် ရှောင်ယိအား ဆရာရှက်က သူ၏ နေအိမ်သို့ ဖိတ်ခေါ်ကာ သမီးဖြစ်သူရှက်ဝင်လူနှင့် မိတ်ဆက်ပေးသည်။

စာပေအပေါ် အရူးအမူးဖြစ်ကာ အာရုံစိုက်နေခဲ့သော ရှောင်ယိမှာ မိန်းမချောလေး ရှက်ဝင်လူအား စိတ်ဝင်စားခြင်း အလျှင်းမရှိခဲ့ပေ။

ရှက်ဝင်လှ၏ စာပေအနုပညာ ကျွမ်းကျင်မှုကိုသာ တအံ့တသြ ချီးကျူးပြီး သူသိချင်သမျှ မေးမြန်းမှတ်သားသည်။

ရှက်ဝင်လှမှာ သူ့အပေါ် ရိုးသားသောစိတ်နှင့် ခင်မင်သော စာပေလိုက်စားသော ရှောင်ယီအား အံ့သြစိတ်နှင့် စိတ်ဝင်တစားရှိခဲ့သည်။

ရှောင်ယီက အမိဖြစ်သူအပေါ် ဆက်ဆံပုံတွင် စာသင်ကြားပြသသော ဆရာတစ်ယောက်အလား ဆက်ဆံနေသဖြင့် ဆရာရှက်ပင် ရှောင်ယီအပေါ် အံ့အားသင့်နေမိသည်။

ရှက်ဝင်လှကသာ ရှောင်ယီ အပေါ် တိမ်းညွတ်ချင်နေကြောင်း၊ ဆရာရှက် သတိပြုမိသော်လည်း၊ မသိကျိုးကျွန်နေခဲ့သည်။

[illegible]အတွင်း နိုးဝပ်ခြင်းကြောင့် မိန်းမသားတို့သည် တစ်ဖက်သားမိတ်ကို ပိုမို၍ ယိုဖိတ်တတ်ကြပေသည်။

ရှက်ဝင်လှက ရှောင်ယီအား ရှုန်းရှုန်းမာမာ စားကြည့်ရင်း မေးလိုက်သည်။

“အစ်ကို စာပေကို ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်ခေါင်း သဲသဲမဲမဲ ဖြစ်နေရတာလဲဟင်”

ယဲလိန်က ရိုးရိုးအေးအေးပင်ဖြေလိုက်သည်။

“ပညာမရှိလို့ ကိုယ့်ရဲ့ဘဝဟာ အောက်ကျနောက်ကျဖြစ်နေရတာပေါ့၊ ဒါကြောင့် လေ့လာနေတာပေါ့ ရှက်ဝင်လှ ရယ်”

ရှက်ဝင်လှုကမေးတိုင်၊ ယဲလိန်ကပြောနေကျစကားကို ပြန်ပြောခဲ့သည်။

ဤသည်ကိုပင် ရှက်ဝင်လှုက ပြုံးစေပြင့် ထပ်ပြောလိုက်သေးသည်။

"ကျွန်မတော့ ဒီလိုမထင်ပေါင်၊ ကောင်း အစ်ကိုရှောင်ဟာ ခါပေဘုရင်ဘွဲ့ကိုယူဖို့ ကြံနေသလား၊လို့"

ရှက်ဝင်လှု၏ ရှိန်၊ ရှိန်းဝေဝေသောစကားများကိုပင် ယဲလိန်အပြုံးနှင့် နှုတ်ဆိတ်နေခဲ့သည်။

ယဲလိန်မှာ စကား နည်းသော်လည်း လှုချစ် လှုခင်များခဲ့သည်။

သူ့အား ခိုင်းစေသမျှကိုလည်း မညည်းမညူ လုပ်ဆောင်ပေးခဲ့သည်ချည်းသာဖြစ်သည်။

တစ်ခါတစ်ရံ အမှတ်စဉ်ရှစ်မင်းသားလေး၏ ကိုယ်ရံတော်တပ်သားများ သိုင်းလေ့ကျင့်ရာ အခန်းသို့ဝင်ပြီး၊ အငမ်းမရထိုင်ကြည့်နေတတ်သည်။

ဆရာရှက်က အကြောင်း ညီညွတ်သည့် အခါများတွင် ရှောင်ယိခေါ် ယဲလိန်အား တစ်ကွက်တခဲ သင်ကြားပြသပေးခဲ့သည်။

ယဲလိန်က ထိုအကွက်ကို လျှို့ဝှက်တိတ်ဆိတ်သောနေရာသို့သွားကာ အပြင်းအဆန် လေ့ကျင့်ပြန်သည်။

ရှောင်ယိခေါ် ယဲလိန်အဖို့ ဝါသနာပါသည်ဟူသော အချက်မှာ စာလေ့အကျင့်နည်း၍သာဖြစ်၏။

ယဲလိန်က အဖန်တလဲလဲ အပြင်းအထန်လှုံ့ဆော်သည်။

ထိုအခါ ခက်ခဲခြင်းဟု သမုတ်ထားခြင်းကိစ္စသည် ယဲလိန်အဖို့ လွယ်ကူခြင်းဟူသော အခြေအနေသို့ ပြောင်းလဲသွားရခြင်းမှာ မှောတာပင်ဖြစ်ပေသည်။

တစ်နေ့တွင် အမတ်ကြီးရှုံကွေးက နေပြည်တော်ရှိ နန်းတွင်း ကိုယ်ရံတော် တပ်မှူးချုပ်ကြီး ရှောက်ချောင်ဝေ၏ ဒီဝါဇာတစ်စောင်ကို ယဲလိန်အား ပို့ခိုင်းသည်။

ယဲလိန်အား အမတ်ကြီးရှုံကွေး စေခိုင်းချက်ဖြင့် နေပြည်တော်သို့ ဦးတည်သွားရချေပြီ။

◈ ◈ ◈

ယဲလိန်မှာ အမတ်ကြီးရှုံကွေး၏ ဂေဟာထက်ကြီးမား ခံ့ညားသော ကိုယ်ရံတော်တပ်မှူးချုပ်ကြီး ရှောက်ချောင်ဝေး မရှိသဖြင့် ယဲလိန်က စာကိုမပေးဘဲ ထိုင်စောင့်နေခြင်းဖြစ်၏။

မင်းကတော်ကြီးမှာ ပြတ်သားတိကျသလောက် အနေအထိုင် အေးဆေးသည့် ယဲလိန်အား အမှတ်မထင် လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

မင်းကတော်ကြီး ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွားကာ အလွန်အံ့သြနေမိ၏။

ဤစာပို့လုလင်ကလေး၏ မျက်နှာပေါက်မှာ သူမ အစ်မကြီး၏ ရုပ်ရည်နှင့် ဆင်နေသောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

မင်းကတော်ကြီးမှာ သေးကာ စကားပြောသည့်အလား၊ သူမအဖို့ ယဲလိန်အား မြင်မြင်ချင်း စိတ်ဝင်စားမိသည်။

ထို့ကြောင့် သူမ၏ အဆင့်အတန်းကိုပင် မေ့နိုင်တော့ဘဲ ယဲလိန်အား မေးမြန်းလိုက်သည်။

“ဟေ့ လူကလေး…မင်းနာမည် ဘယ်လိုခေါ်သလဲကွယ်”

ယဲလိန်က ရိုသေကျိုးနွံသောအသံနှင့် ပြန်ဖြေ၏။

“မင်းကတော်ကြီးခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော့်နာမည် ရှောင်ယိလို့ ခေါ်ပါတယ်၊ ရှဲကွေးကိုယ်တော်ရဲ့ ဂေဟာမှာနေပါတယ်”

ရှဲကွေးအမည်ကို ကြားလိုက်ရပြန်သောအခါ မင်းကတော်ကြီး ပို၍ပင် စိတ်ဝင်စားမိပြန်သည်။

“သြော်…မင်းနာမည်က ရှောင်ယိလို့ခေါ်တာကိုး၊ ဒါနဲ့ လူကလေးရဲ့အသက် ဘယ်လောက်ရှိပြီလဲ”

ယဲလိန်က တလေးတစား ပြန်ဖြေလိုက်သည်။

“ဆယ့်ရှစ်နှစ်ရှိပါပြီ ခင်ဗျာ”

ယဲလိန်၏စကားကြောင့် မင်းကတော်ကြီး ငိုင်ငေးစဉ်းစား နေပြန်သည်။

သူမနှုတ်မှလည်း ‘ရှောင်ယိ…ရှောင်ယိ’ဟု တဖွဖွ တိုးတိုး ရွတ်ဆိုနေမိသည်။

"အင်း... ရှောင်ယိဆိုတော့ ကောက်ရ... ကောက်ရလို့ အမိပွားယ်ရတာပေါ့၊ ငါတို့ကြားထားတဲ့ သတင်းစကားအရ တော့ ကိုက်ညီနေပြီ"

မင်းကတော်ကြီး ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နှင့် စဉ်းစားဆုံး ဖြတ်ကာ ယဲလိန်အား လှမ်းပြောလိုက်သည်။

"လူကလေး ဒေါ်လေးနောက်ကို လိုက်ခဲ့စမ်း"

ယဲလိန်မှာ မင်းကတော်ကြီး၏ ထူးခြားဆန်းကြယ်သော အပြုအမူကြောင့် ကြောက်လန့်တကြား ထုန်လှုပ်သွားမိပြန် သည်။

"ဟုတ်....တုတ်ကဲ့"

ယဲလိန်မှာ မင်းကတော်၏ အမိန့်စကားအတိုင်း ကုပ်ကုပ် လေးလေး လိုက်သွားသည်။

မင်းကတော်ကြီး၏ အပြုအမူကို နားမလည်နိုင်သော်လည်း သူ့အတွက် ဘေးအန္တရာယ် မဖြစ်နိုင်ကြောင်း ယဲလိန် သူ့ကိုယ် သူသိသလို ရှိနေခဲ့၏။

သီးခြား အခန်းတစ်ခန်းသို့ ရောက်သည်နှင့် မင်းကတော် ကြီးက ယဲလိန်အား ပြောသည်။

"ထိုင် လူကလေး"

မင်းကတော်ကြီး၏ စကားသံမှာ ချိုသာအေးဆေးသော် လည်း တင်းမာစိုးရိမ်ကြီးနေဟန်ရှိနေသည်။

"ဘာများ ခိုင်းစေစရာရှိပါသလဲ မင်းကတော်ကြီးခင်ဗျာ"

"ဘာမှ ခိုင်းစရာမရှိပါဘူး လူကလေး၊ ဒါပေမယ့် လူကလေးကို ဒေါ်လေးမေးမယ်၊ မှန်မှန်ပြောလား"

ယဲလိန် ခေါင်းညိတ်ပြီး ပြန်ပြောသည်။

"ကျွန်တော် အတတ်နိုင်ဆုံး အမှန်ပြောဆိုပါမယ်၊ မင်းကတော်ကြီး ခင်ဗျာ"

ရှောင်ယိ၏စကားမှာ မယုတ်မလွန် အပြေပြစ်ကြောင်း မင်းကတော်ကြီးသိသော်လည်း ဂရုမစိုက်နိုင်ဘဲ ယဲလိန်၏ ဘေးထင်ပေါ်ရှိ ကြေးမုံမှန်တစ်ချပ်ကို လက်ညှိုးညွှန်ပြီးပြောသည်။

"ကောင်းပြီ ဒီမှန်ကိုလှမ်းကြည့်လိုက်စမ်း၊ လူကလေး၊ ဘာတွေထူးခြားနေသလဲ"

ယဲလိန် လှည့်ကြည့်သည်

မှန်ရိပ်ပေါ်တွင် မင်းကတော်ကြီးနှင့် သူ၏ရုပ်သွင်ကို မြင်တွေ့နေရသည်။

မင်းကတော်ကြီးက ဘာရယ်မဟုတ်တုံးတိတိမေးသည်။

"တွေ့သလား"

"ဟုတ်ကဲ့"

"ဘယ်လိုခံစားချက်မျိုးရှိသလဲ လူကလေး"

မင်းကတော်ကြီး၏ စကားသံမှာ ဂရုစိုက် နားထောင်နိုင်လျှင် ကတုန်ကယင်ဖြစ်နေကြောင်း သိသာနေသည်။

ယဲလိန်က ရိုးရိုးပင်ပြန်ဖြေသည်။

"ဘယ်လိုမှ ထူးခြားချက်မရှိပါဘူးခင်ဗျာ"

မင်းကဲတော်ကြီးက ယဲလိန်၏ မျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့်ပြီး ကောက်ကာငင်ကာ မေးမြန်းလိုက်တော့၏။

"လူကလေးဟာ မိဘတွေရဲ့ ဖွန့်ပစ်တာကို ဘာမှမသိတဲ့ ကလေးဘဝက ခံခဲ့ရဘယ်မဟုတ်လား"

"ခင်ဗျာ..."

ယဲလိန် ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်သွားကာ မင်းကဲတော်ကြီး၏ မျက်နှာကို ငေးမလဲကြည့်ရင်း ရင်တထိတ်ထိတ်ခုန်နေတော့၏။

အခန်းကလေးအတွင်း တစ်ခဏမျှ တိတ်ဆိတ်သွားသည်။ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက်စိုက်ကြည့်ရင်း အကဲခတ်နေကြစဉ် မင်းကဲတော်ကြီးက ပြောပြန်၏။

"လူကလေးမှာ နောက်ထပ် နာမည်ရင်းရှိတာကိုရော လူကလေးသိသလား"

ယဲလိန် ချွေးပြန်လာသည်။

မင်းကဲတော်ကြီးက သူ့အား အတိအကျပင်စွပ်စွဲမေးမြန်းနေပြီ မဟုတ်ပါလား။

ယဲလိန်အလွန်အမင်း အံ့သြနေမိသည်။

သို့သော် ယဲလိန်မှာ ရှောင်ယိဘဇနှင့် ငယ်စဉ်တောင်ကျေး ကလေးဘဝကပင် ဟန်ဆောင်မှုလောကကြီးအတွင်း ကြီးပြင်း လာရသူဖြစ်၍ ထမောက်ကာမ ဖြစ်လောက်အောင် ဟန်မပျက် သေးချေ။

ယဲလိန်က လှုပ်ရှားနေသော စိတ်ကို ထိန်းချုပ်ရင်း ပြန် ဖြေသည်။

“နောက်ထပ် နာမည်တော့ ကျွန်တော့်မှာ မရှိပါဘူး၊ ရှောင်ယိဆိုတဲ့နာမည်တစ်ခုပဲရှိတယ် မင်းကတော်ကြီး”

ယဲလိန်က ငြင်းဆန်လိုက်သော်လည်း မင်းကတော်ကြီးက ခေါင်းယမ်းပြီး ထပ်မေးလိုက်သည်။

“လူကလေးရဲ့ ပခုံး နှစ်ဖက်ပေါ်မှာ ထူးခြားတဲ့ အခွတ် အသားရှိတယ်မဟုတ်လား”

ယဲလိန့် ရင်ခုန်နှုန်း ပို၍ မြန်လာသည်။ ယဲလိန် ဟန်ဆောင် ကောင်းသော်လည်း ဦးခေါင်းထက်ရှိ ဆံပင်များ ထဲမှပင် ချွေးများစီးကျလာနေသည်။

မင်းကတော်ကြီး၏အမေးကို ယဲလိန့်မဖြေနိုင်ဘဲ အသက်ရှူ မဝသလိုခံစားနေရသည်။

အတွေ့အကြုံရင့်ကျက်တည်ငြိမ်၍ ပါးရည်နပ်ရည်ရှိလှသော မင်းကတော်ကြီးကပင် ထပ်ပြောလိုက်၏။

“ဒေါ်လေးပြောတာ မှန်နေရင် လူကလေးရဲ့ ဘယ်လက် မောင်းရင်းမှာ နေပုံသဏ္ဌာန်နဲ့ ညာလက်မောင်းရင်းမှာ လခြမ်း ပုံသဏ္ဌာန် အမှတ်အသားတွေရှိရမယ်”

မင်းကတော်ကြီးမှာ သူမတစ်ယောက်တည်း အိပ်မက်မက်ရင်း ပြောနေသကဲ့သို့ရှိနေကာ မျက်လုံးအစုံမှာ ပြတင်းပေါက်အပြင်သို့ ငေးငိုင်ကြည့်နေသည်။

တစ်ဖန် မင်းကတော်ကြီး၏အကြည့်က ရှောင်ယိ မျက်နှာပေါ်သို့ ရောက်ရှိလာပြန်သည်။

မင်းကတော်ကြီး၏ မျက်လုံးအိမ်ထဲတွင် မျက်ရည်များနှင့် ပြည့်လျှံနေသဖြင့် ယဲလိန်ရင်ထဲ တစ်မျိုးဖြစ်သွားသည်။ သူ့နှုတ်မှလည်း ကယောင်ကတမ်း ပွင့်ထွက်သွားတော့၏။

"ဒါ...ဒါ...ဟို"

ယဲလိန့် စကားများမှာ မပြီးမသ ဗလုံးဗထွေးနှင့် သူ့ရှ်လည်ချောင်းဝသော် တစ်ဆို့နေသည်။

နှုတ်ဖြင့်ဝန်ခံပြောကြားဖို့ရာမလိုသော ယဲလိန်၏မျက်နှာကို မင်းကတော်ကြီး ဝမ်းသာ အားရကြည့်ကာ ကခုန်းကတမ်း ပြောလိုက်သည်။

"လူကလေး ခဏကလေးနေဦး ဘယ်မှ မသွားနဲ့၊ ဒေါ်လေး လူကလေးကို ပစ္စည်းတစ်ခုပြစရာရှိနေလို့"

မင်းကတော်ကြီးမှာလည်း စိုးရိမ် ပူပန်မှုကြောင့် ကတုန်ကယင်ဖြစ်ကာ အခန်းအပြင်သို့ အလျင်အမြန်ထွက်သွားသည်။

ယဲလိန်၏ရင်မှာ ပူပန်ကြောင့်ကြမှုကြီးထွားလာကာ အမျိုးမျိုးတွေးတော စဉ်းစားနေလိုက်၏။

"ဧမိန်းကြီးဟာ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ငါ့ကျောင်းတော်ထဲ နေရတာလဲ၊ မဖြစ်ဘူး....မဖြစ်ဘူး၊ ဓိက ငါမြေးမှ ဖြစ်တော့ မယ်"

ယဲလိန် စိုးရိမ်နေမိသည်။

သူ့အသိတရားထဲတွင် သူ၏ နောက်ကြောင်းရာဇဝင်အား မင်းကတော်ကြီးကဲ ဖော်ထုတ်လိုက်ခြင်းကို ကြောက်လန့်နေမိသည်။

ယဲလိန် ထိုင်ရာမှ ဆတ်ခနဲထလာ တံခါးရွက်ကို တွန်းဖွင့်လိုက်၏။

ထိုအခါ ယမင်းရုပ်ကလေးအလား ချောမောလှပသည့် မိန်းမလေးတစ်ယောက်နှင့် တန်းတိုးတော့၏၊ ယဲလိန် ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်နေစဉ် မိန်းမလေးက တအံ့တဩ မေးလာတော့၏။

"ရှင်... ရှင် ဘယ်သူလဲ"

"မင်း...မင်း ဘယ်သူလဲ"

မိန်းမလေး၏ အမေးနှင့် ယဲလိန်၏အမေးမှာ တထပ်တည်း ကျသွားသည်နှင့် နှစ်ယောက်သား ခပ်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားကြ မိန့်သည်။

မိန်းမလေးမှာ ယဲလိန်အား အခန်းထဲ ပက်ပင်းတိုးနေ သဖြင့် ရှင်တုန့်ပြန်းတုန့်နှင့် ထဆော်တော့၏။

"သူခိုး....သူခိုး"

မိန်းကလေး၏ အသန့်ဘကြား အောင်ဟစ်သံကြောင့် ယဲ့လိုနီမှာ ပြေးစရာမြေမရှိနိုင်အောင် ဖြစ်သွားသည်။

"မ...မဟုတ်ပါဘူး"

ယဲ့လိုနီမှာ ခြေကားယား လက်ကားယားနှင့် အသစ်ထစ်အအငေါ့ငေါ့ ငြင်းဆိုနေသည်။

"သူခိုး....သူခိုး"

ယဲ့လိုနီ ချက်ချင်းပင် သေချင်စိတ်ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ မိန်းကလေး ဝေး မည်ကဲ့သို့မျှ ရှင်းရပြစ်နေစဉ် မင်းအဘကြီး၏ အောင်ဟစ်တားဆီးသံ ပေါ်တာသည်။

"ဟဲ့ သမီးလေး၊ ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ တိတ်စမ်း"

မိန်းကလေးက....

"မေမေ ဒီအခန်းထဲမှာ သူခိုးဝင်နေတယ်"

ဘကြီးမှာ လက်ထဲတွင် သေတ္တာငယ်လေးတစ်လုံး ကိုင်ကာ အပြေးအလွှား ရောက်ရှိလာသည်။

"ဘာတွေအော်နေတာလဲသမီး၊ တိတ်တိတ်နေစမ်း။ သူ့ကို ဒီအခန်းထဲ မေမေခေါ်လာခဲ့တာ၊ သမီး အပြင်ထွက်နေ၊ မေမေ သူနဲ့ စကားပြောစရာရှိနေတယ်၊ အဲဒီ အခန်းထဲကို ဘယ်သူမှ မဝင်ရဘူးလို့ အမိန့်ပေးလိုက်၊ ကြားရဲ့လား"

"ဟုတ်...ဟုတ်ကဲ့၊ သူ....သူ"

မိန်းကလေး သောင်နနနှင့်ပြောရင်း ကြည့်နေပြန်သည်၊

မင်းကဘောဂ်ကြီးမှာ သမီးဖြစ်သူအား ဒေါသထွက်လာဟန်နှင့်....

"သွားစမ်း၊ မေမေခိုင်းတာလုပ်၊ ဘာမှဆင့်မမေးနေနဲ့"

မိန်းမကလေးမှာ သူ့အမေအား မကျေမချမ်းဖြစ်ဟန်နှင့် နှုတ်ခမ်းစူပြီး ယဲလိန်ကို သမင်မမျက်လုံးမျိုးနှင့် စောင်းကြည့်လိုက်သည်။

ထို့နောက် အခန်းထဲမှ မထွက်ချင် ထွက်ချင်ဟန်မျိုးနှင့် လှည့်ထွက်သွားတော့သည်။

ယဲလိန်က....

"ဒေါ်ဒေါ့ သမီးကို...."

"ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ လူကလေး ဒီမှာကြည့်စမ်း၊ ဗိပစ္စည်းမျိုးကို လူကလေးသိသလား"

ယဲလိန် မှင်တက်နေမိသည်။

မင်းကဘောဂ်ကြီး ပြသောအရာမှာ ရွှေလုံးတစ်လုံးပင်ဖြစ်ပေသည်။

အဖိုးထိုက်သည့် နံ့သာဖြူ သေတ္တာလေးထဲတွင် မုရဖိုက်ခေါက်ရွှေနှင့် သွန်းလုပ်ထားသည့် ရွှေလုံးလေးမှာ ဝင်းအိုနေလေသည်။

ယဲလိန်မှာ သူ့ကျေးဇူးရှင် ဦးဦးယဲခသောင်စာ ပြောကြားခဲ့သော စကားများကို ပြန်ပြောင်း အမှတ်ရလိုက်မိသည်။

"သေနံသောက်သစ္စာခံတွေဆီမှာ ဗိလိုပစ္စည်းမျိုးရှိတယ်လို့ ဦးဦးယဲ ပြောဖူးတယ်"

ယဲ့လိန် ရင်တလှပ်လှပ်ခုန်ကာ ဝမ်းသာပီတိ ဖြစ်သွားတော့၏။

"ဒါဟာ..."

ယဲ့လိန်၏ စကားပင်မဆုံးသေး။ မင်းကတော်ကြီးက အားပါးတရ ဖြတ်ပြောလိုက်သည်။

"ဟုတ်တယ် ဒါဟာ ဒေါ်လေးရဲ့ပစ္စည်းပဲ၊ သေသေချာချာ ရှုမှတ်ထားလို့ခေါ်တယ် လူကလေး"

"ဒါဆို ဒေါ်လေးက..."

"ဒေါ်လေးဟာ လူကလေးရဲ့ ဒေါ်လေးရှန်ပဲပေါ့၊ လူကလေးရဲ့အမေဟာ ဒေါ်လေးရဲ့ အစ်မအရင်းပဲပေါ့၊ မင်းရဲ့ နှစ်မည်အရင်းက ကြူယဲ့လိန်လို့ ခေါ်တယ်သား"

"ဒေါ်လေးရှန်...."

ယဲ့လိန်က မင်းကတော်ကြီးကို အားပါးတရ ခေါ်လိုက်သော်လည်း သူ့အသံမှာ မပီမသဖြစ်နေသည်။

သူ့ဘဝ တစ်အက်တာတွင် မိခင်မေတ္တာ ဝေးခဲ့ရသူဖြစ်၍ အမေဖြစ်သူ၏ညီမအား မိခင်သဖွယ် ချစ်ခင်လာမိ၏။

သူ့မျက်လုံးများက ရီဝေမှုန်မှိုင်းလာနေသည်။ ယဲ့လိန့်ရင်ထဲတွင် ဝမ်းနည်းဝမ်းသာဖြစ်ကာ မျက်ရည်များစီးကျလာနေသည်။

"လူကလေးယဲ့လိန်"

ဒေါ်လေးရှန်မှာသည်း ကြူယဲလိန်၏ ဆင်းရဲ ပင်ပန်းကြီး စွာ အသက်ရှင်လာခဲ့ရသောဘဝကို ယူကြုံးမရဖြစ်ဟန်းနှင့် ရင် ထဲတွင် လှိုက်ဆို့တက်လာသောအခါ။

ယဲလိန်က ဒေါ်လေးရှင်၏ ခြေအစုံကို ပြေးဖက်လိုက်သည်။

"အို...သားလေးရယ်၊ လူကလေးယဲ့လိန် နိုးလျှက်နဲ့ဂေး နေရတာပါလား ကွယ်၊ ဒေါ်လေးရှန်တော့သားကို ဗီဘစ်သက် မတွေ့ရတော့ဘူးလို့ ထင်နေခဲ့တာ"

ဒေါ်လေးရှန်၏အသံမှာ တိမ်ဝင်သွားရပြန်သည်။

ယဲလိန်၏ ဦးခေါင်းမှ ဆံပင်များကို အငမ်းမရနမ်းရှုပ်နေ စော တတွတ်တွတ်မေးလိုက်ပြန်သည်။

"လူကလေး သားလေး မင်း ဘယ်လိုနေခဲ့ရသလဲဟင်၊ ဒေါ်လေးကို ပြောပြစမ်းပါဦး"

ဒေါ်လေးရှန်မှာ ယဲလိန်အပေါ်၌ သားကရုဏာသက်ကာ ယူကြုံးမရ အပူလုံးကြနေတော့၏။

ထိုအခိုက် အခန်းပြင်ပမှ ခြေသံများကြားရပြီး ဒေါ်လေး ရှန်၏ ထမီးအသံပါ ဆက်တိုက်ကြားလိုက်ရသည်။

"ဖေဖေ အခန်းထဲကို မဝင်ပါနဲ့ဦး"

ဒေါ်လေးရှန်က....

"ကဲ....လာ လူကလေး၊ မင်းရဲ့ ဦးရီးတော်နဲ့ တွေ့လိုက်စမ်း ပါဦး"

Scanned with ACE Scanner

ဒေါ်လေးရှုန်က ယဲလိန်၏ လက်မောင်းအိုးကိုဖ,ကာ ဝမ်းနည်းဝမ်းသာပြောလိုက်သည်။

"ကို...ဝေး...ဇီကို မြန်မြန် လာပါဦး၊ သူ ဘယ်လူ့လဲ ဆိုတာ ကြည့်စမ်းပါဦးရှင်"

ဒေါ်လေးရှုန်က အားတက် ရွှင်လန်းမှု ပြည့်လျှမ်းသော အသံနှင့် ခင်ပွန်းသည်ကို လှမ်းခေါ်လိုက်သည်။

အခန်းဝ၌ တည်ကြည်သော မျက်နှာထားပိုင်ရှင် ကိုယ်ရည်တောင့်တင်းသော (?) တောင့်တပ်မှူးချုပ်ကြီး ရှောက်ချောင်ဝေး ပေါ်လာသည်။

ရှောက်ချောင်ဝေး၏ နောက်မှ ကပ်ပါလာသော သမီးဖြစ်သူကို ဒေါ်လေးရှုန်က မာန်မဲလိုက်ပြန်သည်။

"ဟဲ့ သမီး ဘာဖြစ်လို့ ဇီကိုဝင်လာရပြန်တာလဲ ဟင်"

မိန်းကလေးမှာ မိခင်ဖြစ်သူအား အတင်း နှင်လွှတ်နေပြန်သဖြင့် မကျေမနပ်ဖြစ်ကာ နှုတ်ခမ်းစူပြီး ပြန်ပြောလိုက်သည်။

"ဒီမေမေဟာ ဘယ်လိုမှန်းလဲ မသိပါဘူး၊ ဒီသမီးလေး တစ်ယောက်တည်း ရှိတာကိုများ နှင်လွှတ်နေရတယ်လို့ သမီး တော့မကြားဘူးပေါ်"

ရှောက်ချောင်ဝေးမှာ သမီးဖြစ်သူက ချစ်စဖွယ် နှုတ်ဆိုး ဆိုးနေသဖြင့် ဇနီးဖြစ်သူအားဝင်ပြောသည်။

"ဟုတ်သားပဲ ရှင်မရယ်၊ သမီးလဲနေပါစေလား"

"မနေရဘူး သမီး အပြင်ကို စောင့်ကြည့်နေ၊ ဒီအခန်းထဲကို ဘယ်သူမှ မဝင်ရအောင် စောင့်ကြည့်နေ၊ သမီး မေမေပြောတဲ့ အတိုင်းလုပ်"

ရှောက်ချောင်ဝေးက သမီးဖြစ်သူအား ဝင်ရောက်နှစ်သိမ့်လိုက်ရသည်။

"ကဲ....သမီးလေးက လိမ္မာပါတယ်၊ မေမေပြောတဲ့အတိုင်း အပြင်မှာခဏနေဦးနော်"

ရှောက်ချောင်ဝေးမှာ ဇနီးဖြစ်သူ တစ်မူထူးခြားနေသဖြင့် ဦးနှောက်ခြောက်မအောင် အတွေးရကျပ်နေလေသည်။

"ကဲ...ရှင်မ သမီးလဲ အပြင်ထွက်သွားပြီ၊ ရှင်မ ဘာပြောချင်လို့လဲ"

ဒေါ်လေးရှန်၏ အသံက လှိုက်လှိုက်လှဲ့လှဲ့ကြီး ထွက်ပေါ်လာပြန်သည်။

"ကိုဝေးရယ် ဗီလူကလေးကို ကြည့်စမ်းပါဦး၊ ဘယ်သူလဲ ဆိုတာ"

ရှောက်ချောင်ဝေးက ယဲလိုနိအား ဇဝေဇဝါကြည့်ရင်း မရေမရာပြန်ဖြေလိုက်သည်။

ယဲလိုနိ၏ အဝတ်အစားမှာ အစေခံ ကျေးကျွန်များနှယ် ဟောင်းနွမ်း ညစ်ထပ်နေသည်။ ရှောက်ချောင်ဝေးမှာ မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ....

"ရှင်မ မပြောဘဲနဲ့ ကိုယ်က ဘယ်လိုလုပ်ပြီးသိမှာလဲ"

ဒေါ်လေးရှန်က မခံချင်စိတ်နှင့် ဂုဏ်ယူဝင့်ကြွားစွာ ပြန်ပြောသည်။

"သူဟာ ကျွန်မရဲ့ တူတော်မောင် အခုင်းရှင့် သိရဲ့လား"

"ဟင်…"

ရှောက်ချောင်ဝေ၊ လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်သွားသော ယဲလိန်အား မယုံကြည်နိုင်သော အကြည့်နှင့် စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်နေသည်။

ဒေါ်သေးရှုန်က ယဲလိန်အားပြောသည်။

"သား မင်းရဲ့လက်မောင်းရင်းမှာရှိတဲ့ အမှတ်အသားလေးကို မင်းဦးရီးတော်ပြလိုက်ဦးလေ"

ယဲလိန်က ဝမ်းသာအားရနှင့်အမှတ်အသားကိုပြလိုက်သည်၊ ရှောက်ချောင်ဝေး မျက်လုံးပြူးကျယ် ဝိုင်းစက်သွားကာ ဝမ်းသာအားရနှင့် ကမူးရှူးထိုးပြောသည်။

"ဟုတ်…ဟုတ်ဘယ် ရှင်မ၊ သူဟာ ကျုပ်တို့ရဲ့ ကိုယ်တော်လေး ကျုပ်ရဲ့တူတော်မောင်အစစ်ပဲ၊ ကျုပ်တို့ရဲ့ နေလမင်း သား ကိုယ်တော်လေး ကြူယဲလိန်"

ကိုယ်ရံတော် တပ်မှူးချုပ်ကြီး ရှောက်ချောင်ဝေးမှာ ဝမ်းသာအားရပြောရင်း သူ၏ ဒူးအစုံကိုဆတ်ခနဲ ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ထောက်ချလိုက်တော့၏။

"အို အို…"

ယဲလိန် အံ့အားသင့်ကာ ဦးရီးတော် ရှောက်ချောင်ဝေ၊ အား လက်တယမ်းယမ်းနှင့် ကာနေသည်။

ဒေါ်သေးရှုန်က ယဲလိန်အား လှမ်းပြောသည်။

"သား ငြိမ်ငြိမ်ကလေးနေပါ မင်းရဲ့ဦးရီတော်က မင်းကို အရှိအသေပေးနေတာ မဟုတ်ဘူး၊ သားရဲ့လက်မောင်းပေါ်က အမှတ်အသားကို ဂါရဝပြုနေတာပါ သားရယ်"

ဒေါ်လေးရှန်၏အသံမှာ တုန်ယင်လှိုက်မောနေတော့သည်။ သူ့လက်မောင်းပေါ်မှာ အမှတ်အသားသည် ဤမျှ တန်ခိုးကြီးမှန်း ယခုမှပင် ယဲလိန်သိလိုက်ရတော့၏။

ရှောက်ချောင်ဝေး ဒူးထောက်ဂါရဝပြုနေရာမှ ဗတ်တတ် ရပ်လိုက်ပြီး ဇနီးဖြစ်သူအား သတိပေးစကား ပြောကြားလိုက်ပြန်သည်။

"ဒီကိစ္စကို ရှင်မနှုတ်လုံမှဖြစ်မယ်နော်၊ အင်မတန်သေဘေး နီးတဲ့ကိစ္စပဲ အရေးတော်မအောင်မီ သိုသိုသိပ်သိပ်ထားနိုင်မှ တန်ကာကျမယ်"

"သိပါတယ်ရှင်၊ ကျွန်မကလဲ ဒီစကားကိုပဲ ပြောတော့မလို့ပါ"

ယဲလိန်က ရှောက်ချောင်ဝေးကို ပြောသည်။

"ဩော်...မေ့နေလိုက်တာ၊ ဦးရီးတော်ကို ရုံကျွးကိုယ်တော်ကြီးက စာတစ်စောင် ပေးခိုင်းလိုက်ပါတယ်ခင်ဗျာ"

ယဲလိန်သည် သူ၏ခါးပိုက်ဆောင်ထဲမှစာကို ရှောက်ချောင်ဝေးအား တရိုတသေ လှမ်းပေးရင်း ဒေါ်လေးရှန်အား ပြောပြန်သည်။

''ဒေါ်လေးရှုန်နဲ့ ဦးရီ ထော်ခင်ဗျာ၊ ဇီကိုကျွန်တော်ရောက်လာတာလဲ တော်သော်ကြာသွားပြီ ပြန်ဦးမှဖြစ်မယ်ထင်တယ်''

ရွှောက်ချောင်ဝေးတာ...

''ကောင်းပြီလူကလေး အရေးကြုံရင်လာခဲ့ပါ၊ ကဲ...ရှုမရေ မင်းတူတော်မောင်းကို ခြံဝထိ လိုက်ပို့ပါဦး''

ရုံကွေး၏ ဂေဟာသို့အပြန်ခရီးလမ်းမှာ အလှာတုန်းကနှင့်မတူ ယဲလိန် ပျော်ရွှင်နေခဲ့မိသည်။

မျှော်လင့်မထားပါဘဲ ကိုယ့်ဆွေမျိုးနှင့် ကြုံတွေ့ရသည့်အပြင် ဦးဦးယဲ စေခိုင်းသည့်အတိုင်း သွေးသောက်သစ္စာခံများကို ပြန်စုရန် လမ်းစပေါ်ခဲ့၏။

''ဟော့ကောင် ဇီကိုလာစမ်း''

ဂေဟာမှူးကြီးရုံတိတ်၏ ဟိန်းဟောက် ငေါက်ငမ်းသံက ယဲလိန်အား ဆီးကြိုနေသည်။ ရုံတိတ်၏လက်အတွင်း၌ ကျာပွတ်ကြီးတစ်ချောင်း အသင့်ကိုင်ထားပြီး သူ့အား စိန်းစိန်းကြီးကြည့်နေသဖြင့် ယဲလိန်၏ ပျော်ရွှင်မှုလေး ပျောက်ကွယ်သွားရပြန်သည်။

''ဟုတ်—ဟုတ်ကဲ့ဆရာတိတ်''

ယဲလိန်မှာ သူ့အားနှိပ်စက်တော့မည်မှန်း သူသိနေသော်လည်း မသွား၍မဖြစ်၊ သွားပြန်လျှင်လည်း အရိုက်အနှက်ခံရမည်မှာ သေချာနေသည်။

ယဲလိန် အံကိုတင်းတင်းကြိတ်ကာ ရှုံတိတ်အနီးသို့ တိုးကပ် သွားသည်။

"ရွှမ်း ရွှမ်း၊"

ရှုံတိတ်က ကျားပွာကို လေထဲသို့ဝှေ့ယမ်းလိုက်သည်။ ကျားပွတ်သံက ကြက်သီးဖြန်းဖြန်းထစရာ ကောင်းလှသည်၊

"ကဲကွာ…ကဲကွာ"

"ရွှမ်း ရွှမ်း ရွှမ်း၊"

အညာအတာ ကင်းမဲ့လှသော ရှုံတိတ်၏ ရိုက်ချက်များကြောင့် ယဲလိန် မြေပေါ်သို့ လူးလှိမ့်၍ လဲကျသွားသည်။

ယဲလိန်မှာ ရှုံတိတ်က မည်သည့်အပြစ်ကြောင့် ရိုက်ကြောင်း မပြောဘဲရိုက်နေရာ ယဲလိန်၏အင်္ကျီများ စုတ်ပြတ်သွားလေ တော့၏။

အခြေအနေ အချိန်အခါမရောက်သေး၍ ယဲလိန် မိုက်ကြိတ်ခံနေရသည် သူ့ရင်ထဲ၌မူ ဒေါသမီး တဟုန်းဟုန်း တောက် လောင်နေလေသည်။

ယဲလိန် မကျေမနပ်နှင့် ပြန်အော်လိုက်သည်။

"ကျွန်တော့်မှာ ဘာအပြစ်ရှိလို့ ရိုက်ရတာလဲ ဆရာတိတ်"

"ကဲ…မသိချင်ယောင် ဆောင်ဦးကွာ"

"ရွှမ်း ရွှမ်း ရွှမ်း"

ယဲလိန်၏အမေးကို ဂေဟာမှူးကြီးရှုံတိတ်က ကျားပွတ်သံ နှင့် အဖြေပေးလိုက်၏။

ယဲလိန် တုံကြိတ်၍ခံလိုက်ရပြန်၏။

"ရှမ်း ရှမ်း ရှမ်း"

ယဲလိန် မြေပြင်ပေါ်တွင် ကျောပွတ်ဒယ်ကို အလူးအလဲ ခံစားနေရသည်။

ရုံတိတ်မှာ ယဲလိန်အား ရိုက်နှက်၍ အားရမှ သူ့တပည့်များကို စောင်ဟစ်အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

"ကောင်ကို ခေါ်သွားကြစမ်း၊ ဗိုခနွယ် ထမင်း လုံးဝ မကျွေးကြနဲ့ မှတ်ထား၊ နေ့သက်တစ်ခါ ခိုင်းလိုက်ပို့ အချိန်ဆွဲပြီး အကြိမ်ထူဆွနှင် ငါ့ကျောပွတ်ကို သေသေချာချာကြည့်ထား"

သေလုမြောပါး ခံလိုက်ရသည့် ကြားမှပင် ယဲလိန်၏ ရင်ထဲ ရိုးရိုးခြင်းများ မြေပျောက်သွားရ၏။

စေကဘာသို့အပြန် နောက် ကျသော အပြစ်ကြောင့် အရိုက်ခံရခြင်းကို ယဲလိန် မေ့နပ်သာလိုဖြစ်သွားသည်။

ယဲလိန်မြေပြင်ပေါ်တွင် မလှုပ်မရှားနိုင်ဘဲဖြစ်နေရာ ရုံတိတ်၏ တပည့်နှစ်ယောက်က မြေပေါ် ဒရွတ်တိုက်၍ တွဲခေါ်သွားကြသည်။

သီးသန့် အချုပ်ခန်းလေးထဲတွင် ယဲလိန်အား ပစ်ထည့်ထားလိုက်ကာ တံခါးများ အပြင်မှပြန်ပိတ်သွားကြသည်။

အချုပ်ခန်းထဲတွင် ယဲလိန်မှာ တအင်းအင်း တအဲအဲနှင့် မထနိုင်ဟန်ဆောင်နေရသေးသည်။

ယဲလီနိုမှာ အခွင့်သာခိုက် လေ့ကျင့်နေကြဖြစ်သော အတွင်းအားကျင့်စဉ်ကို ဆက်၍ လေ့ကျင့်နေလိုက်ပြန်သည်။

ငယ်ရွယ် နုနယ်သော ယုံးနှစ်အားကလေးဘာဝကပင် အခြေခံနည်းစနစ်ကျကျ သင်ယူခဲ့ရသူဖြစ်၍ ယဲလိနိုအတွက် အကျိုးထူးလှသည်။

အတွင်းအား ကျင့်စဉ်ပြီးသည်နှင့် သူ၏ ခြေတလုံးနှင့် ပေါင်များပေါ်တွင် ချည်နှောင်ထားသော သံမဏိပြားများကို ယဲလိနိုဖြုတ်လိုက်သည်။

ကျေးရွာရှင် ဦးဦးယဲ သင်ကြားပေးခဲ့သည့် ကိုယ်ဖော့ပညာကို သူစမ်းသပ်ကြည့်ချင်နေသည်။

ထို့ပြင် သူ၏ ခြေခတ်စွပ်နှင့် လက်ဝါးတောင်းပညာ ဂိုဏ်းကြီးကဲ့ ဂိုဏ်းမှ သိုင်းသမားတို့ အမြဲတ လျှို့ဝှက်ကျင့်စဉ်ကို သူကစားကြည့်ရန် ပြင်လိုက်သည်။

ယဲလိနို အပေါ်သို့ခုန်တက်လိုက်သည်နှင့် ကြောင်ကြီးတစ်ကောင်အသွား သူ့ခန္ဓာကိုယ်က မြောက်တက်သွားကာ ခေါင်မိုးကို ဖောက်ထွက်လိုက်တော့၏။

ယဲလိနို၏ ခြေအစုံ မြေပြင်ပေါ်သို့ ပြန်မကျမီ ထပ်ဆင့်ခုန်လိုက်ပြီး ဦးဦးယဲနှင့် လျှို့ဝှက်လေ့ကျင့်ခဲ့ရာ မျက်ကွယ်ဆီသို့ ကိုယ်ဖော့ပညာနှင့် ပြေးလွှားသွားပြန်သည်။

Scanned with ACE Scanner

လျှို့ဝှက် သိုင်းလေ့ကျင့်ရာ သစ်တောအုပ်ဆီသို့ ရောက်လာသည်။ ယဲလိန် အမောပြေစရာပင် မလိုပေ။

ဆယ့်ရှစ်နှစ်နီးပါး နေ့စဉ်ရက်ဆက် သိုင်းလေ့ကျင့်ခဲ့သူဖြစ်၍ ယဲလိန် သက်လုံကောင်းနေသည်။

တစ်ခုခုတော့ရှိသည်။

ဆွေနှင့်ဦးဦးယဲတို့သာသိသော ဤနေရာကိုအရောက်တွင် ကျေးဇူးရှင် ဦးဦးယဲအား သတိရလွမ်းဆွတ်ကာ ယဲလိန် စိတ်မကောင်းခြင်းကြီးစွာ ခံစားနေရ၏။

သူ့စိတ်က သူ့အပေါ် မတရားအနိုင်ကျင့်ခဲ့ကြသော ရုံ တိုင်နှင့် နောက်လိုက်များအပေါ် ဒေါသဖြစ်လာမိပြန်သည်။

သူ့ခန္ဓာကိုယ်တွင်းမှ အတွင်းအားများကို တယ်ညာလက်သီးဆုပ်ထက်သို့ ပို့လွှတ်ကာ လေထဲသို့ ဝှေ့ယမ်းထိုးနှက်ပစ်လိုက်၏။

လက်သီးမှ အတွင်းအားများသည် အနီးဝန်းကျင်ရှိ သစ်ပင်များကို ပြင်းထန်သော လေပွေကြီး ဝှေ့ယမ်းလိုက်သလို အရှိန်ပြင်းပြင်း ရိုက်ခတ်မိသွားသည်။

သစ်ပင်များ တဝုန်းဝုန်း လဲပြိုကုန်သည်။

တစ်ဖန် ယဲလိန် စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ် ခုန်ပျံလိုက်ပြန်၏။

သူ့ခန္ဓာကိုယ်မှာ ပျံလွှားငှက်တစ်ကောင်အလား လေထဲတွင် ဝဲပျံသွားတော့သည်။

Scanned with ACE Scanner

သောထဲတွင် ယဲလိန်က သူ၏အတွင်းအားပါသော လက်သီး ကို အားကုန် ဝှေ့ယမ်းထိုးနှက်နေပြန်၏။ သူ့ဘဝ အောက် ကျနောက်ကျ နေခဲ့ရသမျှကို ဒေါသလှိုင်းအဖြစ် အပြင်သို့ ဖြေထုတ်နေခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ယဲလိန်သည် သိုင်းလောက ဇာမြုတေ သိုင်းကွက်များကို တစ်ကွက်ပြီးတစ်ကွက် မနားတမ်း ကစားလိုက်ပြန်သည်။

ဤအချိန်၌ ယဲလိန် ပတ်ဝန်းကျင်ကို မေ့လျော့နေမိသည်။

"ဖြောင်း ဖြောင်း ဖြောင်း"

"ကောင်းတယ် သိပ်ကောင်းတယ် အင်မတန်လှပတဲ့ သိုင်း ကွက်တွေပါပဲ"

သစ်ရွက်သစ်ခက်များ နောက်ကွယ်မှလက်ခုပ်တီးသံနှင့် မိန်း ကလေးတစ်ယောက်က ချီးကျူးစကား ပြောကြားလိုက်သံကို ကြားလိုက်ရသဖြင့် ယဲလိန် ရုတ်တရက် လန့်ဖျပ်သွားမိသည်။

သူ စိုးရိမ်စိတ်နှင့်အတူ ဒေါသတကြီး ငေါက်ငမ်း ပြော ဆိုလိုက်မိသည်။

"ဘယ်သူလဲ ထွက်လာခဲ့စမ်း"

ယဲလိန် ရင်းနှီးပြီးသောအသံက ထပ်မံပေါ်လာပြန်၏။

"အို....အစ်ကိုရှောင်ဆေ ဒေါသကြီးလှချည်လား ကျွန်မပါ အစ်ကိုရှောင်ရဲ့"

"ရှက်ဝင်လူ...."

ယဲလိုန်မှာ စိတ်ပျက်သလို စာသံလပ်ဆုပ်ဆုပ်နှင့် ညည်းညူလိုက်မိသည်။

ယဲလိုန်မှာ လူငယ်ပြီအထင်နှင့် လျှို့ဝှက် သိုင်းကျော်များ၏ ထောင်းမိခြင်းပြင်ရာ ယခုအဖြစ်ကို ရှက်ဝင်လူအား မသိပြေ မှုန်းရမည်မှန်း မသိဖြစ်သွားသည်။

"မင်း၊ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ငါရှိတဲ့နေရာကို သိတာလဲ ရှက်ဝင်လူ၊ တခြားလူတွေရော သိကြသလားဟင်"

ရှက်ဝင်လူမှာ ယဲလိုန်အား ငေးရီတာသော်လွှာကြည့်ရင်း ယဉ်ယဉ်ချိုမ်းမြေ့စွာ ပြောသည်။

"ကျွန်မထက်လွဲလို့ တခြားဘယ်သူမှမသိကြပါဘူး၊ အစ်ကို ရှောင်စိတ်ချရင် ကျွန်မကို နှုတ်ပိတ်ချင်လဲရပါတယ် အစ်ကိုရှောင်ရယ်"

ယဲလိုန် သက်ပြင်းချကာ ပြန်ပြောလိုက်၏။

"ဟူး... ဒါဆိုတော်သေးတယ်၊ ငါ့အကြောင်းတွေကို ဘယ်သူ့မှမသိပါစေနဲ့နော်၊ ငါနင့်ကို တောင်းပန်ပါတယ် ရှက်ဝင်လူ"

ရှက်ဝင်လူ စိတ်မရှည်ဟန်နှင့်ပြောသည်။

"အင်းပါ အစ်ကိုရှောင်ရယ်၊ ကျွန်မကို စိတ်ချစမ်းပါ၊ ပြော်... ဒါနဲ့ ဟို အရှေ့ပဒေသာကြီး ရိုက်သမျှကို တာဖြစ်လို့ အစ်ကိုက ခေါင်းငုံခံနေရတာလဲဟင်၊ ပြန်ချပစ်လိုက်ပါလား။

ကျွန်မဝေဒင် ဆင်ကိုရှောင်ဖို့ဝှက် မခံရှင်လို့ လက်ကျိုးသွား နေတာပဲ သိလား''

ယဲလိန္ဒ သက်ပြင်းမောကိုချရင်း....

''မင်း ငါ့ဖို့ရကြောင်းတွေကို အကျိုးအသွား ပြီ ... ကို လား''

ရှက်ဝင်လူက ခေါင်းတလေးငုံ့ကာ ချွန်ပြူးယဲ ... ညီတိ ပြုံး၍ပြောသည်။

''ဖင်ပေါ် ဟိုအနောက်ကနေ ဆင်ဆင့် ငါကို လိုက်လာသလို လူကတော့ ဟန်ဆောင်ကောင်းရုံ လိုက်လာ ရှုံးပြ ခဏ ကျွန် မတော့ ဟိုအရိုးပဒေသာကြီးကို ရင်ပေါ်မှာ မိမိ ... အစ်ကိုရှောင်''

ယဲလိန် ရယ်ဝှမ်းမော့ရင်၊ ရှက်ဝင်လူအား ပြောသည်။

''မင်းရဲ့ သိုင်းပညာလဲ ဆောင်းသားတဲ့၊ သတ္တိလဲ သေး တွေနေ့ဘ်''

ရှက်ဝင်လူ ဂန့်ဂန့်လျှရယ်မောပြီး....

''ဟင်ဟင်း နှမ သူများကိုသိတာပဲကိုး၊ နောက်က မနေ လွန်းဘူးလားဟင်''

ယဲလိန်က ရှက်ဝင်လူ၏ ဆရှာမျက်ဝင်းကို စေ့စေ့ ကြည့်မိသည်

ရှက်ဝင်လူ၏ အကြည့်နှင့် ယဲလိန်ဆုံမိသည်။

ရှက်ဝင်လူ ရင်ဖိုသွားမိသည်။

တကယ်တော့ ရှာဖ်ဝင်လူမှာ သူမ၏ ခင်မင် တွယ်တာနေခဲ့ရသော ရှောင်ယီအခြေအနေကို တိတ်တဆိတ် အကဲခတ် လေ့လာနေခဲ့သည်။

ဤကဲ့သို့ ချောင်းမြောင်းလေ့လာနေမိခြင်း၊ ကိုပင် သူမကိုယ် သူမဘာဝင်မကျနိုင်ခဲ့ပေ။

ယဲလိန် သိုင်းပညာ မတတ်ကျွမ်းဟန်နှင့် လျှို့ဝှက် နေဆိုင်းသည်ကို ရှာဖ်ဝင်လူ သံသယဝင်နေခဲ့မိ၏။

ထိုသော် သူမက ယဲလိန်အား ဖွင့်ဟပြောကြားခြင်း မပြုခဲ့ပေ။ ယနေ့ အပြင်မှ ပြန်လာသော ယဲလိန်ကို ဂေဟာမှူးကြီး၏ဘိတ်က ကျောပွတ်နှင့် ရက်ရက်စက်စက်ရိုက်နှက်ပြန်သည်။

ထိုရက်စက်ယုတ်မာလှသော မြစ်ကွင်းကြောင့် သူမ ရင်ထဲ စစ်ခနဲ၊ ဖြန်းခနဲနှင့် နာသလိုလို၊ စပ်သလိုလို ဝေဒနာဆန်းကို ခံစားရသည်။

ယဲလိန်ကမူ အနိုင်နိုင်ကြံ့ခြေ့ဆည်ကာ လုံးဝ တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိဘဲ ရိုက်နှက်သမျှခံသွားသည်။

ရှာဖ်ဝင်လူမှာ ယဲ့လိန်ကို မသိကျိုးကျွံ လျစ်လျူရှုမနေနိုင်တော့ချေ။

ယဲ့လိန်အား ချုပ်နှောင်ထားရာ အခန်းထဲမှ တိတ်တဆိတ် အပြင်သို့ ခေါ်ဆောင်သွားရန် အကြံနှင့် အချုပ်ခန်းအနီးသို့ တိတ်တဆိတ်ချဉ်းကပ်မိသည်။

Scanned with ACE Scanner

အချုပ်ခန်းကျင်း၌ ယဲလိန် အတွင်းအားကျင့်နေသည်ကို မြင့်တွေ့ရသည်မှအစ လျှို့ဝှက်သော တောအုပ်အတွင်း ရောက်သည်အထိ ယဲလိန်၏ လှုပ်ရှားမှုများကို ရှက်ဝင်လူ အားရကျေနပ်စွာမြင်ခဲ့ရသည်။

ယခုတော့ ယဲလိန်မှာ မထုံတက်တေးလုပ်နေပြန်သဖြင့် ရှက်ဝင်လူနှုတ်ခမ်းတူကာ မျက်မှောင်သေးချီပြီး ခေါသထွက်ဟန်ဖြင့် ပြောလိုက်ပြန်သည်။

"ဘယ်လိုလဲ အစ်ကိုရှောင် ဒီဂေဟာငရဲဘုံမှာ ဆက်ပြီး အညွင်းဆဲခံ အရိုက်ခံနေဦးမှာလား"

ရှက်ဝင်လူ၏ အကြောင်းစကားကို ယဲလိန် သိသလိုရှိသည်။ သူ့သိုင်းပညာစွမ်းကို အားရကျေနပ်ခြင်းမရှိသေးပေ။ ယဲလိန် ဦးခေါင်းကို မသိမသာခါယမ်းလိုက်သည်။

"အင်း.... အချိန်မတန်သေးဘူးထင်တယ် ဒီဘော့...."

ရှက်ဝင်လူသာ ယဲလိန်၏လက်ကို ဖျတ်ခနဲ လှမ်းပုတ်သည်။ ယဲလိန်ကို အလိုမကျသလို မျက်မှောင်လေးကုပ်၍ ကြည့်ကာ ခပ်ဆတ်ဆတ်ပြန်ပြောသည်။

"ဘာလဲ အစ်ကို နောက်ထပ် ဆက်နေဦးမယ်ဆိုတာ ပြောမလို့လား"

"ကိုယ် ကိုယ့်ပညာကို စိတ်မချနိုင်သေးဘူး"

ယဲလိန်၏အသံမှာ တိုးတိမ်လှသည်။ ရှက်ရှင်းနှင့် ဝန်ခံလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

ရှက်ဝင်က သူ့မျက်လုံးများကို စူးစိုက်၍ ကြည့်ကာ မလှည့်မိ သူကမျက်လွှာချလိုက်ပြီး ရှေ့ကုလားထိုင်ပေါ် [illegible] ကြည့်နေလိုက်သည်။

ရှက်ဝင်လူသည် မျက်မှောင်ကြီး [illegible] နှုတ်ခမ်းလေး ပို၍ [illegible] မိသည်၊ သူ့ရင်ထဲမှ [illegible] ဒေါ်ပေါ်သို့ ပြန့်ပါပါ ထွက်လိုက်လာ ယဲလီ [illegible] ကို ပျော်ဖျော်ဆဲ ပြောသည်။

"ခွာင်းယော်လား...အုံပါ၊ အစ်ကိုရှောင်ရယ်၊ ဒီလောက် သိုင်းပညာ အရည်အချင်းရှိနေတာတောင် ကိုယ့်သိုင်းပညာကို နုတယ် ညံ့တယ်လို့ပြောနေချင်သေးသလားဟင်"

ရှက်ဝင်လူမှာ ယဲလီန်အပေါ် ထားမသို အားကျဖြစ်နေသည်။

သူ့စကားကို နားထောင်ရင်း သူ့အား ကြောင်ကြည့်ကြည့် ကြည့်နေပြန်သော ယဲလီန်၏ ရင်ဘတ်ကြီးအား သူ့လက်သီး ဆုပ်လေးနှင့် ထုနှက်ပစ်ချင်စိတ်ပင် ပေါ်ပေါက် လာမိသည်။

ရှက်ဝင်လူက...

"ဒီမှာ အစ်ကိုရှောင် အစ်ကို့ရဲ့သိုင်းပညာဟာ ဒီပီကင်းမြို့ ပေါ်မှာ စင်မြင့်ထိုးပြီး စိန်ခေါ်နိုင်တဲ့အဆင့်မှာ ရှိနေတယ်ဆိုတာ သိပြီလား"

"ကိုယ့်ရဲ့ သိုင်းပညာဟာ ဒီအထိမွမ်းနေပြီ ဆိုသလား ဟင်၊ ယုံ ထင်လို့ များသလား"

ရှက်ဝင်လူ ဆက်ပြုံးချမိသည်။

သူမ လက်နှစ်ဖက်ကို တမြှန့်မြှန့်ဖြစ်နေကြကာ "ယင်းဘာ ဖြစ်တာ ယနေ့တော်ရေ သိဘား၊ ယိတာ" က တအား ကျုံး ကာ ခေါ်ယာဖ်ပစ်လိုက်ရင် ခါဘီ ပေါ်ပေါက်လာမိသည်။

ဆိုဝေ ခါ....

ယဲလိန်သည် ပြသနာဖြေရှင်းသည်ကို ကြားရသည်ချင်သည် ဟုဆိုကာ ရှက်ဝင်လူ ညည်းညူရင်း ပြန်ပြောသည်။

"အို... မိစ္ဆ တယ်လဲ ဘာပြောရမလဲပါလား ရှင့်ရဲ့ ကျွန်း ဘားပါလှတဲ့ လက်သီးတစ်လုံးဟာ ကျွန်းဆိုးတင်ကောင်းကို တောင် အသေထိုးသတ်နိုင်တယ်ရှင့်"

ယဲလိန်မှာ သူ့အတွင်းအား၊ နက်ရှိုင်းမှု မည်မျှရှိနေသည် ကို တိတိကျကျ မသိသကဲ့သို့ သိုင်းပညာ မြင့်မားမှု အတိမ် အနက်ကိုလည်း သိသူမဟုတ်ချေ။

ရှက်ဝင်လူ၏စကားကြောင့် ယဲလိန် အံ့ဘားသင့်ကာ ထိတ် လန့်သွားမိသည်။

ရှက်ဝင်လူက ဆက်ပြောလိုက်ပြန်သည်။

"အခုရှိနေတဲ့ သိုင်းပညာနဲ့ အတွင်းအားနက်ရှိုင်းမှုဆိုရင် ပြည့်စုံနေပြီဘဲ၊ ဒီထက်ဘာ ဘာလိုသေးလို့လဲ၊ ဒါနဲ့ မေြး စမ်းပါဦး၊ ဆစ်ကိုရှောင်ရဲ့ဆရာက ဘယ်သူမျှားလဲ"

"ဘာလုပ်မလို့လဲ"

ယဲလိန်ဘာ လှုပ်ရှားနေသောစိတ်ကို ထိန်းရင်း တံပြတ်နှင့် မေးလိုက်သည်။

ယဲလိန်၏အမေးကို ရှက်ဝင်လူက ချက်ချင်းပြန်သည်။

"ဪ....တခြားတော့မဟုတ်ပါဘူး၊ အစ်ကိုရှောင့်ဆရာကိုတွေ့ရင် ကျွန်မကမေးလိုက်ချင်လို့ပါ၊ ဘယ်အဆင့်ကိုရောက်မှ အင်ကိုရှောင်ကို အဆင့်မြင့်သိုင်းသမားအဖြစ် သတ်မှတ်မှာလဲလို့ပေါ့"

ရှက်ဝင်လူ၏စကားကြောင့် ယဲလိန်၏ အားငယ်စိတ်များ အတော်အတန် ပြေပျောက်သွားမိသည်။ သစ်ပင်ချုံနွယ်များကိုငေး[illegible]ရင်း ရှက်ဝင်လူအား ပြန်ပြောလိုက်၏။

"အဒါမှုခုက္ခပဲ အစ်ကို့ဆရာက စကားလဲမပြောတတ်ဘူး၊ စာလဲ မရေးတတ်ဘူးဗျ"

"ဒါဆို အစ်ကို့ကို ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သိုင်းပညာတွေ ရှင်းပြသလဲ၊ ခေါ်ပြစမ်းပါဦး၊ ကျွန်မတွေ့ချင်လို့ပါ"

"ဘယ်ဖြစ်မလဲ"

ရှက်ဝင်လူသည် ယဲလိန်အား စူးစူးရဲရဲစိုက်ကြည့်ရင်း ဒေါသသံနှင့်ပြောသည်။

"ကောင်းပြီလေ ခေါ်မပြရင်လဲ နေပေါ့၊ အစ်ကို့အကြောင်းကို ဂေဟာထဲကလူတွေနဲ့ ဗီပြင်လူတွေပါ ဖွင့်ပြောလိုက်မှာပြပေါ့"

ယဲလိန် သက်ပြင်းရှိုက်မိပြန်သည်။ ရှက်ဝင်လူ၏ စကားများကြောင့် စိုးရိမ်စိတ်ဝင်ကာ ချွေးစေးများ စိမ့်ထွက်လာနေသည်။

ယဲလိန် စိတ်ကျဉ်းကျပ်သွားကာ ရှက်ဝင်လူအား ဖွင့်မပြော၍ မဖြစ်ကြောင်း တွေးမိသည်။

ထို့ပြင် သိုင်းလောက အမြုတေစာအုပ်ထဲမှ သူ မသိနားမလည်သော စာလုံးများကို ရှက်ဝင်လူကပင် ရှင်းလင်းပြောကြားခဲ့သည့် ကျေးဇူးအလည်း ရှိနေသေးသည်။ သူကိုယ်တိုင်ကလည်း မိန်းကလေးအပေါ် ယုံကြည်သလို ခံစားရပြီသဖြင့် ပြောပြရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။

သို့သော် ဝါးကုန်းကြီးပေါ် ဦးဦးယဲအကြောင်းကို ဖွင့်ပြော၍ မဖြစ်သေးပေ။

ယဲလိန်၏အကြည့်က ရှက်ဝင်လူ၏မျက်နှာပေါ်သို့ ကူးပြောင်းသွားပြန်သည်။

ရှက်ဝင်လူသည် ယဲလိန်၏မျက်နှာကို အကဲခတ်ရင်း နား ထောင်နေလေသည်။

"အို....ဗီ....ဒီလိုတော့ စိတ်လိုက်မာန်ပါ မလုပ်ပါနဲ့ညီမရာ"

ယဲလိန်က ရှက်ဝင်လူအား လေပြည်သွေးရင်း ချော့ကြည့်၏။

"ဒီလိုဆိုခေါ်ပေးလေ၊ ခုချက်ချင်းခေါ်ပြရမယ်၊ ကျွန်မ လိုက်ကြည့်ဆိုလဲ လိုက်မယ်"

ယဲလီနို့မှာ ရှက်ဝင်လှ၏ စကားကြောင့် ထိတ်လန့်သွား သည်။

ယဲလီနို့က ဟွားရန် သက်ပြင်းချကာ စိတ်ပျက်လက်ပျက် ပြောပြလိုက်သည်။

"ဒီမှာ ကိုယ့်ရဲ့ဆရာ ကြည့်စပေတော့"

"ရှင်...."

ရှက်ဝင်လှ၏ မျက်လုံးဝိုင်းဝိုင်းလေးမှာ ယဲလီနို့၏လက်ထဲမှ သိုင်းကျမ်းစာအုပ်ကို ကြည့်ရင်း ပြူးကျယ်သွားသည်။

ယဲလီနို့စိတ်တိုသွားမိသည်။

သူ့လက်အတွင်းမှ သိုင်းလေခက အမြုတေ သိုင်းကျမ်း စာအုပ်ကို လှမ်းယမ်းရင်း....

"ဘာလဲ မယုံလို့သား၊ ခုနက ကိုယ်စကားခံဘာသားသွားပါ၊ ကိုယ့်ဆရာဟာ စကားလုံးမပြောတတ်ဘူး၊ စာလဲမရေးတတ် ဘူးဆိုတာလေ"

ရှက်ဝင်လှမှာ ယဲလီနို့၏စကားကို မယုံချင်မဟုတ်ပေ၊ ယဲလီနို့ အား အထင်ကြီး လေးစားချစ်ခင်သွားမိသောကြောင့် ချက်ချင်း စကားမပြန်နိုင်ခြင်းပင်ဖြစ်၏။

"သြော်....ဒါကြောင့်ကိုး၊ အရင်က အစ်ကိုရှောင် ဘာဖြစ် လို့များ စာတွေသာဖေးနေတာလဲလို့၊ အခုမှပဲရှင်းတော့တယ် အစ်ကိုရှောင်ရယ်"

ယဲလိန် ကျေနပ်သလို ခပ်ယဲ့ယဲ့ပြုံးရင်း ခေါင်းခါလေသာ ဆဖြူသော သိုင်းကျမ်းကို ပြန်သိမ်းလိုက်၏။

ရှက်ဝင်လူက ယဲလိန်အား ထပ်ပြောသည်။

"ဂွဲကြီးလှချည့်လား ဆစ်ဒိုရယ် အစ်ကို့ရှောင် သိပ်တော်တယ်"

သူမ၏ ရင်ထဲမှ ပေါက်ဖွားလာသော ချီးကျူးစကား ကြောင့် ယဲလိန် ရှက်ရိုးရှင်ကန်း ဖြစ်သွားမိသည်။

ယဲလိန်မှာ သူ၏ ကျေးဇူးရှင် ခါးကုန်းကြီး၊ ဦးဦးပေါ်ဟိန် ရှိတော့သည့်နောက်ပိုင်း သူ့အား မည်သူကမျှ ချီးကျူး စကား မပြောခဲ့ဘူးပေ။

ယနေ့ကဲ့သို့ မိန်းမလှလေးတစ်ဦးက လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲချီးကျူး လာသည့်အတွက် ကျေနပ်နှစ်သိမ့်သွားမိ၏။

ယဲလိန် ပျော်သလိုလိုခံစားလာမိကာ ရှက်ဝင်လူအား ငုံ့ကြည့်နေမိသည်။ နက်မှောင်သောဆံပင်များနှင့် ဝင်းမွတ်သော နဖူးပြင်၊ မျက်လုံးဝိုင်းဝိုင်းကလေး၊ ပါးပြည့်ဖြိုးဖြိုး ဖောင်းဖောင်းလေး၊ နှာတံသွယ်သွယ်လေးနှင့် နှုတ်ခမ်းစုံ ကလေးများသည် သူ့ရင်အား လှုပ်ခတ်လာစေ၏။

ယဲလိန် ကမန်းကတန်း မျက်နှာလွှဲလိုက်မိသည်။

ထိုအခိုက် ရှက်ဝင်လူ တစ်စုံတစ်ရာ စဉ်းစားနေဟန်ရှိ၍ ယဲလိန်၏ အပြုအမူကို သတိမထားမိလိုက်ချေ။

"ကဲ…ကျွန်မ ငှားကြံပေးမယ် တင်ကိုရှောင်၊ ခုအချိန်ကစပြီး အစ်ကိုရှောင် ဒီမှာဆက်နေစရာမလိုတော့ဘူး၊ ကျွန်မ အလုပ်ရှာဖွေပေးမယ်၊ ဘာမှအားငယ်မနေနဲ့"

ရှက်ဝင်လူက လူကြီးလေးဟန်နှင့် စဉ်းစားပြောလိုက်သည်၊

ယဲလီန်မှာ အမတ်ကြီးရုံကွေး၏ ဂေဟာမှ ထွက်ခွာနေချင်သူဖြစ်၍ ဝမ်းသာအားရ ဖြစ်သွားသည်။

"…ဒါဖြင့် ကိုယ့်ပစ္စည်းတွေ သွားယူလိုက်ဦးမယ်"

"အင်း၊ မြန်မြန်ပြန်လာခဲ့နော်၊ ကျွန်မ အပြင်ကပဲ စောင့်နေမယ်"

ရှက်ဝင်လူက ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် ရိပ်ခနဲ နှုတ်ပျို ပြေးလွှားသွားလေသည်။

ယဲလီန်မှာ ရုံကွေး၏ဂေဟာမှ တကယ်တမ်း ထွက်ခွာရမည်ဆိုတော့လည်း ငယ်စဉ်ကနေခဲ့သော ဂေဟာဖြစ်၍ လွမ်းသလိုလို ခံစားမိနေသည်။

"ငါ့မှာ ဆောင်ရွက်ဖို့တာဝန်တွေ ရှိသေးတယ်၊ လူဖြစ်လာကတည်းက ငါ့ဘဝဟာ ရှုန်းကန်လှုပ်ရှားခဲ့ရတာပဲ ဘာကြောက်စရာရှိလို့လဲ"

ယဲလီန်သည် ကိုယ့်ကိုကိုယ်အားပေးရင်း အိပ်ခန်းတွင်ခုတင်အောက်မှ မြေကြီးကိုတူးနေ၏။

တစ်ပေခန့် တူးဖော်မိလျှင် ရွှေရောင်တဝင်းဝင်း တောက်ပနေသော အမိန့်ပေး ရွှေပြားလွှာက ထွက်ပေါ်လာသည်။

Scanned with ACE Scanner

ယဲ့လိန်လှမ်းယူပြီး လက်အတွင်း၌ ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။ သူ့တစ်ကိုယ်လုံး မင်းသွေးမင်းမာန်များ ရုတ်ခြည်းဝင်လာသလို ခံစားလိုက်မိသည်။

“ငါ့ရဲ့ဘိုးဘိုးကတော့ တရုတ်ပြည်ကြီးတစ်ခုလုံးကို အုပ်ချုပ်လာခဲ့တယ်၊ ရှောင်ယိကတော့ ကျွန်... ကျေးကျွန်ဖြစ်နေရတယ်၊ ဟုတ်တယ်... ရှောင်ယိ... ရှောင်ယိဘဝကို မြေမြှုပ်ပစ်ရမယ်၊ ငါ့မှာ အစ်ကိုတစ်ယောက်လုံးရှိနေသေးတယ်၊ အစ်ကို... အစ်ကိုဘယ်မှာလဲဟင် ညီလေးခေါ်နေတယ်လေ”

ယဲ့လိန် အတွေးစိတ်ပါခဲ့လည်ရင်း အစ်ကိုဖြစ်သူအား တလိုက်မိသည်။

အစ်ကိုဖြစ်သူမှာ ဖြူသည်လား မည်းသည်လားတော့ မသိပေ။

ယဲ့လိန် တိတ်တဆိတ် ပြန်ထွက်လာခဲ့သည်။ သူ့စိတ်ထဲတွင် စိုးရိမ်ခြင်း၊ တုန်လှုပ်ခြင်း အလျှင်းမရှိတော့ဘဲ အမိမြေကို ချစ်မြတ်နိုးစိတ်သာ ကြီးထွားလာနေတော့၏။

“အစ်ကို”

ဂေဟာခြံဝင်းအတွင်းမှ ခုန်ကျော်လိုက်သည်နှင့် ချိုသာသောအသံလေးက ဆီးကြိုနေသည်။

လရောင်အောက်ဝယ် ကျစ်ဆံမြီးကလေး နှစ်ချောင်းကို လက်တစ်ဖက်နှင့်ဆုပ်ကိုင်ရင်း အနွဲ့ကလျှရပ်နေသော ရှက်ပင် လှူပင်ဖြစ်၏။

စိမ်းနုရောင် ရင်ဖုံးအင်္ကျီကလေးနှင့် ကိုယ်နေဟန် အချိုးကျလှသည့် ရှက်ဝင်လှုအား ယဲလိန်စိုက်ကြည့်ရင်း အနိုးရှို တိုးကပ်သွားသည်။

"ကြည့်လှချည်လားအစ်ကို မမြင်ဘူးတာကျနေတာပဲ"

ရှက်ဝင်လှုသမျက်ခွက်စောင်းလေးထိုးရင်း ရနိုဘွဲ့သလို ပြောလိုက်သဖြင့် ယဲလိန် မျက်နှာ ရှိန်ခနဲပူသလို ခံစားရပြန်သည်။

"ဒီကောင်းမလေး ခါတိုင်းနဲ့ကိုမတူးဘူး၊ ထနေ့ည ပိုလှနေပါလား"

ယဲလိန် စိတ်ထဲမှတွေးရင်း ရင်ခုန်လာမိသည်။ အလျင်ကလော ရှက်ဝင်လှုအား သူသိချင်သောစာကိုသာ မေးချင်သည့်ဇောကြောင့် သူ့ခါးအလှကို မမြင်နိုင်ဘဲ ဖြစ်နေခဲ့သည်။

သိုင်းကျော်နှင့် ခေးရေးခေးကွက်တွေသာ ထပ်ခါတလဲလဲ စိတ်ထဲမှ ကျိတ်မှတ်နေခဲ့ရ၏။ ယခုတော့လည်း ရှက်ဝင်လှု အနားရောက်လာသည်နှင့် လှိုးလွဲပြေးမိသည်။

"ဖြည်...ကိုယ့်အတွက် ဒုက္ခခံပြီး ဒီမှာ တစ်ယောက်တည်း စောင့်နေရတာ ဘွဲ့မိလို့ပါ"

ရှက်ဝင်လှု ပြန်မပြောသောဘဲ ခေါင်းငုံ့နေလိုက်သည်။ သူ့မရင်ထဲမှ ယဲလိန်၏ စကားလမ်းကြောင်း ပြောင်းသွားသည်ကို ရိပ်မိလိုက်သည်။

Scanned with ACE Scanner

အတည်တကျမရှိ၍ ခန်ရှီးဘုရင်ကြီးအဖို့ ခက်ခဲသောပြဿနာပင်ဖြစ်၏။

ကြူယဲလိန့်ကို အမတ်ကြီးရှုံကွေးက အရေးယူချင်နေသည်။

တကယ်တမ်းကျတော့ အမှတ်စဉ်ရှစ် မင်းသားလေးအား ရှုံကွေးမယှဉ်နိုင်ခဲ့ပြန်ပေ။ ထို့ပြင် ယဲလိန်အား မဖြစ်စလောက် လူတစ်ယောက်အဖြစ်မြင်ထားမိပြန်ရာ ယဲလိန့်ကိစ္စအား ရှုံကွေး လက်လျှော့လိုက်တော့၏။

ယဲလိန်မှာ သတ်မှတ်ထားသော တာဝန်ပြီးလျှင် လွတ်လပ်မှုရှိ၍ ပျော်စရာအတိ ဖြစ်နေသည်။

တာဝန်ချိန်ကုန်သည်နှင့် ဒေါ်လေးရှန့်တို့အိမ်သို့ သွားရောက် လည်ပတ်တတ်သည်။ လခရသဖြင့် အဝတ်အစားမှအစ ယခင်ကဲ့သို့ပင်မဟုတ်ဘဲ တောက်တောက်ပြောင်ပြောင် ဝတ်စားလာနိုင်ခဲ့သည်။

ယမင်းရုပ်ကလေးတမျှ လှပချောမွေ့သော ရှောက်ချောင်ဝေး၏သမီး ရှောက်ရှန်ယွင်မှာ ယဲလိန်အား မကျေမနပ် ဖြစ်နေမိပြန်သည်။

"ဖေဖေနဲ့မေမေက သူ့ကို အခွင့်အရေး ပေးလှချေလား။ ငါ့အပေါ် ဖေဖေနဲ့မေမေက သိပ်မချစ်တော့ဘူး ထင်ပါရဲ့"

ရှောက်ရှန်ယွင်မှာ ယဲလိန်နှင့်ပတ်သက်၍ မကျေမချမ်းဖြစ်ရာ ဦးနှောက်ခြောက်နေခဲ့ရသည်။

သူမ တွေးလည်း တွေးစရာပင်ဖြစ်၏။

ရှောက်ချောင်ဝေးမှာ ခန့်ရှိ၊ဘုရင်၏ လူယုံတော်ဖြစ်ပြီး မင်း၊ညီမင်းသားများပင် အရေးတယူ ပျူငှာစွာ ဆက်ဆံနေခဲ့ရသည် မဟုတ်ပါလား။

ဗိုမ်ဝင်းအကျင်း လူသူကင်းရှင်းသည့်အခါ သူမ မမြင်ကပ်စရာကောင်းသော ယဲလိန်ကိုမင် ဖေဖေနှင့်မေမေတို့က သား ဟု ခေါ်နေခဲ့ကြသေးသည်။

သူမရင်ထဲမှ အမုန်းစိတ်သည် တဖြည်းဖြည်းနှင့် ကြီးထွားခဲ့၍ ယဲလိန်ကို ရန်ရှာရန် ကြံစည်စိတ်ကူးမိတော့၏။

"ဆရာဝမ်း၊ ကျွန်မသူ့ကို ကြည့်မရဘူး၊ ဆရာဝမ်း သူ့ကိုနိုင်အောင်တိုက်နိုင်ရင်၊ဆရာဝမ်းကို ကျွန်မ ငွေဘယ်လောက် ကန်တော့မယ်"

အလျင်ကတည်းက ယဲလိန်ကို ကြည့်မရသလို ဖြစ်နေသော ရှောက်ရှန်ယွင်၏ ဆရာဖြစ်သည့် သိုင်းဆရာဝမ်းမှာ အကြိုက်တွေ့သွားခဲ့သည်။

ဆရာဝမ်းက ယဲလိန်ကို မျက်လုံးဒေါက်ထောက်ကြည့်ကာ အကွက်ချောင်းနေသည်။

တစ်နေ့တွင် နေအိမ်၌ ရှောက်ရှန်ယွင်၏ သခင်ကြီး ရှောက် မရှိခိုက် ကြွယ်လိန် ရောက်ရှိလာပြန်သည်။

ဆရာဝမ်းက ပျူငှာဟန်နှင့် သီးခြားလိုက်၏။

Scanned with ACE Scanner

"လာပါ ထိုင်ပါဗျာ"

ကြူယဲလိန်ခေါင်းဆတ်ပြီး ဆရာဝမ်း ညွှန်ပြသော ဒိုင်ခုံပေါ်သို့ ထိုင်ချလိုက်သည်။

ထိုစဉ် ဆရာဝမ်း၏ ညာခြေက ရုတ်ခြည်းပင် မြောက်တက်လာကာ ယဲလိန်၏ ထိုင်ခုံကို ဆတ်ခနဲ ကန်ချလိုက်လေ၏။

ကြူယဲလိန်က ရှိုရှိုလေးပင် နောက်ရှောင်ပြီး မျက်နှာထားနှင့် မေးလိုက်သည်။

"ဆရာဝမ်း ဒါက ဘယ်လိုသဘောမျိုးလဲ"

ဆရာဝမ်းက မခိုးမခန့်ပြုံးရင်း၊

"ဟဲ ဟဲ ဟဲ၊ ဘယ်လိုသဘောမျိုးလဲဆိုတော့...."

ဆရာဝမ်းက စကားကိုဆုံးအောင်မပြောဘဲ ထိုင်းလေ့ကျင့်ရေး အခန်းဘက်ဆီသို့ မျက်လုံးအကြည့် ချက်ချင်း ပြောင်းလိုက်သည်။

ယဲလိန်ရိပ်မိလိုက်သည်။

ညာဘက်နှုတ်ခမ်းလေး ကွန့်ရှုံ့မျှပြုံးပြီး ဒေါသသံမပါဘဲ ပြောလိုက်သည်။

"ကောင်းပြီ၊ အဲဒီကို ပဲ သွားကြတာပေါ့"

ဆရာဝမ်းက စပ်ဖြီးဖြီးနှင့် ဟန်ပါပါ ရှေ့မှ လျှောက်သွားသဖြင့် ယဲလိန်လည်း ခြေလှမ်းမှန်မှန်လှမ်း၍လိုက်ပါသွားသည်။

သိုင်းလေ့ကျင့်ရေးခန်းသို့ ချိုကော့အောင် ညီအစ်ကိုဝမ်းကွဲ ရှောက်ရှုန်ယွင်၏ ပြုံးစစ မျက်နှာလေးနှင့် ဝမ်းသာဟန်ရှိသော အမူအရာကြောင့် ယဲ့ဟိန် သဘောပေါက်သွားသည်။

သိုင်းလေ့ကျင့်ရေးခန်းထဲတွင် သိုင်းဆရာဝမ်းက ယဲ့ဟိန်ကို အဖိုင် ချည်ပြီး တုဘ်ပြီးပြောသည်။

"ကဲ … တစ်ပွဲ တစ်လမ်းလောက် ယှဉ်ကြတာပေါ့၊ ယောကျာ်းဆိုရင် သခင်မကြီးရှန်ကို မဘိုင်ကြေးကွာ"

ယဲ့ဟိန်က တုန့်ပြန်မဆိုင်း ပြန်ပြောလိုက်၏။

"ကျွန်တော် သဘောတူပါတယ်ခင်ဗျာ"

ယဲ့ဟိန် ခပ်လွယ်လွယ် ခပ်အေးအေး စကားကြောင့် ဆရာဝမ်း၏ အဆီပြန်နေသော မျက်နှာကြီးက အောင်သော အောင်သား စားတော့မည့်အလား ပြုံးသွားသည်။

သူ့၏ ဘပည့်မ ရှောက်ရှန်ယွင်၏ ရှေ့တွင် ယဲ့ဟိန်အား ဆရာဝမ်းက လက်သီးစွမ်းပြချင်နေသည်။

သို့မှသာ သခင်မလေး အဘဝ်ကြီးလာသော မျက်နှာ ရလာနိုင်ပေမည်။

"ကဲ….စပြီ"

ဆရာဝမ်းက ပြောပြောဆိုဆို ခြောက်ပေါင်တူဘမျှကြီးမားသော လက်သီးနှစ်လုံးကို ယဲ့ဟိန်အား ငြိုးသူ ရန်ဘက်အလား ဘွေ့ယမ်းထိုးလိုက်သည်။

"ဟူး ဟူး ဟူး"

ဆရာဝမ်း၏ အတွင်းအားပါလှသော လက်သီး လေခွင်သံ ပေါ်လာသည်။

"ဖြန်း ဖြန်း ဖြန်း"

ယဲလိန်က ခြေဟန်မပျက်စေဘဲ ဆရာဝမ်း၏ ထိုးနှက်ချက်ကို ဘယ်ညာ လက်ဝါးနှစ်ဖက်နှင့် ရိုက်ထုတ်လိုက်သည်။

သူ့လက်ဝါးများသည် လူမှန်းသိတတ်ကာစကပင် သဘာဝ ကျောက်တုံးကို ဆယ့်ရှစ်နှစ်အရွယ်ထိ ရိုက်နှက် လေ့ကျင့်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် ဆရာဝမ်း၏ ခြောက်ပေါင်တူ လက်သီးကြီးပင်လျှင် သူ့အဖို့ အညောင်းပြေ အညာပြေလိုဖြစ်နေခဲ့ရသည်။

ယဲလိန်ခပ်သဲ့သဲ့ပြုံးရင်း လှမ်းပြောသည်။

"မည့်ဘခမ်းပါနဲ့ဗျာ၊ ရဲရဲကြီး လုပ်စမ်းပါ၊ ခင်ဗျားတို့ သခင်မကြီးကို ကျူပ်မတိုင်ပါဘူးဗျ"

ယဲလိန်၏ စကားကြောင့် ဆရာဝမ်း မျက်နှာ ရဲတက်သွားသည်။

"ဟူး ဟူး ဟူး"

လက်သီးလေခွင်သံမှာ ပို၍ပင်ပြင်းလာသည်။

"ဖြန်း ဖြန်း ဖြန်း"

ယဲလိန်၏ ခြေအစုံ မရွေ့လျားသေးပေ။ သူ့မျက်နှာသို့ တရကြမ်း ဝင်ရောက်လာနေသော လက်သီးအစုံကိုသာ အာရုံ

ထားကြည့်ရင်း ဘယ်ညာလက်ဝါးနှစ်ဖက်နှင့် ရိုက်တုတ်ပေး လိုက်သည်။

ယဲလိန်အဖို့ ခြေကြီးကြီးသင်ဘောင်ကို လက်ဝါးကလေး နှင့် ရိုက်ရသလိုဖြစ်နေ၏။

ဆရာဝမ်းဒေါသဖြစ်လာသည်။ လေ့ကျင့်ထား သည့်နှင့် သူ့ကကယ်တို့ရဲ့နိုက်နေသည့် ပုံပင်၊ ယဲလိန်က ကြော့ကြော်မ်းပါနှင့် ဟာ စာတည်ပေါက်မြောရောဖြန်သောကြောင့် ဆရာဝမ်း မှိန်းဘိ ဝင်ပြင်းလာမိသည်။

"ဖုတ်သားပဲ ဆရာဝမ်း၊ ပြဿနာပေါ်ရင် ကျွန်မ ခိုင်း တယ်လို့သာပြောလိုက်ပါ"

ယဲလိန်၏ စကားနှင့် မျက်နှာပေးကြောင့် ဆရာဝမ်းမှာ ထမင်းကြီးရွှန်ကိုကြောက်၍ ယဲလိန်ကို လျှော့တိုက်နေသည်ဟု ရှောက်ရှန်ယွင်က ထင်နေခဲ့၏။

သူမသည် အားမလို အားမရဖြစ်ကာ ဆရာဝမ်းကို အားပေးစကား လှမ်းပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ဆရာဝမ်းသည် လက်သီးနှင့် ခြေအစုံအပြင် ပညာကုန်သုံးကာ ယဲလိန်အား ထိုးနှက်ကိုက်ခိုက်ပြန်သည်။ သိုင်းလေ့ကျင့်ရေးခန်းထဲတွင် တဖိုးဖိုး၊ တဗုန်းဗုန်းအသံများ ဆူညံလာပြန်သည်။

ဤသော် ယဲလိန်၏ခြေအစုံမှာ မူလနေရာပင် မရွေ့လျား သေးချေ။ ဘယ်ညာလက်ဝါးနှစ်ဖက်ဖြင့် အသာရိုက်ပုတ် ဖယ်

ရှားရှားသာ ရှိသေးသဖြင့်၊ ယဲလိန်အား ဆရာဝမ်းကိုယ်တိုင် ကြောက်ရွံ့စိတ် ဖြစ်ပေါ်လာမိသည်။

ထိုစဉ် သိုင်းလေ့ကျင့်ရေး အခန်းဝမှ ခြေသံကြားလိုက်ရပြီး သခင်မကြီး ရှန် ရောက်ရှိလာတော့၏၊

ဆရာဝမ်း၏မျက်နှာမှာ သူခိုးလူမိသည့်အလား သွေးရောင်ကာ ဖြူဖပ်ဖြူရော် ဖြစ်သွားတော့သည်၊

သခင်မကြီးရှန်မှာ ဒေါသဖြစ်ကာ ဆရာဝမ်းအား ကျား ဟိန်းသလို ဟိန်းဟောက် မေးလိုက်သည်။

"ဆရာဝမ်း၊ ရှင် ဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲ"

ဆရာဝမ်းမှာ ကယောင်ချောက်ချားဖြစ်ကာ စကားပင် ပြန်မပြောရဲတော့ပေ။

ချောက်ရှန်ယွင်က ဝင်ပြောသည်။

"မေမေ ဆရာဝမ်းအပြစ် မဟုတ်ပါဘူး၊ သမီးနိုင်းလို့ လုပ်ရတာပါ"

ယဲလိန်က သခင်မကြီးရှန်အား ပြုံးရယ်ပြပြီး...

"ကိစ္စမရှိပါဘူး ဒေါ်လေးရှန်၊ ကျွန်တော်လဲ စောစောပိုင်းက ပျင်းနေတာနဲ့ ဆရာဝမ်းကိုခေါ်ပြီး သိုင်းကစားနေကြတာပါခင်ဗျာ"

ယဲလိန်ကပင် ဆရာဝမ်းအတွက် ဝင်ရောက်ပြီး ပေးမစကား ပြောပေးလိုက်သေးသည်။

Scanned with ACE Scanner

ထိုအခါမှပင် သခင်မကြီးရှင်၏ ဒေါသ ပြေပျောက်သလို ရှိပြီး ယဲလိန်အား ထိခိုက်ဒဏ်ရာရ မရ စေ့စေ့ငုငု ကြည့်ကာ ပြောနေပြန်သည်။

"လာကြ အထဲကိုဝင်၊ ဒါမျိုး ကစားစရာမဟုတ်ဘူး။ မတော်တဆ ထိခိုက်မိတတ်တယ်"

ယဲလိန်အပေါ် ဂရုစိုက်လွန်းလှသော သူ့မေမေအား ရှောက်ရှန်ယွင်မှာ ပို၍ပင် မကျေမနပ် ဖြစ်သွားမိ၏။

"ကြည့်စမ်းပါဦး၊ သမီးရှင်းထက်ဆောင် မနေ့တစ်နေ့ ကမှတွေ့တဲ့ ရှီးရှီးအမွှာထမ်းလေးကို စိုးရိမ်နေလိုက်တာ လွန်ပါ ရော...ဟင်း"

ရှောက်ရှန်ယွင်၏ အတွေးပင်မဆုံးသေး၊ သခင်မကြီးရှင် က သူမအား လှမ်းပြောလိုက်သည်။

"သမီးယွင် သွားပြောစမ်း၊ ညသည်ဖို့ စားစရာတစ်ခုခု လာပို့လှဲလို့"

ရှောက်ရှန်ယွင်သည် သူ့မေမေမမြင်အောင် မျက်နှာကို မဲ့၍ပြီး လှည့်ထွက်သွားတော့၏။

လူရှင်းသွားသည်နှင့် ဒေါ်လေးရှန်က ယဲလိန်အား မေး လိုက်သည်။

"ဘယ်လိုလဲသားရဲ့ ခုဘခလာ ရုံသိဥတုပိုအေးလှတယ် အနွေးထည်လေး မချုပ်ဘူးလား"

ယဲလိနိုက သူ၏ အမှုထမ်းဝတ်စုံကိုငုံ့ကြည့်ကာ ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင် ပြန်ပြောလိုက်၏။

"ရပါတယ် ဒေါ်လေးရှန်၊ ကျွန်တော် ခံနိုင်စွမ်းရှိနေပါပြီ"

ဒေါ်လေးရှန်က စိုးရိမ်တကြီး ပြောပြန်သည်။

"ဒို….ဘယ်ဖြစ်မလဲ၊ နေဦး….အနွေးထည် သွားယူလိုက်ဦးမယ်"

ဒေါ်လေးရှန်အား ယဲလိနို တားချိန်မရလိုက်၍ အသာငြိမ်နေလိုက်ရသည်။

ဒေါ်လေးရှန်က သူမ၏ခင်ပွန်းသည် ကိုယ်ရံတော်တပ်မှူးချုပ်ကြီးအတွက် ပွဲနေ့ပွဲထိုင်ဝတ်ရန် အသစ်ချုပ်ထားသော အနွေးထည်ကြီးကို ယဲလိနိုအား ပေးလိုက်သည်။

ယဲလိနိုအား မြင်သာသောနေရာမှ အကဲခတ် စောင့်ကြည့်နေသော ရှောက်ရှန်ယွင်မှာ အခံရခက်နေသည်။

"မေမေဟာ သိတ်တရားလွန်နေပြီ၊ ဖေဖေ့အတွက် ချုပ်ထားတဲ့ အနွေးထည်ကိုလဲ သူစိမ်းကို ပေးပစ်တယ်"

မင်းကတော်ကြီးရှန်က ရှောက်ရှန်ယွင်၏အနီးသို့ လျှောက်လာပြီး ပြောပြန်သည်။

"သမီးယွင် ရေနွေးကြမ်း ခါးခါးတစ်အိုးလောက် ပွဲ့ပေးဖို့ သွားပြောဦး"

ရှောင်ရှန်ယွင်မှာ သွက်မသွားသေးတဲ့ မိဘဖြစ်သူအား စိုက်ကြည့်နေသည်။

"ဟဲ့...သွားပြောလေသမီး"

ရှောက်ရှန်ယွင်က သူမပြောချင်ရာကို ပြောချလိုက်သည်။

"မေမေ မေမေ့အနေအထည်အသားကို ဘာဖြစ်ရှိပေးလိုချင်ရတာလဲ၊ မေမေပေးချင်ရင် တခြား ဆရွေးသည့်အာဟာရ ကျွေးနေသားပဲ မဟုတ်လား"

"သမီးမသိပါဘူး၊ သမီးအစ်ကို...အဲ...ဒေါ်သည်ကို မေ ဘနားသားမှာပေါ့ သမီးရဲ့"

မင်းဘေဘောင်ကြီးရှို နွတ်လွန်သွားရင်း ကန်၊ ထဘန်၊ စကားကို ထိန်းပြောလိုက်မိသည်။

သို့သော် ရှောက်ရှန်ယွင့်ရင်ထဲတွင် မသော်နုပ်မှုသည် ပို၍ပင် ကြီးသွားသာရသည်၊ နောက်ထပ် ချောင်းတက်သို့ လှမ်းရင်း တွေးလိုက်မိပြန်သည်။

"ကြော်...မေမေ့မှာ လျှို့ဝှက်ချက်တစ်ခုခုတော့ ရှိရမယ်"

ကြွယ်လိုန်အား သူမ စိတ်ထဲမှ တွေးမြင်မိပြန်သောအခါ ရှောက်ရှန်ယွင်မှာ လန့်ချပ်ကာ ရှိနိုင်သွားမိပြန်သည်။

"ဟင်း....ဆန်းလှချည်သား၊ ခုမှ သူ့မျက်နှာကို ပုံဖော်ကြည့်မိတယ်၊ မေမေနဲ့ ပေါ်ဆင်ဆင် တူနေပါလား၊ ခုနက သမီးအစ်ကိုတဲ့၊ ဟုတ်ပြီ...ဟုတ်ပြီ၊ ဒါငါ့အစ်ကိုပဲ ဖြစ်ရမယ်၊

အကြောင်း တစ်ခုခုကြောင့်၊ မေမေ့မှာ ဒါ ငါ့အားလို ဖွင့်မပြောနိုင်တဲ့ အချက်တွေလဲ ရှိချင်ရှိနိုင်တယ်၊ အဲဒါဆိုယင် ပေပေလဲ စိတ်ထဲကိုသိမပါလျက်နဲ့ မေမေနဲ့ အတူတူ နေပြီး ဘာကြောင့် အခွင့်အရေးတွေပေးနေရတာတုန်း''

ရှောက်ရှန်ယွင်မှာ တွေးရင်းနှင့်ပင် ဦးခေါင်းခြောက်လာခဲ့သည်။ သူ၏ တွေးရင်းနှင့်ပင် သူ့မိခင်ကြီးနှင့် ဆိုင်းပညာ တစ်ဖက်ကမ်းခတ်မျှတတ်နေသော ယဲလိန်တို့ ဘာ့နီးစပ်နိုင်ကြောင်း ပေါ်လွင်လာတော့၏။

အိမ်ဖော်ခိုင်းစေသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်အား ရေနွေးကြမ်းမှာပြီး၊ ရှောက်ရှန်ယွင် အကြံရလာခဲ့သည်။

''ဟုတ်ပြီ၊....ခုနက မေမေ့စကားအမှားအယွင်း၊ ငါ မရမက ကပ်မေးမယ်၊ မေမေမပြောရင်လဲ ပေပေ့ကိုမေးရမယ်''

မင်းကတော်ကြီးရှုနီမှာ သမီးဖြစ်သူနှင့် စကားပြောမှားသွား၍ ရင်တုန်ပန်းတုန်ဖြစ်ကာ သမီးနှင့် ဝေးအောင် ယဲလိန်အား သူမတို့အခန်းသို့ ခေါ်သွား၏။

အများအမြင်၌ သူစိမ်းယောကျာ်းလေးတစ်ယောက် ဖြစ်နေသော ယဲလိန်အား သူမတို့ အခန်းထဲ ခေါ်ဆောင်သွားခြင်းမှာ မင်းကတော်ကြီးရှုနီ သတိလစ်ဟင်းကာ အမှားပြုလုပ်မိခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ရှောက်ရှန်ယွင်က အတွင်းခန်းထဲလိုက်ဝင်လာသည်၊ သူမ သိလိုစိတ်ပြင်းပြသော ဆန္ဒတစ်ခုကြောင့် တဇွတ်ထိုး မေးမြန်းလိုခြင်းလည်းဖြစ်ပေသည်။

Scanned with ACE Scanner

တစ်အိမ်လုံးတွင် အလိုလိုက်ခံရသူဖြစ်၍ မိခင်၏ တားမြစ်ချက်ကိုပင် သတိမရတော့ဘဲ အခန်းဝတွင် ရပ်လိုက်သည်။

သူစိမ်း ယောကျ်ားပျို တစ်ယောက်နှင့် သူ့မိခင်ကို နှစ်ယောက်တည်း တွေ့မြင်လိုက်ရပြန်သောအခါ ဒေါသဖြစ်သွားမိ၏။

"မေမေ လွှန်ဘူးလား"

"ဘာလဲသမီး ညည်း စုတလော ဘာဖြစ်နေတာတုန်း ငါ့ကိုပဲ ရန်တွေ့နေရသလားဟင်"

မင်းကတော်ကြီးရှန် ဒေါသနှင့် မေါက်ငမ်းလိုက်သည်။

"ကြြဲ....မေမေလုပ်ပုံကတော လူမြင်လို့မှ ကောင်းသေးရဲ့လား"

ရှောက်ရှန်ယွင်က မိခင်လုပ်သူအား စွပ်စွဲသလိုပြောလိုက်၏။

"ညည်း ညည်း"

မင်းကတော်ကြီးရှန် ဒေါသကြောင့် အသားများပင် တဆတ်ဆတ်တုန်ယင်လာသည်။

ကြွယ်လိန်က မနေသာတော့သဖြင့် ကြားဝင် ပြောလိုက်သည်။

"ဒေါ်လေးရှန်၊ ညီမလေးကို ရှင်းပြလိုက်ပါ နို့မဟုတ်ရင် စိတ်ကုန်လိမ့်မယ်"

ကြုပ်လိုက်၏ ကေားကြောင့် မင်းကတော်ကြီးရှန့် သတိပြုမိ ဝင်လာသည်။ ထို့မှ သမီးရှောက်ရှန်ယွင် ဖျော့လဲ ပြောဆို မျိုး၊ သံသယကောင်းစရာမျိုးဖြစ်နေ၍ ထက်မြက်ချာတာ ရှင်းပြ လိုက်ရ၏။

“သမီးယွင် ဒီမှာလာထိုင်၊ မေမေပြောပြမယ်၊ သူ ဘယ်သူ ဆိုတာ သမီး သိလို့ပြောနေတာပါ၊ သူဟာ သမီးယွင်ရဲ့ [illegible] ကို ဆိုလိုမှားသွားပေါ့ကွယ်”

“ရှင်.. သမီးရဲ့အစ်ကို...ဟုတ်တယ်၊ တကယ် ပြောနေ လားမေမေ”

မင်းကတော်ကြီးက ခေါင်းညိတ်ပြရင်း....

“အင်း... အရင်းတော့ မဟုတ်ဘူးပေါ့ကွယ်၊ ဒါပေမယ့် မေမေ့အစ်ရင်းက မွေးခဲ့တဲ့ တစ်ဦးတည်းသောသားလေး ပေါ့ သမီးရဲ့ အစ်ကိုပေါ့၊ သူ့ခမျာ အဖေရော၊ အမေပါ ဘယ်ရောက်နေမှန်းမသိတဲ့ တစ်ကောင်ကြွက် မျက်နှာငယ်လေး တစ်ယောက်ပါ”

မင်းကတော်ကြီးရှန်က သမီးဖြစ်သူအား ပြောပြသင့်သည် များကိုပြောပြ၍ ရှောက်ရှန်ယွင် ကျေနပ်သွားပါသည်။

သို့သော် သူကိုယ်တိုင်မှာ မန်ရင်ခန်ရှိဘုရင့် သမီးတော် တစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်းကိုမူ မသိရှိသေးပေ။

ရှောက်ရှန်ယွင်က လဲလိုက်အား ရှိန်းရှန်းစားစား ကြည့်ရင်း၊ စတောင်းပန်စကားဆိုလိုက်သည်။

"ကိုကို ညီမကို စိတ်မဆိုးပါနဲ့နော်"

"ဟဲ ဟဲ ညီမယွင်ကို ကိုကို တစ်ခါမှ စိတ်မဆိုးခဲ့ပါဘူး"

ရှောက်ရှန်ယွင်က နှုတ်ခမ်းရှူးအာမှုနဲ့ ဟန်ရှင့်ပြန်ပြောသည်။

"ဘောင်စမ်းပါ ကိုကိုရာ၊ သူများကို စတွေ့တဲ့နေ့က မျက်နှာကြီး ရှုံ့မဲ့ခေါက်ချိုးနဲ့ နေလာအကောင့ စိတ်သဘောထား ညှိဝတယ်လို့ စပြောချင်သေးလိုသား"

"ဟို...ဒီလိုမစွပ်စွဲနဲ့လေ၊ အဲဒီနေ့က ရှက်လဲရှက် ကြောက်ကြောက်နေခဲ့တာကိုး ညီမယွင်ရဲ့"

"ရယ်စရာပဲနော် မေမေ၊ ကိုကိုဟာ သမီးကိုကြောက်လို့တဲ့"

မင်းကတော်ကြီးက...

"မှတ်တယ်၊ သမီး ကိုကိုဟာ ငယ်ငယ်ကလေး ကတည်းက လူများအညှဉ်းဆဲခံ အနိုင်ကျင့်ခံလာခဲ့ရတော့၊ မေမေ့မှာ သားအရင်းလို ကိုးချစ်နေရတာပေါ့ကွယ်"

မင်းကတော်ကြီး ရှုံ့မှာ ယဲ့ပိန်အားကြည့်ရင်း လူ့ဘက္ကာ၏ ရိုက်ပုတ် ဆဲရေးခြင်း၊ ညှဉ်းပန်းနှင့် အငတ်ငတ် အပြတ်ပြတ် ဘဝမှ လူလားမြောက်ပုံကို တွေးမိသည်။

တစ်ဖန် ရန်သူ၏သမီးကို ဖူးဖူးမှုတ်မတတ် ကျွေးမွေးစောင့် ရှောက်ခဲ့ရပြန်သေးသည်။

ဤကဲ့သို့ မညီမျှသော ဘဝနှစ်ခုကို ယှဉ်တွေးကာ မင်းကတော်ကြီး သည်းအူပြတ်ကြွေမတတ်ငိုတော့၏။

ရှောက်ရှန်ယွင်က....

"ကိုကိုလုပ်ပါဦး၊ မေမေငိုနေတယ်၊ မေမေ....မေမေ"

ယဲလိန် ခြေမကိုင်မိ လက်မကိုင်မိ ဖြစ်နေသည်။ နောက်ဆုံး အကြံရသဖြင့် မင်းကတော်ကြီး၏ ပခုံးနှစ်ဖက်ကို အသာ အယာနှိပ်နယ်ပေးကာ အားပေးနှစ်သိမ့်လိုက်မိသည်။

"ဒေါ်လေးရှန်၊ ဒေါ်လေးရှန် အားမငယ်ပါနဲ့၊ ဘဝဆိုတာ ဒီလိုပဲပေါ့ ဒေါ်လေးရယ်"

"အေးကွယ် .... ဒေါ်လေးရှန်လဲ သားရဲ့ ဘဝကို တွေးမိလို့ပါ"

မင်းကတော်ကြီးက လေးပင်သောစကားစုကို အားတင်း၍ပြောရှာသည်။

"ဒါတွေဟာ အကြောင်းမဟုတ်ပါဘူး၊ ယောကျ်ားဆိုတာ ဒီလို ဒေါင်ကျကျ ပြင်းကျကျ ကြုံကြုံခံနိုင်ရမှာပေါ့၊ဒေါ်လေးရှန်၊ ဆုံးရှုံးမှုဟာ မီးခိုးခေါင်းတိုင်ပြမှုလဲ ဘဝရဲ့ အကောင်းအဆိုးကို မြင်တတ်မှာပေါ့"

ရှောက်ရှန်ယွင်က ဝင်ပြောသည်။

"ကိုကို့အကြောင်း၊ မေမေမသိသေးလို့ အားငယ်နေတာပါ၊ ကိုကိုတ အရမ်းတော်တာ မေမေရဲ့၊ ဆရာဝမ်းကိုခလ ကိုကိုက အချပ်ကလေး တစ်ချပ်လို သိုင်းကစားသွားလိုက်တာ မေမေရယ်"

"ဒါတွေဟာ သမီးလက်ချက်ပဲမဟုတ်လား"

မင်းကတော်ကြီးရှိန်က သမီးဖြစ်သူကို မာန်မဲသလို ပြောလိုက်သည်။

ရှောက်ရှန်ယွင်က ပြောင်စပ်စပ်နှင့်ပြော၏။

"ဒါကတော့ ကိုကိုရောက်လာတာတည်းက သမီးကိုမှ သိပ်ဂရုမစိုက်ဘဲကိုး"

"ကဲ....တော်တော်ဆိုးနေဘိ၊ သမီး ကိုကိုနဲ့ မြို့ထဲကိုလျှောက်လည်ချေ"

"ဘာကြောင့်လား မေမေ"

"ဘာကြောင့်ပေါ့ သမီးရယ်၊ ဒီကနေ့ သမီး ကိုကိုနဲ့ ပျော်အောင်လျှောက်လည်ကြ"

ရှောက်ရှန်ယွင်ဝမ်းသာအားရဖြစ်သွားကာ....

"ဘာ...ကြွားလား ကိုကို ညီမတို့ လျှောက်လည်ကြရအောင်နော်"

ယဲ့လိန်၏ ခေါင်းကို ရှောက်ရှန်ယွင်က သူမ၏လက်ဝါးနှစ်ဖက်နှင့် တွန်းကာ အခန်းအပြင်သို့ အတင်းအဓမ္မ ဆွဲခေါ်သွားတော့၏။

ယဲ့လိန်၏ဘဝသည် ယခုတော့လည်း သာတော့သာယာ ဖြစ်နေပြန်သည်။

ကဝေဟူသည် ထာဝစဉ် မှောင်မည်း သိပ်သည်းလှန်းသော ညအဖြစ် ရှုံးနိမ့်၍မနေချေ။

နေသာသော နေ့များ ရှိသလို လသာသော ညများလည်း ရှိတတ်ကြပါသည်။

သို့သော် ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ် သတ္တလောကကြီးအတွင်း ရှုံးနိမ့်နေ၍ ငိုညည်းမနေသင့်ပေ။

ထိုနည်းတူစွာ သာယာကြည်နူးဖွယ်ကောင်းလှသောဘဝမှ ဆင်းရဲခြင်းနှင့် ရှုံးနိမ့်ခက်ခဲခြင်းကို ကြုံရ ဆုံပြန်ကလည်း ခံနိုင်စွမ်းရည်ရှိရန် လိုအပ်လှပေသည်။

ကြူယဲလီနိမှာ ငယ်စဉ် ကလေးဘဝမှပင် ကျိန်စာသင့်နေသည့်အလား ဒုက္ခပင်လယ်ဝေခဲ့ရသည်။

ကိုယ်ဖော့ဝိဇ္ဇာ ဘုန်းကြီး ယဲဟိန်က သူပြုခဲ့သော အမှားအတွက် နှစ်ပေါင်းများစွာ သူ့ဘဝ သူစတေး၍ ကြူယဲလီနိအား ကူညီပံ့ပိုးပေးခဲ့သည်။

ယခုတော့ ယဲလီနိနှင့် ချောက်ရှန်ယွင် မြို့တွင်း လူစည်ကားရာ အရပ်တကာသို့ လှည့်လည်ပြီးပျော်နေကြသည်။

ထိုအခိုက် သူတို့နှစ်ယောက်နှင့် ရှေ့တူရှုမှ မြင်းလှည်းကြီး တစ်စင်း တရကြမ်းဒုန်းစိုင်း မောင်းလာနေသည်။

ဤမျှ လူစည်ကားရာ အရပ်တွင် မြင်းလှည်း မမောင်းသင့်သော နေရာမျိုးဖြစ်၏။ မောင်းပါကလည်း ဖြည်းညင်းစွာ မောင်းသင့်ကြောင်း ယဲလီနိတွေးမိသည်။

အပြင်း မောင်းနှင်လာသော မြင်းလှည်းကို ယဲလိန်နှင့် ရှောက်ရှန်ယွင်တို့က လွှတ်အောင်ရှောင်လိုက်သည်။

သို့သော်လည်း မြင်းလှည်း ဖြတ်ကျော်နင်းသွားသော ရေအိုင်မှ ရွှံ့ဗွက်ရေမှာ ယဲလိန်၏ အင်္ကျီအား ပေကျံကုန်တော့သည်။

ယဲလိန်အံကြိတ်လိုက်ရင်း သူ၏ အသစ်စက်စက် ဂဝန်ရှည်ကြီးအား နှမြောတသစွာ ငုံ့ကြည့်မိလိုက်သည်။

“မြင်းလှည်းမောင်းသွားတာ ဘယ်သူလဲဟင် ညီမ”

ရှောက်ရှန်ယွင်က မျက်မှောင်ကုပ်ရင်း....

“ဘယ်သူရှိမလဲ ကိုကို၊ မင်းသား အမှတ်စဉ်လေးရဲ့ လူယုံတော် နှင့်ကျွမ်းရောင်ပဲပေါ့၊ သူတို့က တော်ရုံလူကို သိပ်ဂရုစိုက်ကြတာမဟုတ်ဘူးလေ”

“သူတို့တစ်တွေ လမ်းထွက်ကြရင် ဒီလိုပဲလား”

ရှောက်ရှန်ယွင်က နှုတ်ခမ်းလေး မဲ့ရွဲ့ပြပြီး ဖြေပြောချပ်ပြောချင်ပြောလိုက်သည်။

“အင်းပေါ့ သူတို့က ဘုရင့်သားတော်နဲ့ [illegible]

“ညီမယွင် ဒီမင်းသား အမှတ်စဉ်လေး နေတဲ့ ဂေဟာကို သိသလားဟင်”

“သိတယ်”

"ဒါဆိုရင် လိုက်ပြပါလားဟင်"

"ဘာလုပ်မလို့လဲ ကိုကို"

"မေးကဲမေးရှုတဲ့ ကောင်တွေကို ညကျရင် သွားပြီးဆုံးမ မလို့လေ"

ရှောက်ရှိန်ယှင်မှာ ယဲလိန်အတွက် စိုးရိမ်သွားမိသည်။

"အို…ကိုကို အတင့်ရဲလှချည်လား၊ ပြဿနာ တွေတော့ တက်ကုန်တော့မှာပဲ"

"ပူမနေပါနဲ့ ညီမရယ်၊ သူတို့နဲ့ တွေ့ချင်နေတာနဲ့တော့ အတော်ပဲ၊ ဒေါ်လေးရှန်ကိုတော့ ညီမက ပြန်ပြောမနေနဲ့၊ တော်ကြာ ကိုကို့အတွက် သောကဖြစ်နေပါဦးမယ်"

ကျူယဲလိန်သည် သူ့ကိုယ်သူ နန်းကျမင်း၏ ရင်သွေးအဖြစ် သိပြီးချိန်မှစ၍ ဖခင်အား သစ္စာခံထားခဲ့ဖြစ်သော လူများကို ပြန်စုရန်ကြံရွယ်ခဲ့သည်။

အစ်ကိုဖြစ်သူအမှတ်စဉ်ဆယ့်လေးမင်းသားကိုလည်းမြင်တွေ့ ချင်သည်။ ကျူယဲလိန်သည် ရှုပ်ထွေး ပွေလီလှသော သိုင်း လောကကို ခြေလှမ်းတစ်ချက် စတင်လှမ်းလိုက်၏။

အကြောင်းရင်းကို မသိရှာသော ရှောက်ရှန်ယွင်မှာ ယဲလိန် ၏ မာန့်ကြီးပုံကို ရိပ်စားမိကာ ထက်ပြင်း ရှုလိုက်မိသည်။ ယဲလိန်ကိုလည်း တအံ့တသြ ငေးမောကြည့်ရင်း ကြက်သီး တဖြန်းဖြန်း ထမိသည်။

ယဲလိန်မှာ သေချာကျားဘဲ ဂုဏ်ရှားရှားပါးပါး ချောကျိုး ချော ချောသောအသားလှ ဖြစ်၏၊ မျက်လုံးနက်နက်၊ နှာတံစင်း ဆင်းနှင့် ပိရိပါးလျားသော နှုတ်ခမ်းများပိုင်ဆိုင်သည်၊ မျက်လုံး အစုံလည်း အရည် ရွှန်းသဲ့ကာ ဝူးရှ တောက်ပြောင်ခဲ့ တည်း။

ယခု ယဲလိန်၏ အတွေးနက်နေပုံမှာ တည်ကြည်ပြီး တစ်သက်ကလုံး သူ့ ခြေဖဝါးအောက် ရောက်နေသည့် အရှုံးအရှု ရှိတော့သော ကိုယ်ရံတော်တပ်မှူးချုပ်ကြီး ချောမ်ချောင်ဝေ၊ လိုပင် ဖျိုး တွေချြန်နေ၏။

ယခု ဖခင်ဘဏ်ပိုသော အားမာန်များကို ရှောက်ရှန်ယွင် မြင် သည်။

“ခင်း ...မုဆိုးကောင်းဆိုတာ သားကောင်ငယ်ကို မပစ်၊ ကျားဆိုးကိုမှ ဖမ်းတယ်ဆိုတာ ဒါမျိုးပွား မသိဘူး”

ရှောက်ရှန်ယွင်သည် ယဲလိန်အား အမှတ်စဉ်သေ့ချမင်းသား၏ ဒဂဟာကို လက်ညှိုးထိုးပြရင်း ပြောလိုက်သည်။

“ဒီဒဂဟာကြီးပဲ ကိုကို၊ သူတို့မှာ အဘွင်းအပြင် အစောင့် အထပ်အပ်ချထားသလို လက်ရွေးစင် သိုင်းသမားကောင်းတွေ ကိုလဲ လက်သပ်မွေးထားလို့ အင်အားတောင့်တင်းတယ်”

ရှောက်ရှန်ယွင်က ယဲလိန်အား နန်ကျုမ်းရောင်တို့နှင့် ပတ်သက်၍ သတင်းစကားများ ပြောကြားနေပြန်သည်။

Scanned with ACE Scanner

ယဲလိန်က ရှောက်ရှန်ယွင်အား နှစ်သိမ့်ပြုံး၍ ပြောသည်။

"ကျေးဇူးပဲညီမရေ၊ ဒီကနေ့တော့ ဒီသောက်နဲ့ပဲအိမ်ပြန်ကြဦးနော်၊ ဒေါ်လေးရှန် စိတ်ပူနေပါဦးမယ်"

ညဉ့်သန်းခေါင်ယံ အချိန်သို့ တိုင်ခဲ့ပြီ၊ ယခင် ည[illegible] တော့ ရှောက်ရှန်ယွင် အပူအပင် ကင်းမဲ့စွာနှင့် အိပ်မောကျနေမြဲ ဖြစ်၏။

သို့သော် ယခုတော့ ရှောက်ရှန်ယွင် အိပ်မပျော်နိုင်ဘဲ ဖြစ်နေရသည်။ သူမ၏စိတ်သည် အမှတ်စဉ်လေးခင်းသား၏ ရှု[illegible] ဂေဟာစံအိမ်တော်သို့ ရောက်ရှိနေခဲ့ရသည်။

နေ့လယ်က ဖြစ်ပျက်ခဲ့သောကိစ္စကို ယဲလိန် ပြောသကဲ့သို့ နှုတ်ပိတ်ရေငုံနေရမည်လော၊ မိခင်ဖခင်တို့အား ဖွင့်ပြောရမည်လောဟု သူမ ဗျာများနေခဲ့၏။

လမ်းမပေါ်မှ ဖြတ်သန်းသွားလာနေကြသော မြင်းလှည်းသံများ ကြားရလျှင် ရှောက်ရှန်ယွင် ရင်တုန်မိချင်ဖြန်သည်။

သူမ တီးတိုးညည်းညူမိသည်။

"ခက်တဲ့ ကိုကိုပဲ ကျွန်စွယ်ကိုမှ ရွေးပြီး ချိုးချ[illegible]ခဲ့တာပါ သား"

ရှောက်ရှန်ယွင် အိပ်ရာမှ ထထိုင်ကာ စာအုပ်ကလေး တစ်အုပ်ကို ကောက်ကိုင်သည်၊ စာဖတ်ရန် ကြံမိခြင်း ဖြစ်၏၊ သို့သော် စာလဲ၍လည်း သူမ စိတ်မဝင်စားနိုင်သဖြင့် အခန်းထဲ လမ်းလျှောက်နေတော့၏။

"ဒေါက် ဒေါက်"

တံခါးခေါက်သံကြောင့် ရှောက်ရှန်ယွင် ရင်ခုန် သွားမိသည်။

"ဘယ်သူလဲ ဟင်"

သူမအသံက တိုးညင်းစွာ ထွက်ပေါ်လာသည်။

"မေမေပါ သမီး"

ရှောက်ရှန်ယွင် တံခါးဖွင့်ပေးလိုက်၏။ မင်းကတော်ကြီး ရှန်၏ မျက်နှာမှာ သမီးဖြစ်သူအား စူးစမ်းသော အကြည့်နှင့် ကြည့်လိုက်သည်။

"သမီး မအိပ်သေးဘူးလား၊ သားနဲ့သမီးတို့ နေ့လယ်တုန်းက မြို့ထဲသွားကြတာ ဘာများဖြစ်ခဲ့ကြသေးတုန်း"

မင်းကတော်ကြီးရှန်၏မျက်လုံးများက ရှောက်ရှန်ယွင်အား မသင်္ကာသလို စိုက်ကြည့်နေလေသည်။

"ခမ်းနေတာ မကြာဘူးလား သမီး"

မင်းကတော်ကြီး၏အသံမှာ အနည်းငယ်မာလာသည်။

Scanned with ACE Scanner

"ကြားပါတယ် မေမေ"

ရှောက်ရှန်ယွင်မှာ ပြောရကောင်းနိုး၊ မပြောရကောင်းနိုး နှင့် ချီတုံချတုံ ဖြစ်နေသည်။

"ကဲ... ဒါဖြင့် မေမေ့ကို ပြောပြစမ်း"

ရှောက်ရှန်ယွင်မှာ ဟွားခန် လေးပူတစ်ချက်မှုတ်ထုတ်ရင်း နေ့လယ်မှ ဖြစ်ပျက်သမျှ အလုံးစုံကို ပြန်ပြောင်းပြောကြားလိုက်၏။

မင်းကတော်ကြီးရှန်မှာ သမီးပြောကြားသမျှကို ရင်ကယိုတ်ထိတ်နှင့် နားထောင်နေရင်း စိုးရိမ်စိတ်ဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

"ဩော်... တယ်လဲခက်တဲ့သားဘဲ၊ ဘာအကြံနဲ့များ ဒီလို လုပ်ရတာပါလိမ့်"

ဤသို့ သားအမိနှစ်ယောက် ဦးနှောက်ခြောက်၍ အတွေးရ ကျပ်နေစဉ် ရှန်ကျင်ဂေဟာ ခြံဝင်းအတွင်းသို့ ဝတ်စုံနက်ဝတ် ဓားသမားတစ်ဦး လျှစ်ခနဲ ခုန်ပျံ ဝင်ရောက်သွားသည်။

ကိုယ်ဖော့ပညာ မြင့်မားလွန်းသူဖြစ်ရကား ဂေဟာအမိုးသို့ပင် ချဉ်းကပ်ရောက်ရှိသွားသည့်တိုင် အစောင့် အကြပ်များ ရိပ်မိခြင်းပင် မရှိပေ။

ဂေဟာအား လှည့်ပတ်၍ စောင့်ကြပ်နေသော အစောင့် တင်ယောက်အား သိမ်းငှက်ကြီးက ကြက်ကလေးကို ကုတ်ဆွဲ သကဲ့သို့ ဖျတ်ခနဲ ချုပ်ကိုင်လိုက်၏။

ငတ်စုံနက်ရှင် ယဲလိန်၏ ဘေးတီဘားစက် မေးမြန်းသံ ပေါ်လာသည်။

"ဘယ်မှာလဲ မင်းတို့ဆရာ နင့်ကျွမ်းရောစ်"

ဂေဟာဆောင်းစောင့်အာ အံကြိတ်ရင်း ယဲလိန်အား မျက်ထောက်နီနှင့် ကြည့်လိုက်သည်။

ယဲလိန် အချိန်ပြုန်းနေ၍ မဖြစ်ကြောင်းသိ၍ ညာလက်ယသ္မင်ရှားလိုက်သည်။ သိမ်းငှက်လက်သည်းလို ငွန်ကုတ်ကြီးမျိုးနှင့် ဆောင့်၏ ကျောပြင်အား အသည်းခိုက်အောင် နာကျွတ်သွားစေသည်။

"အား...ဒီး၊ ဟို.... ဟို...အခန်း..."

ယဲလိန်၏ ညာလက်သို့က အစောင့်၏ ငယ်ထိပ်မှ ကျီးရှမ်းသွားကြောကို ထောက်လိုက်သည်။

အစောင့်မှာ ညိမ်သက် သွားသည့်အတွက် ချုံထဲသို့အသာသွင်းပြီး အခန်းတစ်ခုအနီးသို့ ခုန်ကျော်ဝင်လိုက်၏။

"ဒေါက်....ဒေါက်"

ယဲလိန်က ပြောင်ပြောင်ထင်းတင်းကြီးပင် တံခါးခေါက်လိုက်သည်။

"ဘယ်သူလဲဟေ့"

အခန်းတွင်းမှ အပေါ်စီးလေသံနှင့် ကြောင်စိစိအသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

"ကျုပ်ပါ"

ယဲလိန်က ခပ်အေးအေးလေသံနှင့် ပြန်ထူးသည်။

တံခါးမကြီး ချက်ချင်းပွင့်သွားသည်။

"ဟင်…ခင်၊ မင်း…"

အခန်းတွင်းမှလူမှာ ကြောင်တွေနေပြီး ကသောကမျော မေးလိုက်သည်။

"နင်းကျွမ်းရောင်ဆိုတာ ခင်ဗျားလော၊"

ယဲလိန်ကမူ အေးအေး တည်ငြိမ်လွန်း၏။

"ဟုတ်တယ်"

နင်းကျွမ်းဖောင်က ခြေသုံးလှမ်းခန့် ဆုတ်ကာ ကြိုတင်ကာ ကွယ် လိုက်၏။ ယဲလိန်၏ လာရင်းကိစ္စမှာ ကောင်းသောသ ဖြင့် မဟုတ်မှန်းသိ၍ သူ့မျက်လုံးက အဓိပ္ပာယ်များကို ဝှေ့ရှာ နေသည်။

ယဲလိန်၏အသံသာ အေးစက်စက် ပေါ်လာပြန်သည်။

"ခင်ဗျားကို ကျုပ် လုပ်ကြံဖို့ မရည်ရွယ်ပါဘူး၊ ခင်ဗျား ဟာ ဝူကျီသိုင်းသမားပဲလေ စိုးရိမ်နေပြီလား"

ဝူကျီဆိုသည်မှာ အတိုင်းအဆမဲ့ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ ရှောင်လင်ဂိုဏ်းမှ ခွဲထွက်သွားသော ဂိုဏ်းပင်ဖြစ်၏။

"ဘာကိစ္စနဲ့ ညကြီးမင်းကြီး ရောက်လာခဲ့တာလဲ"

နင့်ကျွမ်းရောင်က ဣန္ဒြေဆည်ရင်း အပေါ်အင်္ကျီ ကြယ်သီး ကို ပြန်တပ်နေလိုက်သည်။

''နွေလယ်ဘုန်းက မြို့ထဲမှာ မြင်းလှည်းကို ဘာဖြစ်လို့ ဒုန်းစိုင်း မောင်းသွားရတာလဲ''

နင့်ကျွမ်းရောင် ဒေါပွသလိုဖြစ်သွားသည်။

''အို ဗိုလ်သောက် သေးသေးမွှားမွှား ကိစ္စကို ဘာဖြစ်လို့ ခင်ဗျား အကျယ်ချဲ့နေရတာလဲ၊ လိုရင်းကိုပဲပြောစမ်း''

နင့်ကျွမ်းရောင် မာန်တက်လာသည်။ မြင်းလှည်းမှာလည်း ဒါတိုင်းကွဲသို့ပင် သွားလာနေကြဖြစ်၍ သူ့အပြစ်ရှိဟုမနေသော ကိစ္စဖြစ်သည်။

သို့သော် ရုန်ကျွင်ဝေဟာသို လှပ်လှပ်နှင့် ဝင်ရောက်လာနိုင်သော ဂေါ်ရုံနက်ကြား သာမန်ဆိုင်းယမ်း မဟုတ်နိုင်ကြောင်း တွေးမိရင်း သတိထားနေလိုက်သည်။

နင့်ကျွမ်းရောင်၏ မျက်နှာရိပ် မျက်နှာကဲကို မပြတ်တမ်း အကဲခတ်နေသော ယဲလိန်က ရယ်သွမ်းသွေးရင်း ပြောသည်။

''ခင်ဗျားတော်တယ်၊ ဒါကြောင့်လည်း ဒီအဆင့်ကို ရခဲ့တာပဲ ဆို၊ အမှတ်စဉ် ဆယ့်သေးခင်းသား ခု ဘယ်မှာရှိသလဲ ပြောပြစမ်း''

နင့်ကျွမ်းရောင် အံ့ဩသွားမိသည်။ ရန်သူအဖြစ် သင်မိရာမှ မျှော်လင့်မထားဘဲ မိတ်ဆွေ အဆင့်မြင့်သိုဝ်သမား ခွန်း သိလိုက်ရခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

Scanned with ACE Scanner

"အိုး....လက်စသတ်တော့မိတ်ဆွေကိုး၊လာဗျာ ထိုင်ပါဦး၊၊ ခင်ဗျားသိချင်သမျှ အကုန်သိစေရမယ်"

အမှတ်စဉ် ဆယ့်လေး မင်းသား၏ ရန်သူမှန်သမျှသည် နှင့်ကျမ်းရောင်အား မိတ်ဆွေဟု ယာယီ သတ်မှတ်ထားသည်၊

ထိုအထဲမှ ရနိုင်သမျှကို သူတို့လူအဖြစ် သိမ်းသွင်း စည်းရုံးချင်သည်။ ယဲလိန်က နှင့်ကျမ်းရောင် ညွှန်ပြသော ထိုင်ခုံဘွင်ဝင်ရောက်ထိုင်ရင်း စကားထောက်လိုက်သည်၊

"ပြောစမ်းပါဦး"

နှင့်ကျမ်းရောင်က....

"ဒီမင်းသားဟာ သေခါးဘာဆယ်တော့ ဓန္ဓရှိးဘုရင့် နန်းထဲမှာ နေထိုင်ဘာယ်၊ သူ့ကိုရန်မူဖို့ရာ သိပ်မလွယ်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားရဲ့ သိုင်းပညာအဆင့် ဘယ်လောက်ရှိတယ်ဆိုတာကျုပ်သိရမှ ကျန်တဲ့ အကြောင်းအရာတွေကို ပြောပြနိုင်မယ်"

ယဲလိန် ငြိမ်သက်စွာနားထောင်နေသည်၊

"ဒါကလဲ ခင်ဗျားရဲ့ အကျိုးအတွက်ပါပဲ၊ နို့မဟုတ်ရင် ကျုပ်တို့မှာ မိတ်ဆွေကောင်းတစ်ယောက် လျော့သွားမှာစိုးလို့ပါ"

ယဲလိန်က ကျေနပ်သလို ပြုံးပြီး....

"ကောင်းပြီလေ ခင်ဗျားတို့ စည်းကမ်းရှိသလိုစစ်ဆေးပါ၊ ကျုပ်အဖို့ကတော့ သိချင်တာ သိရရင် ကျေနပ်တာပါပဲ"

ယဲလိန်က အစ်ကိုဖြစ်သူ မင်းသားရှိရာသို့ သင်ရှိဆုံတွေ့နိုင်ဖို့ အရဲစွန့်၍ ဖြတ်လမ်းကို အသုံးပြုလိုက်၏။ သို့မှသာ ကျေးဇူး ရှင်ဆရာဦး ဦးယဲ၏ ပခုံးပြောင်းတာဝန်ကို ကျေပွန်အောင်သယ် ဆောင်နိုင်ပေမည်။

နင့်ကျမ်းရောင်က မီးကိုပြန့်လွှန့်လိုက်သည်။ အတွင်းခန်းမှ နင့်ကျမ်းရောင်ဖဲ့ ချစ်သူ ယွင်းချိန် ကန့်ကွ ပျောက်ကွယ်သွားသည်။

ယွင်းချိန်က ယဲလိန်အား တစ်ချက်မျှ အကဲခတ်ကြည့်ပြီး ဇဝေဇဝါဖြစ်နေသည်။

ဆ ကောင်း မိန်းမပျို တစ်ယောက်ဖြစ်ကာ အိပ်ရာထ မှုသင် လှက မိုးဆမ်းပန်းကို ငွားငွားစွင့်စွင့် ဝင့်ထည် နေသေး

ညအချိန်မတော် ထွက်လာသော ညည်းသည်နှင့် နင့်ကျမ်းရောင်တို့မှာ ရန်သူများ မယုတ်ကြမှန်းတော့ ယွင်းချိန်သိနေသည်။

သို့ရာတွင် အချိန်အခါမရှိမှ သိုင်းလေ့ကျင့်ခန်း အတွင်းသို့ သွားနေကြသော နင့်ကျမ်းရောင်နှင့် ညည်းသည်ကို နားမသည်း နိုင်အောင်ဖြစ်နေသည်။

သိုင်းလေ့ကျင့်ခန်းအတွင်း မီးများသဝ်လာသည်။

ယွင်းချိန်မှာ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြ စိတ်ကြောင့် သူမချစ်သူ နင့်ကျမ်းရောင်အတွက် စောဒွေးများပစ် ပြန်လာမိသည်။

ယှင်းချိန်သည် မလှမ်းမကမ်းမှ မြင်တွေ့နေရသော သိုင်း လောကျင့်ခန်းဆိုသည့် ရင်မောစွာကြည့်ရင်း သူမရင်အစုံမှာ လှိုင်း နှယ်ခုန်လာသည်။

နင့်ကျူမ်းရောင်က ယဲလိန်အားစေ ပေးအေးချာစွာကြည့်ရင်း ပြုံးပြုံးကြီး ဆိုနေ့ ဆင်နေ့ တိုက်ခိုက်တိုက်သည်။

“ကဲ... ပိုင်တောင်းဆွဲအေး အားမေ့သောက်ယဲ့ကျာ ... ပီပီ အေ့ရဲ့ အညွှန်းချင်းကို နှိုးနှိုးလှုံ့နိုင်ပါ၊ ကဲ... ...ပြ”

နင့်ကျူမ်းရောင်၏ ငှက်ကျီလိုင်းလက်ဝါးသည်ကိုက ယဲလိန့် ရှိဆုသို့ ထောင့်ပေါက် ရောက်ရှိသွားတော့၏။ ငှက်ကျီလက်ဝါး ရှိက်ချက်မှာ ကျားရှိုင်းတစ်ကောင် ... ... ပြင်းထန်၍ အညာဆတာကင်းလွန်လှသည်။

သို့သော် ငိုက်ကြီး ... သိုင်းလောကတွင် ... လျှို့ဝှက်သိုင်းကွက်ကမူ ငှက်ကျီသိုင်းက ထိုးပေါက်နိုင်ခြင်း မရှိ သေးပေ။

နင့်ကျူမ်းရောင်၏ လက်ဝါးများကို ယဲလိန့်က အလွယ်တကူ ဖုတ်ထုတ်နိုင်ခဲ့သည်။

ယဲလိန့်အား အနိုင်မရသေးသည့်အတွက် နင့်ကျူမ်းရောင် အားမလို အားမရဖြစ်ကာ အတွင်းအား ရှစ်ပုံခန့် တိုးမြှင့်ပြီး လက်သီးဆုပ်များနှင့် ပြောင်းလဲတိုက်ပြန်၏။

ယဲလိန်မှာ နင့်ကျမ်းရောင်၏ တိုက်ကွက်ကို အလွယ်တကူ ရှောင်နိုင်ပြန်သည်။ ထိုအခါ နင့်ကျမ်းရောင်မှာ ယဲလိန်၏ ခံစစ်ဥဒ္ဒင် ကသောင်းကနင်းဖြစ်သွားရသည်။

ယခုအချိန်အထိ ယဲလိန် ပြန်မတိုက်သေးပေ။

နင့်ကျမ်းရောင် အံ့ကြိတ်လိုက်သည်။ သူ့အထင်၌ ယဲလိန်အား အဆင့်မြင့် သိုင်းပညာရှင် တစ်ယောက်အဖြစ် အကဲခတ်မိခဲ့သည်။

သို့သော် ဝတ်စုံနက်လူငယ် ယဲလိန်အား သူပင်အနိုင်ရနိုင်မည်ဟု အပိုင်တွေးတောခဲ့ပြီးဖြစ်နေသည်။

ယခုတော့ ဝတ်စုံနက်လူငယ်မှာ ထင်သလောက် မလွယ်ကူသဖြင့် ဒေါသပင်ဖြစ်လာမိ၏။

တိုက်ပွဲတိုင်း သူအနိုင်ယူနေကျဖြစ်သော ခွေကြက်ခွပ်ဟန် သိုင်းကွက်မီးလျှံတိုက်ကွက်အပြင် အတွင်းအားအပြည့်နှင့် ဓူကို အရိပ်မဲ့လက်ဝါးကိုပင် ရိုက်သွင်းလိုက်ပြန်သည်။

ယဲလိန်မှာ နင့်ကျမ်းရောင် တိုက်ကွက်ကုန် သုံးလာပြီဖြစ်ကြောင်း ခေါင်းပါးရိပ်ခြည်သိလိုက်သည်။

ထို့ကြောင့် ရွှေပင့်ကူ သိုင်းကွက်ခြယ် အကွက်ဆန်းနှင့် လက်ဝါးရုံသန်ပြန်ရိုက်ထုတ်လိုက်သည်။

"ဝုန်း"

သိုင်းလေ့ကျင့်ရေး အခန်းတွင်း၌ ကျယ်လောင်သောအသံ တစ်ခု ရုတ်ခြည်းပေါ်လာသည်။

နှင့်ကျွမ်းရောင်နောက်သို့ ခြေလှမ်းသုံးလှမ်း ဆုတ်ပေးလိုက်ရ၏။ ထို့ပြင် နှင့်ကျွမ်းရောင်၏ လက်မောင်းနှစ်ခုလုံးမှာ သေလုမျှောပါး နာကျင်ကိုက်ခဲလာခဲ့ပြန်သည်။

ယဲလိန်ကာ နှင့်ကျွမ်းရောင်၏ ဒေါသဆုပ် ဖြူရော်နေသော မျက်နှာအားကြည့်ရင်း အပြုံးနှင့်မေးသည်၊

"ဘယ့်နှယ်လဲ အရောင်းအဝယ်ဖြစ်နိုင်ရဲ့လားဗျာ"

ယဲလိန်က ဝင်အုံ့အဲ့အဲ့ ဘယ်ခြေ တစ်ချက်ကို မနောက်သို့ ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းလိုက်သည်။ ရင်တုန်လိုက်မော ဖြစ်နေရသည့် နှင့်ကျွမ်းရောင်မှာ ထိုအခါမှပင် သက်ပြင်းမောကြီးကို အသာ ကျိတ်၍ ချလိုက်ရသည်။

ယဲလိန်ကသာ နှင့်ကျွမ်းရောင်အား မောပြန်းချင်းမပြီဘဲ ဗိုတုန်းတောင်ပံ့ ဘယ်ခြေသိုင်းကွက် ဆင့်ဆော်ပါက၊ နှင့်ကျွမ်းရောင်တစ်ယောက် ခုခံရန် အချိန်မီတော့မည်မဟုတ်ပေ။

အထူးသဖြင့် ယဲလိန်၏ ဘယ်ခြေခတ်ကွင်းထဲသို့ နှင့်ကျွမ်းရောင်မှာ အတားအဆီးမဲ့စွာ ကျရောက်နေခဲ့သည်။ နှင့်ကျွမ်းရောင်သည် ယိမ်းယိုင် လှုပ်ရှားသွားသော စိတ်ကို တည်ငြိမ်အောင် ပြန်ထိန်းရင်း ရယ်မောပြောသည်။

"အေးဗျာ၊ မယုံကြည်နိုင်စရာပါပဲ၊ မိတ်ဆွေလေးက ဘယ်ဆွဲဆပါလဲ"

ယဲလိန်က...

"ဟား ဟား ဟား၊ ကိုကြီးနှင့် မိတ်ဆွေမျိုးတော့ မပြော ထင့်ပါဘူး၊ ဒေ့ွးဌေးမြို့ပြီးမြန် သုံးသပ်ဝေ့ချင်ပါတယ်"

ယဲလိနီက ဝါရင့် သိုင်းသမားပမာ တိတ်ဟန်ကို သုံး၍ စကားရောထွေး ပြောလိုက်သည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် နင့်ကျွမ်းရောင်၏ စကားထဲတွင် သူမပြန်နိုင်သော စကားပါလာ၍ဖြစ်၏။

နင့်ကျွမ်းရောင်မှာ ယဲလိနီ၏ သိုင်းပညာအစွမ်းကြောင့် ပို၍ အသည်းကြီးသွားကာ အောင်ဘစ် ရယ်မောနေတော့သည်။

"မိန်း မိတ်ဆွေသစ်နဲ့ မိတ်ဆက်ပေးရဦးမယ်"

နင့်ကျွမ်းရောင်က ယွှင်းချိုကို လက်ယပ်ခေါ်ကာ စကားဆက်သည်။

"ဒီတခါကတော့ ကျွန်တော့်ရဲ့ နှစ်သူလဲမက၊ ဇနီးလဲ မကျတဲ့မိန်းကလေးပါပဲ၊ အခု နာမည်ထုတ်မလိုပါဘူး"

ယွှင်းချို၏ စိုးရိမ်မှုလွှမ်းကဲနေသော မျက်နှာလေးကို နင့်ကျွမ်းရောင်က ပြုံးကြည့်ကာ ယဲလိနီနှင့် မိတ်ဆက်ပေးလိုက်သည်။

"ညီမချိုနဲ့ သူကတော့ ကိုယ့်ရဲ့မိတ်ဆွေသစ်လေ၊ ညီနောင်ဆိုလဲ မမှားဘူးပေါ့"

နင့်ကျွမ်းရောင်၏ အပြုအမူနှင့် စိတ်နေသဘောထားကို ယဲလိနီ နှစ်မြို့ခြင်းမရှိပေ။ ဤကဲ့သို့ မျက်နှာပေါက်မျိုးနှင့်

ခင်ခင်ပိုက် အားပေကြီ နှံကျော်ဝေဟာ၌ ယဲလိနို မြင်ခဲ့ဖူး ခေါင်း များနေပြီ၊

အကျိုးအမြတ်ကြည့်ပြီး ဟန်ဆောင် ပေါင်းသင်းကြသည် ဖြစ်၍ ဤအပြုအမူမျိုးကို ယဲလိနို လေ့ကျင့်ဘဲနှင့် ကျွမ်းကျင်နေခဲ့သည်။

“မင်းသားတယ်ဗျာ၊ ခုလို ဂုဏ်သရေရှိ သိုင်းပညာရှင် တစ်ယောက်နဲ့ ညီနောင်ဖွဲ့ရတာ ဂုဏ်ယူပါတယ်၊ ကိုကြီး နှင့်လို သစ္စာထားပြည့်ဝတဲ့လူကတော့ ရှားပါတယ်”

ကားလဒေသလိုက် ဆန့်သာမှုမဲ့သော စကားကိုပင် ယဲလိနို ကြိုးစားပြောလိုက်ရသည်။

ယဲလိနိုမှာ ယင်းစကားပြောပြီး ကြက်သီး မွှေးညင်း ထသွားမိသည်။ အကယ်၍သာ ယဲလိနိုသာ ထိုအချိန်၌ မျက်နှာဖုံး စွပ်မထားခဲ့လျှင် သိုင်းလောက အတွေ့အကြုံ နုနယ်သေးသော ယဲလိနိုအား နှင့်ကျွမ်းရောင် ရိပ်စားမိနိုင်သည်။

နှင့်ကျွမ်းရောင်မှာ ယဲလိနိုနှင့်အတူ တဟားဟားနှင့် အော်ဟစ် ရယ်မောနေကြတော့၏။

နှင့်ကျွမ်းရောင်၏ စိတ်ထဲတွင်မူ ငတုံးနက်ငတ ယဲလိနိုအား ‘ဒီလူ ဝါရင့်တယ်’ဟု ကျိတ်၍ မှတ်ချက်ချနေသည်။

မိန်းကလေး ယွင်းချိန်က နှစ်ဦးလုံးကြည့်ကာ ဝင်ပြောသည်။

"ကဲ…ရှင်တို့ညီအစ်ကို ဒီအတိုင်းပဲ ရပ်နေကြတော့မှာလား၊ အိမ်ရှင်ဖြစ်တဲ့ အစ်ကိုကလဲ ညွှန်လိုက်တာ လွန်ပါရော"

ယွင်းချိန်က နှင့်ကျွမ်းထောင်အား ညှိသည်ဖြစ်သူကို ဧည့်ကျွေးမွေးရန် ပြောဆိုလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

နှင့်ကျွမ်းထောင်က သူ့နဖူး သူ ဖြန်းခနဲရိုက်ကာ….

"ကြည့်စမ်း…ဟုတ်သားပဲ၊ ငါ့ကိုယ်ငါ အပြစ်ပေးမယ်၊ အစ်ကို့အပြစ်ကို အရက်သုံးခွက်တိတိသောက်ပြီး ငါ့ညီကို့ဝန်ခံလိုက်မယ်၊ ဟား ဟား ဟား"

ယွင်းချိန်က ဝတ်စုံနက်ဝတ် ယဲလိန်အား ကာနွဲ့ကြော့ချအသံနှင့် ကျွေးယ်သလို ခင်မြှောသည်။

"ကဲ ဒါဆို ညီလုပ်တဲ့လူကလဲ မျက်နှာဖုံး ချွတ်လိုက်တော့လေ"

"ဪ… ရပါတယ်"

ယဲလိန် မျက်နှာဖုံးချွတ်လိုက်သည်။

ယွင်းချိန်၏ ပြုံးစိစိမျက်နှာမှာ ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွားသည်။

"အဲတော့…ခန့်ချောကြီးပါလားဟင်"

ယွင်းချိန်၏ ပွင့်လင်းစွာဆက်ဆံမှုကြောင့် ယဲလိန် ရှက်ကိုးရှက်ကန်းနှင့် အနေခက်သွားသည်။

သို့သော် ယဲလိန်က ဟန်ဆောင်ရယ်မောခြင်းဖြင့် ဖုံးကွယ်လိုက်နိုင်သည်။

နှင့်ကျမ်းရောင်က....

"ကဲ စကားများနေရှည်မချိန် ဗျော်ဆည်ကို သွေ့ဝင်ပြီး ဖို့စီစဉ်ဦးလေ"

"အင်း....ဟုတ်တယ်... ဟုတ်တယ်"

ယွင်းချိန် အပြေးအလွှား ထွက်သွားသည်။ နှင့်ကျမ်းရောင်မှာ ယဲလိန်အား စေ့စေ့ကြည့်ကာ မရယ်ချင့်ရယ်ချင် ဝင်မျှပြီ ရယ်ပြီး ပြောသည်။

"မိန်းမဆိုတာဗီလိုပဲ ဂရုစိုက်မနေနဲ့ ညီလေး၊ ဝဲ့လုပ်ငန်း ကို ဆက်လိုက်ကြဦးစို့၊ မနက်ဖြန်မှာ ဝိုက်ယ်ဝေင်လောနှံမင်း ကို မိတ်ဆက်ပေးရဦးမယ်၊ ဒီအကြောင်းသာသိရင် ကိုယ်တော် လေး သိပ် ဝမ်းသာသွားမှာပဲ"

ယဲလိန်မှာ နှင့်ကျမ်းရောင်နှင့် စကားပြောဆဲဆင်ခြင်ကာ ထူသိချင်သမျှ အချို့အဝက်ကို သိလိုက်ရသည်။

ယဲလိန်တင်သည် နှင့်ကျမ်းရောင်နှင့် သိုင်းပညာစမ်းရင်း သိုင်းလောကထဲသို့ ခြေစုံပစ်ဝင်လိုက်သကဲ့သို့ ဖြစ်သွားတော့၏။

❖ ❖ ❖

နောက်တစ်နေ့ နံနက်တွင် နှင့်ကျမ်းရောင်က လူ့စားသား အတိုင်း အနုတ်စည်ခေါ် မင်းသားရှုန်ကျောင်နှင့် ခေါ်တွေ့ဆုံပေး သည်။

အနုတ်စည်သေး မင်းသားရှုန်ကျောင်မှာ ရှေ့ခင်လပ်ဒီကျောင်း ထွက် တန်ခေယာက်ဖြစ်ပြီး သိုင်းပညာ မြင့်မားသူ ဖြစ်ပေသည်။

နှင့်ကျမ်းရောင်က အကြောင်းစုံ ကြိုတင်ပြောကြားခဲ့ပြီး ဖြစ်၍ ယဲ့သိုန်အား လစ်ဝါး တွေ့ဆုံခဲ့သည်။

မည်သည့်နည်းနှင့်မဆို သိုင်းပညာ အကျော်အမော်များကို စည်းရုံးသိမ်းသွင်း အသုံးချရန် ရှုန်ကျောင်မင်းသား ကကြံရှိပြီး ဖြစ်သည်။

နှင့်ကျမ်းရောင်ပြောတိုင်း ယုံစားတတ်သူ မဟုတ်သော မင်းသားရှုန်ကျောင်က ယဲ့သိုန်အား ခင်ခင်ရင်းနှီးစွာနှင့် လက် ဆွဲနှုတ်ဆက်သည်။

လက်နှစ်ဖက် ဆုပ်ကိုင်မိသည်နှင့် ရှုန်ကျောင်မင်းသားက သူ၏ မြှောင်သင် သံလက်ဝါး မီးခဲသိုင်းဖြင့် ယဲ့သိုန်၏လက်ကို အား ကုန်ညှစ်လိုက်သည်။

ယဲ့သိုန်ကား ဆယ့်ခုနစ်နှစ်အကျော်အကျွံ ဆယ့်ရှစ်နှစ်နီးပါး ကျောက်တုံးကြီးကို နေ့စဉ် အချက်ပေါင်းများ ရိုက်နှက်လေ့ ကျင့်ခဲ့သူဖြစ်၍ ရှုန်ကျောင်မင်းသား ခေါ်ချွေးများ တစ်ကိုယ်လုံး စိမ့်ထွက်လာသည်။

Scanned with ACE Scanner

သူ၏ သုံးလလောက်ဝါဒါး မိခဲ့သိုင်းမှာ ရှောင်လင်းကျောင်းတော် နာမည်ကြီးခဲ့၍ ပြိုင်စံရှားသိုင်းကျော်ပင်ဖြစ်၏။ ယခု ဘူမိရင်ဆိုင် နေရသော လူငယ်မှာ အသက်အရွယ်နှင့် မလိုက်အောင် တွေး ချွန်နေကြောင်းသိရသဖြင့် တုန်လှုပ်ချောက်ချားသွားမိသည်။

"သင်း...ဒါကြောင့်လဲ နင့်ကျွမ်းဆရာက သူ့ကို အရေး ပေးဆက်ဆံနေတာကိုး၊ သူ့ အကြွက်သိုင်းဖျော်ပြီး ငါ့လက် အောက်မှာ စည်းရုံးထားရရင် သိပ်ကောင်းမယ်"

အမှတ်စဉ်ခလေးမင်းသားရှန်ကျင်က ယဲ့သိန်အား ချက်ခြင်း ပင် ပြုံးရယ်ပြလိုက်သည်။

လူ့သဘော သဘာဝ နားရည်ဝပြီးဖြစ်သော ယဲ့လိန်က မင်းသားရှန်ကျင်၏ ဆက်ဆံရေး ပြောင်းလဲသွားပုံကိုအံ့၏။

ယဲ့ဟိန် အသာအယာပင်ပြုံးပြမိသည်။

"ငါ့လက်အောက်မှာ သိုင်းပညာ အမြင့်ဆုံးနဲ့ အတော်ဆုံး ဟာ နင့်ကျွမ်းရှေ့ပဲ၊ ဒါပေမယ့် သူ့ကို လူတကာက ကျွား ဆိုးတင်ကောင်လို မြင်နေကြတယ်၊ ဗိုလ်ချုပ်ကတော့ ကျွား အသည်းနဲ့ ယုန်သူငယ်ရဲ့ ဇက်ရုပ်မျိုးပဲ၊ အဘက်ဘက်ကပြည့်စုံ ပြီး ပြောစရာမရှိလောက်အောင်တော်တယ်၊ ငါ့အဖို့ ဗိုလ်လိုလူမျိုး သာ ရလိုက်ရင် အတိုင်းထက်အလွန် ငါ့အလုပ်တွေ အောင်မြင် မှာ မလွဲဘူး...."

ရှန်ကျင်က ယဲ့လိန်အား တရင်းတနှီးဟန်နှင့်....

"ညီတော်မောင် ရလက်ရှိ ဘယ်မှာအမှုထမ်းနေသလဲ"

ယဲလိန်က မဆိုင်းမတွပင်ပြန်ပြောသည်။

"အမှတ်စဉ်ရှစ်မင်းသားဆီမှာ အရေးခံအဆင့်နဲ့ အမှုထမ်းနေပါတယ်မင်းသား"

ရှန်ကျောင် အံ့အားသင့်သွားပြန်ပြောသည်။

"ဪ...ငါ့ညီရဲ့မင်းသား တယ်မိုက်ပါလား၊ ရွှေပန်းကန်ကို မမြင်မိမှာမလားတတ်ဘူး၊ အနှလက်နဲ့ ရွှေခွက်မတန်လို့လဲဖြစ်မှာပါလေ"

ရှန်ကျောင် အတွေးတစ်ခုကြောင့် ဝမ်းသာအားရ ဖြစ်သွားမိသည်။

ယဲလိန်အား ရာထူးစည်းစိမ်နှင့် စည်းရုံးသော သူ့လက်အောက်တွင် အမှုထမ်းစေရန် ပြောမည်ကြံလိုက်သည်။

ယဲလိန်က အပြုံးနှင့်ပြောသည်။

"ကိစ္စမရှိပါဘူးမင်းသား၊ တာဝန်သိပ်ကြီးရင် မလွတ်လပ်မှာစိုးရိမ်လို့ပါ"

ရှန်ကျောင်က ခေါင်းတခါခါနှင့် အလောတကြီး ပြောပြန်သည်။

"အို...ဘယ်ဖြစ်မလဲ တန်ရာသင့်ရာဖြစ်သင့်တာပေါ့၊ ကျုပ်လက်အောက်မှာဆိုရင် ထပ်မှူးချုပ် ရာထူးပေးမယ်၊ ဘယ့်နှယ်လဲ လက်ခံနိုင်ပါမလား"

ယဲလိနီက ရှန်ကျင်အား ဂါရဝပြုရင်း....

"အခုလိုကျွန်တော့်ကို သူကောင်းပြုမြှောက်စားတာ ကျေးဇူးပါပဲ မင်းသား၊ လောလောဆယ်တော့ ကျွန်တော်မလျှောက်ကြားချင် သေးပါဘူး၊ အရေးကြီးဆုံးက မင်းသား၊ တော့ အမှတ်စဉ် ဆယ့်လေးကို ကျွန်တော်တွေ့ချင်ပါတယ်"

မင်းသားရှန်ကျင်မှာ ယဲလိနီ၏ စကားကြောင့် မှင်တက်မိကာ တွေဝေသွားသည်။

"ဩ... ဩ၊ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်၊ ဒီလိုလုပ်ပါလား ညီတော်မောင်က အချိန်မရွေးကျုပ်ဆီကို တံခါးမရှိ ဝင်ထွက်လာနိုင်ပါတယ်၊ လိုအပ်တဲ့ အကူအညီရှိလဲ တောင်းပါ၊ အားမနာပါနဲ့၊ အခုလဲ ညီတော်မောင် သုံးချင်သလောက်သုံးနိုင်အောင် လက်မှတ်တစ်စောင်ရေးပေးလိုက်ဦးမယ်"

ရှန်ကျင်က အမှတ်စဉ်လေးမင်းသား၏ တံဆိပ်ရိုက်နှိပ်ကာ ယဲလိနီအား လှမ်းပေးလိုက်သည်။

နင့်ကျွမ်းရောင်ပင် မင်းသားရှန်ကျင်၏ လိုက်လျောမှုကို ရင်သပ်ရှုမော မြင်တွေ့လိုက်ရ၏။

ယဲလိနီက မင်းသားရှန်ကျင်၏ လက်အတွင်းမှ ငွေလဲလက်မှတ်ကိုကြည့်ကာ ရုတ်ခြည်းပင် အတွေးဖြာသွားမိသည်။

"ဒီမင်းသားဟာ တယ်လဲရက်ရောပါလား၊ ဒါဟာ သူ့ရဲ့ အမြော်အမြင်ကြီးမားမှုပဲ၊ ဒါကြောင့်လဲ နင့်ကျွမ်းရောင်လို

အာ. ငွေဖြင့်ပုဂ္ဂိုလ်ကို သူ့လက်အောက်မှာ သိမ်းသွင်းသွားနိုင်ကာပဲ"

ယဲလိနိုက ယက်ကာပြုပြီး...

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ်မင်းသား၊ စိတ္တကို မယူပါနဲ့ ခုပဲ၊ မင်းသားမှာ ယက္ခအညီ သိုအပ်ခဲ့ရင် ကျွန်တော် အကျိုးဆောင်ပေးပါ့မယ်၊ ခုကိစ္စမှာသာ...."

မင်းသားရှန်ကျင်က ယဲလိနိုအား မျက်တောင်မခတ်တမ်း ဆိုက်ကြည့်ရင်း...

"ကြေ ရပါတယ်၊ ကျုပ်အာ ညီတော်ခမောင်ရဲ့ ဆန္ဒကို ပြည့်မြောက်အောင် ကူညီပံ့ပိုးပေးပါ့မယ်လေ မပူပါနဲ့၊ သုံး ရက်အောအချိန်ပေးပါ ဒါဆိုရင် ညီတော်ခမောင် ကျေနပ်ခရော့ပေါ့"

နှင့်ကျမ်းရောင်မှာ လိုသမျှဖြည့်ရေးပြီး သုံးစွဲနိုင်သည့် မင်းသား၏ ငွေလဲသက်မှတ်ကို ဖြင်းဆန်ခနသော လိနိုကကို မျက်လုံးဆုံးသားနှင့်ကြည့်ကာ အံ့သြနေမိသည်။

သူ့အမှို ယဲလိနိုသည် မကြုံစဖူး ဖြင့်ဖူးမှုယုံချင်စရာကောင်းခနသည်မဟုတ်ပါလား။

မင်းသားရှန်ကျင်က ယဲလိနိုအား ပြုံးရယ်ပြရင်း ငွေလဲသက်မှတ်ကို အတင်းအခမ္ဘပေးနေသည်။

ယဲလိန်မှာ ငွေကြေး နွမ်းပါးနေသောကာလမှ ငွေချင်း ညှ ချင်း ငွေကို သုံးနိုင်သောအဆင့်သို့ တစ်မုဟုတ်ချင်း ရောက် ရှာခဲ့သည်။

မင်းသားရှုန်ကျင် ပေးလိုက်သော ငွေလွှဲလက်မှတ်ကို အိပ် ဆောင်ထဲသို့ အသေအချာ ထည့်လိုက်သည်။

ထို့နောက် ပီကင်းမြို့တော်၏ အစည်ကားဆုံးဖြစ်သော ဝုန်ဆင်မင်းလမ်းမကြီးဆီသို့ သူ လျှောက်လှမ်းသွားပြန်သည်။

သူ အတွေးနှင့် ပျော်နေခဲ့သည်။

“ငါ့အစ်ကိုမင်းသားဟာ ငါ့ကိုတွေ့ရင် ဘယ်လောက်များ ဝမ်းသာသွားလိုက်မလဲ မသိဘူး၊ ကျိုညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် ပေါင်း

ပြီး မောင်ရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်တွေကို အောင်မြင်အောင် ဆောင် ရွက်မယ်၊ အဲဒီအချိန်ရောက်ရင် အစ်ကိုက ဘုရင်မင်းမြတ်၊ ငါ က စစ်သေနာပတိကြီး၊ ဟဲ…ဟဲ…ဘယ်လောက် ပျော်စရာ ကောင်းလိုက်မလဲ မသိဘူး၊ ငါတို့ ဟန်လူမျိုးတွေအားလုံး ရှလဲ ပျော်နေကြမှာပဲ"

ယင်းသို့ ခြင်ဖြူဖွားလျှောက်ရင်း ယောကျ်ားရေယဉ်ကြော နင်ငြီးနေရာမှ လက်ခုပ်သံ တစ်ပြောင်းပြောင်းကြောင့် ရုပ် ဘန့်ပြည့်မိသည်။

လမ်းဘေးတင်နေရာ ကျောက်တုံးကြီးတစ်ခု၌ သိုင်းပညာ ပြသရင်း ငွေရှာနေသောအဖွဲ့ဆီမှ လက်ခုပ်သံများ ဖြစ်ကြောင်း ယင်းသို့ [illegible]ရသည်။

ယင်းသို့ အပျော်ပြသောမျိုး၊ ဝင်ကြည့်ရန် အဘော ပေါက်၍ လူအုပ်ကြား တိုးဝင်သွား၍ ကြည့်နေသည်။

ရှေးရိုး အလှပြသိုင်းကွက်ကို လူသန်ကြီးတစ်ယောက်က ဟာ စာနှောင်၍ သရုပ်ဆောင် ပြသနေသဖြင့် ပရိသတ်မှာ တဝါးဝါး တဟားဟားနှင့် ပွဲကျနေကြသည်။

ယင်းသို့ပင်လျှင် ပျော်သလိုလိုဖြစ်လာကာ ဆက်ကြည့်နေ လိုက်မိသည်။ ထိုစဉ် သူ၏အင်္ကျီ လှုပ်သည်ဆိုရုံမျှ လှုပ်ခတ်သွား ၏။ အကျင့်ပါနေသော သူ့လက်က ဖျတ်ခနဲဖမ်းဆွဲ ချုပ်ကိုင် ပြီးဖြစ်နေသည်။

Scanned with ACE Scanner

သူ့လက်အတွင်း၌ သွယ်လျပြေပြစ်သော လက်ကလေးက ရုန်းနိုင် ဖယ်နိုင်ဖြစ်နေရှာ၏။

ဤကဲ့သို့ လက်မျိုးမဆိုထားနှင့် လူသန်ကြီးတစ်ယောက် သို့ မဟုတ် ကျားတစ်ကောင်၏ လက်ပင်ဖြစ်စေ သူဆုပ်ကိုင်ထားလျှင် ရုန်းထွက်ရန် အတော်ခက်ခဲပေလိမ့်မည်။

သူ၏ ဖမ်းချုပ်ထားသောလက်မှ သွေးကြောကွက်ကို ရုတ်တရက် လက်ညှိုးတစ်ချောင်း တို့ဝင်လာပြန်သည်။

သူ၏ အတွင်းအားများကို လက်ဆီသို့ပို့လွှတ်လိုက်ပြီ၊ တင်းခံထားလိုက်ရာ၊ ဘောလုံးတစ်လုံးကို ထိုးမိသလို ဖြစ်သွားပေလိမ့်မည်။

အပိုကန့် အဝတ်အစားများကို ဝတ်ဆင်ထားသော မိန်းမချောကလေး တစ်ယောက်၏မျက်နှာကို ယခုလို မြင်တွေ့လိုက်ရပြန်သည်။

မိန်းကလေး၏ ရုပ်ရည်မှာ သူခိုးသူဝှက်လိုရုပ်မျိုး၊ မဟုတ်သဖြင့် ယခုလိုမှာ သူလူမှား၍ဖမ်းဆုပ်မိလေလားဟုပင် စဉ်းစားဝေဝေ ထင်မိလေသည်။

သို့သော် သူ့အတွေးကို မိန်းကလေး၏လက်ညှိုးက မျက်ချင်းပင် ဖယ်ဖျက်လိုက်သည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လှနုနယ်သော မိန်းကလေး၏ လက်ညှိုးက သူ့အကျီအိတ်အတွင်း၊ ရောက်ရှိနေသောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

Scanned with ACE Scanner

ယခုအနေအထားမှာ မိန်းမချောကလေး တစ်ယောက်၏ လက်ကို သူက ဆုပ်ကိုင်ထားမိသည်။

မိန်းကလေး အော်လျှင် သူ့အဖို့ အပြစ်တစ်စုံတစ်ရာရှိနိုင်ကြောင်း ယဲလိန်တွေးမိ၍ တုန်လှုပ်သွားရပြန်သည်။

မိန်းမချောလေးမှာလည်း သူ့အပြစ်နှင့် သူ ယဲလိန်အား ကြောက်လန့်တကြီး မော့ကြည့်နေရှာ၏။

ဓာရေထဲ အလှူပေါ် ဆိုသကဲ့သို့ မိန်းကလေးများနှင့် ကင်းကင်းရှင်းရှင်းနေခဲ့သော ယဲလိန်မှာ မိန်းမချောလေး၏ လှပဝိုင်းစက်သော မျက်လုံးရွဲကြီးများကို ပြန်ကြည့်ရင် ရင်သိမ့်ခုန်သွားမိသည်။

ယဲလိန်က ဟန်ကိုယ့်ဖို့ သဘောနှင့် မိန်းကလေးအား တိုးတိုးပြောသည်။

"အမြင်လိုက်ခဲ့မလား၊ အချုပ်ခန်းထဲ သွားမလား"

မိန်းကလေးက ခေါင်းတစ်ချက်ညိတ်ပြသည်။

ယဲလိန် နားဒေတီ၀်ဘာ၀ ရိ၀်သွားသည်။ မိန်းမချောလေး ဆိုလိုချက်ကို သူ သဘောပေါက်ခဲ့သည်။

မျက်လုံးဝိုင်းမှာ တဝါးဝါးနှင့် ပွဲကျနေခဲ့သည်။

ယဲလိန် အရဲစွန့်လိုက်သည်။

"ကဲ…သွားကြစို့"

Scanned with ACE Scanner

ယဲ့လိန်က ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် အနေအထားမပျက် သူမကို ဆွဲခေါ်လာခဲ့သည်။

မျက်လုံးညိုကြည့်နေသော အသက်လေးဆယ်ခန့် ပိန်ပိန်ပါး ပါးလူတစ်ယောက်က ယဲ့လိန်ကို မျက်လုံးထောင့်ကပ်ကြည့်နေ သည်ကို ယဲ့လိန် မြင်လိုက်သေး၏။

ယဲ့လိန်ကမူ ထိုလူအား ဂရုမစိုက်ဘဲ မိန်းမချောလေးကို သာ အပြင်ဘက်ဆီသို့ဆွဲခေါ်လာခဲ့သည်။

မျက်လုံးညိုဝိုင်းနှင့် အတော် လှမ်းလှမ်း ရောက်သည်နှင့် ယဲ့လိန်က မိန်းမချောလေးလက်ကို လွှတ်ပေးပြီး [illegible] မေးလိုက်သည်။

"မမိ ဒါက ဘယ်လိုသဘောလဲ"

"ရှင် တယ်နားအေးပါလား၊ ဒါ [illegible] ရှင်..."

ယဲ့လိန် ခေါင်း [illegible]

"[illegible] နေ [illegible] ပြီလား ပါ"

မိန်းမချောလေးမှာ [illegible] ယဲ့လိန် [illegible] ပြီ ပြီးမှ ဘုဆတ်ဆတ်ပြန်ပြောလိုက်သည်။

"သိရင်လဲဘာဖြစ်လို့ လေကုန်ခံပြီး မေးနေရတာလဲ၊ ရှင် ဘာလုပ်ချင်လို့လဲ"

Scanned with ACE Scanner

ယဲလိန်က မေးဆက်ပြပြီး....

"မင်းကို ဟိုလူကြီးက စေခိုင်းတာမဟုတ်လား"

မိန်းမချောလေးက နောက်တစ်လှမ်းဆုတ်ရင်း....

"အို ဘာဆိုင်လဲ"

ယဲလိန်က....

"ဒါဆို အဲဒီလူဟာ မင်းနဲ့ မပတ်သက်ဘူးပေါ့"

မိန်းမချောလေးက ခေါင်းခါပြီး ငြင်းဆန်လိုက်သည်။

"အို....မသိဘူး....မသိဘူး"

ယဲလိန်က စိတ်ရှည်ဟန်နှင့် မေးလိုက်ပြန်သည်။

"ကဲ ငါမေးတာ မင်းဖြေစမ်း၊ ငါ့ဆီက မင်းအနေနဲ့ ငွေဘယ်လောက်များများ ခါးပိုက်နှိုက်ဖို့ကြံစည်ခဲ့သလဲ"

"ငွေ ဘစ်ထုပ်"

ယဲလိန် လက်နှစ်ချောင်းထောင်ပြတာ....

"ငါ နှစ်ထုပ်ပေးမယ်"

မိန်းမလေး၏ မျက်နှာမှာ ညိုရောင်သမ်းသွားသည်။

"ဦးလူ ငါ့ကို သက်သက်မဲ့ ခွတိုက်ပြောနေပြီ"

မိန်းမချောလေးမှာ အတွေးတစ်မျိုး ပေါက်သွားသည်။ သူမက လည်း၊ တမင်အရွဲ့တိုက်ပြီး ပြန်မေးသည်။

Scanned with ACE Scanner

"ရှင် ဘာမျှားခိုင်းချင်လို့လဲ၊ ကျွန်ဆိုက ဘာလိုချင်လဲ"

ယဲလိန်က မိန်းမချောလေးကို စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။ မိန်းမချောလေး၏ မျက်နှာပေးက ပြုံးစစနဲ့ဖြစ်လာသည်။

"လွယ်လွယ်ကလေးပါ၊ ဟို ပိန်ပိန်ပါးပါးလူကို ကျုပ် ကြည့်မရဘူး၊ အမြင်ကပ်နေတယ်၊ သူ့ကို သုံးချက်လောက် ရိုက်ပေးရုံပါပဲ"

"ရှင်....

မိန်းမချောလေးမှာ ကြောင်စီစီဖြစ်ကာ အံ့ဩထိတ်နှင့် တွေး နေမိသည်။

"ဗိလ္လူ တစ်မျိုးပဲ၊ ငါထင်နေတာတစ်မျိုး"

ယဲလိန် က မိန်းမချောလေးကို ခပ်တည်တည် ပြောလိုက်ပြ သည်။

"ရှင်မနေနဲ့အမိ ကျုပ်တကယ်ပြောနေတာ၊ ဗီလူကို ဘယ် လိုကြောင့်မုန်းမသိဘူး၊ မြင်မြင်ချင်း ချစ်ခင်ပါစေမျိုးမဟုတ်ပဲ ရိုက်ချင်ပါစေမျိုး ဖြစ်နေတယ်၊ အမိက ကျုပ် ကိုယ်စား ရိုက်ပေး၊ ကျုပ်ငွေနှစ်ရာဒပေးမယ်"

မိန်းမချောလေးအား ယဲလိန်အား မျက်စောင်းတစ်ချက်ထိုး လိုက်ပြီးပြောသည်။

"ရှင်ကိုယ်တိုင် ဘာဖြစ်လို့ သွားမရိုက်တာလဲ"

"ဟဲ့ ငါ့ကိုမှ သူ ရန်မရှာဘဲ"

မိန်းမချောလေးက မျက်မှောင်ကုပ်ပြီး....

"ရှင် လူတစ်မျိုးပဲ၊ တော်တော်စဉ်းစားရခက်တယ်၊ သူ့ကိုရော ရှင် သိလို့လား"

မိန်းမချောလေး၏ အမေးကြောင့် ယဲလိန်ပြုံးလိုက်မိသည်။

"ဘယ်သိမှာလဲ၊ ခုနကပဲ မြင်ဖူးတာပါ"

"ဪ... ရှင်က လူတစ်ယောက်ကိုမြင်ရုံနဲ့ ကြည့်မရဘိုင်း အရှက်တကွဲ အကျိုးနည်းဖြစ်အောင် ရိုက်ချင်နေရသလား"

ယဲလိန်နှင့် မိန်းမချောလေးတို့မှာ အချေအတင် စကားပြောနေကြရင်း စောစောပိုင်းက ခါးပိုက်နှိုက်ကိစ္စကိုပင် မေ့လျော့နေကြသည်။

မိန်းမပျိုက ထပ်မံပြောလိုက်ပြန်သည်။

"ဒါတော့ ရှင်လွန်တာပေါ့"

ယဲလိန်၏ စကားသံက ခပ်မာမာ ထွက်ပေါ်လာသည်။

"စကားရှည်မနေနဲ့၊ ဆရာလဲလာလုပ်မနေနဲ့၊ ရိုက်မလား မရိုက်ဘူးလား၊ ဒါပဲပြော၊ ငွေနှစ်ရာ မလိုချင်တော့ဘူးထင်တယ်"

မိန်းမချောက ယဲလိန်ကို မျက်လုံးကောင့်ကပ်ကြည့်ပြီး ခပ်ညည်းညည်း ပြောလိုက်သည်။

"ဦးလူ ဘယ်လိုလူလဲ ငွေကြေးပါလား"

"ဗိမ္မာအမိ ကျုပ်ပေးမယ့်ငွေက နှင်ရကြီးတောင်နော်၊ အတွေးမမှားနဲ့၊ စဉ်းစားဦး"

ပဒေသရာဇ် အုပ်စိုးသော ထိုခေတ်က တရွတ်ပြည်တွင် ငွေ နှင်ရာဆိုသည်မှာ မိသားစုခြောက်ယောက် လေးလကျော် ကျော်ခန့် ဖူလုံစွာ စားသုံးနိုင်သော ငွေကြေးပမာဏပင် ဖြစ်သည်။

မိန်းမချောလေးက ယဲလိန်အား ခပ်ပြတ်ပြတ်ပင် ပြန်ပြော လိုက်သည်။

"အကြောင်းမရှိဘဲနဲ့တော့ ကျွန်မ လူတစ်ယောက်ကို သွား မရိုက်နိုင်ဘူး၊ ရှင့်ငွေလဲ မလိုချင်ဘူး"

"ဒါဆိုလဲ မင်းသွားတော့၊ ခါးပိုက်နှိုက်လုပ်စားပြီး ကြေး များနေရင် မင်း ငတ်မှာပဲ"

ယဲလိန်သည် မိန်းမချောလေးအား နှင်ထုတ်လိုက်ပြီး ထို နေရာမှ လှည့်ထွက်လိုက်သည်။

မိန်းမချောလေးမှာ ထူးခြားဆန်းပြားသော ယဲလိန်အား ကြောင်စိစိကြည့်ကာ ဤသောအမေးမျှ မေးလိုက်သည်။

"ရှင် တကယ်ပဲ သွားတော့မလို့လား"

ယဲလိန်က ခါးတစ်ဖက် လက်ထောက်ပြီး စိတ်တိုဟန်နှင့် မေးမြန်းလိုက်သည်။

"အင်းပေါ့၊ အာလဲ အဲဒီကျူပ်ကို လက်ဆွဲပါတယ်ဆို ပြီး အမှုလုပ်ချင်နေသေးလို့လား"

ယဲလိဒ်၏စကားအဆုံးတွင် မိန်းမချောလေးက သူ့ခါးသက် ကောက်ဝတ်ကလေးကို ငုံ့ကြည့်နေလိုက်သည်။

ယဲလိဒ်အပါ သူ့ လက်ခကောက်ဝတ်ကို ငုံ့ကြည့်မိလိုက်သည်။

မိန်းမချောလေးက အံကြိတ်လိုက်ပြီး ယဲလိဒ်အား ခပ်ဆတ် ဆတ်ကလေး ပြန်ပြောလိုက်သည်။

"ဟုဘ်တယ် ရှင့် အရမ်းဆုပ်လိုက်လို့၊ ကျွန်မလက်တစ်ခုလုံး နီရဲ ရောင်ကိုင်းနေပြီ၊ တွေ့ရဲ့လား"

ယဲလိဒ်မှာ တစ်ဖက်သားအား ကြင်နာသနားတတ်သော သူ၏ အသွင်းစိတ်က ပေါ်လာပြန်သည်။

မိန်းမချောလေးမှာ ရှုပ်ရည်နှင့်မလိုက်အောင် ကျမ်းကျစ် ရာ လုပ်ကိုင် စားသောက်နေဟန်တူသဖြင့် ယဲလိဒ် သနားသွား မိသည်။

"ဒီလိုလုပ် မင်းကို ကျူပ် တစ်ခုခုဝယ်ကျွေးမယ်"

"ဒါလောက်ပဲလား"

မိန်းမချောလေးက စျေးဆစ်ဟန်နှင့်ပြောသည်ကို ယဲလိဒ် သက်ပြင်း ကျိတ်ချရင်း....

"မင်းကြိုက်တဲ့ပစ္စည်းကို လက်ညှိုးထိုးပြပေါ့၊ ကျူပ် ဝယ် ပေးမယ်၊ ဒါဆိုရင် မင်း ကျေနပ်ရောပေါ့နော်"

ယဲလိန်၏အပြောကို မိန်းမချောလေး က သဘောကျဟန်နှင့် ပြန်လည် နောက်ပြောင်လိုက်သည်။

"ခစ် ခစ် ခစ် ရှင် တကယ်ပြောနေတာလား၊ တကယ်လို့ ရှင် ထတီတည်ရင် မွဲသွားနိုင်တယ်နော်၊ အချိန်ရှိသေးတယ်၊ ရှင့်စကား ပြန်ပြင်လို့ရသေးတယ်"

ဝါးပိုက်နိုက် မိန်းမချောလေးမှာ ခပ်ချောချောသော ယဲလိန်အား ခင်မင်စိတ်များ တိတ်တခိုး ဖြစ်ပေါ်နေမိသည်။

ထို့ကြောင့် နောက်ပြောင် ကျီစယ်ခြင်း ဖြစ်၏။

ယဲလိန်က မခံချင်စိတ်နှင့် ချက်ချင်းပင် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

"အို၊ ဒီမြို့မှာ မင်းစားချင်တာပြောစမ်း၊ အကောင်းဆုံးနဲ့ ဈေးအကြီးဆုံးကိုပြော ကျုပ် ကျွေးဖို့ အဆင်သင့်ပဲ"

မိန်းမချောလေးက ချစ်စဖွယ် ခေါင်းကလေး ငဲ့စောင်း ကာ ယဲလိန် ကြားသာရုံ ပြောလိုက်သည်။

"မစားချင်သေးပါဘူး၊ ရှင်ကတီပေးတာ မမေ့နဲ့ဦး ကျွန်မကြိုက်တာ ဝယ်ပေးဖို့လေ"

"ကဲ... ကဲ....သွားမယ်"

ယဲလိန်က စိတ်မရှည်နိုင်ဟန်နှင့်ပြောကာ ရှေ့မှ လျှောက် လှမ်း ထွက်သွားတော့သည်။

မိန်းမချောလေးမှာ ယဲလိန်၏နောက်မှ ခပ်ကျော့ကျော့လေး လိုက်ပါလာရင်း ဝဲယာကိုကြည့်နေသည်။

ယဲလိန်ကား ရှေ့တူရူကိုသာ စိုက်ကြည့်ရင်း လျှောက်ခဲ့နေသည်။

အမျိုးသမီး ရွှင်မျိုးစုံ၊ အဝတ်အထည်ဆိုင်၊ ဖော့သပ္ပ ရွည်းမျိုးစုံ ရောင်းချသောဆိုင်များကို သူတို့ကျော်ဖြတ်လာပြီးနောက် ရွှေငွေဆိုင်များကို ကျော်ဖြတ်လိုက်ပြန်သည်။

ကျောက်စိမ်း လက်ဝတ်လက်စား ရောင်းချသော ဆိုင်ရှေ့အရောက်တွင် မိန်းမချောလေးက ရပ်ကြည့်ရင်း ပြုံးလိုက်သည်။

ယဲလိန်အား မျက်လွှာပင့်ကြည့်က 'သိကြရောပေါ့' ဟူသော သဘောနှင့် မိန်းမချောလေးက လှမ်းခေါ်လိုက်သည်။

"ဒီမှာ ကတိတည်တဲ့လူကြီး၊ကျွန်မ ဒီဆိုင်ထဲ ဝင်ကြည့်ချင်တယ်"

"အင်း"

မိန်းမသားတစ်ယောက်နှင့် ကောင်းနိုင် လုံမပြောချင်သောကြောင့် ယဲလိန် စကားဆက်မပြောပေ။

"ဘာလိုလိုရှင့် ကတိဖျက်ချင်တဲ့အဘောသား၊ အချိန်ရှိပါသေးတယ်နော်"

"ဝင်စမ်းပါ.... စကားများမနေစမ်းပါနဲ့"

မိန်းမချောလေး ရှဲမေးသည်ကို ယဲလိန်က မသိကျိုးကျွန်ပြုကာ ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ကျောက်စိမ်း လက်ဝတ်ရတနာမျိုးစုံကို မိန်းမချောလေး ဦးဆောင်ပြီး လှည့်လည်ကြည့်ရှုနေကြသည်။

ယဲလိန်သည် မိန်းမချောလေး နောက်မှ ကြောင်စီစီနှင့် လိုက်နေရင်း စိတ်မရှည်နိုင်ဟန်နှင့် မေးလိုက်သည်။

“ဘယ်လိုလဲအမိ ကြာလှချည်လား”

မိန်းမချောလေးက မကြားဟန်ပြုကာ စိတ်ကြိုက်ရွေးချယ်ကြည့်နေဆဲပင်ရှိသည်။

သူမစိတ်ထဲတွင် ‘ဒီလူကြီးကို အရှက်ခွဲလိုက်မယ်’ ဟူသောအတွေးနှင့် ကျောက်စိမ်းရည်လဲ့နေသော လက်ကောက်တစ်စုံရှေ့တွင် ရပ်တန့်လိုက်သည်။

ဆိုင်ရှင်က ပစ္စည်းကို ပြာပြာသလဲ ထုတ်ယူပြသည်။

“အရည်အသွေး သိပ်ကောင်းပါတယ်ခင်ဗျာ၊ ဈေးမများစေရသလို၊ အမျိုးလဲမမှားစေဖို့ တာဝန်ခံပါတယ်၊ တန်ဖိုးကတော့ ငွေသားငါးထောင်ပါ”

ယဲလိန် မျက်လုံးပြူးကျယ်သွားမိသည်။ သူ့စိတ်ထဲတွင်မူ အများဆုံးတန်လှ ငါးဆယ်တစ်ရာဟုသာ ထင်ခဲ့မိသည်။

"ဒုက္ခပဲ၊ အေးခါပြန်နဲ့ လာတွေ့နေရပြီ၊ ငါ့စကားနဲ့ ပတ်ပိမ်နေမှုဘော့ ဘာတတ်နိုင်တော့မှာလဲ၊ ငါ့ဘဝက ဒါပိုပြီး နိုက်ခံရတာကမှ ခပ်အောင်းကောင်းပဲ"

ယဲလိန် ငိုင်တွေ စဉ်းစားနေသည်ကို မိန်းမချောလေးက "ကဲ ဘယ်နှယ်လဲ ကတိတည်တဲ့လူကြီး"ဟု မေးသယောင် အဆက် ဆတ်ပြလိုက်သည်။

ယဲလိန်ကြီးက ယောင်တိယောင်နန်နှင့် မေးလိုက်သည်။

"ဘာလဲ"

"ရှင်ပဲ ကြိုက်ရာလက်ညှိုးထိုးပြဆို၊ အခု ကျွန်မကြိုက်တာ တွေ့ပြီ၊ ဝယ်ပေးမလား"

"ဝယ်လေ"

"ရှင်...."

ယခု မျက်လုံးပြူးရသူမှာ ယဲလိန်မဟုတ်တော့ပေ။ မိန်းမ ချောလေးမှာ မျက်လုံးအဝိုင်းသားနှင့် ယဲလိန်အား စိုက်ကြည့် နေမိသည်။

ယဲလိန်က ဆိုင်ရှင် အဘိုးကြီးကိုမေးလိုက်သည်။

"ဒီမှာ ဘယ်လောက်လျှော့နိုင်မလဲခင်ဗျာ"

"သူဌေးလေးက ဝယ်မယ်ဆိုရင်တော့ ငါးရာ လျှော့ပေး ပါ့မယ်၊ ရောင်းချင်လွန်းလို့ သေးတော့ ငါးရာနဲ့ ထားပေး တာပါ"

ယဲလိန်က ခေတ္တမျှ တွေဝေစဉ်းစားပြီး....

"ဒါဆိုလဲ ဝယ်မယ်လေ"

မိန်းမချောလေးမှာ စကားမဆိုနိုင်တော့ချေ။

ယဲလိန် ပြောဆိုသမျှကိုသာ လိုက်ကြည့်နေတော့သည်။

တမှတ်စဉ်သေား မင်းသားရှန်ကျင် ပေးလိုက်သော ငွေလဲလက်မှတ်ကို ယဲလိန်က ထုတ်ယူလိုက်ပြီး၊ ဆိုင်ရှင်အား ပြလိုက်သည်။

ဆိုင်ရှင်အဘိုးကြီး၏ မျက်နှာမှာ ပျားရည်ဆမ်းထားသကဲ့သို့ ချိုမြိန်ရွှင်လန်းသွားသည်။

ယဲလိန်အား ဖူးဖူးမှုတ်မဘတ် အောက်ကျို့ ဆက်ဆံပြောဆိုလိုက်ပြန်သည်။

"အို...ယိုင်ပါဦးခင်ဗျာ၊ နောက်ထပ် ဘယ်လိုပစ္စည်းမျိုး ရှိုချင်ပါသေးသလဲ၊ အမိန့်ရှိပါ သူဌေးမင်းခင်ဗျာ၊ ဟော ဒီကို နှစ်ယောက်လာခဲ့စမ်း၊ ငါသောက်နေကျ အရက်တစ်လုံး မြန်မြန်ယူခဲ့"

ဆိုင်ရှင်အဘိုးကြီး ပျာယာခတ်နေပုံကို မိန်းမချောလေး မြင်ရပြန်သောအခါ ယဲလိန်အား တွေးတောမရနိုင်အောင် ဖြစ်နေတော့၏။

"ဒီလူဟာ ဘယ်လိုလူလဲ ဂုဏ်ရှိန် ကြီးမားလှချည်လား"

ထိုစဉ် ဆိုင်ရှင်ကြီးက ယဲလိနီပေးလိုက်သော ငွေလဲလက်မှတ်ကိုပြရင်း မေးလိုက်သည်။

"သူဌေးမင်းခင်ဗျာ၊ ဒီလက်မှတ်မှာ ငွေဘယ်လောက်ရေးဖြည့်ရမလဲ၊ ဆမိန့်ရှိပါခင်ဗျာ"

ယဲလိနီက မိန်းမချောအား ကျေးဇူးတင်စွာ လက်ကောက်ထဲ ထည့်ပေးရင်း ဆိုင်ရှင်ကို လှည့်ပြောလိုက်သည်။

"ငွေလဲလက်မှတ်မှာ ဒီမိန်းမချောအတွက် ပေးမယ့် တန်ဖိုးကို မေးနေတာလား ... သူက ရေးလိုက်ပါ"

ယဲလိနီက ဆိုင်ရှင်အား မှာလိုက်ပြီးသည်နှင့် မိန်းမချောအား အေးဆက်လှည့်ပြီး ပြောလိုက်ပြန်သည်။

"ကဲ ... မင်း ပြန်ဖို့အတွက် သေချာပေါက်လိုချင်တဲ့ ပြောပါဦး ဘာလဲ"

မိန်းမချောလေးအား ယဲလိနီ မေးလိုက်ပြီးသည်နှင့် ယဲလိနီအား ဆိုင်ရှင်ကသာ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

ဆိုင်ရှင်ကြီးက ...

"ကျွန်တော့်ကို ငွေ ဘယ်လောက်ပါလဲ၊ သူဌေး ချင်းယှဉ်ပါခင်ဗျာ"

"ငွေဆယ်ဒေါ်လာ ထည့်ရေးလိုက်ပေါ့"

"ဟုတ်ကဲ့ ... ဟုတ်ကဲ့၊ သူဌေးမင်း ဒီ ငွေလဲလက်မှတ်ပေါ်မှာ တံဆိပ်ကလေး ရိုက်လိုက်ကပါ၊ လက်မှတ်ရေးထိုးလဲဖြစ်ပါတယ်"

ခိုင်ရှင်က ငွေသားပမာဏကို ရေးဖြည့်ပြီး ယဲလိန်အား သက်မှတ် ရေးထိုးခိုင်းလိုက်သည်။

မြန်မာငွေများကို ယဲလိန်ယူပြီး ဆိုင်ပြင်သို့ ထွက်လာခဲ့သည်။

ဆိုင်ရှေ့ ဗလုံမ်းမအမ်းတွင် မိန်းမချောလေးကို တွေ့ရပြန်သဖြင့် ယဲလိန် မျက်နှာလွှဲလိုက်သည်။

မိန်းမချောလေးက ဆူနောက်လိုက်လာပြီး ယဲလိန်အား လှမ်းခေါ်လိုက်သည်။

"ဟဲ့ ... အတိုးညံ့တဲ့လူကြီး"

"ဘာကိစ္စလဲအမ် ... ကျုပ်ညီလို့ ကျုပ်ခံရတာပဲ"

"မ... မဟုတ်ပါဘူး ရှင် ရှင်ဘယ်သူလဲဆိုတာ သိချင်လို့ပါ"

"မသိပါဘူး ... ပြီးသားပစ္စည်းကို ကျုပ် [illegible] ပြန် [illegible] တ်ပါဘူး၊ စိတ်ချနေပါ"

"[illegible] ပါ [illegible] ဝါ [illegible] ကြည့် [illegible] အ [illegible] [illegible]"

"[illegible] ပြီ [illegible] ကြိုး [illegible]"

[illegible] ကျုပ်ကို [illegible] နေရသလဲ"

"ရှင်ပဲ [illegible] ဟော [illegible] ကျွန်မယ် အို၊ ခု ကျွန်မကို ဘာမှဘယ်မကျွေးသေးတဲ့ လစ်ဖို့ကြံနေတာ ကတိတစ်ဝက် မတည်တဲ့သခအောလေ ရှင့်"

ယဲလိန်မှာ ခေါင်းကုတ်ရင်း ညည်းညူသလို ပြောလိုက်သည်။

"အင်း....ဟုတ်သားပဲ၊ မေ့လို့ဗျာ....မေ့လို့"

ထိုအခါမှပင် မိန်းမချောလေးမျက်နှာက ပြုံးစပ်စပ် အမူအရာလုပ်ပြီး ပြန်ပြောလိုက်သည်။

"အင်း....ဒီလိုမှပေါ့၊ စဉ်းစားလိုက်ဦးမယ်၊ ဘာစားရရင် ကောင်းမလဲဆိုတာ"

ယဲလိန်မှာ မိန်းမချောလေးအား ခေါင့်မရဲကြည့်ရင်း စိတ်ဒုက္ခရောက်နေသည်။

"ဖော်... ကနေ့ ငါ့ခေတာ့ ဒုက္ခပဲ၊ ဒီကောင်မလေး ဘာတွေစား... ငါ့ကို ဒုက္ခပေးဦးမလဲမသိဘူး၊ ခုနလိုပဲလား"

မိန်းမချောလေးက ယဲလိန်အား ခေါင်းမော့ကြည့်ပြီး...

"လာ၊ ကျွန်မနောက် လိုက်ခဲ့၊ ကျွန်မစားချင်စားချင်တာက ခေါက်ဆွဲပြုတ်တစ်ခွက်ပါ"

မိန်းမချောလေးသည် လမ်းမကြီးမှခွဲထွက်သော လမ်းကြားတစ်ခုအတွင်း ဆင်းရဲသားများ စားသောက်နေသော ဆိုင်တစ်ဆိုင်တွင် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

"ခေါက်ဆွဲပြုတ်နှစ်ခွက် မြန်မြန်ပေးပါ"

သူကကောင် ဦးအောင်၍ မှာကြားလိုက်ပြီး ယဲလိန်ကိုလည်း အစားခိုင်းလိုက်သည်။

ယဲလင်န်မှာ ဆား လေးခင်နေပြင့် ထဲအပေါ်တရစ်သောက်နေသည်။

သူမထံမှ စားလို့ကောင်း၊ ထောင်းမဝင်ချေ။ ယဲလိန်အား ငုံ့ခေါင်းကြည့်ရင်း အတွေးရှုပ်နေသည်။

"အင်း.... ဒီလူဟာ တော်တောင်ထူးဆန်းတာဘဲ၊ မင်းညီ မင်းသားလဲ မဟုတ်ဘဲနဲ့ ငွေကို ရေလိုသုံးနိုင်တယ်"

ယဲလိန်အား ဧကဲခတ်ရင်း မိန်းမချောလေးက မေးမြန်းလိုက်သည်။

"ဘယ်လိုနေသလဲ၊ စားလို့ ကောင်းရဲ့လား"

"ကောင်းတယ်၊ ဟင်....မင်းအစားနည်းလှချည်လား"

ထိုအခိုက် သိုင်းစွမ်းရည်ပြပွဲတွင် ယဲလိန်အမြင်ကပ်ခဲ့သော အသက်လေးဆယ်ခန့် ခင်ပိန်ပိန်လူကြီးမှာ ဆိုင်အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာသည်။

ထိုလူပိန်က ယဲလိန်ကို တကြည့်ကြည့်လုပ်နေပြန်၏။

မိန်းမချောလေးက ယဲလိန်အားတမင်သတိပေးသလို ပြောလိုက်သည်။

"ကတိတည်တဲ့လူကြီး၊ ဟိုမှာ ရှင့်အချစ်ဆုံး ဆိုင်ထဲရောက်လာနေပြီ"

"နေပါစေတော့၊ မင်းပဲ အမြန်စားပါ၊ ကျုပ် သွားစရာရှိသေးတယ်"

"တင်းပါ၊ ဒါနဲ့ ရှင့်နာမည်ဘယ်လိုခေါ်သလဲ"

"သိနေစရာမလိုပါဘူး၊ ဗီဒိုင်ထွက်သွားပြီးရင် မင်းနဲ့ ပြန်ဆုံစရာမှ မလိုတော့တာ"

"ရှင်"

ငိန်းမချောလေးမှာ ယဲလိန်အား မခွဲခွာစေလိုသော အရိပ်အယောင် ပြနေသည်။

သို့သော် သူမ ကိုင်ထားသောတူက ထူးခြားသော အချက်ပြမှုကို ယဲလိန်မသိစေဘဲ လှုပ်ရှားပြသသွားသည်။

ယဲလိန်အမြင်ကပ်ခဲ့သော လူပိန်ကြီးက ခေါင်းတစ်ချက် ဆတ်ပြကာ ခေါက်ဆွဲ စားသောက်နေရင်း ဆိုင်ရှင်အား ကျယ်လောင်စွာ ပြောကြားလိုက်သည်။

"သေကကြီးမှာ အမှုထမ်းသမားတွေကို ကြည့်ရဆုံးတဲ့ ဆခင်ဆခိုင်းတာလုပ်၊ ကျွေးသမျှကို စားလို့ပဲ ဆိုရမယ်"

ဆီကြေး အဘပ်ဘပ် ပေရနေသော ဆိုင်ရှင်ကြီးက ထိုလူအား အလိုက်အထိုက် ပြန်ပြောပြနိုသည်။

"ဒီလိုပဲပေါ့ဗျာ၊ ပျော်ရာမနေရ တော်ရာနေရတဲ့ ဘဝပေပဲ၊ သိပ်တော့ မဆန်းကြယ်လှပါဘူး၊ ရေကြည်ရာ မြက်နုရာ ဆိုသလိုပေါ့လေ၊ ကျုပ်ကိုပဲ ကြည့်ပေတော့၊ ထင်နေကျ ကြော်လှော်ချက်ပြုတ် ရောင်းနေရတာပဲ"

Scanned with ACE Scanner

ထိုသို့ ဗာပြန်ဘာလှန် ပြောကြားနေသည်ကို မိန်းမချောလေးသာ ကြားချင်ယောင်ဆောင်ကာ ခေါက်ဆွဲပြုတ်ကို ငုံ့စားနေလိုက်သည်။

ယဲလိန်သည် ထိုင်ခုံမှထလိုက်ပြီး သူ့အား စောင်းမြောင်းပြောဆိုနေသော လူအနီးသို့ လှမ်းလျှောက်သွားသည်။

"ခင်ဗျား ခုနကပြောတဲ့ စကားဟာ ကျုပ်ကို ထမင်ရန်ခလိုက်တာ မဟုတ်လား"

ထိုလူက ယဲလိန်အား ကြောင်စိစိကြည့်ကာ...

"အို... လူကြီးမင်းကို ကျွန်တော်မပြောပေါ်လားခင်ဗျား၊ ဘာဖြစ်လို့ စွပ်စွဲနေရတာတုံး"

ဆိုင်ရှင်ဟာ ယဲလိန်အား မြေရှားပြုကြောင်း ဝင်ပြောလိုက်သည်။

"ဟဲ ဟဲ ဟဲ၊ ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ၊ သူနဲ့ ကျွန်တော်...."

ယဲလိန်သည် ဆိုင်ရှင်အား ခပ်မာမာပြောလိုက်သည်။

"ဝီးတ်ငမ်း၊ ခင်ဗျားနဲ့ မဆိုင်ဘူး၊ ဒီလူ ကျုပ်ကို သက်သက် ရန်စနေတာဗျ"

ယဲလိန်က ပြောပြောဆိုဆို လူပိန်ကြီး၏ ခကျောပြင်အားသိမ်းငှက်စွန်ချီသိုင်းကွက်နှင့် ရွတ်ဘရက် ကုတ်ဆွဲလိုက်သည်။

ယဲလိန်၏ လှုပ်ရှားလာသည့်အကွက်ကို ကြို သိထားသည့်အလား၊ သူပိန်ကြီးထာ စပါးကြီးမြွေဘစ်ကောင်လို ဘေးဘာလဖက်သို့ ရွတ်ခြည်း ရှောင်တိမ်းထွက်သွားသည်။

Scanned with ACE Scanner

လူပိန်ကြီး၏ ရှောင်တိမ်းပုံမှာ လျင်မြန်ဖျတ်လတ်လွန်းလှ၏။

လိုသို့ မြေပြတစ်ကောင်အလား လူးလွန့်ရှောင်ထွက်ရင်းမှပင် သူ့၏ ဘယ်ခြေတစ်ဖက်က ယဲလိန်ကို ဖျတ်ခနဲ ဆန့်တန်သွား သေးသည်။

အံ့ဖွယ်ကောင်းသော တိုက်ကွက်ပင်ဖြစ်သည်။

ယဲလိန်ကလည်း အလွယ်တကူပင် ရှောင်တိမ်းပေးလိုက် သည်။

ဤနေရာ၌ ယဲလိန်အစား သာမန်လူ တစ်ယောက်ယောက် သာဆိုပါက၊ လူပိန်ကြီး၏ နှံကောင်ခြေထောက်ကွက်ကို လွတ် အောင်ရှောင်တိမ်းဖို့ လွယ်ကူလိမ့်မည် မဟုတ်ချေ။

ယဲလိန်မှာ လူပိန်ကြီးအား အလွယ်တကူ မချုပ်ကိုင်နိုင်လိုက် သဖြင့် ရပ်ထိတ်သွားမိပြန်သည်။

သူ့ခါးအိတ်ထဲ ရိုပ်ခနဲ ဝင်ရောက်လာသော လူပိန်ကြီး၏ ခြေထောက်ကို မလွတ်တမ်း ဖမ်းချုပ်လိုက်သည်။

လူပိန်ကြီး မလှုပ်နိုင်ခတော့ချေ။

ယဲလိန်က သူ့လက်အတွင်းမှ လူပိန်ကြီး၏ ခြေမျက်စိကို အားနှင့်ဖိညှစ်ကာ ဆွဲယမ်းပြီး၊ အပေါ်သို့ ပင့်မြှောက်ထား လိုက်သည်။

လေထဲတွင် လူပိန်ကြီး၊ ခြေကားယား လက်ကားယားနှင့် ဖြစ်ကာ အော်ဟစ်ညည်းညူနေ၏။

Scanned with ACE Scanner

"အား....ဗိုး"

"ခင်ဗျားဘယ်သူလဲ မှန်မှန်ပြောစမ်း၊ ကျုပ်မေးတာမဖြေချင် ဗီလိုဘဲ တစ်သက်လုံး နေသွားရမယ်"

ယဲလိန်က ကြိမ်းမောင်း မေးမြန်းလိုက်သည်။

မိန်းမချောလေးမှာ စားလက်စ ခေါက်ဆွဲပလုပ်ပလောင်းနှင့် ယဲလိန်အား ကြောင်ငေးကြည့်နေသည်။

သူမအဖို့ မျက်စိတစ်မှိတ် လျှပ်တစ်ပြက်အတွင်း ဖြစ်ပျက်လိုက်သော မြင်ကွင်းကို မယုံကြည်နိုင်အောင် ခံစားနေရသည်။

လူပိန်ကြီးမှာ နဂါးဖြူပိုင်တောက်အဖြစ် သိုင်းလောကအတွင်း လူသိများလှသည်။

ပီကင်းနှယ် အနက်ရောင် သိုင်းလောကတွင် လှုမ်လျှမ်းတောက် ကျော်ကြားပြီး ခေတ်သိသူများအဖို့ နဂါးဖြူပိုင်တောက်အား ရှောင်ရှားသွားကြသည်ချည်း ဖြစ်သည်။

ခါးပိုက်နှိုက် မိန်းမချော၏ အမည်မှာ ကျဲးဟုန်ရှိုးဟုခေါ်ပြီး နဂါးဖြူပိုင်တောက်နှင့် ဆရာတပည့်များ ဖြစ်ကြသည်။

နဂါးဖြူပိုင်တောက်နှင့် ကျဲးဟုန်ရှိုးတို့မှာ ညာဏ်ပညာ ထက်မြက်ကြသည့်အပြင်၊ သိုင်းပညာမြင့်မား ကြသဖြင့် အနက်ရောင် သိုင်းသမားများက လေးစားကြောက်ရွံ့ကြရသည်။

အနက်ရောင် သိုင်းလောကတွင် ပြောစမှတ်ကျန်ရစ်ခဲ့သော စကားတင်ခွန်းပေင် ရှိသေးသည်။

သင်၏ ခေါင်းမာနကို နဂါးမြွေအား ပပြန်ရှင်း

သင်၏ အချစ်မျက်လုံးများကမူ ပျံလွှားမလေး ကိုးဖုန်ရှိရာသို့ ရှောင်ကြဉ်ပါ။

ဆင့်အသက် ရာကျော်ရှည်၍ စိတ်ချမ်းမြေ့စွာ နေထိုင်ရလိမ့်မည်ဟု မြွေအသက် အနက်ရောင် သိုင်းလောကသားများ ဆုကြွား ဟိုးယိုးကျော်ခဲ့သည်။

သိုင်းလောကအတွင်း စတင်ဝင်ရောက်လာခဲ့သော နေလွမင်းသားလေး ယဲလိန်မှာ ‘မိုးခဲ့ဆရာဘ’ ပညာအား မသိခဲ့ပေ။

ယဲလိန်အဖို့ နဂါးမြွေပိုင်ဘောက်နှင့် ပျံလွှားမလေး ကိုးဖုန်မှုံအား သိခဲ့ပါလျှင်လည်း ကြောက်၍ နောက်တွန့်လိမ့်မည် မဟုတ်ချေ။

ဤမျှ ကြောက်ခမန်းလိလိ ဖြစ်နေရသော နဂါးမြွေပိုင်ဘောက်မှာ ယဲလိန်၏သက်အဘွင်း မလှုပ်ရှားနိုင် ဖြစ်နေရ၏။

“ဖြန်း….ဖြန်း”

ယဲလိန်က သူ့အခမ်းကိုမမြွေသဖြင့် လူပိန်ကြီး၏ တင်ပါးနှစ်ဖက်အား ရိုက်နှက်လိုက်ခြင်းပေပင် ဖြစ်သည်။

“ဝှီး”

ယဲလိန် လက်ကိုးဂိုင်မြှောက်၍ လူပိန်ကြီးအား ဆိုင်အပြင်သို့ ပစ်လွှင့်လိုက်သည်။

နဂါးဖြူပိုင်တောက်က ဧလေထဲတွင် တစ်ပတ်ကျွမ်းထိုးကာ မြေပေါ်သို့ ပေါ့ပါးစွာ ရပ်လိုက်၏။

သူ့၏ ဘယ်ခြေမှုက်စိပေါ်တွင် နီရဲရဲ အကြောင်းရှည်သော လက်ရာကြီး ထင်ကျန်နေ၏သည်။

ယဲလိန်က အေးစက်စက် လှမ်းပြောလိုက်၏။

"ငပိန်ကြီး မှသေမချင်း မှတ်ထားပေတော့၊ နောက်တစ်ခါ အမှုထမ်းတော့တွေ့ရင် လေးလေးစားစား ဆက်ဆံဖို့ မမေ့နဲ့သိလား၊ ဒီတစ်ခါတော့ ဒီလောက်ပဲ ဆုံးမလိုက်မယ်၊ ကဲ... ကျုပ်ရှေ့က မြန်မြန်ထွက်သွားလိုက်စမ်း"

ယဲလိန်က လက်နှစ်ဖက်ဆောင်ကြောပြီး မိန်းမချောချော်လွှားမလေးကိုးဖုန်ရှိုးရှိုးလုလျှော့ဘက်လှမ်းသွားကာ ကျသင့်ငွေချေး ရှင်းပေးရန်ပြင်လိုက်သည်။

နဂါးဖြူပိုင်တောက်မှာ ယဲလိန်အားဆေးခဲ့ပြေ ရှုံးသွားသဖြင့် ဖြစ်လာ သူ့ အလစ်ခံလိုက်သည်အထင်နှင့် ယဲလိန်အား စိန်ခေါ်လိုက်ပြန်သည်။

"ဟေ့ကောင်လေး... မင်းနဲ့ငါ နောက်ထပ်ပွဲယှဉ်ရအောင်"

ယဲလိန်က လူပိန်ကြီး နဂါးဖြူ ပိုင်တောက်ရှိရာသို့ အေးဆေးဆေးပင် လျှောက်သွားလိုက်သည်။

"ကြော်... ရပါတယ်ဗျာ၊ ကျွန်တော်အတော့ အသင့်ပါပဲ"

ကိုးဖုန်ရှိုးက ယဲလိနိုအား ကမန်းကတန်း တားမြစ် ပြောဆို လိုက်သည်။

"အစ်ကို၊ မလုပ်ပါနဲ့"

ယဲလိနိုက ကိုးဖုန်ရှိုးရှိရာသို့ လှည့်ပြန်ကြည့်ပြီး၊ ပြန်ပြော လိုက်၏။

"ကျုပ်အတွက် စိတ်မပူပါနဲ့၊ ဒီငပိန်လေး အသားနာချစ် နေအောင်ကို သူ့ရှုံးနိမ့်အောင်လုပ်ပေးမလို့ပါ"

နဂါးမြွေပိုင်ဘောက် ဒေါသမီး ဟုန်းဟုန်းတောက်သွား လေသည်။ သူ့ဘဝတစ်လျှောက်တွင် ယဲလိနိုကဲ့သို့ သိုးသေသေ ပျော့ညံ့သောလူမျိုးကို မဆိုထားနှင့်၊ တန်ခိုးရှင်များပင် ဤကဲ့သို့ ပိုင်ဘောက်အား ပြောဝံ့ကြသည်မဟုတ်ချေ။

နဂါးမြွေပိုင်ဘောက် အံကြိတ်လိုက်သည်။ အတွင်းအား မှီသမျှ စုစည်းကာ ဘယ်လက်ဝါးကို ရှေ့သို့ဖြန့်ခင်း၍ ချိန် ရွယ်လိုက်သည်။

သူ၏ညာလက်သီးကိုမူ ကျစ်ကျစ်ပါအောင်ဆုပ်ပြီး နေလ ပြောင်းပြန်ဆိုင်းကွက်ကို ဆင်သားသည်။

ယဲလိနို ခြေလှမ်းတန့်ကာ နဂါးမြွေ ပိုင်ဘောက်အား တွေ တွေကြီး စိုက်ကြည့်နေမိသည်။ သူ့လက်နှစ်ဖက်ကို ဘေးသို့ချ ထားကာ "ပေါက်စသတ်ဘော့ သင်းဟာ ငါ့လူပါလား" ဟု တွေးနေ၏။

"ဟူး ဟူး.... ဝှစ် ဝှစ်"

ယဲလိန် ဝိုင်တွေစဉ်းစားနေချိန် ပိုင်ဘောက်၏ ညာလက်သီး တစ်လုံးနှင့် ညာခြေ နှစ်ဆင့်ကန်ချက်ပြီး ယဲလိန်ရှိရာသို့ ဝင်သာ သည်။

လေကိုခွင်း၍ ဝင်ရောက်လာသော ပိုင်ဘောက်၏ တိုက် ကွက်မှာ ပြင်းထန်လွန်း၍ အညာအတာ မဲ့လွန်းလှသည်။

ယဲလိန် ပြန်မတိုက်သေးဘဲ ပေါ့ပါးသွက်လက်စွာ ခုန်ပျံ ရှောင်တိမ်းပေးလိုက်၏။

ထိုအခိုက် သူ့နောက်ကျောဘက်ဆီမှ လေဟိုးသံ သဲ့သဲ့ ကလေး ကြားလိုက်ရပြန်သည်။

ယဲလိန် နောက်ပြန်လှည့်မကြည့်ဘဲ ရှေ့ကြက်ဖ ခြေဘစ်ဖက် ရပ်ဟန်နှင့် ခုပ်တန့်ကာ ရှတ်တရက် ညာခြေဖြောင့်တစ်ချက် ပစ် သွင်းလိုက်သည်။

ထိုခြေကန်အားအရှိန်နှင့် ရှေ့သို့ခုန်ဝင်ကာ ပိုင်ဘောက် ဗိုက်ကန်လာသော ခြေဘစ်ဖက်ကို သူ၏ လက်ဝါးစောင်းက ရုတ်ဖြတ်ပစ်လိုက်သည်။

"ဖုန်း ဖတ်"

ကျယ်လောင်သော အသံပေါ်နှစ်ခု ရုတ်တရက် တစ်ပြိုင် တည်း ပေါ်လာသည်နှင့် ယဲလိန်၏ နောက်ကျောက ကိုယ်ဖော့ စကြာ လေပွေကွက်နှင့် ရုတ်တဲ့ပမာ လည်သွားသည်။

Scanned with ACE Scanner

သူ့နောက်ကျောမှာ အလစ်ဝင်တိုက်သွားသူအား ဒုတိယ ဝိုက်ခတ်ခြေပြင့် ဆပ်ပေးရန် ကြံရွယ်လိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ရန်သူမှာ ဗိုက်ကို လက်ဝါးနှင့်နှိပ်ပြီး မချိမဆန့် ခံစားနေ ရသော မိန်းမချောလေးဖြစ်နေသဖြင့် ညာခြေခတ် လွှဲရန် ကိုယ်ပေါ့ပညာနှင့် ဘယ်ခြေကို ဖိအားပေးလိုက်ရပြန်သည်။

"ဟူး ဟူး ဟူး"

လေပွေငယ်တစ်ခု ပြင်းထန်သောအသံပြုကာ မိန်းမချော လေး ကိုးဖုန်းရှိ၏ ဦးခေါင်းပေါ်မှ ခြေဖျားခေ ချော်ထွက်သွား သည်။

ယဲ့လိနှိ၏ခန္ဓာကိုယ် ထစ်ပတ်လည်ကာ ပိုင်တောက်ရှိရာသို့ ဦးတည်သွားသည်။ ယဲ့လိနှိအား အလစ်ဝင်တိုက်လာသော ပိုင်တောက်လက်သီးနှင့် အရှိန်ပြင်းစွာ ထိပ်တိုက်တိုးမိသည်။

"ဝုန်း"

နဂါးဖြူပိုင်တောက်နောက်သို့ယိုင်ဆင်းသွားသည်။ သူ၏ လက်သီးမှာ သံကော်တုံးကြီးကို ထိုးမိသလို ဖြစ်သွားကာ သူ့ လက်မောင်းတစ်ခုလုံး ထုံကျဉ်တုံက်ခဲလာတော့သည်။

ယဲ့လိနှိ ဆက်မတိုက်တော့ဘဲ မိန်းမချောလေး ကိုးဖုန်းရှိ အား ရှူးရှူးဝါးဝါးကြည့်ရင်း ပြောလိုက်၏။

"ခြော်... လက်စသတ်တော့ မင်းက သူနဲ့ တင်ကျိတ်တည် ထစ်ညှိတဲ့တည်းပဲကိုး"

ယဲလိန် စိတ်မကောင်းခြင်းကြီးစွာ ဖြစ်မိသည်။ ရှေ့ကဆို ခင်မင်စရာရှိသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်က အနောက်တိုင်းကျေးမှု လိုက်ကြည့်ပြီးသည်ဖြစ်၍ မကြည်နူး၊ စိတ်ပျက်ရှာနေမိပြန်သည်။

"ဟင်း၊ လှလှလေးကလေးတွေ ရှိတယ်ဆိုတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက် ပါလား"

ယဲလိန် စိတ်ကယောက်ကယက် ဖြစ်နေစဉ် ပိုင်ဆောင်းမှ တပည့်ငါးယောက်က ခါးမြှောင်ကိုယ်စီနှင့် ခင်ရေထင်လာကာ ယဲလိန်၏သွားလမ်းကို ပိတ်ဆို့ထားလိုက်ကြသည်။

ဤနေရာ၌ ယဲလိန်သည် လူပိန်ကြီး နဂါးပြုပိုင်ကောက်၏ နေလ မြှောင်းပြန်သိုင်းကွက်ကို မြင်မထားခဲ့လျှင်၊ တားဆီးလာသော လူငါးယောက်အား စိမ်ညက်ညက်ကြေအောင် ဆုံးမမိ ပေလိမ့်မည်။

နေလ သိုင်းမြှောင်းပြန်တိုက်ကွက် အသုံးပြုလာလျှင် မိမိတို့ လူဟု ကျေးဇူးရှင် ဦးဦးယဲပြောထားသဖြင့် လူငါးယောက် ကို ယဲလိန် ငုံ့ကြည့်လိုက်ပြန်သည်။

လူငါးယောက်မှာ ဘယ်ဘက်ခါးကို စောင်းပြီး ခင် ဓားမြှောင်များကို လက်သီးဆုပ်ဆုပ်ထားကြသည်။

"အင်း... မှန်းနိုင်စရာ အကြောင်းမရှိဘူး၊ ငါတို့ဟာ ငါ့လူ တွေပဲ"

ယဲလိန် ဒေါ်သာကို အဘင်းအမှ ချုပ်တည်းနေရသည်၊ သူ့ရင်ထဲမှ တင်းကျပ်နာကျင်စွာ ခံစားနေရသော လေပူများကို ဟူးခနဲ မှုတ်ထုတ်လိုက်မိပြန်သည်။

"ငါစုဆောင်းရမယ့် လူတချို့ဟာ အဆင့်အတန်း နိမ့်ကျ ချည်သား၊ ခုစရိုက် အနက်ရောင်ဂိုဏ်းသားတွေ ဖြစ်နေကြ တယ်"

ယဲလိန် စိတ်ညည်းညူသွားမိသည်၊ သူ့အား ဝိုင်းထား သူများကို ဒေါ်သသံနှင့် စိတ်ပျက်လက်ပျက် အော်ခေါ်လိုက်၏။

"...ကောင်တွေ အားလုံးရပ်လိုက်ကြစမ်း၊ လေ့ာရှုပ်မနေ ကြနဲ့ သွားကြ"

ယဲလိန်နှင်ထုတ်လိုက်ကာမှ လူငါးယောက်မှာ ပိုကဲသာကာ တပြည်းပြည်း ရှေ့တိုးလာကြ၏။

"မင်းတို့ ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ပြောလို့မရဘူးလား၊ ... ဂိုဏ်းကောင်းတဲ့ကောင်တွေ သွားကြစမ်း"

လ...

...မချောလေး ကိုးဖုန်ရိုးမှာ ယဲလိန်၏ ခြေကန်ချက် ...ယ်ဆာလာသဖြင့် သူ့လူများကို အော်ခေါ် ခေါင်းနှင် ...ပ်လိုက်သည်။

"အားလုံးရပ်လိုက်ကြစမ်း၊ လမ်းဖယ်ပေးလိုက်ကြ"

ခါးပိုက်နှိုက် မိန်းမလေး ပျံလွှားမလေး ကိုးဖုန်ရှီး၏ အမိန့်ကြောင့် လူငါးယောက်လုံး တိုက်ကွက်ကိုရပ်ကာ ယဲလိန်အား လမ်းဖွင့်ပေးလိုက်ကြသည်။

ယဲလိန်အား မည်သူ့ကိုမျှမကြည့်ဘဲ လှည့်ထွက်သွားသည်။

သူ စုဆောင်းရှာဖွေရမည့် လူများ၏ဘဝအခြေအနေသည် အားရစဖွယ်မရှိပေ။ ထို့ကြောင့် စိတ်ပျက်စွာနှင့်ပင် အမှတ်ရှစ် မင်းသားလေး၏ ဂေဟာသို့ ပြန်ရောက်လာခဲ့ပြန်သည်။

ယဲလိန်၏အပြုအမူကို လမ်းခြားတစ်နေရာမှ ဗေဒင်ဟော နေသော ဗေဒင်ဆရာက သူ့၏နှုတ်ခမ်းမွေး ကျိုးတိုးကျဲတဲကို လက်နှင့်သပ်ရင်း အကဲခတ်နေခဲ့၏။

မကြာမီ ကျောင်းသားဟန်နှင့် လူတစ်ယောက် ဗေဒင်ဆရာ ရှေ့သို့ ရောက်ရှိလာသည်။

ဗေဒင်ဆရာက....

“အမှောင်ပယ်ရှင်း အလင်းခွင်းသလို တိတိလင်းလင်း ဟောကြားပေးပါမယ်၊ ကြွပါ.... ကြွပါ၊ ရှေ့ဖြစ်နောက်ဖြစ် ဘာတစ်ခုမှ မလွဲစေရပါဘူး”

မေဗဒင် ဆရာက ကျောင်းတော်သားအား စာရွက်တွင် အတန်ကြာရေးခြစ်နေပြီး လှမ်းပေးကာ....

"ဗီမွားခင်ဗျားရဲ့ဖြစ်စဉ်ကို ချုပ်ရေးပေးလိုက်ပြီ၊ ကောင်း၊ ကောင်းလဲ မှတ်သွားဦး၊ အကျိုးဖြစ်ထွန်းလာနိုင်ပါတယ်"

ထိုကျောင်းတော်မှာ အမှတ်စဉ် လေး မင်းသား ရှန်ကျင် ဂေဟာအတွင်းသို့ တိတ်တဆိတ် ဝင်ရောက်ပျောက်ကွယ်သွားတော့၏။

အမှန်အားဖြင့် ယဲ့ပိမ်နှင့်ပတ်သက်သောသတင်း၊ သေ့ကက် လှမ်းရန် မင်းသားရှန်ကျင် စေလွှတ်ထားသည့်လူများပင် ဖြစ်ပေသည်။

အထောက်တော်ထံမှ သတင်းပေးပို့ချက်ကို ဖတ်ရှုပြီး တစ်ဖက်တွင် ရပ်နေသော နင့်ကျွမ်းရောင်အား လှမ်းပြောလိုက်သည်။

"မင်းလူ မဆိုးဘူး၊ နဂါးဖြူတို့လူစုကို ပညာပေးသွားတယ်ဆိုပဲ၊ ပြီးတော့ ငွေကို ရေလို သုံးတတ်သတဲ့၊ တော်တော် ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ကောင်ပဲ၊ သူ့ကို မင်းက စည်းရုံးဖို့ တာဝန်ယူပါ"

နင့်ကျွမ်းရောင်က ခေါင်းညိတ်ပြောကြားလိုက်သည်။

"စိတ်ချပါ ကိုယ်တော်လေး"

မင်းသားရှန်ကျင်သည် ယဲလိန်လိုလူစားမျိုးအား ကြောက်ရာကောင်းကြောင်း မှတ်ချက်ချရင်း ပြုံးနေသည်။

ထို့နောက် မင်းသားရှန်ကျင် ပြုံးလိုက်ပြန်သည်။

"ဒီလိုလူမျိုးကဘာ့အကျိုးကိုဆောင်မယ်ဆိုရင် ငါ့ရည်မှန်းချက် အောင်မြင်ဖို့လမ်းစနီးလာပြီ"

ရှန်ကျင်၏ ငွေကြေးရက်ရောမှုသည် ယဲလိန်အား အသုံးချလို၍သာ ဖြစ်ပေသည်။ ယဲလိန်သာ တစ်စုံတစ်ခုသော အတိုင်းအတာအထိ မစွမ်းဆောင်နိုင်ခဲ့လျှင် တစ်ပြားတစ်ချပ်မျှပင် မင်းသား ရှန်ကျင် အနေဖြင့် စွန့်ကြဲ ပေးကမ်းလိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။

သူမျှော်မှန်းထားသော ဖခင်ကြီး၏ ထီးနန်းအတွက် ရင်းမြှုပ်နှံမှုများပင်ဖြစ်သည်။

၄၁-ဆယ်ကြိုးတန်း ကြိဳ်တန်း
ရွှေကူကျောင်းဒေါင့် မန္တလေး

အခန်း (၅)။

မန်ချင်ခန့်ရှိုးဘုရင်သည် အနီးအပါး၌ခစားနေသည့် အမှတ်စဉ် တစ်ဆယ့်လေး မင်းသားအား မေးမြန်းစုံစမ်းလိုက်၏။

"ခု တလော ဘာ သတင်းများ ထူးခြားသေးသလဲ သားတော်မောင်၊ အထောက်တော်များဆီက လှုပ်ရှားမှုကော အတော်ခရီးပေါက်ရဲ့လား"

အမှတ်စဉ်တစ်ဆယ့်လေးမင်းသားက....

"မှန်လှပါ ခမည်းတော်ဘုရား၊ ဘုန်းတော်ကြောင့် ဟန်လူမျိုးတို့ရဲ့ လှုပ်ရှားမှုတွေ ပြားပြားဝပ်သွားပါပြီ၊ ဒါပေ

Scanned with ACE Scanner

ယ့် ဧကြိုင်းဧကျန် ရှိသူ ရက်တင်ဆုပ်စာလောက်ကြတော့ နောင်တော်များနဲ့ ပူးပေါင်းပြီး ထီးနန်းရရှိရေးကို ကြိုးစားနေကြောင်း သတင်းရရှိထားပါတယ်”

“ဩော်....ဩော်”

ခန့်ရှိုး ဘုရင်ကြီးက ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိတ်ကာ နားထောင်နေသည်။

မင်းသားလေးက ခန့်ရှိုးဘုရင်ကြီးအား ဆက်လက်လျှောက်ထားလိုက်၏။

“အနှုတ်ဥဇ္ဇိန်စ် နောင်တော်က ပြင်ပယ်ပိုးသွားရေး ... အုပ်ချုပ်နေရတော့ အနှုတ်ဥဇ္ဇိုသုံး နောင်တော်က ... အားပေးအားမြှောက် လုပ်နေပါတယ်၊ အနှုတ်ဆင် ... ဆယ့်သုံး မင်းသားနဲ့ အနှုတ်ငါးမင်းသား နောင်တော်တို့ ... နောက်လိုက်နောက်ပါ သိုင်းပညာရှင်တွေကို ရှာဖွေစည်းရုံးနေကြောင်း သတင်းရရှိကြောင်းပါ”

မင်းသားအထွေးဆုံးက သူ့ထံရောက်ရှိလာသောအထောက်အထားကို ခန့်ရှိုးဘုရင်ကြီးအား ဆက်လက်တင်ပြနေပြန်သည်။

ခန့်ရှိုးဘုရင်ကြီးမှာ မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ ဒေါသမီး တရှိန်ရှိန် တောက်လောင်လာတော့သည်။

“ဒီအတိုင်းဆိုရင် ငါမရှိတဲ့နောက်ပိုင်း ထီးနန်းလုပ်ပွဲတွေ ဖြစ်လာတော့မှာပဲ”

Scanned with ACE Scanner

သားတော်များနှင့် ပတ်သက်၍ ဘဝင်မကျနိုင်ဘဲ ပူပင်သောကရောက်နေသော အမှတ်စဉ်တစ်ဆယ့်လေးမင်းသားအား တိုင်ပင်ဆွေးနွေးလိုက်၏။

"သားတော်၊ အခု သားတော်ရဲ့နောင်တော်တွေ ပြဿနာ ပြေလည်သွားအောင် ဘယ်လို—ဆောင်ရွက်သင့်တယ်ဆိုတာ လျှောက်တင်စမ်းပါဦး"

အမှတ်စဉ် တစ်ဆယ့်လေး မင်းသားအတွက်မှာ ခမည်းတော် ဖြစ်သူအား သင့်တင့် လျှောက်ပတ်သော စကားဖြင့် ပြန် လျှောက်ရန် အလျှင်အမြန် တွေးတောစဉ်းစားလိုက်၏။

သူ့အဖို့ အလျှောက်ကောင်းမှု ဖြစ်ပေမည်။ ထို့ကြောင့် ရှင်လည်းလျှောက်သာ ပျားလည်းစွဲသော ဖြစ်နိုင်သောအကြံနှင့် ပြီးလည်းလျှောက်ထားလိုက်သည်။

"ခမည်းတော်ရဲ့ အသုံးအဖြတ်ပေါ်မှာ သားတော်က တော့ နာခံလျက်ပါ"

"အင်း"

ခန့်ရှိ၊ဘုရင်ကြီးမှာ ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နှင့် စဉ်းစားနေ သည်။ ခမည်းတော်ငြိမ်နေသဖြင့် သားတော်ထွေးလေးက ဆက်လက် လျှောက်တင်လိုက်ပြန်၏။

"ဒါပေမယ့် နောင်တော်တွေ အခုလို တရားလက်လွတ် ငှက်လှောင်ကျွတ်ဖြစ်ပြီး ထီးနန်းကို လိုချင်တပ်မက်လို့ ရန် စောင်ဖို့ ကြံ့စားအားထုတ်နေကြရင်...."

သားတော်လေးလေးက စကားမဆက်ဘဲ ဆက်ပြောသင့် မပြောသင့် စဉ်းစားဟန် ပြုနေပြန်သည်။

ခန့်ရှိဘုရင်ကြီးက....

''သားတော်ရဲ့အမြင်ကို ဆက်ပြောစမ်းပါဦး''

''မှန်လှပါ အဲဒီလို စည်းရုံးမှုမရှိဘဲ သူ့လူကိုယ့်လူ လေးကွဲနေကြရင် သားတော်တို့ရဲ့ မဟာဓန်ချင်သီးနန်းဟာ ဟန်မျိုးတို့ရဲ့လက်ထဲ ပြန်ရောက်သွားနိုင်စရာ ရှိကြောင်းပါ''

သားတော်လေးလေး၏ ဝေဖန်ပိုင်းခြားမှု ဉာဏ်ပညာကြီးမားပုံကို တွေ့ရသဖြင့် ခန့်ရှိဘုရင်ကြီး အားတက်သွားလေသည်။

''အင်း....သားတော်ရဲ့စကားဟာ အင်မတန် အဖိုးတန်ပေတယ်၊ အသက်အရွယ်နဲ့ မလိုက်အောင် ဉာဏ်အမြော်အမြင် ကြီးမားပါပေတယ်''

ခန့်ရှိဘုရင်ကြီးက ကျေနပ်ပီတိဖြစ်ရင်း သားတော်လေးလေးအား ထပ်မံမေးမြန်းတိုင်ပင်လိုက်ပြန်သည်။

''ဒီတော့ သားတော်လေးအနေနဲ့ ဘယ်လိုဆန္ဒမျိုးရှိသလဲ၊ ခမည်းတော်ကို ပြောစမ်းပါဦး''

''သားတော်ရဲ့ အကြီးမားဆုံး ဆန္ဒကတော့...''

ခန့်ရှိဘုရင်ကြီး ရင်ထလှုပ်လှုပ်ခုန်သွားသည်။

''အင်း...ဆက်ပြောပါ''

သားတော်ထွေးလေးက ခန့်ရှိးဘုရင်ကြီးအား ရိုသေစွာ လျှောက်ထားလိုက်ပြန်သည်။

''ခမည်းတော်ရဲ့ စိတ်နှလုံး ညှိုးနွမ်းမှု မခံစားစေချင်ပါဘူး''

ခန့်ရှိးဘုရင်ကြီးမှာ သိတတ်လွန်းလှသည့် သားတော်လေး၏ စကားကြောင့် ပီတိဖြာဝေသွားမိသည်။

''လက်ရှိ နောင်တော်တွေ အုပ်စုဖွဲ့ပြီး အာဏာသိမ်းကျိတ် လှုပ်ရှားမှုတွေကို ကြိုတင်သိကြွယ်တဲ့ အနေနဲ့ ခမည်းတော်က အခိုင်အမာ ဆုံးဖြတ်ချက် ချပေးဖို့ လိုပါလိမ့်မယ်''

''ဟုတ်ပြီ ဆက်ပြောပါဦး သားတော်''

''နောင်တော်တွေကို ရွှေနန်းတော်မှာမနေစေဘူး၊ တခြား မြို့ပြ ထမ်းဆောင်ဖို့ အဝေးကို ခွဲခြားပို့ထားရင် လက်ရှိအခြေ ပြဿနာ အေးငြိမ်းသွား နိုင်ပါတယ်''

''အင်း...သင့်လျော်တဲ့ အကြံအစည်ပါပဲ၊ ဒါနဲ့ သားတော့် စကားတော့်နှံ့ မေးစရာရှိတယ်၊ တကယ်လို့ နောင်တစ်ချိန်မှာ သားတော် ထီးနန်းစိုးစံတဲ့အခါ၊ နောင်တော်တွေအပေါ် ဘယ်လိုသဘောထား ထားနိုင်မလဲ၊ ဘယ်လိုစီစဉ်ပေးနိုင်မလဲ''

သားတော်ထွေးလေး အံ့ဩဝမ်းသာသွားမိသည်။ သူသည် လည်း ထီးနန်းကို လိုချင်တပ်မက်ခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။ သို့သော် လိုအင်ဆန္ဒထက် ထီးနန်းကို ဦးစားပေးနေရသဖြင့် အခြေအနေ အချိန်အခါကို စောင့်ကြည့်နေရခြင်းပင် ဖြစ်၏။

Scanned with ACE Scanner

ယခုကဲ့သို့ ခမည်းတော်က မေးမြန်းလာခဲ့မည်ဟု မျှော်လင့်ထားခဲ့ပေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူ့ရှေ့တွင် ခနော်တော် တစ်ဆယ့်သုံးယောက် ရှိနေသည် မဟုတ်ပါလား။

သူကြားလိုက်ရသောစကားကြောင့် အံ့ဩတုန်လှုပ်စိတ်ကို အလျှင်အမြန် ချုပ်တည်းလိုက်ရ၏။

သူ့စိတ်ထဲရှိသည့် အရင်းခံစကားအတိုင်း ပြန်လည်လျှောက်တင်လိုက်ပါက ခမည်းတော် ကျေနပ်နှစ်သိမ့်လိမ့်မည် မဟုတ်ချေ။

ထို့ကြောင့် သူ ဦးနှောက်အတွင်းမှ လျှပ်တစ်ပြက်ထွက်ပေါ်လာသော အကြံအစည်အတိုင်း ပြန်လည်လျှောက်ထားလိုက်၏။

"ရန်သူနဲ့ စစ်မြေပြင်မှာ ကြုံတွေ့ရတဲ့အခါ ပဲ့သေသေ ရင်ဆိုင်ရမှာသလို တရားသေ ဖြေရမယ့်သဘောပါပဲ၊ ခမည်းတော်မေးတဲ့စကားဟာ ဗီဇဖော အခိုင်းပေ ပဲ၊ အခြေအနေပေါ်မှာ တိတိကျကျသုံးသပ်ပြီး ဆုံးဖြတ်လုပ်ကိုင်ရမယ့်အလုပ်ပါ၊ အထူးသဖြင့် ဒီလူတွေဟာ သားတော့်ရဲ့ ဆွေရင်းသားရင်းတွေ ဖြစ်တဲ့အတွက် ပိုပြီး ဂရုစိုက်ရပါလိမ့်မယ်၊ ကိုယ့်ခြေကိုယ်လက်ကို ဓားထက်ထက်နဲ့ ပြန်ခုတ်ပစ်သလို မဖြစ်အောင်လဲ အသိဉာဏ်ပညာနဲ့ယှဉ်ပြီး လောကဓမ္မဓလေ့များနဲ့အညီ လုပ်သင့်တယ်လို့ သားတော်မြင်ပါတယ်"

မင်းသားထူးလေး၏ နှုတ်ရေးကြွယ်ကြွယ် ပြန်လည်လျှောက်တင်မှုကို ခန့်ရှိ ဘုရင်ကြီးမှာ ပီတိဖြာနေသဖြင့် ဝမ်းသာကြည်နူးနေတော့၏။

Scanned with ACE Scanner

"ကောင်း....သခင်တော်ရဲ့ သဘောထားဟာ အပ်မတန်အောင်မြင့် မြတ်ပါပေတယ်၊ အခုပြောသွားတဲ့ စကားကတော့ပြီး၊ နောင်တော့ ချိန့် လက်ဖွဲ့ကျင့်သုံးပါမယ်လို့ သားတော် ကတိသစ္စာ ပြုနိုင် ပါ့မလား"

သားတော်လေးသော်ကာ လျင်မြန်စွာ ခေါင်းတစ်ဆတ်ဆတ် ညိတ်ရင်း....

"သားတော် ကတိသစ္စာပြုနိုင်ပါတယ်"

ဤသို့ဖြင့် သားတော်ထွေးလေးအား ကတိသစ္စာပြုနိုင်၊ ထား သောကြောင့်ပင်နေနန်းနတ်တွင် ခန့်ရှီးဘုရင်ကြီး၏ တစ်ချက် လွှတ်အမိန့်တော် ထွက်ပေါ်လာတော့၏။

အနေ့ရှိးသော သားတော်ကြီးကို တချက်ပြည်မြောက် နယ် စမြ ထိကွယ်ရေး တာဝန်ယူစေသည်။ ကျန်သားတော်များ ကို မအားမလပ်စေရန် နယ်မြေခွဲ၍ တာဝန်ပေးသည်။ အမှတ် စဉ်ရှစ်မင်းသားနှင့် အမှတ်စဉ်လေး မင်းသားတို့ကို ချမ်းချေ့ရန် စောင့်ကြည့်ရန် သတ်မှတ်ထားလိုက်သည်။

သားတော်ထွေးကိုမူ နန်းတော်လုံခြုံရေး တာဝန်အဖြစ် ပေးသနားတော်မူပြန်သည်။

မြင်ပအမြင်အားဖြင့်မူ သားထွေးအဖို့ အညွှန့်ကျော်သော ကံ မဲ့နေသယောင်ယောင် ထင်ရ၏။

ဤချိန်တခါမှာ မည်သည့်ပန်းချီမှူးတော်တို့မသိ ထိုမျိုး ကို ရှာဖွေဖမ်းဆီးခွင့်ရှိသည်။ ထိုအချိန် ဝန်ကမ်း ထမ်း ကြီးငယ်ရွေး မေါ်ပူရင်းအား မပြန်နိုင်ခဲ့ သည်။

အမှန်အားဖြင့် သူ၏ နောင်တော်များပင် ဖမ်းမိဖို့ကျိုးစားနိုင် သော အခွင့်ထူးကို ရရှိထားသူဖြစ်ပေသည်။

မင်းသားလေး လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ပြီးသမျှကို ခြောက်ဆယ်ကျော် ခန်ရှီဘုရင်ကြီးအား တင်ပြလျှောက်ထား ရ၏။

ဤအကြောင်းအရာများကို မန်ချူးမင်းသားများကြားသိရ သောအခါ လှုပ်ရှားမှုများ ရပ်ခြည်းမပါတန့်သွားကြသည်။

ထိုနည်းတူစွာ ဟန်လူမျိုး များစွာတို့မှာလည်း အမျိုး ဘာသာ သာသနာနှင့်တကွ ကိုယ်ပိုင်ယဉ်ကျေးမှုရှိ နိုင်ငံကို မတရားသိမ်းပိုက်ထားသော မန်ချူးမင်း ... ယှဉ်ပြိုင်ရန် အတွင်းကျိတ် လှုပ်ရှားနေကြတော့၏။

ယခုတလော ခန်ရှီဘုရင်ကြီးမှာ အသက်အရွယ်ကလည်း ကြီးလေပြီ၊ ကျန်းမာရေးကလည်း မကောင်းနှင့် ပြဿနာကြီး ငယ်တို့ကို မင်းသားလေးကပင် ဘုရင်ကြီးကိုယ်စား ဆောင် ရွက်ပေးနေရသည်။

ခမည်းတော်က တာဝန်ပေး စေခိုင်းနေသဖြင့် သားတော် လေးမှာ ထီး နန်း မတက်ရပါဘဲနှင့် ဘုရင် ငယ် တစ်ဆူ ပမာ တန်ခိုးထွားလာခဲ့သည်။

ဉာဏ်အမြော်အမြင်ကြီးမားသည့်အလျောက် ရန်သူ ရန်ငြောင့်များကိုလည်း ချေမှုန်းရန် မင်းသားလေးသည် အဆင်သင့်ရှိခဲ့ပြီ။

မင်းသားလေး၏ အင်အားကြီးမားလာ ဘုန်းခိုးထွားနေခြင်းကို နောင်တော်မင်းသားများကလည်း သိကြပါသည်။ ကိုယ်သော် လက်အောက်ခံနယ်စီ အုပ်ချုပ်ရှိနေကြစဉ် တာဝန်ကိုယ်စီနှင့် ဝေးလံခေါင်ဖြစ်နေကြရ၏။

ကျေးရွာများကို ပညာသားပါပါနှင့် မင်းသားလေးက ကျောင်းခံ၍ ချစ်မျိုးပင်ခဲ့ခြင်းကိုမူ သိကြသိမ့်သည် မဟုတ်ချေ။

အခန်း (၆)။

"တောက်"

ယဲလိန်မှာ တစ်ကိုယ်တည်း ဒေါသဖြစ်လာ တောက်ခေါက်လိုက်မိသည်။

သူ့ရင်ထဲ မချိတင်ကဲ ခံစားနေရသည်။ ကြားကြားသမျှသော သတင်းစကားများကြောင့် ယဲလိန်တစ်ကိုယ်လုံး ကတုန်ကယင်ဖြစ်ကာ ဒေါသပွားနေခဲ့ရ၏။

"တောက်၊ မေမေ့လူတွေနဲ့ နေဒင်တော်က ပိုင်စိမ်တို့ကို ဖမ်းဆီးနေကြတော့တာပဲ"

ယဲလိန်ဇာစိတ်ထဲ၌ နေဒင်တော်ဖြစ်သူ နန်းတော်ထဲတွင် ဘုန်းတန်ခိုးကြီး မားနေခြင်းကို ဝမ်းသာဝမ်းနည်း ခံစားရပြန်သေးသည်။

"အင်း... သူ့ကျွန်းကလဲ ငါတို့ ဟန်လူမျိုးတွေအတွက် မဟုတ်ပါဘူး။ သူ့အကောင်းစားတွေလဲ ငါတို့ ဟန်လူမျိုးတွေ အားကုန်ပေးပါမီး ရှင်သုံးခံစားရတော့မယ်ပဲ၊ ငါ့အစ်ကိုကို ဘယ်သူများ သူ့အဖော အစစ်ယူရုံ ငါ့ဖြစ်ကို ဘာသိပေး ပါ့မလဲ၊ သူ့ကိုယ်သူတော့ မန်ချူမင်းသားလို့ အထင်ခံချင် နေတယ်၊ လောကမှာ အမှုအကျင့်ရ ဟန်မင်းဆက် ဖြစ်တည်ဖို့ အဆောင်ဖို့ အစ်ကိုလုပ်တဲ့လူကို သုတ်သင်ပစ်ရမလို ဖြစ်နေပြီ"

ယဲလိန်မှာ ဆံမြင်းမောက်ကို လေးကန်စွာ ချလိုက်မိသည်။

"အဘလိုလူနဲ့ နောက်တစ်ရက်ဆို ရှန်ကျင်မင်းသားနဲ့ ချိန်းဆိုထားတဲ့နေ့ဖြစ်ဖြစ် ရောက်လာပါရောလား၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် လေး အစ်ကိုနဲ့ငါ နှစ်ယောက်ချင်း တွေ့နိုင်အောင် ကြံဖန် ကြိုးစားရမှာပဲ"

ယဲလိန်မှာ တစ်ကိုယ်တည်း စိတ်မောလှဖမော ဖြစ်ခဲ့သည်။ အစ်ကိုဖြင်းလှအား ခွင့်လွှတ်လိုက်၊ အပြစ်တင်လိုက်နှင့် တစ်ယောက်တည်း ဗျာများနေရှာ၏။

လှုပ်ရှားသက်ဝင် အစ်ကိုဖြစ်သူနှင့် ဇိုဘိုဖြည့်လူများကြား တွင် ယဲလိန်မှာ စိတ်မောလှမော ဖြစ်နေရရှာသည်။

နောက်ဆုံး ယဲလိန် ဆုံးဖြတ်ချက် ခိုင်ခိုင်မာမာ ချလိုက် တော့သည်။

"ဒီ... အစ်ကိုဟာ အစ်ကိုဖြစ်ပေမယ့် ငါ့ဆင်ကိုကတ နည်းကို တွေ့ဘက်မှာရောက်နေပြီး ငါ့ရန်သူ ဖြစ်ခဲ့ရပြီး ငါဟာ ငါပဲ၊

တစ်ယောက်အတွက်ပဲ ကြည့်မလား၊ အများအတွက် ကြည့်မလား၊ အခြေကတော့ ရှင်းနေတာပဲ၊ အပ်ကြွက်ဖြစ် ငါ ကိုစီး ပြည်နဲ့ လူမျိုးရဲ့ အရိုးအသေ ပါးအောက်မှာ နေရတာတွက် ငါ ဟာ အများအတွက်ပဲ ဖြစ်ရမယ်....''

ထိုအခါ ယဲလိန်၏ စိတ်ထဲတွင် တစ်ဦး တစ်ယောက် အကြောင်းကို တွေးပြီး ငမ်းနည်းစိတ်မကောင်း ဖြစ်သွား ပြန်သည်။

ထိုတစ်ဦးတစ်ယောက်မှာ တခြားသူမဟုတ်၊

ယဲလိန်နှင့် တစ်ထူထဲ့ ဆင်း ညီရင်းအစ်ကိုဖြစ်သူ အမှတ် ဆယ့်လေးမင်းသားလေးပင်ဖြစ်သည်။

အမှတ်ဆယ့်လေး မင်းသားလေးမှာ သူ့ကိုယ်သူ မန်ချူး လူမျိုးဟု ထင်သော မန်ချူးများဘက်မှ အကြီးမားဆုံးသော တာဝန်များထမ်းဆောင်နေသည် မဟုတ်ပါလား။

အမှန်တကယ်တွင်မူ မိမိတို့ ညီအစ်ကို နှစ်ယောက်မှာ အဖေ ပေး ကံကြမ္မာ ဆန်းကြယ်စွာ ဖန်တီးပေးခဲ့ကြသည်။

အစ်ကိုတော်ဖြစ်သူကား ငယ်စဉ် မွေးကင်းစ အရွယ်ကပင် ဆိုးခံရတာ မန်ချူးဘုရင်၏ ကလေးနှင့် လဲလှယ်ခြင်း ခံခဲ့ရ သည်။

ထို့ကြောင့် အစ်ကိုတော်မှာ သူ့ကိုယ်သူ မန်ချူး ကျွန် သားတော်ဟုသာ ထင်မှတ်နေရှာသည်။

မိုးအေးဖြင့် အစ်ကိုတော် အမှတ်တယ်လေး မင်းသား ခေါ်သော အကြောင်းနှင့်များ ပေါ်ပေါက်သိရှိရေးအတွက် ဘုတ်ဖော် အသိပေး ပြောကြားရန် ထင်မှတ်ကြိုးစားရဦးမည် ဖြစ်သည်။

သူ့ အဘေး အားရှုံထဲတွင် အစ်ကိုနှင့် ဟန် လူချိုးများ ပြောင်းခြင်း ရှုးနှစ်ဝင်ရောက်ခဲ့ပြန်သည်၊

"တော့… ချာတိတ်"

သူ့နောက်ကျောဘက်ဆီမှ ခေါ်သံနှင့်အတူ သူ့အား ပေါ်ယံပေါ်လာသည်။

ထိုင်ရ၏ စိတ်နှင့်ကိုယ် ခေတ္တမျှ ကင်းကွာနေချိန်ကသည်၊ ပြင်း ဘေးဘနှင့်ယှဉ်သော ရိုးရိုးလူနက်ကဲ့နေချိန်လည်း ဖြစ်သောကြောင့် လန့်ဖျပ်သွားမိသည်။

ညီးသော် သူ၏ နောက်ပြန် ခြေသံတွက်က လုပ်ခနဲ ခေါ်ပြီး ဖြစ်ရသည်။

"ဟုန်း"

"အွန်း"

ဘတ်ကျား ဆောင်ပိုင်း လှ ပေါ်လာသော လူတစ်ယောက် ပိုင်းနှုတ်ပြီး ပေးထား ဝဲစားနေရသည်။ ထိုလူကို ပြင်းဆိုးရသည်နှင့် ယင်းကို မျက်လုံးပြူးသွားသော နေစရာမရှိအောင် ဖြစ်နေသည်။

ယဲလိန့်၏ ခြေတစ်ကွက် မိသွားသောသူမှာ ယဲလိန်တို့အား အုပ်ချုပ်နေရသော ဆရာဝူကိုင်းဗွာဖြစ်နေ၏။

ဆရာဝူကိုင်းဗွာ၏ နောက်တွင်မူ အမှတ်စဉ်ရှစ် မင်းသားကြီးက ယဲလိန်အား ငေးကြောင်ကြောင် အမူအရာဖြင့် စိုက်ကြည့်နေသေးသည်။

ယဲလိန် မည်သို့လုပ်ရမှန်းမသိအောင် ဖြစ်နေသည်။

''အို.. ဒုက္ခပါပဲ၊ ကျွန်.... ကျွန်တော်တောင်းပန်ပါတယ်။ ဆရာဝူမှန်း မသိလို့ပါ၊ ပြီးတော့ သတိ လက်လွှတ်နေချိန် လန့်ပြီးကန်မိတာပါခင်ဗျာ''

ဆရာဝူကိုင်းဗွာမှာ တိုက်ကျိုသိုင်းပညာရှင်အကျော်အမော်တစ်ယောက်ဖြစ်၏။ ပီကင်းမြို့ပေါ်တွင် မသိသူရှားပြီး အမှတ်စဉ်ရှစ် မင်းသား၏ ညာလက်ရုံးပမာ အားကိုးနေရသူ ဖြစ်သည်။ ဆရာဝူ၏ ပညာကို မင်းသားအားထားသကဲ့သို့ အလေးထားဆက်ဆံရသည်ကိုလည်း ယဲလိန်မြင်တွေ့ဖူးသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း သူ၏ဂေဟာကို အုပ်ချုပ်ရေးမှူးအဖြစ် ခန့်ထားခဲ့ခြင်းလည်း ဖြစ်ပေသည်။

ဤကဲ့သို့အကျော်ဇေယျဖြစ်လသော တိုက်ကျိုသိုင်းပညာရှင် ဝူကိုင်းဗွာအား အမည်မသိရသေးသော အစောင့်လေးက တစ်ကွက်တည်းနှင့် ပြန်မထနိုင်အောင်ဖြစ်သွားရသည်။

အမှတ်စဉ်ရှစ် မင်းသားမှာ ယဲလိန်အား မအံ့သြဘဲ မနေနိုင်အောင် ဖြစ်နေရသည်။

Scanned with ACE Scanner

အကာယ်၌ ကံစွပ်မိပြီ၊ အငိုက်မိပြီ ဆိုပါလျှင်လည်း ဆရာဦးကိုင်းဝှာကဲ့သို့ သိုင်းသမားကြီးက မည်ကဲ့သို့ဖြစ်ဖြစ် ရှောင်ရှားနိုင်ရမည်ဟု အားမှယ်ခဉ်ရှစ်မင်းသား တွေးတောနေသည်။

အဝပသမဒေဘု "မင်းတယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲ" ဟု အမြွှတင် မာန်မဲ့ပုန်ပင် ကြုံလိုက်မိပြီးမှ အံ့သြ ချီးကျူးနေမိခြင်း ဖြစ်၏။

မင်းသားက ယဲလိန်ဆာဖွဲ့ရိုက်အကဲခတ်ကြည့်လိုက်သည်။ ယဲလိန်၏ မျက်နှာပေါ်တွင် ရှိသောဖွားယောင်၍ ခတ်လိုက်မိခြင်းဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသဖြင့် အပြစ်ဘင်ရန် မဖြစ်နိုင်တော့ပေ။

သိုင်းသမားတို့အား လန့်ဖျပ်သွားစေအောင် ပြုမိလျှင် ယခုကဲ့သို့ သူတို့၏ အသိဘရားများက တန်ပြန်တတ်ကြပေသည်။ ထို့ကြောင့် ယဲလိန်ကို တစ်ကိုယ်လုံးခြုံ၍ အကဲခတ်ကြည့်ပြီး ပြောလိုက်သည်။

"ဆေးဆရာ မြန်မြန်သွားခေါ်စမ်း"

"ကောင်းပါပြီမင်းသား"

ယဲလိန်မှာ ပျာယာခတ်မျှပြေးလွှားထွက်ခွာသွားတော့၏။

ဝူကိုင်းဝှာ၏ မျက်နှာမှာမူ ချွေးသီးချွေးပေါက်များ သီးသက်ဖြိုဖြိုင်ဖြိုင်ကျ ဖြစ်နေသည်။

ဆေးဆရာ ချက်ချင်းရောက်ရှိလာပြီး ဝစ်ဆေးကြည့်ရှုကာ နံရိုးများပေါ်တွင် ဆွေးအပ်နှင့် ထိုးစိုက်ကုသပေးနေသည်။

ဝူကိုင်းဝှာအစေတော်အတွင်းသက်သာလာသည်နှင့် ဆေးဆရာ မင်းသားအား ဓမာပြုံးဖိုးရမ်းလိုက်သည်။

"ဆရာဝူကို ဘယ်သူက ရန်လုပ်လိုက်တာလဲ၊ အင်မတန် ကိုကောင်းလို့သာပေါ့၊ နောက်ထပ် လက် တစ်ဆင့်လောက် အပေါ်ပိုင်းထက်ရောရင် သေလမ်းနီးပါတယ်၊ ဆေးမမီတော့ဘူးပေါ့ခင်ဗျာ"

ယဲလိန်မှာ ဆေးဆရာ၏စကားကြောင့် ဆရာဝူကိုင်းဝှာအတွက် စိတ်မကောင်းခြင်းကြီးစွာခံစားလိုက်ရပြန်၏။

သူ့အနေဖြင့်မှင့်တင်းရှိးသားသူဖြစ်သည့်အလျောက် ဆေးဆရာအား ဝန်ခံ ပြောဆိုလိုက်သည်။

"ကျွန်တော်ယောင်ပြီး နောက်ပြန်ခတ်လိုက်တဲ့ခြေကြောင့်ပါ ခင်ဗျာ၊ ဆရာဝူကို ကျွန်တော် အတတ်နိုင်ဆုံး လျော်ကြေးပေးပါမယ်"

ဆေးဆရာက ယဲလိန်အား လှမ်းကြည့်ပြီး မယုံကြည်နိုင်စရာအခြေအနေဖြစ်နေရသည်။

"မင်း....မင်း ဘယ်သူလဲ"

"ကျွန်တော် ဗိုဂေဟာရဲ့အစောင့်တစ်ယောက်ပါ"

"သူလျှိုတော့မဟုတ်ဖါဘူးနော်"

ဆေးဆရာက မယုံကြည်နိုင်ဟန်ဖြင့် ယဲလိန်အား အကဲခတ်ကြည့်ရှုလိုက်သည်။

ဆေးဆရာ၏ အနှောင့်အသွားမလွတ်သော စကားကြောင့် ယဲလိန် ရင်ထိတ်သွားသည်။ သို့သော် ရွတ်ခြည်းပင် တည်ကြည်သော မျက်နှာထားနှင့် ပြန်ပြောလိုက်၏။

"သူလျှို ဟုတ်လား၊ သူလျှိုဆို ဒီလောက်ကြီး ညံ့ပါ့မလား ဗျား၊ ကိုယ့်သခင်ရှေ့မှာကိုယ့်အကြောင်းကိုယ်ဖော်ပါ့မလား၊"

နတ်ငြိ ရှစ်မင်းသား က ယဲလိန်ဘက်မှ ဝင် ရောက်ထောက်ခံ ပြောဆိုလိုက်သည်။

"ဒီ[illegible] ငါကိုယ်တိုင် အစအဆုံး မြင်ခဲ့ရတာပဲ၊ သူ့မှာ အပြစ်မရှိပါဘူး၊ သေးရိုးသားရိုး ဖြစ်ပျက်ခဲ့တာပါ"

မင်းသားကိုယ်တိုင်က ကြားဝင်ကာကွယ်နေသဖြင့် ဆေးဆရာ မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ စဉ်းစားရခက်နေသည်။

"ဒါဆိုရင် ကိုယ်ဖော့ဝိဇ္ဇာ သူခိုးကြီး ယဲဟိန်နဲ့မင်း ဘာတော်သလဲ"

ယဲလိန်ရင်ထိတ်သွားပြန်သည်။ သူ့မျက်နှာ မပျက်စေရန် ကြိုးစားထိန်းချုပ်ရင်း ဆေးဆရာ၏အမေးကို နားမလည်ဟန် ပြုနေရသည်။

ဆေးဆရာမှာ ဒဏ်ရာကို ကြည့်ခြင်းဖြင့် တာယက်ရှင်ကို အနီးကပ်ဆုံးတွေ့တော့နိုင်စွမ်းရှိသောကြောင့် ယဲလိန်စိတ်ထဲ၌ ကျိတ်၍ချီးကျူးနေမိ၏။

"ယဲဟိန်ကို ကျွန်တော်မသိပါဘူး"

ယဲလိန်က ပြောင်ပင်ငြင်းဆန်လိုက်ရသည်။

ဆေးဆရာက ခေါင်းကိုယမ်းခါလိုက်ပြီး အပိုင်အနိုင်စွပ်စွဲ လိုက်ပြန်သည်။

"မင်းလိမ်ညာဖို့ကြိုးစားမနေနဲ့တော့၊ ယဲဟိန်ရဲ့ ရွှေကြက်ဖ ခြေကုတ်ဟာ မိဒက်ရာမျိုးပဲ၊ ငါ ကောင်းကောင်းကြီးသိတာ ပေါ့၊ ခါပေမယ့် ယဲဟိန်ပျောက်နေတာ နှစ်နှစ်ဆယ်လောက် ရှိနေပြီး"

ယဲလိန် စိတ်ပျက်လက်ပျက် ညည်းညူလိုက်၏။

"ခါတော့ ကျွန်တော်လဲမသိဘူးဗျာ၊ ကျွန်တော့်အသက်က ဆယ်နှစ်ဆယ်ပဲ ရှိပါသေးတယ်၊ အဲဒီလူ ဖြူသလား မည်း သလား ဆိုတာလဲ ကျွန်တော်မသိတာ အမှန်ပါ"

ယဲလိန်ငြင်းဆန်နေဆဲဖြစ်၏၊ ဆေးဆရာကမူ သူ့ခေါင်းထဲ ပေါ်လာသောအကြံကြောင့် ယဲလိန်ကို ထပ်မံပြောပြန်သည်။

"ကိုင်း... ဒီလိုလုပ်၊ မင်းမဟုတ်ဘူးဆိုရင် ငါသံသယရှင်း သွားအောင် သိုင်းကွက် တစ်ကွက်နှစ်ကွက်လောက် ငါ့ကို ကစားပြစမ်း"

"ကဲပါ...မင်းက ဆေးဆရာကျေနပ်သွားအောင် ကစားပြ လိုက်စမ်းပါကွာ"

အနှဝင်ငြိမ်းရှင်မင်းသားကလည်း ယဲလိန်၏သိုင်းကွက်များကို မြင်တွေ့ချင်သူဖြစ်၍ ယဲလိန်အား ဝင်ရောက်တိုက်တွန်းပြော ဆိုလိုက်သည်။

Scanned with ACE Scanner

ယဲလိန်သည် သူ့ဆရာဦးဦးယဲ၏ သိုင်းကွက်များကို ရှောင်ရှားပြီး သိုင်းကစားပြရန်စိတ်ဆုံးဖြတ်ပြီးဖြစ်၏။

သိုင်းလောကအမြုတေသိုင်းကျမ်းစာအုပ်ထဲမှ ကစားကွက်တစ်ခုကို ရွေးထုတ်ကစားပြလိုက်သည်။

ယဲလိန်ကစားပြသောအကွက်မှာ မဟူရာတောင်မှ နှင်းပွင့်ပမာ ခြေပျံကွက် ဖြစ်၏။ အကွက်အား အချိန်များကိုလည်း လျှော့၍ ကစားပြလိုက်ခြင်းသာဖြစ်၏။

စေ့ဆရာကြီးသည် သူ၏မှတ်ဆိတ်များကို လက်နှင့်သပ်၍ ယဲလိန်၏ ကစားကွက်ကို မျက်စေ့တောင်မခတ် စိုက်ကြည့်ရင်း မင်းသားအား လှမ်းပြောလိုက်သည်။

"မဟူရာတောင်က နှင်းပွင့်ပမာ ခြေပျံကွက်ပဲ မင်းသား၊ ဒီကစ်ကစားကွက် ကျုပ်တွေ့လိုက်တာ ကြာပြီ"

အမှတ်စဉ်ရှစ် မင်းသားက ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိတ်ရင်း မှတ်ချက်ချလိုက်သည်။

"မဟူရာတောင်က နှင်းပွင့်ပမာ ခြေပျံကွက်က ဗီလောက်တောင်ပဲ အစွမ်းထက်သလား"

"စွမ်းတာပေါ့ မင်းသား၊ ဒါ အဆင့်မြင့် သိုင်းကွက်ပဲ၊ နှစ်ပေါင်း ငါးဆယ်ကျော်လောက် တိမ်မြုပ် ပျောက်ကွယ်နေတဲ့ ပညာပဲလေ၊ သူ့ကိုကောင်းကောင်းအသုံးချနိုင်ရင် ဝူကိုင်းဒုအထက် ပိုပြီးအကျိုးရှိလာနိုင်တယ်လို့ ကျုပ်ထင်တယ်"

ဆေးဆရာကြီး၏ ကျိန်စကားကြောင့် အမှတ်စဉ်ရှစ်မင်းသားမှာ အားတက်သရော မေးမြန်းလိုက်သည်။

"သူတို့ရှစ်ယောက်ရဲ့ အခြေအနေကရော ဘယ်သူကပိုပြီး အဆင့်မြင့်သလဲ ဆရာကြီး"

ဆေးဆရာကြီးကျမှာ အဆင့်မြင့် သိုင်းသမားတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး အသက်အရွယ်အရ သိုင်းလောက အတွေ့အကြုံရင့်ကျက်သလောက် ဗဟုသုတကြွယ်ဝသူ ဖြစ်ပေသည်။

သူကျွမ်းကျင်လှသော ဆေးပညာရပ်နှင့် အမှတ်စဉ်ရှစ် မင်းသားထံတွင် အမှုထမ်းနေသူ ဖြစ်၏။ ထို့ပြင် မင်းသား၏ အကြံပေး ဆေးဆရာ သိုင်းသမားကြီးဆိုက မမှားပေ။

"အင်း... ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောရရင် ကျုပ်နဲ့ကျွမ်းဝင်သိ ကိုယ်တွေ့ကိုယ်မြင် ရှိကြတာချည်းပဲ၊ ဒီသိုင်းသမားလေးတွေရဲ့ လှုပ်ရှားကြည့်ရတာ သိုင်းပညာကို အဆုံးအဆမရှိ ဖက်ကျွမ်းမယ့် လက္ခဏာပါနေတဲ့ ဒါပေမဲ့ တပ်ကျွမ်းသေးတဲ့ ထင်ကြောင်း ရလှုပ်ကုတာမျိုးကို မြင်ရတာပါ၊ အဲ့ပြောပြော ဒီသိုင်းသမားလေးဟာ မြောက်စေးမယ့်သူ မရှိသေးလို့ ချက်ပုန်းသီးလို ဖြစ်နေရရှာတာပေါ့ မင်းသား"

"ဆေးဆရာရဲ့ ပြောစကားတွေဟာ လွှဲခဲ့တယ်၊ ငါ မျက်မြင်အရလဲ လုံးဝဥဿုံ မှန်ကန်နေတာပဲ"

အမှတ်စဉ်ရှစ် မင်းသစ်းမှာ ယဲလိန်ကဲ့သို့ သိုင်းပညာ မြင့်မား သူတစ်ယောက်အား မမျှော်လင့်ဘဲ ရရှိလိုက်သဖြင့် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်နေရှာသည်။

ယဲလိန်သည် သူ၏ သိုင်းပညာကို ကစားပြလိုက်ပြီးနောက် မင်းသားနှင့် ဆေးဆရာကြီး့ကျိကို ဦးညွှတ် အရိုအသေပေးလိုက်သည်။

"ဆရာ ဘယ်လိုမြင်ပါသလဲ ခင်ဗျာ"

ယဲလိန်၏အမေးကို ကြို့ကျိက မျက်မှောင်ကြုတ်၍ အသေးအနက်ဘားဘာ ပြောလိုက်၏။

"မင်းရဲ့ သိုင်းကွက်ဟာ မဟူရာတောင်ကုန္နင်းပွင့်ပမာ ခြေပျံကွ..ပဲ ..ယ်ဖော့ဝိဇ္ဇာ သူခိုးကြီးယဲဟိန်ရဲ့ ရွှေကြက်ဖခွပ် သိုင်းကွက်နဲ့ ..ပ်ဆင်ဆေးတူတယ်လို့ ..ထင်တယ်"

ယဲလိန်၏ဝိတ်ထဲတွင် ဆေးဆရာကြီး့ကျိအား သိုင်းပညာအတတ်အကြုံ ရင့်ကျက်သူဖြစ်နေ၍ အထူးဂရုထားရမည့်သူဖြစ်ကြောင်း တွေးလိုက်မိသည်။

ယဲလိန်သည် အမှတ်စဉ်ရှစ် မင်းသားအား ညှိုးငယ်သော မျက်နှာနှင့် ခေါ်ကြည့်ကာ ပြောပြန်သည်။

"ဒီကနေ့ ကျွန်တော် အပြစ်တစ်ခု ကျူးလွန်မိသလို ဖြစ်သွားတယ်၊ ဒီတော့ ကျွန်တော် အလုပ်ထွက်ပါရစေ မင်းသား။ ကျွန်တော်ရမယ့် လစာအားလုံး ဆရာဝူကိုသာ ပေးလိုက်ပါ ခင်ဗျာ"

''ဗိကိစ္စဟာ ခတော်တဆ ဖြစ်ပျက်ခဲ့တာလို့ ငါမြင်တယ်။ မင်းမှာ အပြစ်လုံးဝမရှိဘူး။ ဆရာ့ဝူရဲ့ နစ်နာမှုကိုလဲ သူကျေနပ်အောင် မင်းအစား ငါကိုယ်တော်တိုင် ကြည့်ရှုလိုက်ပါမယ်''

မင်းသား၏ အလိုက်သိမှုနှင့် ခွင့်လွှတ်မှုကို ယဲလိနို ကျေးဇူးတင် ကျေနပ်မိသော်လည်း ယဲလိန်မှာ မပျော်ရွှင်နိုင်ဘဲရှိနေသည်။

အကြောင်းမှာ သူ၏ လျှို့ဝှက်ချက်ကို လူသိသွားသဖြင့် ယဲလိန် စိတ်ညည်းညူနေမိခြင်း ဖြစ်၏။

ထိုစဉ် အမှတ်ရှစ်မင်းသားက ယဲလိန်အား တည်ကြည်သော နက်သောအသံနှင့် ပြောလာပြန်သည်။

''မင်းရဲ့ဆရာ ဝူကိုင်းဝှာလဲ မင်းကြောင့် အနာတရဖြစ်သွားတော့ သောလေးဆယ် မင်းက သူ့ကိုယ်စား ဘာဝန်ယူရမယ်''

''အို ကျွန်တော်....''

ယဲလိန် အံ့အားသင့်သွားကာ ငြင်းဆိုရန် ဟန်ပြင်လိုက်၏။

အမှတ်စဉ်ရှစ်မင်းသား၏ မျက်နှာက ခပ်တင်းတင်းဖြစ်သွားကာ ယဲလိန်အား စူးစိုက်ကြည့်ရင်း ပြောလိုက်သည်။

''မင်း ငြင်းဆန်မယ်ဆိုရင် မင်းရဲ့အပြုအမူဟာ မရိုးသားတော့ဘူးလို့ ငါမြင်ရတော့မယ် သိရဲ့လား''

ယဲလိန် သက်ပြင်းကျိတ်၍ ရှုလိုက်မိသည်။ သူ့အဖို့ ကျဉ်းထဲကျပ်ထဲ ရောက်နေရှာသည်။

"ကျွန်တော် အတတ်နိုင်ဆုံး တာဝန်ထမ်းဆောင်ပါ့မယ် မင်းသား"

အမှတ်စဉ်ရှစ် မင်းသား၏မျက်နှာ ပြုံးယောင်သမ်းသွားသည်။

"အေး....ဒီလိုမှပေါ့"

မင်းသားက ယဲလိန်၏ပခုံးကိုပုတ်ရင်း တစ်ဆက်တည်း ပြောပြန်သည်။

"ငါလဲ ထင်တော့ထင်သား၊ မင်း မငြင်းတန်ကောင်းပါဘူးလို့လေ၊ ကဲ လာ တစ်ခါတည်းလိုက်ခဲ့ဦး၊ ငါ့လက်အောက်ကလူတွေနဲ့ မင်းကို မိတ်ဆက်ပေးရဦးမယ်"

ယဲလိန် အသာအယာ ပြုံးမနေလိုက်သည်။ နောက်ပြန် ခြေတစ်လှမ်းကွက်နှင့် အဆင့်မြောက်ဆင့်ဝန်နှင့် ကျော်လွှားပြီး ရာထူးချီး မြှင့်ခံရသူမှာ ယဲလိန်တစ်ယောက်သာ ရှိပေသည်။

❖ ❖ ❖

ယဲလိနိသည် မင်းသားရှန်ကျင်နှင့် ချိန်းဆိုထားသောနေ့၌ အလုပ် တာဝန်တွေရှုပ်များ၍ ပြီးစီးသည်နှင့် မင်းသားထံသို့ အသာလစ်ထွက်သွားသည်။

မင်းသားရှန်ကျင်က ယဲလိနိအား အားပါးတရ နှုတ်ဆက်ရင်း ဆော်ဟစ်ပြောလိုက်သည်။

"ပီကင်းမြို့တော်မှာ နေ့ကပြန် ခြောက်နှံ့တဲ့ တစ်ကွက်တည်းနဲ့ အဆင့်အတန်းမြင့် ရုပ်ထုကို ရှာကြတဲ့ကျုပ်ရဲ့ ကျုပ်မိတ်ဆွေယဲ တစ်ယောက်ပဲရှိနေသေးတယ်၊ ဟဲ ဟဲဟဲ"

ယဲလိနိ အံ့ဩစိတ်နှင့်အတူ တုန်လှုပ် ချောက်ချားသွားမိသည်။ သို့သော် မင်းသားရှန်ကျင်အား ချိုပြုံး ပြုံးပြရင်း မသိမသာ အကဲခတ်နေလိုက်သည်။

"ဘယ်လိုကြောင့်များ ငါ့အကြောင်းတွေ ဒီလောက်သိနေရတာတုန်း၊ ဒီမင်းသားဟာ စေ့စပ်သေချာပြီး ပြဿနာတစ်ရပ်ကို တစ်စွန်းတစ်စ နှိုက်ထုတ်ဖူးစမ်းတတ်ပါလား"

ယဲလိနိသည် မင်းသားနှင့် မနီးမဝေးတွင် ဝင်ထိုင်ရင်း အလိုက်သင့် ပြန်မေးလိုက်သည်။

"မင်းသားရှန်ထ ဘယ်လိုကြောင့် သိရပါသလဲခင်ဗျာ"

ရှန်ကျင်က အားပါးတရ ဆော်ဟစ်ရယ်မောပြီး ရှင်းလင်း ပြောကြားလိုက်သည်။

"ဟား ဟား၊ ဟား၊ ဒီလောက်ကြီးကျယ်တဲ့သတင်းကို တို့ မသိဘူးဆိုရင် ညံ့ရာကျသွားတော့မှာပေါ့ မိတ်ဆွေယဲ"

Scanned with ACE Scanner

မင်းသား၊ရှန်ကျောင်၏ ခပ်ဝါးဝါးအသံဖြင့် နားထောင်ရသောယဲလိန်မှာ ခပ်မဆိတ် နေလိုက်ရ၏။

ရှန်ကျောင်က ယဲလိန်၏ တစ်ကိုယ်လုံးကို ဖောက်ထွင်းကြည့်၍ ယည့်အသား စူးစိုက်ကြည့်ရှုလိုက်ပြီး —

"ဒီနေ့ဘော့ မိတ်ဆွေယဲ ဘျော့ချင်ပါတယ်ဆိုဘဲ့ အမှတ်သို့တစ်ဆယ့်ခုသား မင်းသားလေးကို ကျုပ်ဘျော့ရအောင် ဖန်တီးပေးပါမယ်၊ ကဲ မိတ်ဆွေယဲက ကျုပ်ကို ဘယ်လိုများ တုံ့ပြန်ကျေးဇူးဆပ်မလဲ ပြောစမ်းပါဦး"

အမှတ်စဉ် တစ်ဆယ့်ခုသား မင်းသားဆိုသော စကားသံကြောင့် ယဲလိန်၏ရင်ထဲတွင် လှုပ်လှုပ်ခတ်ခတ်အခါး ခံစားသွားရ၏။

"ကျေးဇူးဆိုတဲ့စကားကို ကျွန်တော် နှုတ်ခမ်းဖျားအာ အလွယ်မပြောတတ်ပါဘူး၊ အခွင့်ကြုံသို့ လိုအပ်ခဲ့ရင် မင်းသားရှန်ကို ကျေးဇူးဆပ်ပါမယ်"

"ဟား ဟား!ဟား၊ ကြိုက်သွားပြီ—ကြိုက်သွားပြီ၊ ကျုပ်မိတ်ဆွေယဲဆီက ကတိတစ်ခုတော့ ယူသွားရလိမ့်မယ်၊ မိတ်ဆက်ပေးတဲ့ကျုပ်ကို ဒုက္ခမပေးပါဘူးဆိုတာလေ"

ယဲလိန် ခေါင်းညိတ်ပြီးရင်း ပြန်ပြောလိုက်သည်။

"စိတ်ချပါမင်းသားရှန်၊ ကျွန်တော်ဟာ ဒီလိုလူစားမျိုး မဟုတ်ပါဘူး ခင်ဗျာ"

Scanned with ACE Scanner

"ယုံပါတယ်ဗျာ၊ ဒါပေမယ့် ကောဆောဝ့်ထားရတာ ခွင့်လွှတ်ပါ ခုချိန်ခါမှာ သူက ကျုပ်တို့ဘစ်တွေကို အချိန်မရွေး ဒုက္ခပေးလို့ ရနေတယ်လေ"

မင်းသားရှုန်ကျင်သည် စသားပြော လိမ္မာပါးနပ်စွာနှင့် သူလိုလားချက်ကို အတည်ဖြစ်စေရန် ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

မန်ချင်မင်းသမီးလေး ချောင်ယိလွန်၏ မွေးနေ့ မင်္ဂလာပွဲသည် ပီကင်းမြို့တော်ရှိ လူကုံထံ အသိုက်အဝန်းများနှင့် ခည်ကားလွန်းလှ၏။

ပီကင်းမြို့တော်ရှိ မင်းသားများ အစုံအညီ တက်ရောက် ချီးမြှင့်ကြသကဲ့သို့၊ ပီကင်းနန်းတော်အတွင်း၊ တန်ခိုးကြီးထွား နေသော အမှတ်စဉ် တစ်ဆယ့်လေး မင်းသားဘွေးသေး သည်လည်း၊ တက်ရောက်မည်ဟု သတင်းပြေးနေ၏။

ထို့ကြောင့် မန်ချင်မင်းသမီးလေး ချောင်ယိလွန်၏ မွေးနေ့ မင်္ဂလာပွဲသည် ပို၍ပင် စည်းကားလွန်းသည်ဟု ဆိုရပေမည်။

အချောအလှသရဖူ မန်ချင်မင်းသမီးလေး ချောင်ယိလွန်မှာ ရောင်စုံအလှဆင်ထားသော ဂေါ်သာအခမ်းအနားတွင် ငွားငွား စွင့်စွင့်လှလွန်းဆွေ ဖြစ်နေသည်။

ချောင်ယိလွန်၏ဘေးမှ ညီမဖြစ်သူ မေယီးရှင်မှာသည်၊ အစ်မတော်၏ဘေးမှ အဘူလိုက်ပါလာကာ ဧည့်ခံပွဲ လာရောက် သူများကို ဆီးကြို ဧည့်ခံနေရှာ၏။

မွေးနေ့ညှိခံပွဲသို့ တက်ရောက်အားပေးကြသော ပီကာဒီး၊ နေပြည်တော်ရှိ မူးတော် မင်းညီမင်းသားများကြားမှ မင်းသား လေး ရှုန်ကျှင်အား မေယိရောင်က ဝမ်းသာအားရ ဆီးကြို နှုတ်ဆက်လိုက်၏။

"ဟော…အစ်ကိုတော်ရှုန် ရောက်လာပြီ"

မင်းသားရှုန်ကျှင်၏ဘေးမှ အစေတော်အစား သေသပ်ကျနစွာ ဝတ်ဆင်လျက် ကျောင်းတော်သားအသွင်နှင့် ယဲ့လိန်ကို မြင် တွေ့လိုက်ရသဖြင့် မေယိရောင်၏ ခြေလှမ်းများ တုံ့ကာ ခဏ မျှ ငေးကြည့်နေလိုက်သည်။

"သူ…ဘယ်သူပါလိမ့်၊ အစ်ကိုတော်ရှုန်ကျင်နဲ့ ပါလာတာ တည်ကြည်ခံ့ချောလိုက်တာ မင်းညီ မင်းသားလေး အောက် မေ့ရတယ်၊ သူ့ကို တွေ့လိုက်ရတာနဲ့ ငါ့ရင်ထဲ တမျိုးကြီး ဖြစ်သွားမိတယ်"

ရှုန်ကျင်က ညီမ မေယိရောင်၏ အမူအရာကို ပြုံးကြည့်ပြီး မိတ်ဆက်ပေးလိုက်သည်။

"သူက အစ်ကိုရဲ့ သိုင်းပညာသင် ညီတော်ယဲ့လိန်လို့ ခေါ် တယ် ညီမတော်"

မေယိရောင် ပြုံးရင်း ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။ သူမ၏ အသက်မှာတစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်ခန့်သာရှိသော်လည်း ပွင့်သစ်စ ပန်းလေးတစ်ပွင့်ပမာ ချစ်စရာ ဖူးဖူးကြွကြွလေးဖြစ်ကြောင်း ယဲ့လိန် အသိအမှတ်ပြုလိုက်သည်။

မန်ချင်လူမျိုးများသည် ဟန်လူမျိုးများကဲ့သို့ တိုင်းရင်းသား ရိုးရာယဉ်ကျေးမှု ဓလေ့ထုံးတမ်းများကို တင်းကျပ် ချုပ်နှောင်ထားခြင်းမရှိပေ။ ပွင့်လင်းဖော်ရွေသူများ ဖြစ်၏။

ရှန်ကျောင်၏ညီမတော် မေယီရောင်က ယဲလီနီအား ဝေးရှူးစိုက်စိုက်ကြည့်ရင်း အပြုံးနှင့်ပြောလိုက်သည်။

"အစ်ကိုတော်ရှန်ရဲ့ မိတ်ဆွေက လူချောလေးပဲ ကြီးမပါလား။ ညီမတော်တစ်ခါမှမတွေ့ဖူးပါလား။"

မင်းသားရှန်ကျောင်က မေယီရောင်အား အလိုက်အထိုက် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

"မတွေ့ဖူးဆို သူဒီရောက်လာတာကိုက ဘုံရက်လောက်ပဲ ရှိသေးတယ်ညီမတော်လေးရဲ့"

ဤကဲ့သို့ မင်းသားရှန်၊ ယဲလီနီနှင့် မေယီရောင်တို့ စကားပြောဆိုနေကြစဉ် ယဲလီနီ၏ ဦးရီးတော် ရှောက်ချောင်ဝေး မင်းကတော်ရှန်နှင့် ရှောက်ရှန်ယွင်တို့ ရောက်ရှိလာကြသည်။

ဦးရီးတော် ရှောက်ချောင်ဝေးနှင့် မင်းကတော်ရှန်တို့မှာ ယဲလီနီတစ်ယောက် မင်းသားရှန်ကျောင်၏ အသိုက်အဝန်း၌ ဝင်ဆံ့နေခြင်းကို အကဲခတ် ကြည့်ရှုရင်း သူတို့စိတ်ထဲ၌ တစ်မျိုးတစ်မည်ခံစားနေရ၏။

မင်းကတော်ကြီး ရှန်၏ ဘေး၌ ပါလာသော ယမင်းချော ရှောက်ရှန်ယွင်ကမူ ယဲလီနီအား မျက်မှောင်ကုပ်၍ ကြည့်နေလိုက်၏။

ထိုနောက်ကြာမှ ရှောက်ရှန်ယွင်က မိခင်ဖြစ်သူ၏ လက်မောင်း ကို အသာအယာလှုပ်ကိုင်ရင်း မကျေမနပ်ပြောလိုက်သည်။

''မေမေ၊ ဟိုမှာ ကိုကိုတစ်ယောက် မင်းသား ရှန်ကျင်နဲ့ ခေါင်းမီနေပါလား''

မင်းကတော်ကြီးရှန်က သမီးဖြစ်သူအား ကရော်သောပါး သံတို့ ပြောကြားလိုက်သည်။

''မြင်ပါတယ် သမီးရဲ့၊ တိုးတိုးပြော''

မင်းကတော်ကြီးရှန်နှင့် ရှောက်ရှန်ယွင်တို့ကဲ့သို့ပင် မွေ့နေ ၌ တိုးတိုးပြောကြားနေသူများလည်း ရှိကြသေး၏။

ကတော်ကြီးရှန်ကျွေး၏လူယုံဘော် ဂေဟာမှူးကြီးဂုံဘိတ်က ရှန်ကျင်အား ယဲလိန်ရှိရာသို့ မျက်ရိပ်ပြ၍ ယဲလိန်အား တစေ့ တစေ့အကဲခတ်နေလိုက်သည်။

ထိုအခိုက် အမှတ်စဉ်တစ်ဆယ့်လေး မင်းသားလေးရောက်ရှိ လာသည်။ မင်းသားလေး၏အားတစ်ဖက်တွင် တိဗက်လားမား ကိုယ်တော်ကြီးတစ်ယောက်လည်း ပါလာသည်။

အနီရောင် ဝတ်စုံကြီးနှင့် ခံ့ညားလှသော လားမားကိုယ် တော်ကြီးသည် မျက်နှာသားတည်တည်နှင့် မည်သူ့ကိုမျှ ဂရု စိုက်ဟန်မပြချေ။

မင်းညီ မင်းသားများကြားမှ အမတ်ချုပ်ကြီး ရှောင် ချောင်ဝေတစ်ယောက်ကိုသာ ဦးခေါင်းအနည်းငယ်ညိတ်ပြ လိုက်၏။

တီဘက် သားမားကိုယ်တော်ကြီးမှာ ဟိတ်ဟန်များလွန်းလှပြီး တစ်လောကလုံးတွင် သူတစ်ယောက်တည်းရှိနေဟန်အသွင် ဆောင်နေလေသည်။

သို့သော် ယဲလိန်ကား တီဘက် သားမားကိုယ်တော်ကြီးအား စိုးစဉ်းမျှပင်မမြင်ပေ။ အစ်ကိုတော် အမှတ်စဉ်တစ်ဆယ့်လေး မင်းသားကိုသာ မျက်တောင်ကျွတ်ထွက်မတတ် စိုက်ကြည့်နေလေသည်။

မင်းသားတော်ကြီးရှန်ကလည်း ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်၏ ခြားနားလှသော ဘဝနှစ်ခုကို ယှဉ်၍ကြည့်မိသဖြင့် စိတ်မကောင်းခြင်း ကြီးစွာခံစားနေရသည်။

“အင်း... နေ့ခွဲသည့် ကျက်သရေဆင့်တယ်လှတဲ့ ညီတော် မောင်နှစ်ယောက်ဟာ၊ တကယ်တော့ လောကအလယ်မှာ ဘဝ တစ်မျိုးစီ ကျင်လည်နေကြရပါလား၊ တစ်ဦးက နယ်ချဲ့တွေကို အကျိုးပြုနေတဲ့ မင်းသားထွေးလေး၊ တစ်ဦးကတော့ နယ်ချဲ့တွေကို ပြန်လှန်ဖို့ဖျက်နေတဲ့ သားကောင်းရတနာ ယဲလိန်၊ သူတို့နှစ်ယောက်ဟာ နီးလျက်နဲ့ ဝေးနေကြတာပဲ”

မှနီ့ပေသည်။

မင်းသားထွေးလေးမှာ မန်ချူးနယ်ချဲ့များ၏ အားကိုး အားထားရာ ဉာဏ်ပညာအမြော်အမြင်ကြီးမားသည့်မင်းသား။

ယဲလိန်ကား ကျူးကျော်သူနယ်ချဲ့များကို တွန်းလှန်ပြီး တိုက်ခိုက်နေသည့် မျိုးချစ်လူငယ်ခေါင်းဆောင်။

ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်၏ ဘဝမှာ ပြဒါးနှင့် သံကဲ့သို့ တစ်ခြားစီဖြစ်နေကြရှာသည်။

ယဲလိန်၏ ခိုတ်ထဲတွင် အစ်ကိုဖြစ်သူ မင်းသားအား တွေ့လိုက်ရ၍ ဝမ်းသာပီတိဖြစ်သည့်စိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာသကဲ့သို့ ဝမ်းနည်းစိတ်မကောင်း ယူကျုံးမရလည်းဖြစ်ခဲ့ရသည်။

မိမိအမွေ တိုင်းပြည်နှင့် လူမျိုး ကျွန်သဘောက်ဘဝမှ လွန်မြောက်ရေးကို ဦးဆောင်မည့် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေသည့် မျိုးချစ်လူငယ် သားကောင်းဖြစ်သည်။

မိမိအစ်ကို အရင်းဖြစ်သူက နယ်ချဲ့လက်ပါးစေဖြစ်နေ၍ ယဲလိန်မှာ ဝမ်းသာ ဝမ်းနည်းခံစားခဲ့ရသည်။

ဝမ်းသာခြင်းမှာ အစ်ကိုအရင်းဖြစ်သူကို ပြန်တွေ့ရသောကြောင့်ဖြစ်၏။ ဝမ်းနည်းရခြင်းကား အစ်ကိုဖြစ်သူအား ပြန်တွေ့ရသော်လည်း လမ်းကြောင်းချင်း ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ခဲ့ရသည့်အတွက် ဝမ်းနည်းခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

တစ်နေ့နေ့တွင် ဖြစ်ခဲ့ပါက အစ်ကိုဖြစ်သူ မင်းသားလေးအား ဖျောင်းဖျနိုင်စေရန် ကြိုးစားပြီး လမ်းမှားသွားပါမှ လမ်းမှန်သို့ ရောက်လာအောင် ကြိုးစားမည်ဟု ရှင်း လက်တွဲခေါ်နိုင်စေရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။

ယဲလိန်အား နယ်ချဲ့မန်ချူးများက ရွှေငွေ၊ ပစ္စည်းဥစ္စာနှင့်သာမက မိန်းမနှင့်ပါ ဆွဲဆောင်ဖျားယောင်းခဲ့သည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ယဲလိန်၏စိတ်ဓါတ်ကား တိုင်းပြည်လွတ်လပ်ရေးရရှိရန် ကြိုးစားလုပ်ဆောင်ရန်မှသာ နယ်ချဲ့များ၏ မြူဆွယ်လာသမျှတို့ကို စိတ်ဓါတ် ကြံ့ခိုင်စွာနှင့် ငြင်းပယ်နိုင်ခဲ့သည်။

ဤသို့ ငြင်းပယ်နိုင်စေအောင်လည်း ယဲလိန်က အစဉ်ကြိုးစား ခဲ့သည်ချည်းပင်။

တိုင်းပြည်ကိုချစ်သော ယဲလိန်။

လူမျိုးနှင့် သာသနာ ဘာသာကို မြတ်နိုးခင်တွယ်လွှမ်းသော ယဲလိန်။

တာဝန်နှင့် ဝတ္တရားအား ထမ်းဆောင်ရာတွင် တိကျမှန်ကန်စွာဆောင်ရွက်တတ်သည့် ယဲလိန်။

ယဲလိန်၏ သံမဏိစိတ်ဓါတ်ကို ဖျက်ချိုးပစ်ခြင်းငှာ ကြံဆောင် မရနိုင်၍ နောက်ဆုံး နယ်ချဲ့လက်ပါးစေများက ယဲလိန်အား အပြီးတိုင် သုတ်သင်ဖြေရှင်းရန် ကြံစည်လာသည့်အထိ ဖြစ်ခဲ့သည်။

ယဲလိန်မှာ လူငယ်တစ်ယောက်ဖြစ်နေသည့်တိုင် အသိဉာဏ်ပညာနှင့် သိုင်းပညာများက သူ့ကိုတော်သူချွန်သူဖြစ်စေ၍လည်း၊ ရန်သူနယ်ချဲ့များမှာ ယဲလိန်အား အစဖျောက်၍ သုတ်သင်ရန် အကြံမအောင်ခဲ့ပေ။

ယဲလိန်ကသည်၊ သိုင်းလောက ဂိုဏ်းပေါင်းစုံရှိ မျိုးချစ် သိုင်းသမားများကို ရနိုင်သမျှ စုဆောင်းသိမ်းသွင်းသည်။ ထို

မျိုးချစ်သိုင်းဆရာများမှ တစ်ဆင့် အလုပ်သမား၊ လယ်သမား များကို ဆင့်ပွားဆင့်ပွား အသိဉာဏ်ပညာများပေးကာ စည်းရုံးသိမ်းသွင်းခဲ့သည်။

တစ်ဦးအားနှင့် မရ အများအားနှင့် ရယူရာ၏ ဟူသည့် ဆောင်ပုဒ်ကို နှလုံးပိုက်ကာ နှလုံးရည်ကို ဦးစားပေးစည်းရုံး သိမ်းသွင်းခဲ့သည်။

ယဲလိန်အသက် ငယ်ရွယ်သေးသော်လည်း အတွေ့အကြုံ ဗဟုသုတ စငယ်ည ဖြင့် ယဲလိန်မှာ မှန်ကန်သော ဦးဆောင်လမ်းညွှန်မှုကို ပေးနိုင်ခဲ့သည်။

သူ [illegible] တန်တွေ့ချင်လှသော အစ်ကိုကို ယခုမှပင် မင်း သားရွှန်[illegible]၏ ကျေးဇူးကြောင့် မြင်တွေ့ရသည် မဟုတ် ပါလား။

[illegible]ကား ပြောသည်လား မသိ။

အမှတ်စဉ်တစ်ဆယ့်လေး မင်းသားအား မြင်လိုက် ရသည်နှင့် ချစ်ခင်စိတ်များ တင်ဖွားဖွား ပေါ်ပေါက်လာနေ သည်။

မိဘနှင့် ကွေကွင်းနေခဲ့ရသောဘဝ၊ မွေးကောင်းစကားပင် မိခင် ဆုံးပါးခဲ့ရသောဘဝမှ သွေးချင်းအစ်ကိုအား တစ်ခမ်းတစ်နား မြင်တွေ့ရသောအခါ ယဲလိန်မှာ မိခင်ကို သတိတရ တမ်းတလိုက် မိသည်။

ခြေလှမ်း မှန်မှန် လျှောက်လှမ်းလာနေသော ဆမှုတ်စဉ် တစ်ဆယ့်လေး မင်းသားမှာ ကေသရာဇာ ခြင်္သေ့မင်းအလား ဝင့်ထည်လွန်းလှသည်။

ယဲလိုနဲ့ကဲ့သို့ပင် မင်းထေတော်ကြီးရှုန်မှာလည်း ဆမှုတ်စဉ် တစ်ဆယ့်လေး မင်းသားလေးအား မျက်လုံးကျွတ်ထွက်တော့မတတ် စိုက်ကြည့်နေမိသည်။

သူ့မျက်လုံးများသည် မိခင်တစ်ယောက်က သားအား ချစ်မဝနိုင်သောအကြည့်နှင့် ပီတိများ ရွှန်းလဲ့ ပြာဖဝေနေသည်။

တစ်ဖန် မင်းထေတော်ကြီးရှုန်၏ အကြည့်က ယဲလိုနဲ့ရှိရာသို့ ရောက်ရှိသွားပြန်သည်။

"အင်း...နေနဲ့လ လို ကျက်သရေရှိတင့်တယ်လှတဲ့ တူမလေး မောင်နှစ်ယောက်ဟာ လတ်တလောမှာတော့ ဘယ်တောင်ကြို့ကို ကျွင်လည်နေကြရပါလား"

မင်းကတော်ကြီးရှုန်၏ ရင်ထဲနင့်နင့်နဲ့ လှိုင်လှုပ်တိုက်တော် ခံစား လိုက်ရသည်။

"ဒီ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်ဟာ နီးလျက်နဲ့ဝေးနေကြရတာပဲ၊ အင်းတော့နဲ့ ခံ့ညားတဲ့ မင်းသားလေးနှစ်ပါးပါပဲ"

သူမ၏နှုတ်ခမ်းမှာ ပြုံးနေသော်ငြားလည်း၊ မျက်လုံးအစုံ ကမူ ရီဝေမှုန်မှိုင်းသွားရပြန်၏။

သူမ အတွေးသဲ့သွင် နစ်မြုပ်နေမိ၏၊ သားသမီး မကွန်း၊ ထားခဲ့သော မင်းကတော်ကြီး ရှိနိုးမှာ ညွှန့်ခဲ့သောကြောင့် သား သမီးဖွယ် ချစ်ခင်နေခဲ့မိသည်။

အာဂ ဒါရောင်ဝတ်စုံနှင့် အမှတ်စဉ်တစ်ဆယ့်လေး မင်းသား။ အပြာရောင်ဝတ်စုံနှင့် ချောင်းတော်သားအသွင် ခံ့ညားနေ သော ယဲ့သိန်းကိုအား မင်းကတော်ကြီး ကြည့်မဝဖြစ်နေသည်။ သူ့အသိ တစ်သက်တွင် မမေ့မရနိုင်သော ပွဲဆိုတာ မှာမည် မဟုတ်တော့ချေ။

"မေမေ"

ရှောင်ရှိန်ယွင်က ထွားခြေပျက်နေသော မိခင်ဖြစ်သူအား တီးတိုးခေါ်၍ သတိပေးလိုက်သည်။

"အင်း...အင်း"

မင်းကတော်ကြီးရှန်၏စိတ်ဝယ် အသိတရားသည် ပြန်လည် ရောက်ရှိလာတော့၏။

ထိုအခိုက် မင်းသားရှန်ကျင်သာ ယဲ့သိန်းအား မျက်ရိပ်ပြ၍ တီးတိုးပြောကြားလိုက်သည်။

"ကြည့်လှချည်လားဗျာ၊ တစ်ခြားလူတွေ ရိပ်မိကုန်ပါဦး မယ်"

ယဲ့သိန်း၏ စိတ်ထဲ၌မူ...

"ငါ့အစ်ကိုကို သင်းတို့ ခန်ချင်မင်းသားတွေ ဘယ်ယှဉ်နိုင် ပါ့မလဲ၊ ဒါကြောင့်လဲ သင်တို့ခံနေကြရတာကိုး"

ကျေးငှက်အပေါင်းတို့အလယ်မှ လုပ်ခံ့ညားထည်ဝါလှန်း လှပသော ဒေါင်းဘုရင်ပမာ၊ မင်းညီမင်းသားနှင့် ဝန်မင်းမှူး မတ်များပေါ်မကျန် အမှတ်စဉ်တစ်ဆယ့်လေးမင်းသားကို အရေး ပေးခံနေကြသည်။

ဤအချက်ကြောင့်ပင် ယဲ့လိန်က အမှတ်စဉ်တစ်ဆယ့်လေး မင်းသားအား ကြည့်မရဖြစ်နေဟန်တူကြောင်း၊ မင်းသားရှန် ကျင် အတွေးပေါက်နေသည်။

ရှန်ကျင်မှာမူ သူ့အတွေးနှင့်သူ ပျော်နေသည်။

အမှတ်စဉ်တစ်ဆယ့်လေးမင်းသားအား လိုမုန်းထားရှိ သူများလေ မင်းသားရှန်ကျင်သဘောကျလေလေဖြစ်၏။ မျက် ဖြူဆိုက်လေသရောကြိုက်လေ သဘောတရားကို မင်းသားရှန်ကျင် လက်ကိုင်ထားသည်။

ယနေ့ပွဲမှာ မနီချင် မင်းသမီးချောင်ယီလှန်၏ ပွဲဟုဆိုသော်ဘဲ၊ မင်းသားဘွေးလေးအား၊ ပွဲထုတ်သကဲ့သို့ဖြစ်နေလေသည်။

အမှတ်စဉ်ရှစ်မင်းသား၏ ဂေဟာသို့ ယဲ့လိန် ပြန်ရောက်လာ သည်။ မင်းသားနှင့် ဆေးဆရာတို့မှာ ယဲ့လိန်အပေါ် အမူအရာ ပြောင်းလဲနေကြသည်။

Scanned with ACE Scanner

ယဲသိန်မှာ အကောင်းပေါ်းလှသည်။ ဂေဟာအတွင်း ရောက်လာသည်တွင် မင်းသားနှင့် ဆေးဆရာအား ထုံးစံအတိုင်း ဂါရဝပြုကာ နှုတ်ဆိတ်နေလိုက်သည်။

ယဲလိန်မျှော်လင့်ထားသည့်အတိုင်းပင် မင်းသားက ယဲလိန်အား စစ်ဆေးမေးမြန်းတော့၏။

"ယဲသိန် ဒီညနေညခံပွဲမှာ မင်းသားရှိနီကျင်နဲ့ မင်းဘာဖြစ်လို့ တည့်တွဲတွဲရှိနေရတာလဲ"

ယဲလိန်က အေးဆေးတည်ငြိမ်စွာပင် မင်းသားအား တစ်ချက်စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး ပြန်ပြောသည်။

"မင်းသား၊ ကျွန်တော်မျိုးကို တကယ်အားထား ယုံကြည်ပါသလား၊ ဒါမှမဟုတ် အိမ်စောင့်သက်သက် ထားချင်တာလား၊ ရှင်းရှင်းလင်းလင်းပြောစေချင်ပါတယ်"

"အို…မင်းကိုအားကိုးလို့ဒီလိုမြှောက်စားထားခဲ့တာပေါ့"

ယဲသိန်က ချက်ကျကျပြန်မေးသည်။

"ဒီလိုဆိုရင် မင်းသားဟာ မသက်ဆိုင်တဲ့ မေးခွန်းမျိုး မမေးသင့်ပါဘူး"

"ဘာ…"

အမှတ်စဉ်ရှစ်ခင်းသား ဓဒါသမီး ဟုန်းဟုန်းတောက်သွားသည်။ ဂေဟာ၏ အရှင်သခင်လည်းဖြစ်၊ ထီးညွန့်နန်းလျာလည်းဖြစ်သော သူ့လိုမင်းသားအား ပြန်လှန်ပြောဝံ့သူမရှိ

သော ပေါ။ ထို့ကြောင့် ဒေါ်သန့်နှင့် ပြန်ဆောင်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ယဲလိန်ကမူ အေးအေးဆေးဆေးပင် ထပ်မံပြောကြားလိုက်ပြန်သည်။

"ကျွန်တော်မျိုးအပေါ် မျက်တောင်မွေး တဆံ့အမြင်မျိုးရှိသင့်ပါဘူး၊ အမြော်အမြင်ရှိတဲ့ မင်းသားဆိုရင် ခုန မေးခွန်းကို ပြန်ရုတ်သိမ်းစေချင်ပါတယ်"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ"

မင်းသား၏ စကားသံက ပြတ်တောက်နေထည်း ယဲလိန်အပေါ် ဒေါ်သတရားကို ချုပ်တည်းထားရဟန်တူ၏။

"အခု ဒီချိန်အခါမှာ မင်းသားလေးရဲ့ရန်သူဟာ ဘယ်သူလဲ သိရဲ့လား"

"ဘာလို့မသိရမှာလဲ၊ သိတာပေါ့"

"သိနေရင်လဲ ကျွန်တော်မျိုးအပေါ် အထင်အမြင်လွဲမှားတဲ့ စကားမျိုး မပြောသင့်ပါဘူး"

မင်းသားရွှန်ကျဲင်နှင့် ယဲလိန်တို့ အပြန်အလှန် ပြောနေကြခြင်းကို ရေငုံနှုတ်ပိတ် နားထောင်နေသော ဆေးဆရာကြီး ကြို့ကျီအာ ဒေါ်သန့်နှင့် ယဲလိန်အား ဝေါက်မေးလိုက်သည်။

"ဟော့ဆောင်...."

ယဲလိန် စိတ်တိုသွားမိသည်။ စိန်ခဲသောင်း ကျောက်ကောင်း ရောင်းဝယ်သည့်နေရာ၌ ဆောရှိသည့် ဝင်ငွေကလို ဖြစ်နေ သဖြင့် ယဲလိန်က ဆေးကိုအားစက်ဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

"ဆေးဆရာ…ခင်ဗျား ပါးစပ်ပိတ်ထားစမ်း၊ ဖိနေရာမှာ ခင်ဗျား ဝင်ပြောဖို့ မလိုဘူး"

မင်းသားနှင့် အခြားသူများရှေ့တွင် ယဲလိန်က ပြန်ပြော လိုက်သဖြင့် ကြို့ကျီ ဒေါသဖြစ်နေသည်။

ကြို့ကျီသည် လက်သီးကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင်ဆုပ်ကာ ယဲလိန်အား စားမတတ် ဝါးမတတ်ကြည့်နေသည်။

ယဲလိန်သည် ဆေးဆရာကြီးကြို့ကျီအား ဂုတ်လေသည့်ငါ၊ ပိရှိသည်ဟုပင် ထင်ဟန်မပြဘဲ မင်းသားအား ဆက်ပြောနေ သည်။

"မင်းသား လက်ရုံးရည်ရှိရုံနဲ့ အရာရာ မပြီးစီးနိုင်ဘူး၊ ဉာဏ် အမြော်အမြင်ရှိဖို့လိုတယ်၊ နှလုံးရည်တိုက်ပွဲလဲ သေရေးရှင်ရေး မှာ အရေးကြီးတာပဲ၊ အမြော်အမြင်ကြီးရင် နောက်ဆုံး အောင်ပွဲရနိုင်တယ်ဆိုတာ မင်းသားလဲသိမှာပါ၊ ရေမြင့်ချင် ကြာတင့်ဆိုသလို ကျုပ်လဲ အကျိုးရှိနိုင်တယ်၊ အခုနေချိန်မှာ မင်းသားအပေါ် ရန်ဘက် နည်းနိုင်သမျှ နည်းအောင်လုပ်ဖို့လို တယ်"

အမှတ်စဉ်ရှစ် မင်းသား ငြိမ်နေသည်။

ယဲလိန်၏ စကားများသည် မေးလွှဲချွန်ပမာ သူ့ရင်ထဲသို့ စူးနစ် ဝင်ရောက်သွား၏။

Scanned with ACE Scanner

"ကျုပ် လှုပ်ရှားလှုပ်ကိုင်သမျှဟာ မင်းသား အကျိုးပါ၊ ကျုပ် ရှင်းရှင်းပဲပြောမယ်၊ ဆယ့်ငါးနှစ်က မင်းသားရဲ့ဖခင်က ကျုပ်ကို ငွေတစ်သိန်းပေးခဲ့တယ်၊ မင်းသား ... အစောင့်တပ်သားဘဝမှာ ကျုပ်ဟာနေနဲ့ ... နေတယ်၊ မင်းသားရှန်ကျင်က ကျုပ်ကို အပြင်ထုံးရှားသည် ... ခေါ်တယ်၊ ငွေလိုချင်ရင်ငွေရမယ်၊ ရွှေလိုချင်ရင်ရွှေပေးမယ်တဲ့၊ ဒါပေမယ့် မင်းသားဆီမှာ ကျုပ် ... နေခဲ့တာ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ကော မင်းသားသိရဲ့လား"

မင်းသားမှာ အံ့ဩစိတ်နှင့် တွေဝေသွားသည်။

"ဟင်.... ရှန်ကျင်က မင်းကို ဒီအထိ မြှောက်စားနေတယ်၊ ဟုတ်လား"

"ဖြန်း"

ယဲလိန်က ခါးပိုက်ဆောင်ထဲမှ ငွေများကို ... ဆွဲ ... ပစ်ချကာ ဆေးဆရာကြီးကြိုကျိအား မီးဝင်းဝင်းတောက်သော မျက်လုံးနှင့် စိုက်ကြည့်ရင်း မေးလိုက်သည်။

"ဒီလိုငွေကို ရေလိုသုံးပြီး ဝေဗျားကို မင်းသားရှန်ကျင်သာ ခေါ်ရင် ဝေဗျား လက်ခံမလား ဆေးဆရာ၊ ကျုပ်ကတော့ ဝေးသေးတယ်"

ဆေးဆရာကြီးကြိုကျိ ပြန်မပြောနိုင်သော့ပေ။ ယဲလိန်အား မမြင်ဘူးသော သတ္တဝါတစ်ကောင်အလား ကြည့်ရင်း ငြိမ်နေလိုက်သည်။

"ကျုပ်အဖို့ကတော့ ငွေဆိုတာ လူတွေသတ်မှတ်ထားလို့သာ တန်ဖိုးရှိနေတာပဲလို့ မြင်တယ်၊ ဒီငွေကို ဆေးဆရာအနေနဲ့ လိုချင်ရင် အချိန်မရွေး ယူသွားနိုင်တယ်၊ ကျုပ်လုံးဝ ငွေမမက်ဘူး"

ယဲလိန်က မင်းသားအား လှမ်းပြောပြန်သည်၊

"ကျုပ် တစ်ခုမေးချင်တယ်၊ အမှတ်စဉ် တစ်ဆယ့်လေး မင်းသားကို ခင်ဗျားတို့ ဘယ်လိုနည်းနဲ့ အနိုင်ယူနိုင်သလဲ၊ ပြောပြစမ်းပါ၊ ကျုပ် ဒီငွေထက် အဆပေါင်းတစ်ရာ ပိုပေးမယ်၊ လုပ်ပေးနိုင်သလား၊ စွမ်းဆောင်နိုင်သလား"

ယဲလိန်၏ မာကျောခက်ထန်လှသော စကားများကြောင့် အနက်ရှိုင်းစွာ မင်းသား သဘောပေါက်လာသည်၊

"သူဟာ အဘက်ဘက်က တော်သလောက် မဟုတ်မခံတဲ့ စိတ်ရှိတယ်၊ ခုလဲ သူ့ကိုစွပ်စွဲတော့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြန်ပြောရဲတဲ့သတ္တိက စံတင်လောက်တယ်"

မင်းသားက ပြုံးရယ်လိုက်ပြီး ယဲလိန်အား လေပြည်လေသွေးစကား ပြောကြားလိုက်သည်။

"ယဲလိန် မင်းအပေါ်မှာ ငါ ဆန္ဒစောပြီ၊ အသင်သေးမီတာ အခုန်ပဲ၊ အခုတော့ မင်းရဲ့စေတနာကို ငါမြင်ပါပြီ"

"ဝမ်းသာပါတယ်မင်းသား၊ ဒီလိုသတ္တိရှိမှလဲ အလုပ်ကြီး အကိုင်ကြီးတွေ လုပ်နိုင်မယ့်သူ ဖြစ်တော့မှာပေါ့"

ယဲလိန်၏ မြက်သားတိကျသော စကားကြောင့် မင်းသား စိတ်ချယုံကြည်သွားဟန်တူ၏။

မင်းသားသည် ယဲလိန်၏လက်မောင်းကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်ပြီး....

"ယဲလိန် မင်းရဲ့ အတွေးအခေါ်တွေကို ငါ လေးစားသွားမိပြီ၊ မင်းတော်တယ်၊ မင်းရဲ့ ဉာဏ်ပညာထက်မြက်မှုကို ငါ ချီးကျူးတဲ့ မနေနိုင်တော့ဘူး၊ တို့လူတွေကို ငါက အဲဒီလို ကာယဗလ၊ ဉာဏဗလ၊ မိတ္တဗလစတဲ့ ဗလငါးတန်နဲ့ ပြည့်စုံစေချင်တယ်၊ ငါ ကြီးပွားလို့ အမြင့်ရောက်ရင် မင်းဟာ ငါ့ရဲ့လက်ရုံး ပဲ၊ မင်းလဲ ကောင်းစားစေရမယ်လို့ ငါ ကတိပေးတယ်"

ယဲလိန်က ခပ်ယဲ့ယဲ့ပြုံးပြီး ပြောပြန်သည်။

"အမှန်အတိုင်းပြောရရင် မင်းသားဆီက ကျွန်တော်ဘာမှ မမျှော်လင့်ပါဘူး၊ အခုချိန်အထိ မင်းသားဆီမှာ အခွင့်အရေး ဘာတစ်ခုမှ မတောင်းခဲ့တာကိုသာ ကြည့်ပါတော့၊ ဒါက အရေးမကြီးဘူး၊ အတွင်းစကား အပြင်ရောက်၊ အိမ်တွင်းရေး ဘေးလူသိဆိုတာလို ကျွန်တော်တို့ ဂေဟာရဲ့ အတွင်းစကားတွေ အပြင်မှာပေါက်ကြားနေပြီ၊ ငွေပေးရင် ဘာမဆိုပေးမယ့် လူတချို့ မင်းသားနားမှာရှိနေတယ်၊ အဲဒါကို ပိတ်ဆို့နိုင်အောင်ကြိုးစားပါဦး"

မင်းသားက သူ့အား မြှောက်စားခဲ့သော သတင်းသည် ပေါက်ကြားသွားပြီဖြစ်ကြောင်း၊ ယဲလိန်က ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင်ပြန်ပြောပြလိုက်သည်။

Scanned with ACE Scanner

အမှတ်စဉ်ရှစ်မင်းသား မျက်နှာကွက်ခနဲ ပျက်သွားသည်။ ဆေးလျှို့ဝှက်ထားရာ နေရာသော ဒေါသကြောင့် မျက်နှာ တစ်ခုလုံးနီမြန်းကာ တစ်ကိုယ်လုံး ကတုန်ကယင် ဖြစ်နေသည်။

ယခင်လိန်ထား အဆင့်မြင့်ပေးပြီး တာဝန်ပေးမယ်ခဲ့သော ကိစ္စမှာ အညှာလျှို့ဝှက်ထားသော သတင်းဖြစ်ပေသည်။

"ငါ သာ င်းဟာ လျှို့ဝှက်ထားခဲ့တာပဲ၊ ဒီတဲ့လူက ငါ့ရဲ့ ဆေးဆရာကြိုကြို၊ ပြီးတော့ ဝူကိုင်းဝှာ ငါသုံးယောက်ပဲ သိ ထားပါ၊ ဘယ်နှယ်လုပ်ပြီး...."

အမှတ်စဉ်ရှစ်မင်းသား၏ စူးရှတောက်ပြောင်သောအကြည့် ရဲ့ရဲက ဆေးဆရာကြိုကြိုရှိရာသို့ ရောက်ရှိသွားသည်။

မင်းသား၏ စိမ်းစိမ်းအကြည့်ကြောင့် ကြိုကြိုစိတ်ထဲတွင် တဆင့်ကရဲဖြစ်သွားမိသေးသည်။ ဆေးဆရာကြိုကြိုက မင်း သားအား ဤသို့သောစကားများပြောလိုက်သည်။

"ဗိကိစ္စနဲ့ပတ်သက်လို့ ဝူကိုင်းဝှာကို ခေါ်ယူစစ်ဆေးဖို့ လိုနေတယ်မင်းသား"

ဆေးဆရာကြိုကြို၏ စကားကို ကျေနပ်သဘောတူဟန်နှင့် အမှတ်စဉ်ရှစ်မင်းသား ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

"ကောင်းပြီ ခုချက်ချင်း ခင်ဗျားဆောင်ရွက်ပါ"

"အမိန့်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ပါ့မယ်ခင်ဗျာ"

ဆေးဆရာကြီးကျော်က မင်းသားအား ဝါရင့်ပြီကာ ထောင်
အမြန်ထွက်ခွာ သွားလေတော့သည်။

အမှတ်စဉ်ရှစ်မင်းသားက ယဲလိန်အား ထွက်ချိုရက် ငြိမ်း
သန့်အခန်းထဲသို့ ခေါ်ယူဆွေးနွေးပြန်သည်။

“မင်းပြောတာမှန်တယ်ယဲလိန်၊ ရှေးတုန်းကမှာ ထက်မြက်ပြောင်
ဖြစ်နေတဲ့အင်အားတွေကို ချေမှုန်းဖိနှိပ်ဖို့ အနောက်ဘက်
ထပ်ခဲ့ယဲ့ လေးမင်းသားရဲ့ ရန်ကပြုခဲ့နိုင်မယ်၊ ဓားပေါင်းညီညာ
အောင်ကြောင်းပြောဆိုတဲ့ စကားလဲ ရှိသားပဲ မဟုတ်လား၊ ဒါ
ပေမယ့် ကျွန်တဲ့မင်းသားတချို့ကိုတော့ တို့ဘစ်တွေအ ကိုယ်
ပေါင်းစိတ်ခွာသဘောမျိုးထားရမှာပဲ”

ယဲလိန်တလည်း ဟုတ်မှန်ကြောင်း ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

စောစောပိုင်းက အဖြစ်အပျက်မှာ ဒေါသကြောင့် ရှတ်
တရက် ဒေါသဖြစ်မိခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း မင်းသား၏ ရှေ့
ကြောင်း၊ နောက်ကြောင်း မျှော်တွေး သောက်အာဘတ်မှု၊
အမြော်အမြင်ကြီးမှုမှာ ချီးကျူးစရာကောင်းကြောင်း ယဲလိန်
တွေးမိ၏။

“မင်းအခုနေနဲ့ ငါ့အမှားတွေကို အချိန်မရွေး ထောက်ပြပြီး
ငါ့ကို ခပြောနိုင်တယ်၊ ဘယ်လိုအကြောင်းမျိုးပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ငါခွင့်
ပြုတယ်ယဲလိန်”

ယဲလိန်က အမှတ်စဉ်ရှစ်မင်းသားအား ကျေနပ်နှစ်သိမ့်ဟန်
ဖြင့်၊ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

မင်းသားနှင့် ယဲလိန်တို့ လျှို့ဝှက်အခန်းထဲမှ တရင်းအနီး ထွက်လာသည်။ ဆေးဆရာကြီးကျိုနှင့် ဝူကိုဝ်းဝှာတို့လည်း အသင့်စောင့်ဆိုင်းနေကြ၏။

ဝူကိုင်းဝှာသည် ယဲလိန်အား စားမတတ် ဝါးမတတ် အကြည့်မျိုးဖြင့် စိုက်ကြည့်နေလေသည်။

ယဲလိန်ကလည်း ဝူကိုင်းဝှာနှင့် ပတ်သက်၍ ရှောင်ဖယ်ချင်နေသည်။

ထို့ကြောင့်....

"မင်းသား...ဗိုလ်ပြည်သံနဲ့ကို မင်းသားပဲ ရှင်းလိုက်စေချင်ပါတယ်"

"နေပါဦး၊ ဘယ်သူဆိုတာကော မင်းသိသလား"

"သိပါတယ်"

"ဒါဆိုလဲ ကောင်းပြီလေ၊ ဝူကိုင်းဝှာ မင်းဘျူးလွန်အား ဘဲ့အပြစ်ကို မင်းသိသလား"

ဝူကိုင်းဝှာက မုန်တေတေ ပေကပ်ကပ် မျက်နှာထားနှင့်...

"ကျွန်တော်မျိုး ဗိချာတိတ်ကို ကြည့်မရဘူး ကိုယ်တော်ကြီး"

"ဟဲ့...ငမိုက်သား သူ့ကို ကြည့်မရတာနဲ့ ကိုယ့်အတွင်း သတင်းဆောင်းစားရသလားဟင်၊ တယ်....ငါလုပ်လိုက်ရ သေတော့မယ်၊ မင်းကို အိမ်တော်ပါဆိုပြီး ငါကယုံစားနေခဲ့တာ ခင်း အတော်မိုက်လုံးကြီးပါကလား ဟေ"

ငူကိုင်းဝှာနှင့်ပတ်သက်၍ အမှတ်စဉ်ရှစ် မင်းသားအနေဖြင့် မည်သည့်ကိစ္စမဆို လျစ်လျူရှုကာအပြစ်ယူလိမ့်မည်မဟုတ်ပေ။

ယခုကိစ္စမှာ သူ့ဆန္ဒ အပြစ်ပြဆုံးဖြစ်သည့် ထီးနန်းအတွက် ဖြစ်နေ၍ ငူကိုင်းဝှာအား ခွင့်မလွှတ်နိုင်အောင် ဖြစ်နေ၏။

ငူကိုင်းဝှာအား မင်းသားက ဆူပူကြိမ်းမောင်းနေသည်။ ယဲလိန်ကမူ ဆရာငူကိုင်းဝှာအပေါ် စာနာထောက်ထားသိလေမိသည်။ ထို့ကြောင့် မင်းသားအား ဝင်ရောက်ပြောကြားလိုက်၏။

"ကိုယ်တော်ကြီးခင်ဗျာ ကျွန်တော် စကားတစ်ခွန်းလောက် ပြောချင်ပါတယ်"

"ပြောနိုင်တယ် ယဲလိန်"

ယဲလိန်က အမှတ်စဉ်ရှစ် မင်းသား ကြားရုံ အသံနှင့် ပြောနေသည်။

"ငူကိုင်းဝှာဟာ ကျွန်တော့်အပေါ် မခံချင်တဲ့စိတ်နဲ့အာရလို့ဖြစ်ရတာပါ၊ တစ်ကြိမ်တော့ခါ အမှားမို့ ခွင့်လွှတ်ဖို့တောင်းပန်ပါရစေ၊ ဆရာငူဟာ ကိုယ်တော်ကြီးအပေါ်မှာ နစ်နာစေချင်တဲ့စိတ်ကြောင့်တော့ မဟုတ်ပါဘူး"

"ငါသိတယ်ယဲလိန် နို့မဟုတ်ရင် ဒီကောင် ခုနေ သေပန်းပွင့်တာကြာပြီပေါ့၊ ငူကိုင်းဝှာ ငါ့ဒေါသလဲ မင်း အသိသာပဲ ဟင်း ဟင်း"

Scanned with ACE Scanner

မင်းသားက သက်ပြင်းချကာ ဒေါသကို ချုပ်တည်းနေရသည်။ ယဲ့သိန်းက မင်းသားအား နှစ်ကိုကြိုး ချော့ပြောပြီး မညှိနှိုင်းမိ၍ ရှက်မဆက်တော့ဘဲ ထွက်သွားတော့၏။

ဝူကိုင်းဝှာမှာလည်း သူ့အမြော်အမြင်နှင့်သူမို့ မျက်နှာငယ်လေးနှင့် မင်းသားအား ပြောသည်။

“ကျွန်ုပ်တော် ချိုးမှားသွားပါတယ် ကိုယ်တော်ကြီး”

မင်းသား၏ မာဆတ်ဆတ်စကားသံက ကျားဟိန်းသံအလွှား ထွက်ပေါ်လာသည်။

“မင်းရဲ့အမှားက ငါ့ကို ဒုက္ခရောက်စေနိုင်တယ် သိရဲ့လား၊ ကောင်တာမဲ့ ရှုတော့ ယဲ့သိန်းဘာ မင်းအပေါ် စေတနာကွက်ဘာမျိုး မရှိသေးပါဘူး၊ ရှုပဲကြည့်လေ ငါသာ မင်းအပေါ် အပြစ်ကခွင့်လွှတ်ချင်ရင်တောင်၊ ငါ့မှာ ယဲ့သိန်းဘက်က မှုန်နေတော့ ခွင့်လွှတ်ရ ခပ်ခက်ခက်ရယ်၊ သူကတော့ မင်းအတွက် အပြစ်အလွှတ်နဲ့ ကောင်းပန်သွားအောင်းတယ် မဟုတ်လား”

မင်းသားမော်ဆာ၊ ကြောင့် ဝူကိုင်းဝှာ အံ့အားသင့်သွားဟာ တောက်ကြရိုက် ပြန်ဖြေလိုက်၏။

“သူက ဒီလိုပဲ ပြောပါ့မလား”

မင်းသားမှာ စိတ်ရှည်နိုင်ဟန်နှင့်...

“ဪ...ဝူကိုင်းဝှာရယ်၊ ငါက မင်းကို လိမ်ပါ့မလား၊ စီသူငယ်ဟာ ငယ်ရွယ်ပေမယ့် သဘောထားကြီးတဲ့ ယောကျာ်းကောင်းတို့ လက္ခဏာရှိပါတယ်၊ ငါက မင်းကို သတ်ပစ်ဖို့အထိ

အပြစ်ပေးမလို့ပဲ၊ အဲဒါ ယဲလိန်က ပင်းအာကွန် ဘောင်းပန် သွားတယ်လေ”

ဝူကိုင်းဝှာမှာ ငိုင်တွေစဉ်းစားနေသည်။ အမှတ်စဉ်ခွစ် မင်းသားက ဆက်ပြောပြန်သည်၊

“ပြီးတော့ သူ့ရဲ့သိုင်းပညာဟာ သုံးပြီးသွားကတ်ရဲ့ မင်းကို အလွယ်တကူ အနိုင်ယူနိုင်တဲ့အဆင့်မှာ ရှိတယ်”

ခေါင်းဆရာကြီးကြို့ကျိုကလည်း ယဲလိန်အား သူ စုံစမ်းသိရှိ တွေ့မြင်ခဲ့ရသမျှကို ပြောပြရင်း မင်းသား၏ စကားကို ထောက်ခံလိုက်သည်။

“ဟုတ်တယ် ဝူကိုင်းဝှာ ကိုယ်တော်ကြီးပြောတာတွေ အမှန်ချည်းပဲ”

ဝူကိုင်းဝှာ မျက်လုံးအပြူးသားနှင့် နားထောင်နေသည်။

❖

ကြူယဲလိန် ပျော်နေသည်။

သို့သော် သူ၏ ပျော်ရွှင်မှုကို အပြင်ကလူမသိရှိစေရန် ရင်ထဲတွင်သာ သိုသိပ် လျှို့ဝှက်ထားသည်။

သူပျော်ရွှင်ရခြင်း အကြောင်းအရင်းမှာ သူ့ဘဝ တစ်သက်တာတွင် သူ အတွေ့ချင်ဆုံး လူတစ်ယောက်အား တွေ့မြင်လိုက်ရသောကြောင့်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

နောက်တစ်နေ့ ခြေလှမ်းအတွက် ယဲလိန်စဉ်းစားနေ၏။ အင်ကိုဖြစ်သူအား မြင်တွေ့ခဲ့ရပါသော်လည်း ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်မှု ရှိစေချင်သည်။

ထို့နောက် နှစ်ယောက်ချင်းတွေ့ကာ စကားပြောချင်သည်။ ညှိနှိုင်းပြင်ရန်မှာ မန်ချင်မင်းသားများနှင့် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်မှုသာ အောင်မြင်နိုင်ကြောင်း တွေးမိခဲ့၏။

မန်ချင်နန်ရှီးဘုရင်၏ သားတော်များမှာလည်း တစ်ကိုယ်တော် စီးပွားရေးအတွက်သာ ကျိတ်ကြံနေကြသူများဖြစ်၏။ ယဲလိန်အဖို့ ပိုပိုရိုရိုနှင့် လှုပ်ရှားနိုင်မှုသာလျှင် အကျိုးရှိနိုင်ကြောင်း စဉ်းစားမိသည်။

အင်ကိုဖြစ်သူမှာလည်း လက်ရှိစည်းစိမ်ပေါ်တွင်သာ ယစ်မူးနေသည်ဖြစ်၍ ဟန်လူမျိုး တို့လွတ်လပ်ရေး၊ ကိုယ့်ထီး ကိုယ့်နန်းပြန်ရခြင်းကို သူနှင့်လက်တွဲ၍ လုပ်ဆောင်ပါမလားဟူသော အတွေးကြောင့် ယဲလိန်အိပ်ရေးပျက်ခဲ့ရပေါင်းများလာသည်။

ယဲလိန်အဖို့ နေ့ညမပျက် သတိတရစဉ်းစားကြံဆနေသော ကိစ္စမှာ သူ့ခေါင်းပေါ် ရောက်ရှိလာသော တာဝန်ပင်ဖြစ်ပေသည်။

ညီဖြစ်သူယဲလိန်ကမူ အမျိုး၊ ဘာသာ၊ သာသနာနှင့် တိုင်းပြည်လွတ်လပ်ရေးရရှိရန် နည်းမျိုးစုံဖြင့် ကြိုးစားအားထုတ်နေချိန်ဖြစ်သည်။

ယဲလိန်အဖို့ နေ့ညမပြတ် ဆတိတရ စဉ်းစားကြံဆနေသော ကိစ္စကြီးကား အစ်ကိုဖြစ်သူ အမှတ်စဉ်ဆယ့်လေးမင်းသားလေးအား လမ်းမှားလိုက်နေရာမှ လမ်းမှန်ပေါ်သို့ ရောက်အောင် မည်သို့မည်ပုံ စည်းရုံးသိမ်းသွင်းရမည်ဆိုသည့် အဓိကအချက်ပင်ဖြစ်သည်။

တိုင်းပြည် ကမောက်ကမ ဖြစ်နေချိန်တွင် လယ်သမား၊ အလုပ်သမား၊ မျိုးချစ်လူငယ်များအား မှန်ကန်သည့်ဦးဆောင်မှုပေးနိုင်ရေးသည် အဓိက အခန်းကဏ္ဍမှ ပါဝင်နေသည်မဟုတ်ပါလော။

မည်မျှပင် အခက်အခဲရှိသည်ဖြစ်စေ ဤမျှကြီးလေးသော တာဝန်ကြီးကိုကား ယဲလိန် အပြီးတိုင် အောင်မြင်သည်အထိ သူ့စွမ်းဆောင်နိုင်ရန် ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်တော့သည်။

သည်ကြားထဲ ယဲလိန်မှာ အချစ်ရေးအပေါ် ဝင်စွက်ဖက်နေသေးသည်။

သို့သော် ယဲလိန်ကား အာဇာနည် ယောကျ်ားပီပီ အချစ်ရေးကို ဦးစားမပေးဘဲ၊ တိုင်းပြည်နှင့်လူမျိုးအတွက် စစ်ရေးကိုသာ ဦးစားပေးသည့် လူငယ်ခေါင်းဆောင်ကောင်း တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

ယဲလိန်မှာ နေ့ညမပြတ် သွားလာလှုပ်ရှားနေရင်းမှ တစ်ဖက်ကလည်း အန္တရာယ်များကို ကြည့်ရှောင်နေရသည်။

ထန်းလူယ်များ များနေသည့် ကြားမှပင် သဘာဝနှင့် ဝိရိယ ညာဏ်အမြော်အမြင်ကို အာရုံစိုက်သော အများအဘွက် [illegible]သက် ခွန်အား [illegible] အဝန်နှင့် ဈေးဘုံ [illegible] ကို ဆောင်နေ၏။

ယံလိမ်၏ စိတ်ထဲတွင် မျှမရဲကြီး ဖြစ်နေသည်။

[illegible] လူများမှာ [illegible] အရေးကြီးနေသည့် အချိန်ဖြစ်သဖြင့် [illegible] ကိုယ်ခရ [illegible] စားရေးကိုသာ ခေါ့ရှာ [illegible] ကြောင့် [illegible] ခမောင်ခတ် ဆိုသကဲ့သို့ [illegible] များသည် ရှိနေသတ်ကြ၏။

[illegible] လူခွားမျိုးများကို ယံလိမ်က အသိညာဏဆို [illegible] နှင့်ဆောင်ကဲ့သို့ အသိဘွားများ [illegible] စည်း [illegible] အများအကျိုးအတွက် [illegible] ဆောင် [illegible] သိုလူများမှာ တစ်ဘစ် [illegible] အဖြစ် ပါဝင် [illegible] တွေမြင်နိုင်သည်။

[illegible] ကြောင့် ယံလိမ်က အသိ [illegible] ညည်းပေါ်သူများ၊ အတွ ဆန်သူများ [illegible] လိုက်နေသူများကို [illegible] သိမ်း [illegible] စည်းရုံး [illegible]။

ယံလိမ်၏ ကောင်းမွန် [illegible] ရည်ရွယ်ချက်မှာ မဆုတ်မနစ် ကြိုး [illegible] လုပ်ဆောင်မှုကြောင့် [illegible] အောင်မြင်လာခဲ့ သည်။

တဖြည်းဖြည်း သိဘတ်သည့် လူအများပင် ယံလိမ်၏ ကြိုးစား စည်းရုံးမှုကြောင့် ယံလိမ်အပေါ် ယုံကြည်ကိုးစားလာကာ နယ် ချဲ့များအား ယံလိမ်နှင့်အတူ ပါဝင်လာက်တွဲတော်လှန်ကြရန် ထတိုပြုလာကြသည်။

ယင်လိန်အနေဖြင့် သည်းခံခြင်း၊ စည်းရုံးခြင်း၊ ခွင့်လွှတ်ခြင်း သည့် လက္ခဏာများက နှိုးဆွပေး၍ အမြင့်မှန်တရားများရသော ကြောင့် ယင်လိန်သို့ပျိုင်သည့် မှန်ကန်မှု အသိတရားများ ရရှိသွားခဲ့ ကြသည်။

ယင်လိန်မှာ လူငယ်လူရွယ်ဖြစ်သော်လည်း ဒီဒီ ကြီးတော လုံခြေးမှုကြောင့် စောင်မြစ်များ ရသည့်တိုင် မသိ မသကြခြင်း၊ တော မြင့်မြတ်များ ထောက်ပြ လက်ခံရ တကြုံတည်း ရှိခဲ့သည်။

ယင်လိန် တစ်ယောက် အသိစိတ် ပေါက်ပွား ပြည့်ဝခဲ့ သဖြင့်၊ သူ့အခန်းရှိသော် စမှတ်ဆောင် မင်းသားသေ မှာမူ ဝယ်ခဲ့မျှော် ညှိ စိမ်ရာထူး ပဏ္ဏသနများအောက် တွင် ပျော်မွေ့လျက်ရှိသည်။

တစ်ခါပေါ်ဝါ ယင်လိန်မှာ သူ၏ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်၏ အကြောင်းများကို ပြန်လည် စဉ်းစားမိတိုင်း မကောင်းဖြစ်သူ အသွင် ဝင်နေ ရပ်ခဲ့ဖြစ်ခဲ့သည့် အကြိမ်ပေါင်း မနည်း မနည်း တော့ချေ။

ဤကဲ့သို့ ကြိုးစားလုပ်ဆောင်သော တာဝန်ကို အပြီးတိုင် အောင်မြင် သည့်အထိ သူ ဆောင်ရွက်၍ ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်သည်။

ယနေ့လည်း လက်ရှိအဟာယ်ဖြန့်သောကာလပင် ရှိသေးသည်။ ဦး ဆိုင်းဝှာတစ်ယောက် အခန်းရှေ့တွင် ရပ်စောင့်နေကြောင်း တွေ့ရ၍ ယင်လိန် ဆီးကြိုနှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

''အို....ဆရာဝှပါလား၊ ဘယ်လိုကြောင့်မျှား ကျွန်တော့်ဆီ အစောကြီး ရောက်ရှိလာပါသလဲ ခင်ဗျာ''

ယဲလိန်အား ဝူကိုင်းဝှာက နှစ်သိုစဖွယ် ပြုံးပြရင်း....

"ကျုပ်အမှားကို ဝန်ချတောင်းပန်ချင်လို့ပါ"

ယဲလိန် စိတ်ထဲမှ ပြုံးလိုက်သည်။ ပြီးမှ ပျာပျာသလဲနှင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

"အို...ဒါများ ဆရာဝူရယ် ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ တကယ်ဆို ဆရာဝူအပေါ် အလျှင်ဆုံး ကျူးလွန်စော်ကားမိခဲ့သူက ကျွန်တော်ပါ၊ ဗီဒန်မနက်ခင်းမှာ ဆရာဝူကို ကျွန်တော် တပ်ခုခုကျော်မွေ့ပြုစုပါရစေ၊ ဘယ်သူ့ဘယ်သူမှ မတောင်းပန်ကြပါစေနဲ့ပေါ့ဗျာ"

ဝူကိုင်းဝှာ အားရဝမ်းသာ ဖြစ်သွားမိသည်။ သူ့ရင်ထဲမှ အဘောင်အဘာန် ပူပင်မှုများပင် နေလာနှင်းနှယ် ပျောက်ကွယ်သွားမှုပေါ်။

လက်ရှိအနေအထားအရ ယဲလိန်သည် စင်ပေါ်မှလူဖြစ်ပြီး မိမိမှာမူ စင်အောက်ကလူဖြစ်၏။

သိုင်းပညာအဆင့် သူ့ထက်ပိုမြင့်သော အမှတ်စဉ်ရှစ် မင်းသား၏ အရေးပေး အလေးထားခြင်း ခံရသူဖြစ်ပေသည်။

ယဲလိန်အနေဖြင့် သူ့အားအလွယ်တကူ အနိုင်ယူနိုင်ကြောင်း တွေးမိ၍ ရင်ပူနေခဲ့ရသည်။

ယခုတော့ ယဲလိန်၏ သဘောထားကြီးမှုများကို မြင်ရသဖြင့် သူ ပျော်သွားသည်။ ထို့နောက် ပီကင်းမြို့မှ နန်ယင်ပီကင်း အဲ့အင်ဆိုင်သို့ ယဲလိန်နှင့် ရောက်သွားခဲ့သည်။

နန်ယင် ပီကင်းဘဲကင်ကား နာမည်ကျော်ကြား လူကြိုက်များလှ၏။

ထိုများပြားလှသော လူများထဲတွင် ဝူကိုင်းဝှာအဖို့ မတွေ့ဘုံဖြစ်သော ဆရာထန်ကျိချင်အား တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။

"လာ ယဲလိန်၊ ငါမင်းကို ငါ့ဆရာနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးရဦးမယ်"

ဝူကိုင်းဝှာက ယဲလိန်အား ဆွဲခေါ်ကာ လူကြီးလူကောင်းတစ်ယောက်နှင့် မိန်းမပျိုလေးတစ်ဦး စားသောက်နေရာ စားပွဲဆီသို့ ခေါ်သွားသည်။

ဝူကိုင်းဝှာသည် ဆရာထန်ကျိချင်အား ဦးညွှတ် ဂါရဝပြုပြီး ယဲလိန်နှင့် မိတ်ဆက်ပေးလိုက်သည်။

ယဲလိန်သည် မှင်တက်မိကာ အံ့သြဝမ်းသာသွားမိ၏။ ဝူကိုင်းဝှာ၏ ဆရာထန်ကျိချင်မှာ သံဂေါလီကြီးနှစ်လုံးကို လက်အတွင်း ကိုင်ထားရင်း ညှပ်၍ ကစားနေသည်ကို ယဲလိန် စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

ဆရာထန်ကျိချင်၏ လက်အတွင်းရှိ သံဂေါလီနှစ်လုံးမှာ ပြောင်လက်လွန်းလှသည်။ ထို့ပြင် နဂါးတစ်ကောင်က နေမင်းကြီးကို လှမ်းဖမ်းနေပုံနှင့် လခြမ်းကို နဂါးတစ်ကောင်က လက်သီးနှင့် ဖမ်းဆုပ်တော့မည့်ပုံများ ပါရှိနေသည်။

ယဲလိန် ရင်တလှပ်လှပ် ခုန်လာမိသည်။

သူသည် ငယ်ရွယ်သူလူငယ်အား လူကြီးတစ်ယောက်အား အရိုအသေပေးသည့်ဟန်နှင့် သူ့ဘယ်ဘက်ဝါးကိုဖြန့်၍ ညာလက်သီးကို ဆုပ်လိုက်သည်။ လက်ဝါး၏ညွှန်ရာသည် ထန်ကျိချင်၏ သံဂေါလီကြီး နှစ်လုံးဆီသို့သာ ဖြစ်၏။

Scanned with ACE Scanner

ဆရာထန်ကျီချင်မှာ ကြီးမားသောသော လူဝဖြိုးကြီးနှင့် ရှိနေ ရာမှ ယဲလိန်၏ အပြုအမူကြောင့် မသိမသာ မျက်မှောင်ကြုတ် လိုက်မိလေသည်။

ဤသို့ လျှို့ဝှက်ဆက်သွယ်မှုသည် မင်းမင်းဆက်၏ ပုဂ္ဂိုလ်ရင်း များသာလျှင် သိသော အချက်ပြမှုပင် ဖြစ်၏။

ထန်ကျီချင်က ရယ်မောသောပြုံးရင်း တည်ငြိမ်စွာ မေးသည်။

"ဪ... မင်းဘယ်ကလဲ"

ဝူကိုင်ဝှာက ယဲလိန်ကိုယ်စား ဖြေလိုက်သည်။

"ဆရာထန် သူဟာ ကျွန်တော်တို့ မင်းသားရဲ့အပါးမှာ ခစားထမ်းနေတဲ့ သိုင်းသမား ယဲလိန်ပါခင်ဗျာ"

ထန်ကျီချင် ခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညိတ်လိုက်ရင်း...

"ဪ...မင်းသားဆီရောက်နေတာ မကြာသေးဘူးနဲ့ တူပါရဲ့နော်"

ယဲလိန်က...

"ဟုတ်ကဲ့ မကြာလှသေးပါဘူး ခင်ဗျာ"

"ကျုပ်ကတော့ ထန်ကျီချင်တဲ့၊ သူကတော့ ကျုပ်ရဲ့ တစ်ဦးတည်းသော သမီးထန်ယီချောင်လေ"

ထန်ကျီချင်က ယဲလိန်အား ပျူငှာသောအပြုံးနှင့်...

"ဝူကိုင်ဝှာရဲ့မိတ်ဆွေဆို ကျုပ်မိတ်ဆွေပဲပေါ့၊ ကဲ....ကျုပ် ဧကဟာကိုလဲ အလည်လာဖို့ ဖိတ်ခေါ်ပါတယ်"

ဝူကိုင်ဝှာမှာ မကြုံစဖူး အံ့ဩသွားမိသည်။

အကြောင်းမှာ သူ၏ဆရာသည် မည်သူတစ်ဦး၊ တစ်ယောက် ကိုမျှ ယခုကဲ့သို့ ဖိတ်ခေါ်သောအကျင့် မရှိ၍ဖြစ်သည်။

ယခုမှ ယဲလိန်အား အလှတွေ ရှုပြီး ဖြစ်နေသည့် ရှက်ရွာ စဥ်းစားရနိုင်အောင် မြင်ရသည်၊

ဝူကိုင်းဗွာ ၏ ထိတ်လန့်နေသော မြင်နေရသော ဥပါ ၏ ဝမ်း မျက်နှာထား တဥကြည်လေးနှင့်အတူ ဖြင့် တလေ တစ်ယောက် ပြန်ပြောသည်။

"အနေ့လုပိတ်ခေါ်တော့ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ ကျွန်တော်မှာ ကိုယ်ပိုင်ဆေးလုပ်ငန်းလေးတွေ ရှိနေလို့ နောက် အားတဲ့အခါမှ လာရည်ပါမယ်၊ ဆရာထန့်ဖြင့် ဆက်ပြီး ထန်လို သင်္ဂေါလီကိုင်တဲ့ မိတ်ဆွေသုံးလေးယောက်ရှိတဲ့ အချိန် ကျမှပဲ လာခဲ့ပါမယ်"

ယဲလိန်၏ စကားလုံးများမှာ အလွန်တရာ ကြီးကျယ်ခံ့ညား လှန်း၍ ဝူကိုင်းဗွာတစ်ယောက် အံ့ဩတုန်လှုပ်နေ၏။

ဆရာထန်မှာ ဝူကိုင်းဗွာ ထက်ပင် ပို၍ တုန်လှုပ်ချောက်ချား သွားမိသည်၊

"ဩြော်... ရပါတယ်၊ အားမှလာခဲ့သည်တာပေါ့"

ထန်ကျိချင်က ယဲလိန်အား လက်ဝါးဖြန့်ပြပေးသည်။

"ကျေးဇူးပါပဲခင်ဗျာ"

ယဲလိန်က ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် ဆရာထန်၏ လက်ဖဝါးကို ဖမ်းညှစ်ကာ လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်သလို လုပ်နေသည်။

ရုတ်ခြည်းပင် ဆရာထန်ကျိချင်၏မျက်နှာ အရေးအဆင်းကြောင်း များ ပျောင်းလဲသွားရ၏။

ထန်ကျိချင်က သူ့လက်ဖဝါးကို စတွင်းအားသည်ကာ ညှင်၍ ပညာစမ်းသည်။

သူဖမ်းဆုပ်မိသောလက်မှာ နုပျိုခံ့ချောလှသည့် လူငယ်တစ်ယောက်၏ လက်မဟုတ်သကဲ့သို့ သံဟုံးအားသား မာကျောလှန်းနေသည်။

ထို့ပြင် သူ့စိတ်ထဲမှ ပေါ့ပေါ့တန်တန် သဘောထားခဲ့မိသော လူငယ်၏ လက်ဖဝါးအာ ကာအာန်းလက်မကြီးသဖွယ် သူ့လက်ကို ဖမ်းညှစ်ထားပြန်သေးသည်။

ဆယ်ချွဲသာ ယဲလိန်က ဆရာထန်၏လက်ကို လွှတ်မပေးဘဲ ဆက်လက် ဖမ်းညှစ်ထားပါက၊ ထန်ကျိချင်တစ်ယောက် ဂုဏ်ငယ်ဘွင် အရှက်ဘကွဲ အကျိုးနည်း ဖြစ်သွားနိုင်ပေသည်။

ဆရာထန်ကျိချင်က....

"အားဘဲ့နေ့ ဆက်ဆက်လာခဲ့နော်"

"ကျေးဇူးပါပဲ ဆရာထန်"

ယဲလိန်က ထန်ကျိချင်၏ လက်ဖဝါး အလွှတ်တွင် ထန်ကျိချင်၏လက်ဖဝါးကို ပိုမိုလျှို့ဝှက်သောအချက်တစ်ခုကို ကျိတ်၍ပြလိုက်သည်။

ယင်းမှာ ယဲလိန်၏လက်ချောင်းတော ဆရာထန်၏ လက်ဖဝါးကို တစ်ချက်ထိုး၍ တစ်ချက်ကုတ်လိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်၏။

ဤအချက်ပြခြင်းမျိုးမှာ ဆရာထန်အသုံး မပြုဖြစ်ခဲ့သည်မှာ နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ်ပင် ကျော်လာခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

အလွန်တရာအရေးကြီးသော လျှို့ဝှက် အချက်ပြတစ်ခုဖြစ်၏။ ယခုကဲ့သို့ ပြုရခြင်းမှာ အရေးပေါ်အစည်းအဝေး ရှိနေကြောင်းကိုလည်း ညွှန်ကြားခြင်းဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် ဆရာထန်ကျိချင် အတိုင်းမသိ ဝမ်းသာနေသည်။ သူ့အမူအရာမှာ သိသိသာသာကြီး ပြောင်းလဲသွားသည်။

''လာဖြစ်အောင်လာခဲ့ပါ၊ မိတ်ဆက်ပေးပါ့မယ်၊ ဩော်... ဒါနဲ့ ဝူကိုင်းဝှာ...''

ထန်ကျိချင်က ယဲလိန်အား ပြောအပြီး ဝူကိုင်းဝှာအား တစ်ဆက်တည်းပြောလိုက်သည်။

''ဗိမိတ်ဆွေလေးနဲ့ ငါတွေ့တဲ့အကြောင်း မင်းအသက်နဲ့ အမျှနှုတ်လုံပါစေ၊ ပြီးတော့ ဗီအမိတ်ဆွေကို မင်းဘာကျွေး တစား ဆက်ဆံပါ၊ ငါပြောတာကြားရဲ့လား ဒါဟာ ဂိုဏ်းရဲ့ အမိန့်ပဲ''

ဆရာထန်ကျိချင်၏ ပြင်းထန်လွန်းလှသော အမိန့်စကားကြောင့် ဝူကိုင်းဝှာမှာ အံ့သြပြီးရင်း အံ့သြနေမိသည်။ ထို့ကြောင့် ဆရာဖြစ်သူထန်ကျိချင်ကို နားမလည်နိုင်ဟန်နှင့် တစ်ချက်စိုက်ကြည့်ရင်း၊ ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိတ်[illegible]အာ ပြောလိုက်သည်။

''ဟုတ်...ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာထန်''

ဆရာထန်ကျိချင်က ဤမျှပြင်းထန်သောအမိန့်မျိုး သူ့အား မပေးခဲ့ဘူးချေ။

ယဲလိန်နှင့်ပတ်သက်ဆက်ဆံခဲ့ရသမျှ ထူးထွေဆန်းပြားသည်ကို ဝူကိုင်းဝှာပြန်တွေးရင်း ယဲလိန်အား အထင်ကြီးဘဲ မနေနိုင်အောင်ဖြစ်လာသည်။

Scanned with ACE Scanner

ထိုညြ ဖဲလီ အား မြကြား၍ ကုန်ရုံးလာမိသော် နေ ခံလားနေမိပြန်သည်။ ယဲလိန်က သူ့အား တွေ့တွေ့ချင်း ဆောက်နှင်ရှင်း မိုးသက်သို့ ရယောင်ယောင်ဖြစ်ခြင်းခတ်ခဲ့သည်။ လို့ကြောင်း သူ့အရှက်ကြီးခဲ့ရ၏။

ယဲလိန်အား မှုန်းမိကာ ချောက်တုန်းရက် အကြွေပေါ်လာ မီသည့်အတိုင်း မိမိသည်၊ သို့သော် ယခုတော့ ဆရာ ထန်ကျိ ချင်က သူ့အား ပြင်းထန်သောအမိန့်ပေးခဲ့လေပြီ။

မည်သို့ဖြင့်ဖြစ်စေ ယုံကျိုကိုဏ်းအပေါ် သူ သစ္စာစောင့်သိ ရမည်။

အမှတ်ခုဉ်ရှစ်မင်းသစ ဂေဟာတွင် ဝူကိုင်းဝှာ ကောင်းစား နေခြင်းမှာလည်း ဆရာထန်ကျိချင်၏ ဂုဏ်အရှိန်အဝါကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

ထန်ကျိချင်သည် မှူးမတ်၊ မင်းသားများနှင့် နန်းတွင်းရှိ အမှုထမ်း အရာထမ်းများနှင့်ပင် ရင်းနှီး ကျွမ်းဝင်သူ ဖြစ်ရာ အထက်တန်းလွှာလောကတွင် ဂုဏ်သတင်းကြီးမားသူဖြစ်၏။

ထန်ကျိချင်က ယဲလိန်အား တွေ့တွေ့ချင်း လေးစားချစ် ခင်မှုပြုနေသဖြင့် ဝူကိုင်းဝှာမှာ ယဲလိန်နှင့်အတူတကွ သွားလာ နေရသည်ကိုပင် ဂုဏ်ယူသာမိပြန်သည်။

နန်းပင်ပီဆင်းဘဲစားတော်ဆက်ဆိုင်မှအပြန်တွင် ဝူကိုင်းဝှာ က ယဲလိန်အား ဧကဲခတ်လေ့လာကြည့်သည်။

ယဲလိန်သည် အသက်ငယ်ရွယ်သော်လည်း အေးဆေးတည် ငြိမ် ရင့်ကျက်ဟန်ရှိသဖြင့် စေခိုင်းရခက်နေရ၏။ ဂေဟာသို့ ပြန်

ဆရာ့လက်ကိုင် မင်းသားက ဝူကိုင်းဝှာအား ခေါ်ယူမေးမြန်း သည်။

ဝူကိုင်းဝှာက ဆရာထန်ကျိချင်နှင့်တွေ့ဆုံခဲ့စဉ်ကလဲ့မှ ကျွန် အကြောင်းအရာများကို ပုံကြီးချဲ့ကာ ရှန်းရှန်းဝေဝေအောင် ပြန် ပြောပြလိုက်သည်။

အလှတ်စဉ်ရှစ်မင်းသားသည် ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နှင့် ကျိတ်၍ ချီးကျူးမိသည်။

"အင်း....သူဟာအမြော်အမြင်ကြီးမှုပေါ့ လက်တွေ့လုပ်တတ်တဲ့ လူပဲကိုး"

ဤသို့ဖြင့် ယဲလိန်နှင့် ဝူကိုင်းဝှာတို့သည် တစ်ဝန်ကိုယ်စီ ထမ်းဆောင်ရင်း လျှို့ဝှက်နေခဲ့ကြသည်။ ဆရာထန်နှင့် တွေ့ဆုံ ခဲ့ပြီး သုံးရက်မြောက်သောနေ့တွင် ယဲလိန်မှာ သတင်းထူး ရရှိသည်။

ဝူကိုင်းဝှာသည် ပတ်ဝန်းကျင်၌ လူသူလေးပါးကြည့်ပြီး ယဲလိန်အား လျှို့ဝှက်သတင်းပြောကြားလိုက်သည်။

"ညီလေးယဲ ဆရာထန်က ဒီနေ့ည သူ့ဆီလာခဲ့ပါတဲ့"

"ကျေးဇူးပါပဲ ဆရာဝူ၊ ဒီကိစ္စကို လျှို့ဝှက်ထားပါ၊ ဘယ် သူမှ မသိပါစေနဲ့၊ ဆရာထန်အတွက် အရေးကြီးနေတယ်ဗျ"

"စိတ်ချပါ ဒါကြောင့် ဆရာထန်က ကျွန်တော့်ကို စေ လွှတ်လိုက်တာပါ"

ဆရာထန်ကျော်ချင်၏ ဂေဟာမှာ မင်းညီမင်းသားများနေ ထိုင်ရာ လှုကုံထံသမ်းမကြီးပေါ်တွင်ဖြစ်၏။

ခြံဝတွင် ဆရာဘန်၏ မွှေးနေ့မီးပုံးကြီးနှစ်လုံးက မီးများ လင်းထိန်နေလေသည်။

အပေါင်းအသင်းဆန့်သော ဆရာထန်အဖို့ မွေးနေ့ပွဲ တက် ရောက်လာကြသော လှုကုံထံ အထက်တန်းလွှာ ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ သဲသဲလှုပ်နေသည်။ ဆရာထန်ကလည်း ဧည့်သည်များကို တစ် ဦးချင်း လိုက်လံနှုတ်ဆက်ရင်း ခြံဝသို့ တမျှော်မျှော်နှင့် ရှိနေ၏။

များပြားလှသော ပရိသတ်များထဲမှ လမ်းဘောလေ ဂိုဏ်း ချုပ်ကြီး ချန်ရန်လုံ၊ ပွဲစားကြီးလျှံအင်ဝှား၊ ပီကင်းမြို့မှ ဆေး ဆရာ ဆေးတစ်ခွက် ကျင်ချုံဆန့်တို့မှာ ဤကဲ့သို့ ပွဲများကို လက် လွှတ်တမ်း တက်ရောက်ထတ်သူများ ဖြစ်ကြ၏။

ယခုတော့ သူတို့အားလုံးမှာ ဆရာဘန်၏ သီးသန့်အခန်း ထဲ၌ ဆိတ်ငြိမ်စွာ ထိုင်နေကြ၏။ သူတို့၏ မျက်နှာပေါ်တွင်မူ အရေးကြီးသော ကိစ္စတစ်ခုကို ရင်ဆိုင်ရဘော့မည့် အသား အလေ့ာတကြီး နိုင်နေသည်။

ထိုအခိုက် သီးသန့်ခန်းထဲသို့ ယဲလိန်ကို ဆရာထန်က ခေါ် ဆောင်လာသည်။ လူတို့အားလုံး ထိုင်ရာမှ ရှတ်ခြည်းထလိုက် ကြပြီး ယဲလိန်ကို စိုက်ကြည့်နေကြ၏။

"လူကြီးမင်းတို့ ထိုင်ကြပါခင်ဗျာ"

Scanned with ACE Scanner

ယဲလိန်က ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့စွာ ခန္ဓာကိုယ်ကို ကိုင်းညွတ်၍ ဂါရဝပြုလိုက်၏။ သို့သော် လူကြီးများအားလုံး ပြန်၍ မထိုင်သေးပဲ ဆရာဘန်ကိုသာ အကဲခတ်နေကြပြန်သည်။

"ကဲ....ကျုပ်ကပဲ မိတ်ဆက်ပေးပါ့မယ်"

ဆရာထန်ကျိချင်က အခန်းထဲရှိလူများနှင့် ယဲလိန်ကို မိတ်ဆက်ပေးသည်။

ယဲလိန်က သူ့ကိုယ်သူ မိတ်ဆက်ပေးရင်း စကား စပြောသည်။

"ကျွန်တော့်နာမည် ကြူယဲလိန်လို့ ခေါ်ပါတယ်"

ယဲလိန်၏ စကားအဆုံးမှာပင် အခန်းထဲရှိ လူများ၏နှုတ်မှ 'ဩော်'ဟု သံပြိုင်လို ထွက်ပေါ်လာသည်။

ဆေးဆရာကြီး ကျောင်ရှုံဆန်က စူးစမ်းသောအကြည့်နှင့်....

"ဒီလိုဆိုရင် မင်းရဲ့ပခုံးမှာ ဘယ်လိုအရောင်မျိုးနဲ့ တရုတ်ဆေး ထိုးထားသလဲ"

ယဲလိန်က ချက်ချင်းပင် ပြန်ပြောသည်။

"အနီရောင်ပါခင်ဗျာ"

"အဲဒီအရုပ်တွေကို ကျုပ်တို့ကြည့်ချင်ပါတယ်"

"ရပါတယ် ကြည့်ကြပါခင်ဗျာ"

ယဲလိန်က ခေါင်းညိတ်ပြပြီး ပစွည်းတစ်ခုကို ထုတ်ပြလိုက်သည်။

"ဩော်....ဒါနဲ့ ဒီပစ္စည်းကိုကော လူကြီးမင်းတို့ တွေ့ဖူးကြပါသလားခင်ဗျာ"

ယဲလိန်၏လက်ထဲတွင် နေလနဂါးပုံ အမိန့်ပေးရွှေပြားက ဝင်းလက်နေသည်။ အခန်းတွင်းရှိ လူအားလုံးတို့မှာ နေလနဂါးပုံ အမိန့်ပေးရွှေပြားကို တွေ့မြင်လိုက်ရသည်နှင့် ရုတ်ခြည်းပင် ဒူးထောက်၍ အရိုအသေပေးလိုက်ကြ၏။

ဝေသာလီကြီး ကျောက်ရုပ်ခန်းက ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းသော မျက်နှာနှင့် ထားရှုမ်အား ပြောသည်။

"ယနေ့ကြီး မျှော်လင့်ရည်မှန်းထားတဲ့ ဝန်းဆိုင်ကို ရောက်ပေပြီ အခုချိန်ကစပြီး အားလုံးအသစ်ပြန် ဖော်ရတော့မယ် တိုင်းတော်လေ၊ မျှော်တိုက် ထွက်ဘဲ ထူထောင်ကြရဲ့ ဘောသောင်းဆောင်ခံ ရဲဘော်ရဲဘက်တွေပါပဲ"

ထားရှုမ်ကိုယ်တိုင် ယဲလိန်၏လက်အတွင်းမှ နေလနဂါးပုံ အမိန့်ပေးရွှေပြားကို သက်နှင်းဖက်နှင့် ထုပ်၍ ဆေးသေတ္တာ စားပွဲပေါ်သို့ တင်လိုက်သည်။

ထို့နောက် ရွှေတိုင်ကြီးသုံးချောင်းကို ဦးညွှတ်၍ ဦးချိုက် အရှိအသေ ပေးပြီးနောက် စစ်သည်တော်များ ကြုံ သဲဆိန်တက်သို့ လှည့်ပြီး ငယ်သားဝမ်းနည်း အသက်ကြီး နှင့် ပြောလိုက်သည်။

"သခင်မလေးကို ကျွန်တော်တို့ စောင့်မျှော်နေခဲ့ရတာ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာခဲ့ပါပြီ ခုတော့ လဲ အမိမဲ့ဘဲ့သားတွေ အားကိုးရာရသလိုပါပဲ"

ယဲလိန်က ဘာ့ထက် အသက်၊ ဝါ၊ ပညာ အစစအရာရာ သာလွန်မြင့်မားကြသည့် လူကြီးများကို ရိုသေစွာ ပြန်လည် ဂါရဝပြုလိုက်သည်။

"ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျာ....ခုလို ဘဘကိုက အသက်အရွယ်ကြီးသော ကြောင့်ကိုက တိုင်းပြည်ရဲ့လူမျိုး လွတ်လပ်ရေးရှိခြင်းအတွက် ခုလို ရည်းစည်းလုံးလုံး ရှိနေကြသောကြောင့် ချွန်ဒသာဝ်ယံယိုး သာချား ကြီး ပေးသောပါတယ် ခင်ဗျာ၊ အချုပ်ကျိုး ဆောင်ရွက်တဲ့ နေရာမှာ အားလုံးဟာ တစ်စိတ်တည်း တစ်ဝမ်းတည်းနဲ့ ကျရာ တာဝန်တွေအား ခိုင်ခိုင်မြဲမြဲ ဆောင်ရွက်ရင် တမ်းဆောင်ရွက်ပါမယ်။ ညီညွတ်ညွတ် မေတ္တာရှိကြပြီး မျှော်ရည်းထားတဲ့ သခင်ဘိုကျော်ရဲ့ စိတ်ဓာတ် လွှမ်းသွားပေါ်ရာ ကျွန်ုပ်သခင်တို့ ရောကြောင် မဟုတ်၊ စည်းလုံးခြင်းဟာ အင်အားတစ်ရပ်ကိုသာလို့ ခွာအတွဲ ကျွေးကိုးကိုခံရပါတဲ့ အမျိုးနဲ့ ခရောက်နိုင်တော့ပါဘူး"

ယဲလိန်အဲဒိတ်သဲသူ လူအများ၏ အာဃကြီးမားဖုံဟာတ်ရှိလွန်လှသော သစ္စာရှိ ထာဝန်သိ အာသိစိတ်ဓာတ်များ၊ တိုးသစ်ခန့်ကြသည့်အတွက် အသွင်အပြင်၊ ဝမ်းသာကြည်နူးမိသည်။

ယခင်က ဘိုဘိုအက်ဒသတ် ကောင်းစား ရာ မူပါ။ နယ်ချဲ့မှုကြောင့် မီးအား လိုချင်သည့် ရာထူးစည်းစိမ်၊ ငွေကြေးတို့ ဖြင့် မိန်းအား အကြီး ကြိမ်အဖန်ဖန် ဖြားယောင်းစည်းရုံးခဲ့သည်။

ဤ မနှုန်မကျန်ဖေသော ကာ်းလှမ်းချက်ကို ယဲလိန်က ငံ့ရဲ့ ဝံ့ ပြတ်ပြတ်သားသား ငြင်းပယ်ခဲ့သည်။

ယဲလိန်မှာ တစ်ကိုယ်ရေကောင်းစားမှုကို လိုလားသူမဟုတ် ဘဲ တစ်မျိုးသားလုံး ကောင်းစားရေးကိုသာ လုံးလားကြိုးစားခဲ့သူဖြစ်သည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေလူမျိုးနှင့်ပတ်သက်လာလျှင် အမြတနိုးနိုး နေထတတ်သော ယဲလိန်၏ သတ္တိသွေးများက ဘယ်အခါမှထုံ ညှိမည်းမသွားတတ်ပေ။

အသိ၊ ဉာဏ်ပညာ၊ ဝီရိယနှင့် သတ္တိကိုဦးတည်ပြီး ရန်သူ့ ထောင်ချောက်များအား ယဲလိန်ရှောင်ကွင်းနိုင်ခဲ့သည်၊ ရန်သူ့ ညွှတ်ကွင်းများအား တိမ်းရှောင်နိုင်ခဲ့သည်။

ညီဖြစ်သူယဲလိန်က တိုင်းပြည်နှင့် လူမျိုးအတွက် အားသွန် ခွန်စိုက်၊ ဆိုသက်စွန့်ကြိုးပမ်းနေချိန် အစ်ကိုဖြစ်သူ အမှတ် ဆယ့်လေး မင်းသားကမူ နယ်ချဲ့များ ကောင်းစားစေရန် အကျိုးပြုလုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။

တစ်အူတုံ့ဆင်းညီရင်းအစ်ကိုဖြစ်လင့်ကစား တစ်ဦးအဖြူ၊ တစ်ဦးကမည်း ဆိုသကဲ့သို့ စိတ်ဓာတ်ရေးရာတွင် တူညီမှုမရှိခဲ့ ကြချေ။

ယဲလိန်မှာ အစ်ကိုဖြစ်သူ မင်းသားလေးအတွက် နေ့စဉ်နှင့် အမျှ ယူကျုံးမရဖြစ်နေရရှာသည်။

''အင်း— ဗီအတိုင်းဆိုရင် ငါတို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်ဟာ ရန်သူဖြစ်ရတော့မှာပဲ၊ အစ်ကိုဟာ ဖေဖေ့ရဲ့ရည်မှန်းချက်ကို အကောင်အထည်ဖော်ဘဲ့ နေရာမှာ ဆူးပြောင့်ခလုပ်ဖြစ်နေပြီ''

ယဲလိန် စိတ်ရှုပ်ထွေးစွာတွေးမိသည်။

သူ့ရင်ထဲတွင် တင်းကျပ်ဆို့နင့်စွာ ခံစားနေရသော စိတ် ဝေဒနာကို ပြေရာပြေကြောင်းအတွက် ကျိတ်၍ပင် ညည်းညူ လိုက်မိသည်။

နေလမင်းသား လိုင်းသူ [illegible] ကာလ [illegible]

"အို...ဘာစပဲဖြစ်ဖြစ် အများအတွက် ကော [illegible]ကြီးလာသည် နေမှာ ညီအစ်ကို မောင်နှမဆိုတဲ့ သံယောဇဉ်ရှိ[illegible] လေး လက်[illegible] မှုရှိမှာမဟုတ်ဘူး၊ ခြေမ မကောင်း၊ ခြေမ၊ [illegible] ပြစ်၊ လက်မဆိုသလို အစ်ကိုမကောင်းရင်လဲ မကော[illegible] အပြစ်ပေးရမှာပဲ"

ယဲလိန်မှာ တိုင်းပြည်နှင့် လူမျိုးကို ချစ်မြတ်နိုး[illegible] အကြီးမား စိတ်ကြောင့် ဉာဏ်သွိပင် မြတ်မြတ်သားသား [illegible] တော့သည်။

ပွဲစားကြီး လျံအင်ဝှားကလည်း၊ အားတက်သရော [illegible] နှင့် ယဲလိန်အား မေးလိုက်သည်။

"သခင်လေးမှာ ဘယ်လိုအစီအစဉ်တွေရှိသလဲ [illegible] ရှိပါ၊ ကျွန်တော်တို့ သွေးသောက်ညီ[illegible] တော်ကို အရှိုးကြေကြေအရေခန်းနေ့ [illegible]

လမ်းတလျှောက်လုံးကြီး၊ ချန်ရှန်လုံက—

"ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ကြိုးစား[illegible]ဆောင်ရွက်[illegible]"

ယဲလိန်က တည်ငြိမ်အေးဆေးသောအသံနှင့်....

"လောလောဆယ်မှာတော့ [illegible] အားကိုး[illegible] ပေဖေ့ရဲ့ သစ္စာခံရဲဘော်တွေကို ပြန်စုပေးဖို့ပြောလိုပါတယ်"

ယဲလိန်ကငင် ယနေ့လက်ရှိ မန်ချူးငင်းသား အုပ်စိုး[illegible] ဝေဟာတွင် မည်ကဲ့သို့ နေထိုင်ရကြောင်း၊ ပြောပြ၏။ သူ့[illegible] ဖြစ်စဉ် [illegible]ကြီး ရှုံးကွေး ဝေဟာမှ[illegible] [illegible]ကြီး ယဲဟိန်နှင့် မည်သို့ ပြန်ဆုံရကြောင်း၊ ကြုံတွေ့ဖြစ်ပျက်သမျှတို့ကို ယဲလိန်က ပြန်ပြောပြလိုက်၏။

ဦးနုကြွယ

တုန်ါအောင် သတ္တဝါဂဲ့ကောင်းများက ကိုယ်ပေါ့
ကိုယ်ချိုးကျူးမြဲ လှုပ်နိုင်အောင် ရှိခဲ့ကြပါသော
မည်သို့ပင်ဖြစ်

နေတတ်သော အဘကြီးပါလျှင်း၊ လမ်းဘေးဘက်ကိုဆက်ချုပ်
ညှိမည်းမသွား၍ ဆေးသမားကြီး ကျင်ရှိသန့်ဟိုက သက်သွယ်
အသိ၊ ကျွန်ုပ်မှ ဆေးစားရာသိတင်းပေးရန် ဟုန်မင်း
ထောင်မခေါ်ကျောင်း ဟမ်အကျောင်း တည်ဆောက်ရန် ဆုံး
ဖြတ်ကြသည်။

ဆရာ့ကျွင်ကား ဟုန်မင် သိုင်းကျောင်း နည်းပြဆရာ
အဖြစ် တာဝန်ယူရသည်။

ယဲလိန်သည် ရှန်ဟွန်ခင်းဘားထဲမှ ရရှိခဲ့သော ငွေကို
သော်ကို ဟုန်မင်သိုင်းကျောင်း ရန်ပုံငွေအဖြစ် မ,ကည့်ရန်
ဆရာသန်အား ပေးအပ်လိုက်၏။

သုံးရက်အတွင်း ပိကင်မြို့တော်၌ ဟုန်မင်သိုင်းသင်တန်း
ကျောင်း ဖွင့်လှစ်လိုက်သည်။

ဤကျောင်းသို့ ယဲလိန် လာရောက်ခြင်းမရှိပေ။ သူနှင့်မပတ်
သက်သလို နေခဲ့၏။

(နောင်တစ်ချိန်တွင် မန်ချူးကျူးကျော်သူ
တို့အား တွန်းလှန်တိုက်ခိုက်ခဲ့သည့် ဟန်လူမျိုးတို့
၏ မျိုးချစ် အမြုတေသည်က ဟုန်မင်သိုင်း
ကျောင်းကြီး ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ဤကား စကား
ချပ်သည်။)

ယံလိန့်မှာ လှုပ်ရှား နေသော အချိန်သာလျှင် အဖော အောင်ကောင်း ပိုကပ်လာ ပြုသော်၏ တောင်ပံကြီး နယ်တစ် လွှားလုံး မင်္ဂလာပြီး အသစ် ပေါ်ပွဲသစ်ခု နဘူညီကြီးလာသည်။

ယင်းအသစ်၏ မင်းမင်း နှင်းကျသမီး ဝေ ပ်ဝေး လက်တစ် ဝက်ကို ခါးတော်မီ ကျော်ကြားပွဲပေါ်ဖြစ်း ဖြစ်ပြီး။

ပါကြီး မီသည် ခရီး၏ ကောင်းကောင်မကြည့်၍ မန္တလေးမြို့ အဝေး ပြည်သွားကြည့်ပြီး ယံလိန့် ကြည့်နေသည်။

မင်းသားလေး၏ တစ်ခု ရှင်ခေါ်ယော်နေကာ အကြီးဆုံး ဘုရားကို သစ္စာဖောက်လိုက်သဖြင့် အဓိဋ္ဌာန် အမြဲပြုကြ သွားခဲ့ကြရသည်။

ညှဲလုံပြိုခဲ့လိုက်သည် အဓိကအရာ ခံမှာ တခြားသူ အကျယ် မေး

ပုသိမ်ညာ၏ ပရိယာယ်ကြယ်ဝေသော နှင့်အပျံ စိမ်းစိမ်းနှင့် နတ်မှု နှင့် သိုင်းပညာ အရည်အချင်း ပြည့်ဝသော လူမှုရည်တစ် ယောက်ဖြစ်သော ထွေးခံရသူယံ ပေါ့ပြည်မြင်လေ့ရှိ။

မင်းသားတွေ၏ နန်းတော်ပုံခြုံရေး လက်ရွေးစင် အုပ်း သမားများက မျိုးချစ်သိုင်းသမား တစ်ဦးအား ဖြိုခွဲတိုက်ဖျက် ဆော်သတင်းကို ယံလိန့် ကြားမိသောအခါ အစ်ကိုဖြစ်သူ၏ လုံခြုံရေးအား စိုးရိမ်လာခဲ့သည်။

'ဒီအတိုင်းဆိုရင် ငါတို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်ဟာ ရန်သူ ဖြစ်ရတော့မှာပဲ၊ အစ်ကိုဟာ ဖေဖေ့ ရည်မှန်းချက်ကို အကောင် အထည်ပေါ်တဲ့နေရာမှာ ဆူ ပြောင်ခလုတ် ဖြစ်နေပြီ'

ယံလိန့် စိတ်ရှုပ်သွားနေမိသည်။

သူ့ရင်ထဲ၌ တင်းကျပ်စွာ ခံစားနေရသော စိတ်ဝေဒနာကို ပြေရာပြေကြောင်းအတွက် ဒေါ်လေးရှိန်တို့အိမ်ဘက် ထွက်လာခဲ့၏။

သူ့ရည်ရွယ်ချက်မှာ ယုံကြည်ရသူတစ်ယောက်အား ရင်ဖွင့်ပြောပြလိုက်ရလျှင် ပေါ့ပါးလန်းဆန်း၍ အကြံကောင်း၊ ဉာဏ်ကောင်းလေးများ ရရှိလာနိုင်ကြောင်း တွေးမိခြင်းဖြစ်၏။

ဒေါ်လေးရှိန်၏ ဂေဟာသို့အဝင် ညီမလေးယွင်က ပြုံးရွှင်သောမျက်နှာဖြင့် ဆီးကြိုနှုတ်ဆက်လိုက်၏။

"ဟယ်.. ကိုမိုးဝေကြီး၊ မျှောက်ချက်သား အောင်းလှချည်လား ဘယ်တွေများ သဝေထိုးနေသလဲ ဟင်"

ယဲလိန်က...

"ဒေါ်လေးရှိန်ရှိသလား ညီမယွင်"

"ရှိပါတယ်ရှင့်၊ မေမေကသာ ကိုကို့ကိုပဲ တမေးတည်းမေး နေတာပဲ"

ရှောက်ရှန်ယွင်မှာ သူမအား အရေးမလုပ်သလို ဖြစ်နေသော ယဲလိန်ကို ခပ်ငေါ့ငေါ့အမူအရာနှင့် ခနဲ့တဲ့တဲ့ပြောသည်။

ယဲလိန်သည် ရှောက်ရှန်ယွင်နောက်မှ ကပ်လျက် လိုက်ပါလာသည်။

"ဟောဒီမှာ မေမေ၊ မေမေ့အချစ်ဆုံး တူတော်မောင်ကြီး ကြွလာပါပြီရှင်"

ရှောက်ရှန်ယွင်၏ ကြည်ရွှင်ချိုသာသော အသံစာစာက ကျယ်လောင်စူးရှလှ၏။

Scanned with ACE Scanner

ရှောက်ရှန်ယွင်၏ ဟန်ပန်အမူအရာမှာ နေ့်ကြီးတစ်ယောက်အနေအထားမျိုး ဖြစ်နေ၍ မင်းကတော်ကြီးရှန်က မြူးတူးပျော်ကာနှင့် တခါးဖွင့်ရင်း ပြန်ပြောသည်။

"ဟဲ့သမီး ဘယ်လိုဖြစ်လာတာတုန်း၊ အသံကလဲ လောင်လိုက်တာကွယ်"

ရှောက်ရှန်ယွင်က နှုတ်ခမ်းရှုံကာ စိတ်ကောက်ဟန် ပြုလုသည်။

"သိပါတယ်နော်၊ ဟောဒီမေမေဟာ ကိုကိုလာရင် တစ်ဦးတည်းသောသမီးလေးကို မာန်မဲ ကြိမ်းမောင်းတော့မယ်ဆိုတာ သိပါတယ်၊ အပြင်သွားနေပါမယ်၊ ရှောင်ပေးပါမယ်"

ရှောက်ရှန်ယွင်မှာ ယဲလိန်အား သူမ၏ ဆစ်ကိုတစ်ဝမ်းကွဲဖြစ်ကြောင်းသိရသည့်အချိန်မှစ၍ ယဲလိန်အပေါ် ခင်မင်မှုကြီးထွားလာခဲ့သည်။

မင်းကတော်ကြီးရှန်က သမီးဖြစ်သူအား စိတ်ဆိုးသည့်ဟန်အမူအရာနှင့်ပြောရင်း သူမအနီးတွင် ထိုင်ခိုင်းလိုက်သည်။

"သမီးကို ဘယ်သူကနှင်လို့တုန်း၊ ဒီလာထိုင်"

ရှောက်ရှန်ယွင်အား ပြောပြီး ယဲလိန်ကို လှည့်ကြည့်ရင်း နားမလည်နိုင်ဟန်နှင့် မေးပြန်သည်။

"ဟယ်....ကြည့်စမ်း၊ ငါ့တူကြီးက မျက်နှာညှိုးလို့ပါလား၊ ဘာတွေများ စိတ်ညစ်စရာတွေရှိနေလို့လဲဟင်၊ ဒေါ်လေးကို ပြောပြစမ်းပါဦး"

ယဲလိန်က ဒေါ်လေးရှန်အား ခပ်ယဲ့ယဲ့ပြုံးပြရင်း ပြောသည်။

"ဟုတ်ပတော့ ထူးဆန်းစွာနေတော့ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒေါ်လေး ရုပ် [illegible] ကို ထီးဒေ့ရုပ်ညှိုးညိုးမျက် နှာလိုပဲ"

ကောင်း [illegible] ရှိယုံသော သမီးကို ချက်ခေါင်းယိုးကာ....

"အင်းလေ၊ ပျိုကိုကို ထိပ်ခေရးမျက်မှာလေ ဟိုမှာနေ ကြည့်လိုက်၊ ဒီမှာနေ့ပြီးသွားတိုက်နဲ့ အလုပ်ရှုပ်နေတာ..."

မင်းကတော်ကြီး ရှိနက သမီးနှင့် တူတော်ခေါင်းသော အပြုံးနှင့်ကြည့်ရင်း သမီးအားလှမ်းပြောသည်။

"ဆမီးယွင် သမီးကိုအတွက် ငှက်သိုက်ဟင်းပွဲလုပ်ပေးပါဦး၊ ရေနွေးကြမ်းအိုးလဲ ယူလာခဲ့နော်"

"ဟုတ်ကဲ့ မမေ"

ရှောင်ယွန်ယွင် ထွက်သွားသည်နှင့် မင်းကတော်ကြီးရှိနက ယဲလိန်ကို တီးတိုးပြောကြားလိုက်သည်။

"လူကလေး...မင်းညီ မရှိတုန်း ဒေါ်လေး ပြောချင်တာ ရှိနေတယ်"

ယဲလိန်က....

"ဩော်....ဒေါ်လေးရှိ အမှတ်စဉ်ဘစ်ဆယ့်လေး မင်းသားအကြောင်း ပြောချင်နေတာလား"

"ဟင်း....လူကလေးကတော် ဒေါ်လေးပြောမယ့်စကားကို ကြိုသိနေပါလား"

"အင်းလေ၊ ကျွန်တော်နဲ့ ပတ်သက်တာ ဗီအစ်ကိုပဲရှိတာ ဟုတ်လား"

မင်းကတော်ကြီးရှိနက ပင့်သက်မောကို မှုတ်ထုတ်ရင်း သည်းညည်းပြောကြားလိုက်သည်။

"ဆင်း…မင်းတို့ ဦး[illegible] [illegible]
ရစ် ဝိတ်လေးတယ် [illegible]
မသိ၊ ရှယ်ရှယ်နိုင်ငံ [illegible] [illegible]
မှုနေတယ်၊ ရုက်စွတ လွယ်မယ်[illegible] [illegible]
သားတွေအားလုံးထဲမှာ သူအကောင်းဆုံး [illegible] [illegible]
နေတော့ ဖွင့်ပြောလိုက်ရင် ပြဿနာကြီး [illegible]
သေးတယ်"

ယဲလိန်က…

"ဟုတ်တယ်ဒေါ်လေးရှန်"

"ဗီတော့ တို့တူရေးနှစ်ယောက် ဝိုင်ပင်ချင်နေတာ ရှိနေတယ်၊ လူကလေးရောက်လာတာမကောင်းဘူးပဲ"

ယဲလိန်က ငိုင်တွေခဲ့စွာရင်းမေးသည်။

"ဗီမင်းသားနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဦးရိုးဝေဘ် မျှော်ကကောဘာပြောသေးလဲ"

"ဒါတွေ ဘူအသိဆုံးပေါ့ကွယ်၊ ဗီမင်းသား ဝိမောက်တန်ခိုးထွားနေတာဟာ မင်းဦးရိုးဝေဘ်ကြောင့်လဲပါဆိုင်နေတယ်၊ ဒါပေမယ့် သူ့အနေနဲ့ ဗီအကြောင်း တစ်ခွန်းမှမပြောသေးဘူး"

"ဪ"

ယဲလိန်မှာ ရင်သပ်ရှုမောဖြစ်ရသည်။ အစ်ကိုဖြစ်သူဗီကာကြမ္ဘာကောင်းပုံကို လည်းကောင်း၊ အကြံဉာဏ်ကြီးမားပုံကိုလည်းကောင်း ဒေါ်လေးရှန်ထံမှ ယဲလိန် ဆက်လက်ကြားနေရပြန်သည်။

"ဦး ရိုးတော် ရှောက်ကာ အခုဘွဲ့ရကြိုးစွင့်ကျက်ပြီး ဦး နေ့ခင်ကြီးမားတဲ့ လူ့ဘက်စောက်ပဲ၊ ဦး ရိုးတော်ဘောင်ရင့် နှုတ်ပိတ်နေရတယ်ဆိုတော့ မလွယ်ပါဘူး"

ယဲလိမ် တွေးတော ဒိတ်ပျက်ခြင်း မင်းကြောတော်ကြီးအား ပြောသည်။

"ကျွန်တော်လဲ အစ်ကိုနဲ့တွေ့ဖို့ကြိုးစားနေတယ်"

ယဲလိမ်ပြောမယ့်သာ ပြောလိုက်ရသည်။ တကယ်တန်းတွေ့လျှင် မည်ကဲ့သို့ လုပ်ဆောင်ရမည်ကို တွေးတောမရသေးချေ။

ထို့နောက် မင်းကြောတော်ကြီးရှေ့နှင့် ယဲလိမ်တို့ စကားဆောင်းနေကြစဉ် ရှောက်ရှုန်ယွင်၏ ခြေသံကြားလိုက်ရသဖြင့် ပြောဆက်နေကြသည်ကို ရပ်လိုက်ရ၏။

ရှောက်ရှုန်ယွင်က လက်ထဲမှ ငှက်သိုက် တစ်ပန်းကန်ကို ယဲလိမ်ရှေ့ သို့ချပြီး မချင့်မရဲဟန်ဖြစ်နေပြောသည်။

"အခုလိုလဲကိုကို ညီမလဲလာရော ကိုကိုနဲ့ မေမေသဲ့စကား မပြောကြတော့ဘူး မဟုတ်လားဟင်"

ယဲလိမ်က ရယ်ကျဲကျဲလုပ်နေသည်။

ဒေါ်လေးရှုန်က …

"ညည်းအကြောင်းတွေ ပြောနေလို့ပေါ့"

"ခစ် ခစ် ခစ် ဒီဘစ်ခါပဲ ကြားဖူးသေးတယ်၊ မအေလုပ်တဲ့လူက ကိုယ့်သမီးအကြောင်း မကောင်းပျော်ပြော နေရတယ်လို့၊ သမီးတော့ မယုံပေါင်"

တစ်ဆက်တည်း အသိုလိုက်ခဲ့သဖြင့် နွဲ့ဆိုးဆိုးခဲ့သော ရှောက်ရှုန်ယွင်က ကန့်ကွက်လျှင်နှင့်ပြောသည်။

"မယုံလဲနေပေါ့၊ ညည်းအဘိုးကိုက ညည်းကို မင်းသား၊ တစ်ပါးပါးနဲ့ လက်ဆက်ခပေးမယ်လို့ပြောနေကြတာကဲ…သိပြီလား"

"အို…မေမကလဲ"

ရှောက်ရှန်ယွင် မျက်နှာနီမြန်းသွားကာ ရှက်ဘန်နှင့် မိခင်ဖြစ်သူ၏ပခုံးအား ဖသာဖသာ ဆုပ်နယ်နေလိုက်၏။

"ကဲ…တွေ့ပြီလား တူတော်မောင်၊ မင်းညီမလေး သူ့ကိုယ်သူ ကလေးလို့ထင်နေတာ၊ ဒါမျိုးတွေ စိတ်မဝင်စားသေးဘူး ကွယ့်"

မင်းကတော်ကြီးရှန်က သူမတို့ တီးတိုး တိုင်ပင်ကြသော ကိစ္စကို လမ်းလွှဲဖယ်ပစ်လိုသဖြင့် ထပ်မံ ပြောကြားလိုက်ပြန် သည်။ အတန်ကြာ စကားပြောဆိုပြီး ယဲလိန် စားသောက်နေ၏။ ထို့နောက် မင်းကတော်ကြီးရှန်၏ နေအိမ်မှ ပြန်လာ ခဲ့သည်။

လမ်းတစ်လျှောက်လုံးတွင် သူ့အစ်ကိုနှင့်ပတ်သက်၍ အမျိုး မျိုး တွေးတော စဉ်းစားနေသည်။

"ငါလဲ အစ်ကိုနဲ့တွေ့ချင်တယ်၊ ဒေါ်လေးရှန်နဲ့ ဦးရီးတော် ရှောက်တို့ကတော့ အခွင့်အခါသင့်ရင် မင်းသားတွေနဲ့ ငါ နှစ်ယောက်ချင်းတွေ့ဖို့ စီစဉ်ပေးမှာပဲ၊ ဒါပေမယ့် အစ်ကို မင်း သားဘွဲ့လေးနားမှာ အစောင့်အရှောက်တွေက နေ့ညမပြတ် အထပ်ထပ် စောင့်နေကြတော့ လွယ်ပါ့မလား၊ အေးလေ တစ်ကယ်လို့ ဦးရီးတော် ကြံလို့မရလဲ ငါ့ဘာသာ ငါဖြစ် အောင် ကြိုးစားစီစဉ်ရမှာပဲ"

[illegible]

[illegible] ဆွတ်ပဲ့မှ ရှိတော့ဟု မြေးလာသည်။

ယံလိန်ရှေ့သို့ ခြေးသာနေသော ခေးမြွာင်ကာမသော နောက်မှ လူသုံးလေးယောက်က ထက်ကြပ်မကွာ လိုက်ပါလာနေသည်။

ယံလိန်က ထိုခေးမြွောင်သခေးကို မြင်လောသေ၊ သရှင်ခဆိုင်သကဲ့သို့ ခြေလှမ်း မှန်မှန် ဆက်လျှောက်သည်။ ခေးမြွာင်သမားမှာ နောက်မှလူများကို ဂရုစိုက်နေရသဖြင့် ယံလိန်ကို အရေးမစိုက်နိုင်သေးပေ။

စင်ကောသတွင်း၌ ခေးမြွောင်သမားမှာ ယံလိန်အနီးမှ ဖြတ်ကျော်သွားပေတော့မည်။

ယံလိန် ခြေတစ်ဖက် ဖြတ်ခနဲ လှုပ်ရှားလိုက်သည်။ ခေး မြွာင်သမား ခြေခေါက်ပြီး လဲကျသွားတော့။

ယံလိန်သည်ထိုသူ့အားလှည့်ပင်မကြည့်ဘဲ ရှေ့ဆက်လျှောက်နေသည်။ နောက်မှ လိုက်ပါလာသူများကခေးမြွောင်သခေးကို မီလာကာ ထိုးနှက်ရိုက်ပုတ်ကြတော့၏။

"ကျွန်ုပ်တို့မှာ ဗေဒါရုံးဗိုလ်ကျလွန်းတယ်၊ ပြီးတော့ အနိုင်ကျင့်တယ်၊ ငါးတို့ လူတော့မဟုတ်ဘူး..."

မကော်နေ့ပ် ပြောသံများကို ယံလိန် ကြားမိသော်လည်း မသိကျိုးကျွန်ပြုကာ ဆက်လျှောက်သွားနေသည်။

ယံလိန် မည်မျှလျှောက်ခဲ့သည်မသိ။ အတွေးပင်လယ်ဝှက်ဆက်ပေ၏ မျှောပါနေခဲ့ပင်ရှိသည်။ သူ လမ်းလျှောက်ရင်း

၍ ဓာတ်ယောင်လာသော ကိုလို ရှိသလားပါ၊ ထိုအကျင့်ကြီး ထိုသို့ ... ဓာတ်ဆေးကိုမြဲရှိ ... တိုက်နှုန်း ဆိုင်ကြာ မြူသော စားသောက်ခဲ့သည်။

အနုန်သော ယဲလီနိ စားချင်စိတ်ပင် မရှိတော့။

သူ မစားသေးသော ဘဲရောပါတဲ့ ဓာတ်ဆေးနှင့် စိတ်မအေးချမ်း ဖြစ်မှုရှိ ရှိသော ဟန်ပြ စားသောက်ခဲ့ရသည်။

ထို့ကြောင့် ယဲလီနိ စားသောက်ဆိုင် ကပ်ရှိဝေ့ ... လှမ်းလိုက်သည်။

◈ ✧ ✧

ယဲလိနဲ့ မျက်မှောင်ကြုတ်သွားမိသည်။

စားသောက်ဆိုင်ထဲသို့ မဝင်သေးဘဲ မသိသော ငဲ့ခနဲ့ ကြည့်မိသည်။ လူသုံးယောက် သူ့နောက်မှ ထက်ကြပ်မကွာ နောက်ယောင်ခံ လိုက်လာနေကြောင်း ယဲလိနဲ့ တွေ့လိုက်ရ၏။

သိုင်းပညာ တန်ဖက်ထာမ်းတော်အောင် လေ့ကျင့်လာခဲ့သူ ဆိုဖို့ အမြင်အကြား စူးရှနေလေသည်။

သူ တမင်သက်သက်ပင် စားသောက်ဆိုင်သို့မဝင်ဘဲ ပြန်လှည့်ကာ လူပြတ်လပ်သောလမ်းကို ရွေး၍ လျှောက်သွားနေပြန်သည်။

ယဲလိနဲ့ လိုချင်သောနေရာသို့ အရောက်တွင် နောက်သို့ ဆတ်ခနဲလှည့်ကာ ရပ်တန့်နေလိုက်၏။

နောက်မှ လိုက်ပါလာကြသူ သုံးယောက်မှာလည်း လှမ်းမြင်ကြသောသလမ်းပြင်၍ ယဲလိန်နောက်မှ ကပ်ပါလာရာ ယဲလိန် ရပ်လိုက်သည်နှင့် ခြေလှမ်းအကွာ၌ ရပ်တန့်သွားကြသည်။

လူသုံးယောက်ထဲမှ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ဟန်တူသူက....

"ဒီချာတိတ်သေး တို့အကြောင်း မသိသေးလို့ တို့လူကို ခြေထိုးခံလိုက်တာပဲကွ"

နောက်တစ်ယောက်က...

"အေး....ဟုတ်တယ်၊ ဒီကောင့်ကို အပြတ်ရှင်းလိုက်ကြရအောင်"

သုံးယောက်လုံးက အတိုင်အဖောက်ညီစွာ လျှို့ဝှက်ယူဆောင်လာကြသော ဓါးမြှောင်များကို ဆွဲထုတ်လိုက်ကြသည်။

ယဲလိန်က မသိနားမလည်ဟန်နှင့် လှမ်းမေးသည်။

"ဟော့သူတွေ ဒါကဘာသဘောလဲ၊ ကျုပ်နဲ့ခင်ဗျားတို့ဟာ တွေ့တောင်တွေ့ဖူးကြတာမဟုတ်ဘူး"

"မသိဘူး ဟုတ်လား၊၊ ဒါဆိုလဲ ပြောပြရသေးတာပေါ့ကွာ၊ ဟိုနတ်မိမယ်ဂေဘာတကောင်တွေ တို့ကို မသေးမခန့်လုပ်လို့ တို့အဖွဲ့အပညာပေးတာ မင်းဝင်ရှုပ်လို့ တို့လူမိသွားရတယ်၊ ဒါဟာ ငါတို့အဖွဲ့ကို စိန်ခေါ်တာမဟုတ်ဘူးလား"

ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ဟန်တူသူက ယဲလိန်အား မဲ့ကာရွဲ့ကာနှင့် ကြိမ်းမောင်းနေလေသည်။

ယဲလိန်က...

"နေစမ်းပါဦး၊ ခင်ဗျားတို့အဖွဲ့ကနေ့တော့ ဘာအဖွဲ့တာလဲ"

နောက်ဆုံး တစ်ယောက်က ယဲလီနိုအား အံကြိတ်ရင်း ရွမ်းပြောသည်။

"နဂါးဖြူအဖွဲ့ကပဲ ဒါဖြစ်ပြီလား၊ ကလဲ့စားချေချင်ရင်တော့ နောက်ဆုံမှပဲ လာရှင်းပေတော့"

"မင်းက ကျားမြီးကိုမှတ်ချင်နေတာကိုး"

"ဟား ဟား ဟား"

တစ်ယောက်တစ်မျိုး လှောင်ပြောင်ကာ ယဲလီနိုအားမလှုပ်စေရန် ဝိုင်းထားလိုက်ကြသည်။

ယဲလီနိုက မလှုပ်မယှက် ရပ်တန့်ရင်း အရိပ်အကဲကြည့်နေသည်။ သူ အံကြိတ်ကာမေးလိုက်သည်။

"နဂါးဖြူအသင်း တယ်လဲ ဆောင်းကျန်းနေပါလား၊ အများအားနဲ့ မိုက်လုံးကြီးပြီး မကောင်းမှုမှာ ကျင်လည်နေကြတဲ့ သင်းတို့တစ်တွေကို မှတ်လောက်အောင် ဆုံးမမှတော်တာကြမယ်"

မြွေပွေးကို ရေမြွေထင်နေကြသူ လူသုံးယောက်တာ ယဲလီနိုအား ငပိချက်ရန် တဖြည်းဖြည်းချင်း ရှေ့တက်လာကြသည်။

ယဲလီနိုရှေ့နားလူက ဓားမြှောင်ကိုဝင့်ကာ လျှပ်ပြက်သည့်အလား ဝင်ထိုးလိုက်သည်။

ယဲလီနိုက မတုန်မလှုပ် ကျောက်ရုပ်နှယ်ရှိနေရာမှ ဓါးမြှောင်သည် သူ၏ဘယ်ဘက်ရင်အုံကြားသို့ရောက်လာသည်။ ထိုစဉ် သူ၏ ညာခြေက ဟူးခနဲမြည်အောင် မြောက်တက်လာပြီး ရှေ့ကြက်ဖုံ့ခြေကွက်ကို အားစိုက်သုံးလိုက်သည်။

သုံးဒေါသက်နှင့် တစ်ဆောက်ဖြစ်ပေ၍ ဝါးခြွေခင်ကိုင်လူ သုံး[illegible] ယဲလိန်အသား [illegible] အကြွေး ယဲလိန်အား လွှယ်[illegible] အတိုင်းရသည်ဟု ပြောင်လိုက်ထားကြ၏။

ယဲလိန်၏ [illegible] ခြေလှမ်းကလည်း [illegible] များဆယ် [illegible] ရော့ဂိုက်ရှောင်[illegible] ထို့ပြင် ခေါင်းမြွေခင်ကိုင်လူဒိုး၏ လက်[illegible]ကို ပြင်း[illegible]ရွခတ် မိသွားလေသည်။

"ဘုန်း"

ဓားနှင့်လူ တင်ခြားစီဖြစ်သွားကာ ထိုလူ၏ တင်ဒိုယ်လုံးမှာ ခေသမ္ဘူကြီးအမြဲ့ ခံရသည့်အသား ပတ်ချသည့်၍ ထွက်သွားသည်။

ကျန်လူငယောက်မှာ ဒေါးမြွေခင်များကို ဝှင့်ပြီး တပြိုင်နက် အညီး ယဲလိန်အား ဝင်ထိုးကြသည်။

ဓားမြွေခင်ကိုင်လူများ၏ ရှေ့နောက်နှင့်ဘက်ညှပ်ဖြစ်နေ၍ အပိုင်ဟုတွက်ထား အကောင်းဘရကြမ်းတိုက်ကြခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ရှေ့မှလူ၏ ဓားမြွေခင်ကိုဟုသို့ ယဲလိန်က ရှောင်မလိုလိုနှင့် ရှေ့တိုးကာ ဓားမြွေခင်နှင့်ကိုးကာမှ ဆတ်ခနဲ နောက်သို့ ခေမးလိုက်သည်။

ထို့နောက် အားကွင်းဆားပါလှသော သူ၏ညာလက်သီးသည် ထိုလူ၏ ရင်ဝကို ထဟုန်ထိုးဝင်သွားသည်။

"ဘုန်း"

ယဲလီဒေရှ၊ ၏ ဓားမြှောင်သမား အသက်ရှူကြပ်စွာ မျက်လုံးများ ဝေဝါးလာချိန်တွင် ပင့်ယူ၏ အမြဲရှေးအတိုင်း ရပ်နိုင်ပြီ၊ ခေါင်းကိုသို့ စောင်းမှည်း မှိုင်မှိုင်တွေ။

ထိုအချိန်နှင့်တစ်ပြိုင်နက်တည်းမှာပင် ယဲလီနိုက ညာခြေကိုတစ်လှမ်းလှမ်းပြီး ဓားအကွယ်ကို ယင်ပယ်ကာ ပြုပြင်လည်း၊ နောက်မှ တစ်ဆိုဝင်လာသော ဓားမှာ အချိန်မီ ရောက်။ ယဲလီနီ တိုက်ပွဲဝင်လာသူမှာလည်း ပျော့ခွေကာ ရှေ့သို့ ခရိုင်ဘဲဖြစ်နေသည်။

"အင့် အိး"

နောက်မှလူ၏ ဓားမြှောင်ကြောင့် ရှေ့လူ မရိုးမအန္တစ်ဆောင်ဆောလဲကျသွားသည်။

ယဲလီနိ၏ လျှင်မြန်ဖျတ်လတ်မှုကို နောက်မှလူ ကတော့ အံ့သြဖြစ်နေပြီး၊ ကြောင်တောင်တောင် စိုက်ကြည့်နေရှာသည်။

ယဲလီနီ၏ သယ်ခြေ ဝေ့ဝိုက်ဘက်လာကာ နောက်မှလူ၏ မေးဖျားကို အားအားအဆိမ့်ဖြင့် ဝင်ဆောင့်သွားပြန်သည်။

"မြှောင်း"

ထိုလူ ဝါးတစ်ပြန်ကျော်ကျော် လွင့်စဉ်ကာ လှုပ်ရှားနိုင်ခြင်း မရှိတော့ပေ။ ဓားမြှောင်သမား၊ ဒုဝရီ၊ ပါဓော်ဘော်၊ သုံးယောက်ကို ယဲလီနီက မျက်စိတစ်မှိတ် လျှပ်တစ်ပြက်အတွင်းမှာပင် ရှင်းလင်းနိုင်ခဲ့သည်။

လူပေါ် လူညွှန့်ခွဲစားကာ မိုက်ကြေးခွဲနေကြသော နဂါးမြွေအဖွဲ့ကို ယဲလီနီ ရှုံမုန်းမိသည်။

ပီတောင်းမြို့ပေါ်တွင် နဂါးမြွေအဖွဲ့၏ ဆိုးရွားသောင်းကျန်းမှုမှာ အခေါ်ပယ် အထင့်ရဲလာကြောင်း ယဲလိန် သတိပြုမိလာ၏။

ယခုကိစ္စနှင့် တစ်ဆက်တည်းမှာပင် တစ်ချိန်က ဆုံးမခဲ့ဖူးသော ယိုကြီး နဂါးမြွေပိုင်တောက်အား ပြန်ပြောင်း သတိရလာမိသည်။

"ဘုတ်ဆိုင်ဖွဲ့ကလည်းပဲ၊ နေလတော်လှန်ရေး အဖွဲ့သားတွေဟာ သပ်တိုက်တွေအတွက်နဲ့ နာမည်အပျက်ခံနိုင်ဘူး၊ အရင်းအမြစ်ကို တွေ့အောင်ရှာပြီး ရှင်းပစ်ရမယ်"

ယဲလိန်သည် ခြေလှမ်းသွက်သွက် လျှောက်သွားသည်။ မကြာမီ ရွှေပုံမင်း လမ်းကြီးဘက်သို့ သူ ရောက်ရှိလာ၏။

လက်ဘက်ရည်ဆိုင် တစ်ခုတွေ့ရ၍ ဆိုင်ထဲရှိ စားပွဲတစ်လုံးတွင် ယဲလိန် ဝင်ထိုင်ရင်း လက်ဘက်ရည်သောက်နေလိုက်သည်။

ယဲလိန်သည် လက်ဘက်ရည်ကို ငုံ့ဆွဲသောက်နေပြီး သူ့မျက်လုံးများက လမ်းမပေါ်သို့ ကျီးကန်းတောင်းမှောက် ရှာဖွေနေသည်။

ပိန့်ကြီးကိုပင်ဖြစ်စေ၊ ဒါးပိုက်နိုက် မိန်းမချောလေးကိုပင် ဖြစ်စေ ယဲလိန် တွေ့ချင်နေသည်။

နဂါးမြွေဂိုဏ်းသားများမှာ ဥဒဟို သွားလာနေကြသော်လည်း ယဲလိန်အား တွေ့ဖူးသူ မဟုတ်ကြ၍ မသိပေ။

ယဲလိန်ကို မှတ်မိသော နဂါးမြွေအဖွဲ့သားတစ်ဦးက ယဲလိန်ကို တွေ့မြင်သွားကာ ဘုတ်ဆိုင်ဆရာကြီး ပိုင်ဒေါက်ကို သွားရောက် သတင်းပို့တော့၏။

ထိုအချိန်တွင် နဂါးပြူအဖွဲ့သား လက်ရွေးစဉ် သုံးယောက်စား လူထက ယဲလိန်အား ဆုံးမခိုင်းခဲ့သော ဆရာကြီး ပိုင်တောက်မှာ အလောင်းသုံးလောင်းသာ ပြန်ရခဲ့၍ ဒေါသပုန်ထနေချိန်ဖြစ်သည်။

ပိုင်တောက်မှာ ယဲလိန်ရှိရာကို သိရသည်နှင့် သူကိုယ်တိုင်အမြန်လာ လိုက်သွားသည်။ ယဲလိန်ကား လက်ဖက်ရည်ဆိုင်စ တွင် အကျအနထိုင်ကာ တစ်စုံတစ်ယောက်ကို ရှာဖွေနေဟန် ရှိ၏။

"တောက်"

ယဲလိန်ကိုကြည့်ပြီး ပိုင်တောက် ဒေါသထကြီး တောက်ခေါက်လိုက်မိသည်။ သူ့ဆန္ဒရရှိလျှင် ယဲလိန်အား အပိုင်းပိုင်း ဝါးစားပစ်ချင်သော ဆန္ဒကြီးများပေ၏။

သို့သော် သူသည် ယဲလိန်နှင့်တွေ့ပြီး ညှိချင်းယှဉ်ပြိုင်ရန် မဝံ့ပေ။ သူနှင့် ပြိုင်ဘက်မဟုတ်ကြောင်း ပိုင်တောက် သိနေလိုက်သည်။

ပိုင်တောက်၏ ဦးနှောက်မှာ မကောင်းမှုဒုစရိုက်နှင့် ပတ်သက်၍ စံဘင်တောက်အောင် အကြံကောင်းများ ထွက်ပေါ်လာတတ်စမြဲပင် ဖြစ်ပေသည်။

‘‘ရွှေဝင်ဟုန် မင်း ဗိုက်ခံတော သွားခဲ့ဝမ်း၊’’

အနီးအနားရှိ ထယ်ညွှတ်တစ်ချောင်းကို ပိုင်ဘောက် လှမ်း ခေါ်လိုက်၏။ ရွှေဝင်ဟုန်က မီးခိုးဝင်းဘောက်ခံသော မျက် လုံးများနှင့် ယဲလိန်အား စိုက်ကြည့်ကာ....

‘‘ ဘောက် ဘယ်လိုပဲဘောရသလဲ ဗိုလ်ကောင်ဟာ ကျွန်တော်တို့ ညီအကိုသုံးယောက်ကို....’’

ပိုင်ဘောက်က ဗိုလ်ကျည်ဟန်နှင့် ကြွားဖြတ်ပြောသည်။

‘‘ပြောပါ ငါသိပါတယ်၊ ဗိုလ်ကောင်ရဲ့ သိုင်းပညာက ငါ့ ရန်သူများအောင် ဆိုပြီဖြင့်ပဲ နေတယ်၊ ငါသူ့ကိုမယှဉ်နိုင်ဘူး၊ ရွှေဝင်ဟိတ်ကို သူ့လယ်ချက်မိသွားတာသာ ကြည့်ပေတော့’’

‘‘ခင်ဗျာ....’’

ရွှေဝင်ဟုန် အံ့အားသင့်ကာ ယဲလိန်အား ထိတ်လန့်ကြောက် ရွံ့သွားမိသည်။

ပိုင်ဘောက်က တဟင်းဟင်း ရယ်မောရင်း....

‘‘ရွှေဝင်ဟုန်၊ မင်း ငါ့အကြောင်း သိတယ်မဟုတ်လား၊ ထစ်သက်လုံး ဘယ်သူ့ကိုမှ အညံ့မခံဘူးဆိုတာလေကွာ’’

‘‘ဟုတ်...ဟုတ်ကဲ့ ဆရာဘောက်’’

ရွှေဝင်ဟုန်မှာ ပိုင်ဘောက်အား ငယ်ကြောက်ဖြစ်၏၊ ပိုင် ဘောက်၏ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသော အကြံများကြောင့် အောင်ပွဲခံခဲ့ပေါင်း များလှပြီဖြစ်၏။

ပိုင်ဘောက် ဆက်ပြောပြန်သည်။

Scanned with ACE Scanner

“ဆရာလေးပယ် ငါနိုင်ငံရေး မလုပ်၊ ဘယ်လောက်ပဲ သိမ်း ကောင်းမြင်းမြင်၊ ငါ့ရဲ့ မဟာဦးနှောက်ကိုတော့ လိုက်မမီနိုင်ပါဘူး”

ရွှေခင်ဟုန်က ဆရာဘောက်ကို မောက်မာကြီး ကြည့်သည်။

“မိုးဘောက်က မဟိုစ်နှိမ် ဘာမှ လုပ်ဘူးတွေ”

ပိုင်ဘောက် အဲဒါကြိုကြိုတန်နှင့် ပြောလိုက်သည်။ ပီဆင်း မြို့တွင် နဂါးမြို့ပိုင်ဘောက်ဆိုလျှင် အနက်ရောင် ဂိုဏ်းသား အချင်းချင်းပင် ခေါင်းခဲကြရ၏။

ယခုတော့ အောက်ခပါးပေါ် လူသစ်ကလေး ဖက်ခေါ်သား ပိုင်ဘောက် ခေါင်းငုံ့ပြီး ခံနေရလို ဖြစ်နေရသည်။

အနက်ရောင်ဂိုဏ်းသားတွေကြားသျှင်နဂါးမြို့အဖွဲ့အပေါ် ရိုကျိုးနေ ရည်ပါးသွားနိုင်ခြင်း ပိုင်ဘောက် တွေးမိသဖြင့် ခံပြင်းသွားမိ၏။

ရွှေခင်ဟုန်က....

“ဆရာဘောက် ဘာဖြစ်ချင်လဲ ဘာလုပ်ချင်လဲ၊ ကျွန်တော်တို့လုံးဝ မသိချင်ဘူး၊ ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ကို ဒီလိုပဲ လုပ်နေရင် တခြားအဖွဲ့တွေက နဂါးမြို့အဖွဲ့အပေါ် အထင်သေးလာနိုင်တယ် ဆရာဘောက်”

ရွှေခင်ဟုန်၏စကားမှာ ပိုင်ဘောက်၏အတွေးနှင့် တစ်ထပ်တည်း ကျနေသဖြင့် ပိုင်ဘောက်မှာ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားသည်။

"မင်း သူရှိတဲ့ဆိုင်ထဲကို လည်သလိုဝင်၊ ရော...ဗီးဆေး
ထုပ်နဲ့ ဓိကောဒ့်ကို ဖမ်းချမယ်၊ ငါ့လက်ထဲကိုသာ သင်းရောက်
လာခဲ့ရင် ငရဲကြီးဆယ်ထပ် ကျတာထက် ပိုဆိုးအောင် ငါ..."

"ဟေး ဆရာ ကျွန်တော် ချက်ချင်းပဲလုပ်မယ်၊ ဆရာ့တပည့်
အကြောင်းလဲ သိသားပဲဆရာဘောက်၊ ဗိုက်ပူကြီး ရှောင်ဟွန့်
ဆိုတာ သိုင်းပညာ မြင့်မားပေမယ့် လူရည်ညံ့ယိမ်ရမယ့်နေရာ
မှာ ဆံမျှားမျက်ခုံမွှေးပေါ် စကြံလျှောက်ရမယ့် နေရာဆိုရင်
တော့ သင်း"

ရှောင်ဟွန့်က ဖျဉ်းအိုးကြီးအသား ပူနေသော သူ့ဗိုက်
အား ပွတ်သပ်ရင်း အောက်ကလိသံနှင့် ရယ်မောနေသည်။

ဆရာဘောက်က—

"အေး...ဒါကြောင့်လဲ မင်းကိုအားကိုးတာပေါ့၊ ဗိုဘော်
ဒါအောင်မြင်ရင် မင်းကို တိုက်စစ်မှူးအဖြစ် အနီရောင်တုတ်
ရာထူး တိုးပေးမယ်"

အနီရောင်တုတ်ဆိုသည်မှာ နဂါးဖြူအဖွဲ့၏ လျှို့ဝှက်ပန်း
စကားပင် ဖြစ်သည်။ အမှန်မှာ အဆင့်မြင့် ဒုစရိုက်ဂိုဏ်းသား
တစ်မျိုး ဖြစ်၏။

ယင်းတို့အထဲမှ တုတ်နက်ဟုခေါ်သော ဒုတိယ တိုက်စစ်မှူး
ကိုလည်း ခွဲခြားထားသေးသည်။

"မိတ်ချပါဆရာဘောက်"

ဗိုက်ပူကြီး ရှောင်ဟွန့်မှာ အားရဝမ်းသာဖြစ်သွားကာ ဝမ်း
ခေါင်းသံကြီးနှင့် ပြန်ပြောသည်။

ရှောင်ဟုန်အတွက် မက်လောက်သော မဟာ အခွင့်အရေးကြီး ပင်ဖြစ်သည်။ ရှောင်ဟုန်သည် ဘူ့ဗိုက်ကြီးကို ပွတ်သပ်ရင်း ဝမ်းသာအားရ လှမ်းထွက်သွား၏။

ယဲလိန် သောက်နေသော လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ ရှောင်ဟုန် အစဉ်အမြဲ ထိုင်လေ့ရှိ၍ မိတ်ဆွေဖြစ်နေသော ဆိုင်ဖြစ်၏။

ထိုင်နေရာက်ပေါက်မှဝင်ကာ အကောင်းဆုံး လက်ဖက် ခြောက်ဖြစ်သည့် ဗေဒါပန်းနှင့် လက်ဖက်ရည်ကြမ်းအိုးကို ကိုယ်တိုင်ခပ်သည်။

ယင်း လက်ဖက်ရည်ကြမ်းအိုးကို ဆိုင်ရှေ့သို့ ယူလာကာ ယဲလိန်၏ စားပွဲပေါ်သို့တင်ပေးရင်း အောက်ကျို့သံနှင့် ပြောလိုက်သည်။

"အစ်ကိုလေး၊ လက်ဖက်ရည်ကြမ်းအိုးချင်း လဲလိုက်ပါ ခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော်တို့ဆိုင်က ရှေ့ဗိုမိုးလွတ် ရွက်သစ်ရွက်နု အလေးဝဒါး ဗေဒါပန်း၊ လက်ဖက်ခြောက်ကို့ပဲ သုံးပါ တယ်၊ ဒါမှလဲ အစ်ကိုလေး၊ နောက်နေ့တွေ လာအားပေးမှာ မဟုတ်လား"

ရှောင်ဟုန်မှာ သိုင်းမှုစားပွဲထိုးလေးထက်ပင် အပြောအဆို ချိုသာနေသေး၏။

ယဲလိန်က....

"ဗိုသောက်တောင်ပဲလားကွာ"

"ကျွန်တော် စောစောကပြောသလိုထက် ပိုကောင်းတယ်ဆို တာ အစ်ကိုလေး သုံးဆောင်ကြည့်ရင် သိမှာပါခင်ဗျာ၊ ဗေဒါ ပန်း၊ လက်ဖက်ခြောက်ကောင်းကြောင်းကို ကျွန်တော်က သိပ်

နေပြောကတိုလိုခံများ ဟင်ဖွက် [illegible]
[illegible]
သေဘောပေါက်ပါတဲ့ဟဲ"

ရောင်ဟုန်က သူ့ဇာတေးနှင့်သာ [illegible] နေခြင်းဖြင့်၊ ယဲလိန်က စားပွဲထိုး ဗိုလ်ပူကြီးခံ၏ အပြောကို သဘောကျသွားသည်။

ထိုအခါ ယဲလိန် လက်ဖက်ရည် သိပ်မကြိုက်လှပေ။ ဤဆိုင်၌ လာရောက်ထိုင်နေခြင်းမှာ ပေါက်ကြီးနှင့် မိန်းမချောလေးကို လာရောက် ရှာဖွေနေခြင်းသာဖြစ်သည်။

ယင်းစဉ်တောင်ကျေး ကလေးဘဝတွင် ရုံကွေးဂေဟာ၌နေ၍ ကြီးပြင်းလာရသူအဖို့ လောက၏ လူလိမ်လူကောက်များ အကြောင်းကို နေ့စဉ် မြင်တွေ့ခံစားရသူလည်း ဖြစ်သည်။

ဆရာဖြစ်သူ ကိုယ်ဖော့ဝိဇ္ဇာ ယဲဟိန်ကလည်း လူ့လောကမှ ဆိုးညစ်ကောက်ကျစ်မှုအပေါင်းစုံကို အားလပ်ချိန်တိုင်း ယဲလိန်အား ပြောပြခဲ့သဖြင့် ယဲလိန်နားရည်ဝနေပေသည်။

ယခုစားပွဲထိုးမှာ ရှပ်ရည်သန့်ပြန့်သလောက် လိုသည်ထက်ပို၍ စကားပြောကောင်းနေကြောင်း ယဲလိန်သတိပြုမိသည်။

ထို့ပြင် လက်ဖက်ရည်ကြမ်းအား လူဝဗိုက်ရွှဲကြီးက သူ့အခါ အတင်းအကျပ်သောက်ခေရန် လက်ဖက်ချောက်ကောင်းကြောင်း ချီးမွမ်းခဲ့သည်။

သူသက်ာမထင်း ဖြစ်လာသဖြင့် စားပွဲထိုး ဗိုက်ရွှဲကြီးကို ပြောလိုက်၏။

"ကျွန်တော် ငါးပိုး ... ကြားလိုက်ပြီ ...
လုပ်ရေး ... သွား ... ပြ

ယဲလ်နိုဝည် ... ငွေ ...
ဖက်ရည် ... ငွေသော ... ရော ...

မကြာခမီ ... ကြွမ်းဆို ... ငွေ ...
ရွှောင်ဟုန် ချပေးခဲ့သော ကြွမ်းထိုးကို ...

ကြွမ်းအိုးထဲမှ ကြွမ်းပန်းကန်ထဲသို့ ... သည်။

စိမ်းစိုစို ရွှမ်းရွှမ်းလှ ... ဖက် ...
တော့င်၊ ... သူ့အသီအားရုံ ... ကျော ... မြ ...
ထမြင့် ဆေးဒညောင်၊အညာဆန်သလိုနှင့် ဝဲယားကို ဖျော်နေပြည့်
လိုက်သည်။

ယဲလ်နိ၏ မျက်လုံးထဲက နေကြာပွင့် လူရိုင်တင်နေ ... မြစ်
လိုက်ရသည်။ သူ၏ ငွေဆံထိုးတစ်ချောင်းကို လှမ်းခြင်းတော်
လှမ်းဆွဲသော စိမ်းစိုစို အရောင်လှလှရှိနေသော လက်ဖက်ရည်
ကြွမ်းပန်းကန်ထဲသို့ ဆတ်ခနဲထိုးနှစ်လိုက်၏။

ငွေရောင်ဆံထိုးတွင် ညိုနက်သော အရောင်များက ကပ်
ပါလာသည်။

"ဩော်....ဗီလိုကိုး"

ယဲလ်နီ ထန်ပေါက်ဆက်ထိုင်နေလိုက်သည်။ ဆံထိုးကို လက်
ဝဲလက်အတွင်း ဆုပ်ကိုင်ပြီး သူ၏ဆောင်မေးကို စားပွဲသို့
ချလိုက်သည်။

ဓားကိုင်လက်ကို ပြန်မရှုပ်သိမ်းသေးဘဲ ဓားနောင့်ကို
လက်မနှင့် အနည်းငယ်ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။

Scanned with ACE Scanner

ပြောင်လက်သောကျောက်ခဲသော ဓားသွားပေါ်တွင် နေ့ဘက် ကျောက်မှ လူရိပ်ကို သွမ်းမြင်ရသည်၊

ထို့နောက် ဆွဲ၍ သားသော အကြမ်းပန်းကန်ကို ကောက်ယူ၍ ကောက်ဟပ်ဆောက်နေလိုက်သည်။

မကြာမီ အချိန်အတွင်းမှာပင် ယဲ့သိန်က စားပွဲပေါ်သို့ လက်နှစ်ဘက်တင်၍ အိပ်ချင်ဟန် ဝါးခနဲ သမ်းဖြာလိုက်၏။

မျက်လုံးများကို မှေးစင်းကာ စားပွဲပေါ်မှောက်အိပ်လိုက် လေ၏။ ယဲ့သိန်ကဲ့သို့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင် ထိုင်နေကြသူ များကြ၍ ယဲ့သိန်အား အထူးအဆန်းလုပ်ပြီး ကြည့်မနေ ကြချေ။

ယဲ့သိန် နားထဲတွင် ခြေသံသဲ့သဲ့ ကြားလိုက်ရသည်။

ထိုအခါ မှေးစင်းထားသော မျက်လုံးများကို အနည်းငယ်ချောင်းကြည့်လိုက်သည်။

ဝတ်ဖြူ ကောင်းသော စားပွဲထိုး ဖိုက်ရှဲကြီးသည် မပေါ်ပေါ်ပဲ ဆိုက်ရောက်လာသည်။

“အစ်ကိုလေး ဘယ်လိုကြောင့်စားပွဲပေါ်အိပ်နေရတာလဲ”

စားပွဲထိုးဖိုက်ရှဲကြီးက အသံပေးလိုက်သည်။

သူ့လက်ကသည်း ယဲ့သိန်၏ ပခုံးပေါ်မှ ချီကျူးသွားကြော ကျက်ကို အသာပုတ်ခတ်လိုက်၏၊ ယဲ့သိန်မလှုပ်မရှားပဲ အသာ မှန်မှန်ရှူရင်း တစ်ခါတည်းရုံ ဟောက်သံများပင် ပေးလိုက် သေးသည်။

စားပွဲထိုးဖိုက်ရှဲကြီးမှာ ပို၍ပင် အဘင့်ရဲလာတော့၏။

ယဲလိန်ကို ပခုံးပေါ်တင်ပြီး ခေါ်သွားတော့၏။ ယဲဖိန်ဒိတ်ထံမှ ရယ်ကျင်လိုက်ကို မနှုတ်ဆက်ဘောင် ကြည်း မျိုးသိပ်သားရှာသည်။

မည်ကဲ့သို့သော အကြံအစည်နှင့် မည်သည့်နေရာသို့ ခေါ်ဆောင်သွားမည်နည်းဟူသော အတွေးကြောင့် ရှုဝိုးဘ်ဝို၏ ပခုံးပေါ်၌ အသာငြိမ်လိုက်သွားသည်။

“ဖြန်း”

ယဲလိန်၏ပါးကို တစ်စုံတစ်ယောက်က ဖောင်းကနဲ ရိုက်ပြီး ဒေါသတကြီး ကြိမ်းမောင်းလိုက်၏။

“ခွေးမသား၊ နင်တော့ ဘာတတ်နိုင်သေးလဲ၊ ငါ့ကိုစော်ကား လာလုပ်လို့မရဘူးကွ၊ ပိုင်တောက်ကို လာကျူးရင် အသက်ရှင် မနေရဘူးဆိုတာ မင်းတက်တွေ့ကြုံ သိစေရမယ်။ ဟေ့ ရှောင်ဟုန် ဒီကောင့်ကိုလည်း ပေါ်တင်လိုက်”

ရှောင်ဟုန်က သူ့ပခုံးပေါ်မှ ယဲလိန်ကို လှည်းပေါ်သို့ ပစ်ချလိုက်၏။ ပိုင်တောက်က ယဲလိန်၏နားသယ်ပေါ်မှ ချိတ်တွဲသွေးကြောကို ခပ်ကြမ်းကြမ်း ထိုးပိတ်ပြီး တဟားဟားနှင့် ရယ်မောပြောလိုက်သည်။

ပိုင်တောက်မှာ ပိုင်မည်အထင်နှင့် အူမြူးနေသောသည်။

သူ့တပည့်ရှောင်ဟုန်ကလည်း ဆုလာဘ်များစွာနှင့် ရာထူးကို လက်ဝယ်ပိုင်ပိုင်ရတော့မည်ဟူသော အတွေးကြောင့် လှည်းကိုတရကြမ်းမောင်းနှင်သွားတော့၏။

ယဲလိန်မှာ ဤကဲ့သို့ တွေ့ကြုံနိုင်ခြေကို၊ ကြိုတင်မှန်းထား ပြီးဖြစ်၍ သူ့တစ်ကိုယ်လုံးရှိ သွေးကြောများကို ကြိုတင်ကာ ကွယ်ထားခဲ့သည်။

[illegible]

ယဲလီနှာ [illegible] ပိတ်ပြီ-
နဲ့ ခြံဝင်းကြီးထဲရောက်ရှိ [illegible] ချမ်
နေပြီ [illegible] ရှောင်ဟုန်ဆက် [illegible] ယဲလီနံကို တိမ်းရှောင်
[illegible] ဆွဲရှုလိုက်၏။

"[illegible]"

ယဲလီနှာ ကာလီမိုက်ခေါက်ရေ့ပြင့် ပြေ[illegible]ခေါ် ကျော့သွား
[illegible] ယဲလီနံ၏ တင်ကိုယ်လုံး အတွင်းအား ချွေးပို့
[illegible]ပြင့် နဘူကျွင်ခြင်းလုံးဝမရှိခဲ့ပေ။

ရှောင်ဟုန်ကား ယဲလီနံအပေါ် နဘူကျဉ်းစိတ်ကိန်းအောင်း
နေသပြင့် လက်နှင့်ဖက်မှ တရွတ်တိုက်ဆွဲခေါ်သွားတော့သည်။

ယဲလီနံအား ပိုင်တောက်တာ အမျိုးမျိုး ဆဲဆိုကြိမ်းမောင်း
နေသံမှာ ခြံအတွင်းကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်နေသည်။

ယဲလီနံမှာ အခန်းတစ်ခုအတွင်း ရောက်ရှိသွားချိန်၌ ကြည်
လင်သော မိန်းကလေး တစ်ယောက်၏ အသံကို ယဲလီနံကြား
လိုက်ရပြန်သည်။

"ဆရာတောက် ဘယ်သူ့ကို ဖမ်းခေါ်လာတာတုန်း"

"[illegible] လိုကြီး၊
[illegible] ပြီ။
[illegible] မှ လှက်
တဲ့ [illegible] ရှိတယ် တင်း"

"[illegible]"

[illegible]
ကြည့်နေ၏ အံ့ဩတုန်လှုပ် [illegible] ည်း။

"ဆရာတောက် သူ့ကို ကယ်တိုလို ပြီ [illegible] ခဲ့တာလဲဟင်"

မိန်းမချောလေးမှာ ယဲလိနီနှင့် မျက်လုံးချင်းမှချင်း ဆုံကျမ်းခဲ့သူဖြစ်၏။ သူမမျက်လုံးများမှင် မယုံကြည်နိုင်အောင်ဖြစ်နေသည်။

တစ်ဆင့်စကားသာဆိုလျှင် သူမအနေဖြင့် လုံးဝယုံကြည်နိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်ပေ။ သူမအဖို့ ဤလူပေါ်၏ ဆိုင်းပညာ မြင့်မားမှုကို လက်တွေ့ခံစားခဲ့၍ လွယ်လွယ်နှင့် အနိုင်မယူနိုင်ကြောင်းသိနေသည်။

ပိုင်သောက်က ဝင့်ကြွားသောလေသံနှင့် မိန်းမချောလေးကို ပြောလိုက်သည်။

"ဗိုက်ရွဲချောင်ဟုန်က အိပ်ဆေးခပ်ပြီး ငါက သူ့ဘေးကြောကြောကွက်ကိုပိတ်တယ်၊ ငါတို့အဖွဲ့ကို သောင်းကောင်း ဒုက္ခပေးတဲ့ကောင်ကို ငါ လုံးဝမကျေဘူး ပိုင်သောက်ကိုလာကျောလို့ ဘယ်ရမလဲ"

"...ဒီလိုဆို ဆေးတောက်က သူ့ကို သတ်မှာပေါ့"

...ဟား ဟား ဘယ် ဇီဝသောက်လွယ်လွယ် အပြီးသတ် ယဲလိန် ၊ ဒီကောင့်ကို ငါက ရွှေခင်းသမီးအက ကခိုင်းရဦး ...မြဲ...

...ရှင့်..."

...ခ်ာနိုးမချောသော၏ စုတ်သပ်သံက ပေါ်လာသည်။

"မလုပ်ပါနဲ့ဆရာရယ်၊ လူတစ်ယောက်ကို ကြည့်မရရှိ ထောင်ထဲပစ်ပို့လိုက်ပါ ကျွန်မ အသိုးမသိုပါဘူး ဒီလို လူ့ဆန့်တဲ့ ညဥ့်ပေမ်းထဲမျိုးကိုတော့...."

...မချောသော၏ စကားသံပင်မဆုံးလိုက်ရ ပိုင်ဘောက်၏ ...ခံနှယ် ကျယ်လောင်လှသောအသံ ရုတ်ခြည်း ထွက် ...ပေါ်လာသည်။

"...ဘာ....တိတ်၊ ငါ့အကြောင်း နှပ်သိတယ် မဟုတ်လား၊ ငါ့ကို အရာသာမလုပ်နဲ့ ငါက သာ သူများကို ညွှန်ပေးနေ ရမှ အိပ်ပျော်စားဝင်တာ သိရဲ့လား၊ မသေမရှင်ထားပြီး သူ့ရှေ့နဲ့ ငါ ခြေဆောရဦးမယ်"

ရွှေခင်းသမီးအကဆိုသည်မှာ နာမည်ကသေးလှသလောက် လူမဆန်သော ညှဥ်းပမ်းနှိပ်စက်နည်း တစ်မျိုးဖြစ်သည်။

ယဲလိန်ကိုယ်တိုင် အမေတ်ကြီးရုံကွေးဂေဟာထွင်နေခဲ့ရစဥ်က မြင်တွေ့ခဲ့ရဖူးသည်။ လူတစ်ယောက်ကို လက်နောက်ပြန်ထား ပြီး ကြိုးတုတ်သည်။ ထို့နောက် လက်ကောက်ဝတ်မှနေ၍ ကြိုးတစ်ချောင်းနှင့် လည်ပင်းသောက်ဆီမှ တစ်အားဆွဲသည်။

အချည်ခံရသူသည် ပုဇွန်တုပ်ကွေးလို ဖြစ်နေပြီး ထိုကြိုးကို အိမ်ခေါင်တွင် တန်းတန်းကြီး ဆွဲထားခြင်းဖြစ်၏။

ကိုယ်အလေးချိန်ကို မိမိလက်နှင့် ဖောင့်ခံထားနိုင်မှ လွှတ်မောင်း ပြုတ်မထွက်နိုင်ဘဲရှိသည်။

သို့သော် ဟင်းသို့ ခံနိုင်ရည်ရှိသောသူကား ယဲလိန် မကြားမိသေးပေ။ ဆွဲချည်ထားသော အချိန်ကြာသည်နှင့်အမျှ နာကျင်ခံရသူသည် ညည်းညူသောအသံထွက်၏။

နောက်ဆုံး၌ လက်မောင်းဆစ်ကျိုးကာ ကြီးစွာသော ဝေဒနာကို ခံစားရသည်။

ယဲလိန်မှာ ပိုင်တောက်အား ယခုပင် ထ၍ ဆုံးမလိုက်ချင် သည်။

ထိုခဏ်မှာပင် မိန်းမချောလေး၏ စကားသံ ပေါ်လာပြန်၍ ယဲလိန် အသာနားထောင်နေလိုက်၏။

“ဆရာတောက် ဒီကိစ္စကို ကျွန်မ ဆောင်ရွက်ပေးမယ်လေ”

ပိုင်တောက်က ခေါင်းတရမ်းရမ်းနှင့် ပြောလိုက်သည်။

“ဘယ်ဖြစ်မလဲ၊ ဒါ ဗိုက်ရွှဲရှောင်ဟုန်ကို ပေးရမယ့်တာဝန်ပဲ၊ နင်က စိတ်ချရသူမဟုတ်ဘူး၊ သူ့ကိုသနားပြီး ဘာပင်လိုက်ရင် ငါ့ဆန္ဒတွေ မပြည့်ဝဘဲ နေတော့မှာပေါ့”

ယဲလိန်က ကြမ်းပေါ်တွင် မေ့ချင်ယောင် ဆောင်နေရာမှ မိန်းမချောလေး၏ စိတ်ဓာတ်အား ကျိတ်၍ ချီးကျူးလိုက်မိသည်။

“ဒီမိန်းကလေး မဆိုးဘူး ငါ့အပေါ် စိတ်ကောင်းထားသားပဲ၊ ငါ သူ့ကို လက်ဆောင်ဝယ်ပေးရကျိုး နပ်သွားပြီ”

Scanned with ACE Scanner

မိန်းမချောလေးဆေးပါကို သားသေသောဓါတ်နှင့်ခဲမြောက်ခြင်း များပါတဲ့ ယောက်မဆောင်ဆေးနဲ့သော ဝေဒနာကို ရောဝပြန့်ဘိ စွန်းပင် ပြုံး၏။

ယဲလိဒ်မှုန့်မှ ဗိုက်ခွဲရှောင်ဟုန် ဟန်ပါပါ ပျောက်လှမ်း သည်။ မိန်းမချောလေးကို ပြောလိုက်သည်။

"ဒီ ဘသား ကျုပ်ကို သတ်ခဲ့တာ ... ပေးပါ"

မိန်းမချောလေး ကိုဖုန်ရှိက မေးမြန်း ပြောလိုက်၏။

"ကောင်းပါပြီ"

"ကိုဖုန်ရှိ ... ကြည့်ပြီး လက်ရှောင်နေတယ်"

... ဝေသာလာ ... ကြည့်ခဲ့ လှန်ကြိုလိုက်သည်။ ရှောင်ဟုန်က မိန်းမချောလေး ကိုဖုန်ရှိ ရှေ့သို့ ... ယဲလိဒ်အား ဆွဲခေါ် ဆောက်ဆွဲလိုက်သည်။

"တွေ့လား ဖြည်းဖြည်းဆွဲပါမျှ ကျုပ်ကနာလာတယ်"

ရှောင်ဟုန်မှာ အိပ်ခဲ့သင့်သေးသူ ယဲလိဒ်က ရုတ်တရက် စကားထပြောသဖြင့် ကြက်သေသေ ... သွင်ပျောက်ချ၊ ဖြစ်သွားသည်။

"ဟင်—သူ ... ဖြစ်သွား၊ အံ့ဩစရာပဲ"

မိန်းမချောလေး ကိုဖုန်ရှိ၏ တီးတိုးရေရွတ်သံ ကိုယဲလိဒ်က ကြားသဖြင့် လှမ်းပြောလိုက်သည်။

"ကျုပ်ကို ဗီလိုသွယ်လွှတ်ဖမ်းလို့ ရနိုင်မလားဆိုတာ ဝီနွားကြီး ပထမ စဉ်းစားဖို့ကောင်းတယ်၊ နဂါးဖြူအဖွဲ့ ဘယ်မှာရှိသလဲဆိုတာသိချင်လို့ ဒီလို အသားအနာခံခဲ့တာပါ"

Scanned with ACE Scanner

ယံသိမ်၏ ဓားတိခါးစက်ခြေသံကြောင့် ပိုင်အောက်မှာ ဝေဝေချူးမျှော်ပြန်ကာ ယံ သိမ်နှင့် ... သ ... ဝင့်ဓွေရအောင် ခံစားနေရသည်။

"ကဲ ... ဒီအန်ထဲက ဘယ်ပေါက်ကို ထွက်ကြမလဲ"

ယံသိမ်က ရှောင်တိမ်းသား ... ဘေး ... အတွင်းအေး ... ဦးပိုက်ကာ ... ရှောင်တိမ်းမှာ ကတုန်ကယင် ဖြစ်သွားသည်။

လူ့တစ်ကိုယ်လုံး ရေချိုး ... သားသမီး ချွေးများ စီး ထွက် ... ဖြစ်ပေါ်ရှိ လိမ့်ကျသွားတော့သည်။

ယံသိမ်သည် ရှောင်တိမ်းအား လှည့်ပင်မကြည့်။ ပိုင်အောက်ကို အား ရှုတိုက်ကြည့်ပြီး ဓားတိအေးစက် ပြောသည်။

"ကဲ...ဘယ်လိုလဲ လူ့မိစ္ဆာကြီး၊ လူအများနဲ့ ကျွန်ုပ်ကို ဝိုင်း တိုက်မလား၊ ဒါမှမဟုတ် ခင်ဗျားနဲ့ ကျွန်ုပ် တစ်ယောက်ချင်းပဲ တိုက်မလား"

ယံသိမ်၏ ပြတ်သားတိကျသော အသံက ဓားစက်ဝက်နှိုင် လှသည်။

ယံသိမ်၏ စိန်ခေါ်စကားကြောင့် ပိုင်အောက် ထက်ခနဲ တုန်လှုပ်သွားကာ နဂါးဖြူအဖွဲ့သားများ ကို အော်ဟစ်အမိန့် ပေးလိုက်သည်။

"အားလုံးတက်... ဒီကောင့်ကို မလွှတ်စေနဲ့"

ပိုင်အောက်ကား မြွေဆိုးကဲ့သို့ ကောက်ကျစ်သူဖြစ်၍ လက် အောက်ငယ်သားများကို အလျင် ဝိုင်းတိုက်စေသည်။

ယဲလိန်သည် သူ့အား ပတ်ပတ်လည်မှ ဝန်းရံထားသော နဂါးကြူးဖွဲ့သားများမှာ မိမိလူများဖြစ်ကြောင်း သိရှိထားသည်။

ထို့ကြောင့် ဤမျှရိုင်းစိုင်းသော ဒုစရိုက်သားများကို အော့နှလုံးနာဖွယ်မိသည့်အခါ ပြတ်သားသော ယုံကြည်ချက်နှင့်တိကျသော အမှေ့အဝေါ်ကြောင့် ယဲလိန်မှာ စကားပြောချင်စိတ်ပင် ကင်းမဲ့နေလေပြီ။

ပိုင်တောင်၏ အချက်ပြ ပြောကြားမှုကြောင့် ယဲလိန်အား ဝန်းရံထားသော လူများမှာ တဖြည်းဖြည်း ရှေ့တက်လာကာ ကင်းဂျင်မျိုးနှင့် တရကြမ်း ဝင်တိုက်ကြတော့၏။

"ငှူး ငှူး ငှူး
ဗြူး ဗြူး"

ယဲလိန် လှမ်းရှားလိုက်သည်။

"ဟူး ဟူး ဟူး"

ဆေးဆိုးနှာမောင်းပမာ ကြောက်စရာကောင်းလှသော သူ့အသံသိ၏ လေချွန်သံက တစ်ဆက်တည်း ပေါ်လာသည်။

ယဲလိန်မှာ အနေနှင့် ဤမျှရက်စက်သော တိုက်ကွက်မျိုးကို အသုံးပြုခဲ့ဘူးလေပေ။

သူ့လက်သီး၏ အကျင့်ရပြီးသား ယိမ်းနှုန်းခံရသူများမှာ သစ်ရွက်ခြောက်၊ စက္ကူများနှင့် ပြုလုပ်ထားသော အရုပ်ကလေးများပမာ လေထဲသို့လွင့်စဉ်သွားကုန်တော့၏။

လူငယ်ချို့၏ ငယ်သံပါအောင် အော်ဟစ်လိုက်သောအသံများက နားမချမ်းသာစရာ ပေါ်ထွက်လာသည်။

Scanned with ACE Scanner

ပေါင်ချိန်ကြီးမားလေးလံလှသော တူကြီးနှင့် ထုနှက်လိုက်သကဲ့သို့ အရိုးများ ကျိုးကြေသကလည်း ဖြိုးဖြိုးဖျင်းဖျစ်နှင့် နာမခံသာစရာကောင်းလှသည်။

တိုက်ပွဲစထည်နှင့် ကြမ်းတမ်းလှသည်။ အော်သံကြွေးကြော်နှင့်ပင် ကြောက်မှိုးတင်လျှောက် စိမ့်အေးကာ ကမ္ဘာမြေကြီး သွေးပျက်နိုင်လောက်၏။

သူ၏ ခက်ထန်၊ ဝိုက်နုတ်လိုက်သော ခြေကျင်း၊ လက်သီး၊ တံတောင်ဆစ်၊ လက်ဝါးစောင်းတို့မှာ အချိုးအဟန်ပြောင်မြောက် လွန်းလှပြီ ရန်သူတို့ မရှောင်တိမ်းနိုင်ဘဲ ဝရုန်းသုန်းကား ဖြစ်ကုန်ကြသည်။

သိုးအုပ်ထဲ ကျားကြီးတစ်ကောင် ဝင်လိုက်သည့်နှယ် သားကောင် အသက်ရှူမဝသဖြင့်ဖုံရည်မှာ မြင်းကျွေးတော့ငေ

ပိုင်တောက်သည် ထွက်ပြေးရန်ကြံရွယ်လိုက်သည်။

ဟွားခနဲ လေခွင်းသံတစ်ချက် ပေါ်လာကာ ဆွဲငင်အား လေထုကြီးတစ်ခု ချက်ချင်းဖြစ်ပေါ်လာပြီး သူ့ခန္ဓာကိုယ်မှာ နာကျင်မှုဝေဒနာ ဆို့ရှုံးစွာခံစားလိုက်ရသည်။

ပိုင်တောက်၏ တည်ချောင်းအတွင်းမှ ညီညီအရသာရလိုက်ကာ နွားကိုယ်ပေါ်ပါး သလိုဖြစ်သွားသည်။

ကြက်ပေါက်စလေးတစ်ကောင်ကို သိမ်းငှက်ကြီး သုတ်ချီသွားသကဲ့သို့ ယမ်းနိုင်က ဂိုင်မြေးဂျုံ ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ပစ်ချလိုက်ပြန်၏။

"ဝုန်း"

တစ်ခဏဘာ အချိန်လေးအတွင်းမှာပင် ပိုင်တောကိန်ဒ တပ်ကိုယ်လုံး ခေါ်ပြုပြီး ပျောက်သွားရသည်၊

ပိုင်ဆောက်အသက်ရှူကျပ်ကာ ဒေါသလုံးချေပါ၊ ခံစားရင်း၊ လိုက်ပြုံ လန့်နေသည်။

ထိုအခါ ကျောင်းသားသားတော်သာ နဂါးကြီးအဖွဲ့သားများကို ဝေ ပြီ ဝေးဆီဆေးစက်ပြောပြန်သည်။

"ဆရာကာလတ်ချင်ရင် အားလုံးနှုတ်ဆိတ်ကြစမ်း"

ထိုကိုပေါ်သဖြင့် သူ့လူများ၏လုပ်ရပ်ကို ရင်ထုမနာဖြစ်ကာ ပင်ကိုယ်ညည်းညူနေမိသည်။

သူ့ပိုင်ဆိုင်သောလုပ်သိုက်ရချင် ကြောင်ပုစွန်စား ကျွဲ ကျောက်ခါးသကဲ့သို့ ကြေမွချေမီ ကုန်နိုင်ခဲ့လောက်သည်။

"မင်းတို့ ပိုင်မြေတွေဘာ မန်ချင်နယ်ချဲ့ကို ဘောင်ခုနှစ်သို့ ကိုင်သား၊ အေနုသုံးနာဝရာကောင်းလိုက်ဘာ လွန်ပါခရာ၊ ကိုယ်သိကျွန်ကိုယ်ခံမှုလောက်၊ အကျင်ချက်ချင်ဆိုင်း ပျက်ပြီ၊ ဒူဝချိုက်ကောင်တွေဖြစ်နေတာပါလား။

မင်းတို့ကို လူ့ဝသမျိုးတွေချည်း သာရှိနေချင် ငါတို့ရဲ့ ဟန်သူမျိုး တွေ ဘယ်တော့မှ လွတ်လပ်မှာလဲ၊ ငါတို့ အရေး ဘယ်တော့ ဆောင်မြောက်မလဲ၊ နယ်ချဲ့ကျူး ကျော်တဲ့ မန်ချင်ရဲ့ ခြေဖဝါး အောက်မှာ ကျွန်သအောက်လိုနေကြရမှာပဲ၊ လွတ်လပ်တဲ့လူမျိုး၊ လွတ်လပ်တဲ့တိုင်းပြည် ဘယ်တော့မှ ဖြစ်လာမှာမဟုတ်ဘူး၊ အဲဒါကိုကော မင်းတို့သိကြရဲ့လား"

ယဲလိုရှိုလှာ ဒေါသနှင့် အော်ဟစ်ပြောနေသည်။ သူ့ရင်ထဲတွင် မချိတင်ကဲ ဝေဒနာက ကျွန်ုပ်ကောင်းဆဲ၊ လောင်မြိုက်နေပါပြီတကား ယဲလိုရှိုသည်မှ ပြောသည့်မရနိုင်သောနှင့် စကားပြောရာတွင် ထစ်တုန့်ကယောင်ဖြစ်နေသည်။

နဂါးကြီးအုပ်သားများ နှုတ်ခမ်းစေ့ရင်ခတ်ကြောင်ဖြစ်ကာ ယဲလိုရှို ပြောသမျှကို နားစိုက်ထောင်နေကြ၏။

ယဲလိုရှိုက ရုတ်ခြည်းပင် သူ့ခါးပိုက်ထောင်ထဲမှ နဂါးမျိုး အမိန့်ပေး ရွှေပြားကို ထုတ်ယူကာ စားပွဲခုံတစ်ခုပေါ်သို့ လှမ်း ခနဲ့တက်လိုက်သည်။

"အားလုံးကြည့်ကြစမ်း၊ ဒါဘာလဲ သိကြရဲ့လား"

ယဲလိုရှို၏ အောင်မြင်ပြတ်သားသော စကားသံက အားမာန်အပြည့်နှင့် ပေါ်ထွက်လာသည်။

"ဟင်..."

"ဟာ..."

"မနုလအမိန့်ပေးရွှေပြား"

ခေါက်အရွယ် ကြီးရင့်သော သိုင်းသမားများ၏ အံ့ဩ ထိတ်လန့်သံများ၊ အလျိုလျိုထွက်ပေါ်လာကြသည်။

သူတို့၏ အော်သံအဆုံးတွင် ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ဒူးထောက် ခေါင်းငုံ့ကာ အရှိအသေပေးပြီးဖြစ်နေ၏။

"ပိုင်တောက် ခင်ဗျားဟာ အသက်ကြီးပြီး အချိန် မစီးဘူး၊ ကိုယ့်ပေါင် ကိုယ်လှန်ထောင်းဖို့ပဲတတ်တယ်၊ ကိုယ့်သိက္ခာ ကိုယ်ပြန်ချနေတယ်၊ ခင်ဗျားလုပ်ရပ်ဟာ

Scanned with ACE Scanner

မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် ထင်ရှားပြီး အောက်တန်းစားဆန်
တယ် သိရဲ့လား"

ပိုင်ဒေါက်တာ ငွေကြီး ထိုင်တွေးနေသည်။ သူ့ရှုထိခံမှု
သွေးများ ဘာရယ်ညီးအချွေနေသည်။

ယခုသိန်း၏ စကားကြောင့် အာရုံဖေါက်ရကာ သွေးဆုပ်ဖြူ
ရော်နေသော သူ့မျက်နှာသည် လူသေမျက်နှာနှင့် မခြား
ထွတ်ဆွတ်ဖြူနေတော့၏။

ယခုသိန်းသည် သူ့လူများ၏အောက်တန်းစားဆန်လွန်းသော
ဒုစရိုက်လုပ်ငန်းများကြောင့် မချိတင်ကဲ ဒေါသဖြစ်လွန်း၍
အားကုန်မှုန်ပြောကြားလိုက်သည်။

ဂိုဏ်းစည်းကမ်းအရဆိုရင်၊ ခင်ဗျားကို သေဒဏ်
သင့်အပြန် ဒဏ်ခတ်ရမယ်ဆိုတာကိုတော့ ခင်ဗျား
သိခဲ့သား၊ အမျိုးဘာသာသာသနာအတွက်၊ ကိုယ့်တိုင်း
ပြည်ကိုချစ်လို့မျိုးအတွက်၊ ဗျူပ်တွိ ဟန်လူမျိုးတွေစု
ပေါင်းပြီး ဖြိုးမယ်တဲ့ နေရာမှာ သူရဲကောင်းတို့ရဲ့
ကျင့်ဝတ်၊ လူသားတို့ရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာ၊ ယောကျ်ား
ကောင်း ယောကျ်ားမြတ်တို့ရဲ့ ကောင်းမြတ်တဲ့ အရည်
အသွေးကို ရင့်ကျက်ပြည့်ဝစွာနဲ့ ရှေ့တန်းတင်ရမယ်၊

နယ်ချဲ့မန်ချူဘုရင် မတရားအုပ်စိုးနေတဲ့ ကာလမှာ ဟန်
လူမျိုး သူရဲကောင်းတို့ရဲ့ နာမည်စာရင်းဟာ တစ်ဖက်ရန်သူရဲ့
သုံးသားဘဲမှာ ကောင်းခြင်း ဂုဏ်နဲ့ ထိုက်ထိုက်တန်တန်နေရာ
ယူခဲ့လိုတယ်၊ ဒုဘော့ဗျာ လူရှေ့ချပြောလို့မှ မဘင့်တယ်

လောက်အောင် ကျုပ်လူတွေက ဒုစရိုက်လုပ်ငန်းနဲ့ စီးပွားရှာနေကြတယ်"

ပိုင်တောက် ခေါင်းငိုက်စိုက်ချကာ စိတ်ဓာတ်အကြီးအကျယ်ကျနေသည်။

ယဲလိန်ကို မဖြစ်ညစ်ကျယ် နောက်ပေါက်သိုင်းသမားဆေးအဖြစ် အထင်အမြင်သေးစွာ ပရိယာယ်နှင့် ဖမ်းဆီးခဲ့သည်။

ထိုလူငယ်လေးမှာ ဟန့်မင်းဆက်၏ ထီးမွေ ဆက်ခံမည့်ဘုရင်သားတော်ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း၊ ပိုင်တောက်မသိခဲ့ချေ။ သူ့အမြင်၌ ကြောက်စရာသာသာထင်ကာ ယဲလိန်အား စော်ကားခဲ့သည်။

ခုတော့ သူ့ရှေ့မှောက်၌ ယဲလိန်သည် ကြောက်စရာမဟာ်၊ တောသုံးထောင်ကို အစိုးရသော ကောလရေးငေးခြင်သံ့မင်းဖြစ်နေ၏။

ယဲလိန်က ပိုင်တောက်အား စိုက်ကြည့်နေပြီး နဂါးဖြူအဖွဲ့သားများကိုပါ ဝေ့ဝဲကြည့်လိုက်ပြန်သည်။

နဂါးဖြူအဖွဲ့သားများဆယ်ယောက်သာကျန်ရှိတော့သည်။

"ကိုယ်သားတော်အသားမှန်း ကျုပ်တို့ မသိလို့ပါ၊ ခုချိန်ကစပြီး မကောင်းမှုဒုစရိုက်တွေကို ရှောင်ကြဉ်ပါတော့မယ်"

မိန်းမချောလေးကိုးဖုန့်ရှီးက မဝံ့ရဲစွာ ပြောသည်။

"ဒီကိစ္စကို ကျုပ်ကိုယ်တိုင်စုံစမ်းခဲ့တယ်၊ ဒီပိုင်တောက်ဆိုတဲ့လူဟာ အပြစ်အကြီးမားဆုံးပဲ၊ နောက်နောင် ဒီလိုအကျင့်မျိုး တွေ့ရရင် အသက်ချမ်းသာမပေးတော့ဘူး"

Scanned with ACE Scanner

နဂါးဖြူအဖွဲ့သားများက သံပြိုင် ဝန်ခံကတိစကားပြောကြား လိုက်ကြ၏။

"မှန်ပါတယ် ကိုယ်တော်လေး"

ပိုင်တောက်မှာ ရှက်ရွံ့စိတ်ကြောင့် နေစရာမရှိအောင် ဖြစ်နေသည် ယဲလိန်ကိုလည်း တစိမ့်စိမ့်ကြောက်ရွံ့လာမိ၏။

ပိုင်တောက်မှာ သူ့အဖွဲ့သားများ သူ့ဘက်၌ မရှိတော့ သဖြင့် အထီးကျန်စိတ်နှင့် အားငယ်စွာ လျှာကိုကိုက်ဖြတ်ပြီး အဆုံးစီရင်သွားသည်။

ပိုင်တောက် သူ့တရားသူစီရင်သွားခြင်းကို ယဲလိန် ခေါင်းတညိမ့်ညိမ့်ဖြစ်နေရာမှ သူ့လူများကို မှာကြားပြောဆိုနေပြန်သည်။

"ဒီကိစ္စကို ပြည်ဖုံးကားချပြီး အထူးလျှို့ဝှက်ထားကြပါ၊ လူသစ်စိတ်သစ်မွေးပြီး မကြာခင်စတော့မယ့် ပွဲကြီးပွဲကောင်းမှာ ပါဝင်ကြဖို့ ကြိုးစားထားကြဖို့ ကျုပ် မှာချင်တယ်"

"သစ္စာခံပါတယ် ကိုယ်တော်လေး"

နဂါးဖြူအဖွဲ့သားများ ဝမ်းသာအားရဖြစ်နေ၏။ ပိုင်တောက်နှင့် လက်တွဲစဉ်က လမ်းစပျောက်နေရာမှ ယခု ရောင်ခြည်စတွေ့ခဲ့ပြီ မဟုတ်ပါလား။

ယဲလိန်က နဂါးဖြူအဖွဲ့သားကျန်များကို ပိုင်တောက် မရှိတော့သည့်အတွက် ခါးပိုက်နှိုက် မိန်းမချော ကိုးဖုန်ရှီကို အုပ်ချုပ်ခိုင်းလိုက်သည်။

မိန်းမချောလေးမှာ ယဲလိန်ပေးသမျှတာဝန်နှင့် ဝတ္တရားကို တိကျစွာ လိုက်နာသည်။

လူမင်းအဖွဲ့သားများကိုလည်း [illegible] လာခဲ့သည်။

ငါကင်း၊ မြန်မာပြည်သူတို့မှာ ယခင်နှင့်မတူ တစ်ပုံကြီး ပြောင်းလဲသွားသော နဂါးပြူးအဆင်းကို [illegible]

ယဲလ်ိန်စိုးသည့်လူငယ်မှာ [illegible] ဆောင်ရာတွင် မှန်လျှပ်မှန်တန်သလို [illegible] နေကြသူများ ရှိပါကသည်။ ထိုသို့ [illegible] သား အရေးယူ အပြစ်ပေးခဲ့သည်။

ယဲလ်ိန်ကိုယ်တိုင်လည်း စံပြအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရာ တွင်သော့လည်းကောင်း၊ အသွားအလာ အနေအထိုင်မှ မျှ သူ့ လက်အောက်ငယ်သားများအား မှန်ကန်သည့် လမ်းညွှန် မှုကိုပေးကာ နေထိုင် သွားလာ စားသောက်ပြခဲ့သည်။

တိုင်းပြည်နှင့်ချီ၍ ပေါ်ထွက်လာခြင့် သူ့တာဝန်၊ ကိုယ့် တာဝန်၊ သူ့အလုပ်၊ ကိုယ့်အလုပ်ဟူ၍ ခွဲခြားခြင်းမရှိဘဲ ကျရာ တာဝန်၊ ကျေပွန်အောင်ထမ်းဆောင်ကာ၊ မျိုးချစ်စိတ်၊ မျိုး ချစ်သွေးများ ပြန့်ကြသည်။

စိတ်ဓာတ်အင်အားသည် သာမန်ဗလအင်အားထက် များစွာ သာလွန်းကြွခိုင်သည့်အတွက် မကောင်းမှုဒုစရိုက်ပြုသူများ ကမူ ထိုစိတ်ဓာတ်များ ရှိကြခြင့် ရင်ဆိုင်တွေ့သည့်အခါ စိတ်ဓာတ်ရေးရာကပင် တစ်ပန်းရှုံးနေသည် မဟုတ်ပါလား။

သို့သော် မိန်းမချောလေး၏ လုပ်ဆောင်ချက်ကြောင့် ပိုင်ဝ တေးကဲ၏ အရှိန်အဝါနှင့် မိုက်ကြေးခွဲစားနေလာခဲ့ရာမှ ဝင်-

ငွေမရှိသော ချန်ရှေဟန်မှာ ယဲလိန်အပေါ် အငြိုးထားလာခဲ့သည်။

အားကြောင်းစုံသိသော ပိုင်ဘောက်၏ဆရာ အဒေ့ဘောင် ပြည့်မှ လက်ဘော်ဖောက်ဖြတ်ခဲ့ယ်၏ဘသည့် ကန့်ဖုန်ချိကို ယဲလိန်နှင့် တိုက်ပေးရန် ကြံပိုက်သည်။

ယဲလိန်သည် ပိုင်ဘောက်အား သိုင်းပညာစွမ်းနှင့် တစ်ဖက်သား [illegible] ကျောင်းကာ နဂါးမြို့ အပွဲအား လုယူသွားကြောင်း၊ မဟုတ် [illegible] ဘုတ် လုပ်ဆောက်ရေးသားကာ ကန့်ဖုန်ချိအား ခြေဆိုးခဲ့သည်။

[illegible] နေ့မြင်ဘော်၌ပင် လျှို့ဝှက်သောလူတစ်ယောက် က သိုင်းသမားများစုဆောင်းနေကြောင်း၊ သတင်း ထွက်ပေါ်နေပြန်၏။

လူ မည်သူမှန်း တိတိကျကျ သိသူကား မရှိပေ။ အသက် ခြောက်ဆယ် သိုင်းပညာထူးချွန်သူ အဘိုးကြီးတစ်ယောက်က ဦးဆောင်နေသည်ဟုသော်လည်းကောင်း ပြောသူ သည်းရှိသည်။

တချို့ကမူ အဆင့်မြင့် သိုင်းပညာရှင် မိန်းမကြီး တစ်ယောက်က ဦးဆောင်နေကြောင်း ပြောကြပြန်သည်။

လူငယ်သိုင်းသမားတစ်ဦး၏ ပဆောင်ပေါ်၌ ငြင်းနေကြသူများလည်းရှိမှန်ရာ တစ်ဆင့်စကား– တစ်ဆင့်နား ဖြင့် ခန့်ရှိ၊ တရုတ်ကြီး တစ်ခွင် တိုသတင်း ရောက်ရှိသွားတော့၏။

မန်ချူခန့်ရှို၊ ဘုရင်ကြီးသည် ယင်းသတင်းနှင့် ပတ်သက်၍ အမှတ်စဉ် တစ်ဆယ့်သေး မင်းသားထွေးလေးအား ပြောကြားပိုက်သည်။

"နေပြည်တော်အနှံ့ ကျော်ကြားနေတဲ့ ဗိသာဂင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သားတော် ဘယ်လိုမြင်သလဲ"

"သားတော်အထင်တော့ လက်တစ်ဆုပ်စာ လူ့ဘဝစုက မဟုတ်မဟတ် ယတောင်းလှည့်နေတာနဲ့တူပါတယ်၊ ဖြစ်သောက် မယ်မထင်ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ဒီကိစ္စကို သင့်တော်သလို အမြန်ဆုံး ဖော်ထုတ်ပေးပါ့မယ် ခမည်းတော်"

"အေင်း… ဒီလိုမှပေါ့၊ ရန်သူဆိုတာ ကြီးကျယ်ငယ်ဘယ်ရှိပြီး အထင်မသေးရဘူး၊ ခြတစ်ကောင်ကြောင့် သင်္ဘောတစ်စင်းလုံး ပျက်စီးရတတ်တယ်ဆိုတဲ့စကားလဲ သားတော် မမေ့သင့်ဘူး၊ လုံ့လသဘာဝ တူညီစွာ ရှိသင့်တယ်"

"မှန်လှပါခမည်းတော်ဘုရား"

"ကြိုးစားပါ သားတော်"

မင်းသားထွေးလေးသည် ခန့်ရှိဘုရင်ကြီးအား ထိုစကား ပြောကြားပြီးနောက် မြေအောက် လျှို့ဝှက်သိုင်းသမားများကို မြေလှန်ရှာဖွေတော့၏။

မင်းသားထွေးမှာ ဉာဏ်အမြော်အမြင်ကြီးမား၍ ကွက်ကျော်မြင်တတ်သူဖြစ်ရကား၊ ဆော်လှန်ရန်ကြံ ဘမ်းသူများကို လှည့်ကွက်ဆင်လိုက်သည်။ သူ၏ လျှို့ဝှက် တပ်သားများထဲမှ သူနှင့် ရုပ်ချင်းတူသော လူသုံးယောက်ကို စေ့စပ်ရွေးချယ်လိုက်၏။

ထိုကြောင့် အမှုထမ်းသုံးယောက်အား စေလွှတ်၍ အမြဲ အဆို၊ ဆရာအလိုင ဝတ်ပုံအသုံးမှအစ သူကိုယ်တိုင် လေ့ကျင့် ပေးခဲ့သည်။

ထူးခြားချက်တစ်ခုမှာ ထိုသုံးယောက်သည် သိုင်းပညာ ထက်ကျွမ်းမှုရှိကြခြင်းပင် ဖြစ်၏။

မင်းသားယွေ့လေး၏ အစီအစဉ်ကို ခန်ရှီဘုရင်ကြီးနှင့် လားမား သိုင်းဆရာကြီးတို့က နှစ်သက်သဘောကျခဲ့ကြသည်။

အမှတ်စဉ် တစ်ဆယ့်လေး မင်းသားယွေ့နှင့် လားမား သိုင်းဆရာကြီးတို့မှာ ရုပ်အမျိုးမျိုးပြောင်းလဲကာ ပြင်ပလောကသို့ ကျင်လည် သွားလာနေကြသည်။

နန်းတွင်း၌မူ သူတို့၏ ကိုယ်ပွားများဖြစ်ကြသော အတုများက ဟန်ဆောင်နေကြသည်။

အပျော်အပါးလိုက်စားရာ ဂေဟာ၌လည်း၊ အချောအလှ တစ်ဆယ့်နှစ်ဦးက ရွှေပန်းနုထိမိမယ်များဟု ကျော်ကြားနေလေသည်။

ထိုဂေဟာအား အသက်နှစ်ဆယ်ခန့်ရှိ မိန်းမလျော တစ်ယောက်နှင့် သူ၏ လူယုံတော် ထိပ်ပြောင် လူသန်ကြီးတို့က အုပ်ချုပ်နေသည်။

ဂေဟာအတွင်း၌ ဆဒေါင့်နှင့် အစေအပါးအားလုံး ငါးဆယ်ကျော်ခန့်ရှိပြီး၊ အုပ်ချုပ်သူများ၊ အနေဖြင့် ဆက်ဆံရေးကောင်းသောကြောင့် အနှောင့်အယှက်ကင်းခဲ့သည်။

ကြေးကြိုးကြီး ပေးရသော ရှုပ်နှုတ်မိသယ် ဂေါယမသို့ နှင့်ရှိသူရဲ့အမှုထမ်းများနှင့် သိုင်းလောကမှ နာမည်ကျော်များ ပင် လာရောက်အလှန်းပြောတော်ကြသည်။

မင်းသားလေးလေး၏ ပထမ ခြေလှမ်းသည် ဖရိဘုယ် ကြယ်ဝစွာနှင့် စတင်လှုပ်ရှားနေပြီဖြစ်၏။

အခန်း (၃)

ယဲလိန် တွေဝေနေသည့်ဗဟုဘ်ပေ။ တစ်ယောက်တည်းရှိနေသည့်အချိန်များ၌ပင် ဦးနှောက်ကို အလုပ်ပေးရင်း ဝေဖန်ပိုင်းခြား ချင့်ချိန်ခနတတ်သည်။

"အင်း...ပီကင်းမြို့တော်ဟာ အပြင်ပန်းကကြည့်ရင်တော့ အေးချမ်းတယ်ထင်ရတာပဲ၊ တကယ့်တကယ်ကျ အုပ်စုသုံးစုဟာ မီးနဲ့ ရေလို အပြိုင်အဆိုင် ကြိုးပမ်းနေကြတယ်၊ မန်ချူးဘုရင်ကို ကာကွယ်ပေးနေတဲ့အဖွဲ့၊ မင်းညီမင်းသားတွေ မညီညွတ်ဘဲ ကိုယ်ကျိုးကြည့်နေတဲ့အဖွဲ့နဲ့ မင်းမင်းဆက်တိုက်ကို သစ္စာခံထားပြီး ဟန်လူမျိုးတို့ ထီးနန်းပြန်ရရေးကို ကြိုးပမ်းနေကြတဲ့ ငါတို့အဖွဲ့ပေါ့ပဲ"

ယဲလိန်၏ အဖြေသည် နေလသိုင်းသင်တန်းကျောင်းသို့ ရောက်ရှိသွားပြန်သည်။

"ဆရာတန်တာဝန်ယူ အုပ်ချုပ်နေရတဲ့ ဟုန်မင်သိုင်းသင်တန်းကျောင်းဟာ အထိုက်အလျောက် ကောင်းမြင်မှုရမယ့် ဆရာတန်အတွက် အန္တရာယ်ကြီးတယ်၊ ဒါကြောင့်လဲ သမီးတွေလေ ရိုက်ချုပ်ကြီး ချက်ရက်လုံးက ဆရာတန်ကို လျှို့ဝှက်ကာကွယ်ပေးဖို့ တာဝန်ယူလာရတာပဲဒေ"

ယဲလိန် ဆက်လက်တွေးတောနေပြန်သည်။

"ပွဲစားကြီးလျိုအင်ဂုနဲ့ ဆေးဆရာကြီးကျော်ကို့ဟာ ဟုန်မင်သိုင်းသင်တန်းကျောင်းအုပ်ချုပ်တဲ့ တန်ကျိုလုံရဲ့ နောက်ခံ အင်အားတွေပဲ"

ဟုန်မင်သိုင်းသင်တန်းကျောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ပွေလီပွားစရာများဖြစ်ပေါ်လာခဲ့ရာ ယဲလိန်တစ်ယောက်တည်း ဝေဝါးဖြစ်နေမိတော့သည်။

ဆရာတန်၏ ဟုန်မင်သိုင်းသင်တန်းကျောင်းသို့ လူတန်းစားအမျိုးမျိုးလာရောက်၍ သိုင်းပညာ သင်ကြားကြသည်။

ကျောင်းသားများအထဲမှ ကျန်ဆန်လင်ဆိုသော ကျောင်းသားလေးမှာ ရိုးသားဖြူစင်သူဖြစ်ရာ ဆရာတန်က နှစ်သက်သဘောကျနေခဲ့၏။

ဆရာတန်ကျိုလုံ ဆက်ဆံပေးမိသလောက် ကျန်ဆန်လင်မှာ မျိုးချစ်စိတ်ပြင်းပြပြီး သိုင်းပညာ ကြီးမားသူဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ကြိုးစားနိုးကြားသော ကျန်ဆန်လင်အား ဆရာတန်ကျိုလုံက ဆက်သွယ်ရေးတာဝန်များ ခေါ်ခိုင်းတတ်ပေသည်။

တင်ခန့်ကွင် လမ်းဘေးသို့ကားချုပ်ကြီးချိန်ရပ်လို့ ပျောက်ချင်းမလှပျောက်သွားတော့သည်။

ရေကုသိုလ်ခန်းပြင် ကြီးစေးတိုးဝမ်းပါသေသည်။ သဘင်း အဆောင်မှ မကျိုးကျဲဖြစ်နေသည်။ ထိုခဏ်မှာပင် နဂါးပြ အဆင်မှ လိုးလှုံ့ကြိုးသည့် မိန်းမချောလေးသည် ထပ်မံ ရှေ့မောက်ဆုံးသွားပြန်သည်။

ဤအကြောင်းများကို ထန်းကျွဲဖြစ်တာ ယဲ့သိန်ထံ လျှိုဝှက် အစည်းအဝေးကြားခဲ့သည်။ ယဲ့သိန်ကမြေမှန်ရှာဖွေရာ သဲလွန်စ ရှိမှ ခဲ့၏။

အမှတ်ခဉ်ဇလေးမင်းသားရန်ကျင်နှင့် တွေ့ရန် ယဲ့လိန်ထွက်ခဲ့ သည်။

ဂေဟာတွင် မင်းသားရန်ကျင်မရှိဘဲ နှင့်ကျုမ်းရှောင် ဇိမ် ထွေနေသည်နှင့် ကြုံကြိုက်နေသည်။

မိန်းကလေးတစ်ယောက်က နှင့်ကျုမ်းရှောင်၏ ငေါ်ခကြာ ကို နှိပ်နယ်ပေးနေသဖြင့် ယဲ့သိန်ပြုံးလိုက်မိ၏။

''လာ လာ ညီလေးယဲ့၊ ညီလေးယဲ့ကို တွေ့ချင်နေတာနဲ့ အတော်ပဲ၊ ခုတလော ကျုပ်တို့ မင်းသားကြီးရန်ကျင် စိတ် ချမ်းမသာဖြစ်နေတယ်''

ထိုစကားကြောင့် ယဲ့လိန် စိတ်ဝင်စားသွားမိသည်။

''ဘာများလဲ့ အစ်ကိုကြီး နှင့်၊ ကျွန်တော်ဘာများ အကူ အညီပေးရဦးမလဲ ပြောပါဦး''

နှင့်ကျုန်ရောင်မှာ သက်ပြင်းမှောကို ဟူးခနဲ မှုတ်ထုတ်ရင်း၊

Scanned with ACE Scanner

"ကိစ္စကတော့ အဖေတော်ကိုမသွယ်တာပဲ ညီမလေးယဲ့၊ တို့တစ်ခေါ့ တယ်သွားသွား၊ တယ်လာလာ၊ တဲ့လုပ်လုပ်၊ အမှတ်စဥ်တစ်ဆယ့်လေးမင်းသားက ကြိုက်နေသယ်၊ ဆရာကြီးကတော့ တို့မင်းသားကြီးရှိန်ကျင်ဟာ အချယ်ချုပ် သစ္စာမျိုးနေရတာလိုပဲ၊ ဒီအတိုင်းဆိုရင်တော့ ကျို ကင်တွေကြား ချွေးထက်ရှိတဲ့ ကျောန်းကျောင်ကြီးလို ဖြစ်တော့မှာသေချာတယ်"

ယဲ့ယိန်က...

"အဲဒါ ဆယ်ဘွဲ့ လက်ချက်လဲကိုကြီး နှင့်"

နင့်ကျွမ်းရောင်မှာ မခံချင်စိတ်များ တဖွားဖွားပေါ်လာသည်။

"ညီမလေးယဲ့တို့ အမှတ်စဥ်ရှစ်မင်းသားက မြေကျွေးလား"

"ပြောပါတယ်၊ အဲဒါတွေကြောင့်ပဲ ဒီသို့ အရောက်အပေါက် နည်းသွားရတာပေါ့ ကိုကြီးနှင်ရဲ့"

နင့်ကျွမ်းရောင် သက်ပြင်းချရင်း...

"ဪ...ဒါဆိုဟိုတစ်တွေ ခြေချုပ်မိနေကြပြီပေါ့"

ယဲ့ယိန် ခေါင်းညိတ်ပြသည်။ နင့်ကျွမ်းရောင်ကဆက်ပြောသည်။

"ရှင်းပါတယ်၊ ဒီသွပ်ရွာမှာအားလုံးဟာ အမှတ်စဥ် တစ်ဆယ့်လေး မင်းသားရဲ့ လက်ချက်ပဲပေါ့၊ မနေ့ကတုန်းကအဆို ကျုပ်တို့ကိုယ်တော်ကြီး ရှိန်ကျင် ညွှမ်ပွဲတစ်ခုက အပြန်မှာ အမည်မသိတဲ့ လူတစ်သိုက်ကတားပြီး ရှာဖွေစစ်ဆေးခံခဲ့ရသေးတယ်"

Scanned with ACE Scanner

"ဘာတွေလုပ်သွားသေးလဲ ကိုကြီးနှင့်"

နှင့်ကျွမ်းရောင် ဆောက်တစ်ချက် ခပ်ပြင်းပြင်းခေါက်ရင်း ယဲလိန့်အား ပြန်ပြောလိုက်သည်။

"နေ့ခင်းကို မိုးချိန် လမ်းထွက်ပါနဲ့တဲ့၊ ဘာလူးဆာန်ဆိုက လူသွားတာ ကိုယ်တော်ပြီး ရှိန်ကျင်မှုန်၊ ယိုပါလျက်နဲ့ ခုလို ထုတ်ပေးကာ ပြောခံရတာ အခံရအခက်ခဲ့ပဲ"

နှင့်ကျွမ်းရောင်ကပင် သူ့ခံစားချက်ကို စိတ်ပျက်လက်ပျက် နှင့် ညည်းညူပြောသည်။

"ငါ့မေ့ကတော့ မိအပြစ်မျိုးယာ မိုးပြည့်ပိုက်ကွန်ကြီးနဲ့ ပြီး လုပ်ထားသလိုပါပဲကွာ"

"ယဲ ... ဟုတ်တယ်ကိုကြီးနှင့်၊ ကျွန်တော်တို့ဆိုတာ မိုးပြည့်ပိုက်ကွန်ထဲက သားကောင်တွေ ဖြစ်နေကြပြီ"

ယဲလိန့်သည် နှင့်ကျွမ်းရောင်အား နှုတ်ဆက်ကာ အမှတ်စဉ်မှ မင်းသားလေးတာသို့ ပြန်သွားခဲ့၏။

ထင်း မိုးပြည့်ပိုက်ကွန်ကြီး၏ အချုပ်အချာမှာ သူ့အတ်ကို ထော်အမှတ်စဉ်တစ်ဆယ့်လေး မင်းသား ဖြစ်နိုင်ကြောင်း ယဲလိန့် အတွေးပေါက်လာသည်။

တိုင်ပြင် သူ့လူများ ပျောက်ဆုံးခြင်းမှာလည်း မင်းသားလေးနှင့် နီးနွယ်ပတ်သက်နေသဖြင့် ဤသာနှာ အရေးအကြောင်း ရှာဖွေဖော်ထုတ်ရန် တွေးနေမိသည်။

ဟုန်မင်သိုင်းကျောင်းရှိ လူစာရင်းများတော့ သူ့ခေါင်း၌ အစီအရီပေါ်လာသည်။

မသင်္ကာစရာ ကောင်းလှသော သုံးယောက်ကို သတိပြုမိလိုက်သည်။

ထိုလူသုံးယောက်မှာ နေ့စဉ် ဈေးအဝယ်တော်အဖြစ် တာဝန်ယူနေရသော ရှောင်ချင်၊ ဆန့်ရှင်းရေးသမား လီကြုံထဝီ နှင့် ဆရာထန်၏ တပည့်အရင်းအခြာ ကျန့်ဆန်လန်တို့ဖြစ်သည်။

ကျန့်ဆန်လန်နှင့်ပတ်သက်၍မူ ဆရာထန်က ကိုးဟုန်ဂျီးထံ ကျန့်ဆန်လန်အား စာတစ်စောင်ပေးခိုင်းလိုက်သည်။

ထိုစာပို့ပြီး နှစ်ရက်အကြာမှာပင်မိန်းမချောလေး ကိုးဟုန်ဂျီး ပျောက်ဆုံးသွားခဲ့သည်။

'ဆင်… ဂျကြီး နှင့်ကျွမ်းရောင်ပြောသော မိုးမြေပိုက်ကွန်ဆိုတာ မြေပေါ်မြေအောက် ခန့်ရှိသူရင်ကိုအလွန်ကျော်လွှမ်းနိုင်သမျှကို ဖို့ကဲ့ပစ်ဖို့ဖြစ်မှာပဲ၊ ကောင်းကင်ကိုပဲပျံနေ၊ မြေအောက်ကိုပဲ ပုန်းနေ၊ မလွတ်မြောက်နိုင်တဲ့သဘောပဲ”

ယဲလိန်တစ်ယောက်တည်း အနေမျှားလာကာ သူ့အစ်ကိုတော် မင်းသားထွေးလေး၏ မိုးမြေပိုက်ကွန်အကြောင်း တွေးနေမိသည်။

ယင်းပိုက်ကွန်ကြီးကို ထိုးဖောက်နိုင်ရန် နည်းလမ်းကောင်းများ ရှာကြံစဉ်းစားနေစဉ် အမှတ်မထင် မင်းသား ရောက်ရှိလာသည်။

“ယဲလိန် မင်းတစ်ယောက်တည်း ဘာလို့အခန်းအောင်းနေရတာလဲ”

ယဲလိန် ပျာပျာသလဲ ထိုင်ရာမှထ၍ မင်းသားအား နေရာထိုင်ခင်းပေးသည်။ ထို့နောက် ယဲလိန်က…

Scanned with ACE Scanner

"ပြောရမှာတောင် ရှက်စရာကောင်းနေပါတယ်"

"ဆိုစမ်းပါဦး"

"ခုလာစ်လေး အခြေအနေဟာ တင်းကျပ်နေတယ် မဟုတ်လား၊ စီအာဆိုင်းသွားမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ဘစ်တွေအတွက် အဆိုးရွားဆုံး အခြေအနေကို ရောက်လာမှာ ခမြကြီးလွှက်ခတ်မလွဲဘဲလေ၊ အဲဒီအကြောင်းတွေကို ကျွန်တော်မျိုး တွေးနေတာပါ"

မင်းသား ရင်ထိတ်သွားခဲ့သော်လည်း ယဲလိန်၏ မေတ္တာနာစကားကြောင့် အားတက်မိသည်။

သူ အတွေးထဲ၌လည်း ယဲလိန်နှင့်ပတ်သက်၍ တွေးလိုက်မိသေးသည်။

"ယဲလိန့် မဆိုးဘူး၊ သူဟာ ငါ့အတွက် အကောင်းဆုံး လူယုံတော်တစ်ယောက် ဖြစ်လာနိုင်တယ်"

"အင်း ...ပြောစမ်းပါဦး၊ ဘယ်လိုအန္တရာယ်မျိုးတွေ တွေ့သလို စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်နေရတာလဲ"

ယဲလိန်က....

"ကျွန်တော်မျိုး ရှင်းရှင်းပဲ ဖွင့်ပြောပါ့မယ် မင်းသား"

"ငါက မင်းကိုယုံကြည်ပြီးသားပါ၊ ပြောစရာရှိတာပြောပါ..."

ယဲလိန်၏ မျက်နှာ သွေးနက်တည်ကြည်လာသည်။

"အမှတ်စဉ်တစ်ဆယ့်သေး မင်းသားရဲ့ ခြေသွက်လှတဲ့ အစီအစဉ်က မင်းသားအတွက် အကျိုးပျက်စရာတွေ များလာပါတယ်"

အမှတ်စဉ်ရှစ်မင်းသားက မသိနိုး နားမလည်ဟန်နှင့်မေး၏။

"မင်း ဘယ်လို အထောက်အထားတွေရလို့ ဒီလိုပြောနိုင်ရတာလဲ၊ ငါ့ကိုပွင့်ပွင့်လင်းလင်း တိုင်ပင်နိုင်ပါတယ်"

ယဲလိန်သည် မင်းသားရှုံ့ကျင်၏ညဧည့်ခံပွဲမှအပြန် မည်ကဲ့သို့ စစ်ဆေးခံရသည်ကို ပြောပြလိုက်၏။

ထို့နောက် မည်သူ့ထံမှ ရရှိလာသော သတင်းဖြစ်ကြောင်းကိုမူ ယဲလိန် ထိန်ချန်ထားလိုက်၏။ မင်းသားသည် ယဲလိန်၏ ဉာဏ်အမြော်အမြင်ကြီးမားပုံကို ကျေနပ်နှစ်သက်သွားပြီး....

"ဒါဆိုရင် မင်းအနေနဲ့ ဘယ်လိုစီစဉ်ဖို့များ စိတ်ကူးထားမိလဲ ငါ့ကိုပြောပြပါ"

"လောလောဆယ် ကျွန်တော့်မှာ လက်အောက်ခံလူအင်အားလဲမရှိတော့၊ တန်ပြန်ရမယ့် အစီအစဉ်တွေ မလုပ်နိုင်သေးပါဘူး"

ယဲလိန်၏ စိတ်ပျက်သော အမူအရာကြောင့် မင်းသားမှာ ယဲလိန်အကြောင်း တစ်ခဏတာအတွင်း တွေးလိုက်သည်။

"ဟုတ်ခဲ့တာလဲ ဟုတ်သား၊ သူ့ကို ငါ လူယုံတော် တစ်ယောက်အဖြစ် ထားခဲ့တာပဲ၊ အခြေအနေအရ အခွင့်အရေးပေးဖို့လိုနေပြီ။ ဒါမှ သူ့အစွမ်းအစဟာ ငါ့အတွက်ဖြစ်လာနိုင်တာပေါ့"

အမှတ်စဉ်ရှစ်မင်းသားက အိပ်အတွင်းမှ ရွှေပြားတစ်ချပ် ထုတ်ယူပြီး ယဲလိန်အား ပေးလိုက်သည်။

"ရော့ ဒီရွှေပြားကို မင်းယူထား၊ လိုအပ်ခဲ့ရင် ငါ့လူတွေကို မင်းစိတ်ကြိုက်သုံးနိုင်တယ်"

Scanned with ACE Scanner

ထို့နောက် မင်းသားက ရွှေပန်းနုပ်မိနယ်ဂေဟာအား သူ ယက်ာမကောင်းဖြစ်မိကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ရှက်ဝင်လူအား ထိုဂေဟာ၌ အလုပ်ဝင်လုပ်စေခဲ့ကြောင်းများကိုပါ ပြောပြ လိုက်၏။

ယဲလိန်၏ အတွေး၌ မင်းသား၏ အကြံအစည်နှင့် ဆရာထန် ၏အကြံ တူနေကြောင်း တွေ့မိလိုက်သည်။

ဆရာထန်က ဘူးသီးသမီးချော ယန်ယိချောင်ကို ရှပ်ဖျက်ကာ ထိုဂေဟာ၌ အောက်ခြေသိမ်း အလုပ် လုပ်စေခဲ့သည် မဟုတ် ပါလား။

မင်းသားသည် ယဲလိန်အား ထပ်ပြောသည်။

“မင်းမနေနဲ့ လိုအပ်ရင် အဲဒီဂေဟာက ရှက်ဝင်လူနဲ့ ဆက်သွယ်နိုင်တယ်”

မင်းသား၏ အားပေး ကူညီမှုကြောင့် ဂေဟာအတွင်းရှိ လျို့ဝှက်သိုင်းသမားများကို ခေါ်ယူတွေ့ဆုံခဲ့သည်။

ထိုအခါမှပင် အနက်စဉ်ရှစ်မင်းသား၏ လက်အောက်ခံ အင်အား မသေးလှကြောင်း ယဲလိန်သိရှိလိုက်ရသည်။ ထိုလျို့ ဝှက်သိုင်းသမားများထဲမှ ဆရာထန်၏တပည့် ကျန်ဆန်လန်ကို သိသွားချိန်က ယဲလိန်မေးသမျှကို ပြောပြသည်။

ကျန်ဆန်လန်သည် ဝှာဆန်းဂိုဏ်းမှ ကျားလက်ဝါးသိုင်း သမားတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး သိုင်းပညာအဆင့်မြင့်မားသူ တစ် ယောက်ဖြစ်ပေ၏။

Scanned with ACE Scanner

ထန်ကျိချင်မှာ သတ္တိကြီးမားသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက် ဖြစ်ကြောင်း ယဲလိန်သိထားသည်။ သို့သော် သူ၏ ယုံလွယ်တတ်သောအကျင့်ကြောင့် လူပါး ကျွန်ဆန်လန်၏လှည့်စားမှုကို ခံနေရလေသည်။

တပည့်ယုံ၍ စုံလုံးကန်းတော့မည့် အခြေအနေကြောင့် ယဲလိန်စိတ်မချမ်းသာ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

တပည့်များအား အပေါ်ယံမျက်စိနှင့် မယုံဘဲ၊ အသိဉာဏ်ပညာနှင့် ဝေဖန်သုံးသပ်ပြီး ယုံသင့်မှယုံရပေမည်။

ယဲလိန်မှာ နှုတ်ဆက်ပြီး ဟုန်းဝင်သိုင်းသင်တန်းကျောင်းသို့ ရောက်လာခဲ့သည်။

ဆရာထန်ကျိချင်သည် သူ၏လူများ ထူးဆန်းစွာ ပျောက်ဆုံးနေခြင်းအတွက် အလွန်အမင်း စိတ်ထိခိုက်နေသည်။ ထို့ကြောင့် သီးသန့်အခန်းထဲတွင် တစ်ယောက်တည်း ဆေးတံရှည်ကြီးသောက်နေကာ ငိုင်တွေနေမိ၏။

ယဲလိန်ရောက်ရှိလာသဖြင့် အားတက်သွားကာ မေးမြန်းလိုက်သည်။

"ဘာသတင်းများထူးခြားသေးသလဲ ကိုယ်တော်လေးယဲ"

"ဦးဦးထန်ရဲ့ ကျောင်းမှာ အမှတ်စဉ်တစ်ဆယ့်ခေါင်းမင်း သခင်ရဲ့ သူလျှိုတွေရှိနေတယ်"

"ဟင်…"

ယဲလိန်အာ နိဒါန်းချီမနေဘဲ တိုက်ရိုက်ဖွင့်ပြောလိုက်၏။

ထန်ကျိချင်. ဒဲ့အားသင့်သွားကာ ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွား၏။

"ဘယ်သူလဲ ကိုယ်တော်ယဲ၊ ကျုပ်ကိုပြောပြစမ်းပါ၊ ဗီလူ ကို ကျုပ်ကိုတိုင်…"

"ဒေါက်…ဒေါက်"

ဆသုထန်အာ စကားကို ဆုံးအောင်မပြောဘဲ ဆေးတံ ကြေးကို ခေါက်၍ခေါ်ချရင်း နောက်ဆက်တွဲစကားကို ယဲလိန် သိအောင် လက်ဟန်နှင့် ပြောလိုက်သည်။

ယဲလိန်အပြုံးရင်း…

"ဦးဦးထန်ရဲ့တပည့် ကျွန်ဆန်လန်ကို ဗီသီးသန့်နေ့ထဲ အမြန်ခေါ်လိုက်ပါ၊ ပြီးတော့ ဗီအခန်းနားကို ဘယ်သူမှမလာ နိုင်အောင် စီစဉ်ပေးဦး"

ကျွန်ဆန်လန်ဆို၍ ထန်ကျိချင်မှာ မျက်လုံးပြူးကျယ် ဝိုင်း စက်သွားတော့၏။

"ဘာ…ကျွန်ဆန်လန်ဟုတ်လား"

ယဲလိန်က လက်ကာပြပြီး…

"ဘာမှမမေးနဲ့ဦး၊ ဦးဦးထန် ကျွန်တော် လက်တွေ့ပြပါ မယ်၊ စောင့်သာကြည့်နေပါ"

ယဲလိနိ်သည် ကတ္တုံပင် လှည့်ရှာနေသော ဆရာထန်အား အေးဆေးတည်ငြိမ်စွာ ထပ်မံပြောလိုက်သည်။

"ဦးဦးထန်စိတ်ကို ငြိမ်အောင်ကြိုးစားပါဦး။ ဘယ်သူမှ ရိပ်မိမှုဖြစ်မယ်၊ သတိထားဦးနော်"

အခန်းအပြင်သို့ ခြေလှမ်းပြင်နေသော ဆရာထန်ကျိချင်အား ယဲလိနိ်က အထပ်ထပ် မှာကြားနေသည်။

မကြာမီ ရုပ်ရည်သန့်ပြန့်၍ ဥပဓိရုပ်ကောင်းလှသော နှစ်ဆယ့်ငါးနှစ်အရွယ် လူငယ်တစ်ယောက်နှင့်အတူ ဆရာထန် ပြန်ရောက်လာသည်။

သီးသန့်အခန်းထဲမှ ယဲလိနိ်အား မြင်လိုက်ရသည်နှင့် ကျန်ဆန်လန်က စူးစိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

"ဆရာထန် သူက ဘယ်သူလဲဟင်"

ကျန်ဆန်လန်၏လေသံမှာ ဆရာထန်ကျိချင်နှင့် အလွန်အမင်း ရင်းနှီးပုံရလေသည်။

ထန်ကျိချင်က ကျန်ဆန်လန်၏ အမေးကိုပြန်မဖြေဘဲ ဆေးတံဖွာရင်း တံခါးကိုပြန်ပိတ်လိုက်၏။ တစ်ဆက်တည်း ကုလားထိုင်တွင်ဝင်ထိုင်ရင်း ဆရာထန်က ကျန်ဆန်လန်အား လှမ်းပြောသည်။

"မင်းကို အလွန်အရေးကြီးတဲ့ အလုပ်တစ်ခု တိုင်ပင်စရာရှိနေလို့ ခေါ်ရတာပါ၊ အကြောင်းစုံသိချင်ရင် သူ့ကိုပဲ မေးကြည့်ပေတော့"

ကန်ကျီချင်က ယဲလိန်အား သွန်ပြရင်း ကျန်ဆန်လန်အား ပြောသည်။ ကျန်ဆန်လန်မှာ လမ်းဘေးသို့ ဟန်စုံနှင့် ယဲလိန်ကို အကဲခတ်လျက်ရှိနေသည်။

ယဲလိန်ကသည်း ကျန်ဆန်လန်အား ပြန်ကြည့်ရင်း "ပါးစပ် လိမ္မာပြီး အဆောင်ယည်တဲ့ကောင်ပဲ"ဟု စိတ်ထဲမှ မှတ်ချက်ချမိသည်။

ယဲလိန်က အေးဆေးတည်ငြိမ်စွာနှင့် မေးသည်။

"ကျန်ဆန်လန်ဆိုတာ မင်းလား"

"ဟုတ်ပါတယ်ခင်ဗျာ"

ယဲလိန် တစ်ချက်ပြုံးရင်း...

"အခုရှာ ဝမ်းသာစရာပဲ၊ ငါတို့ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးနဲ့ ကိုး ရုပ်မြင်းတို့ ဘယ်ခေါ်သွားကြသလဲ၊ ငါ့ကိုပြောပြပါ"

ယဲလိန်က လိုရင်းကို အန်းမေးလိုက်၏။

ကျန်ဆန်လန်မှာ လမ်းဘေး ဂိုဏ်းသား တစ်ယောက်၏ မထင်မှတ်သော အခမ်းကြောင့် ကြောင်စီစီဖြစ်နေသေးသည်။

ကျန်ဆန်လန်၏မျက်နှာ ပွဲဆော့ချမ်းသာသည်။

"ဘာပြောတယ်၊ ခင်ဗျားရှုနေသလား၊ ကျုပ် ဘယ်သိမှာလဲဗျ၊ ဘာတွေသာမေးနေတာလဲ"

ကျန်ဆန်လန်က သူ့အား မဟုတ်မဟတ် စွပ်စွဲလာသဖြင့် မခံချင်သည့် အမူအရာနှင့် ဒေါသဖြစ်ချင်ယောင် ဆောင်လိုက်သည်။

သို့သော် ကျန်ဆန်လန်၏ မျက်လုံးများကို စိုက်ကြည့်နေသော ယဲလိန်က မသိတရိပြုံးလိုက်သည်။

"ငါ မင်းကို ခဏခဏ အေးအေးဆေးဆေး မေးနေတဲ့ သဘောက မေတ္တာရပ်ခံတဲ့ အနေအထားပဲ၊ မင်းရဲ့ နောက်ခံကြောင်း ရာဇဝင်တွေကို ငါသိတယ်၊ ငါ ဖွင့်ပြောပြဖို့လိုသေးသလား"

"ပြောပြနိုင်တယ်၊ ကျုပ်ကို မတရားစွပ်စွဲတာ ခင်ဗျားမှာ ဘယ်လို အကြံအစည်တွေ ရှိနေသလဲ၊ သတ်ချင်ချင်သတ်လိုက်၊ ဒီလိုအပြောခံရတာမျိုး ကျုပ် မကြိုက်ဘူး၊ ဟုန်မင် သိုင်းကျောင်းမှာ ရှိတဲ့ သိုင်းသမားတွေဟာ နာမည်တစ်လုံးကို အင်မတန် လေးစားကြတယ်ဗျ၊ ခင်ဗျား သိရဲ့သား"

ကျန့်ဆန်လန်က မဟုတ်မခံသတ္တိချို့နှင့် ယဲလိန်အားပြောချ လိုက်ပြန်သည်။

အကယ်၍သာ ယဲလိန်သာ လမ်းတေလေလိုက်ကြားသာဖြစ်ခဲ့လျှင် ဆရာထံနှင့် စိတ်ဝမ်းကွဲစရာ ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်ပေသည်။

ယခု ကျန့်ဆန်လန်အား စွပ်စွဲပြောဆိုနေသူမှာ ဟုန်မင် သိုင်းကျောင်းအား စတင်တည်ထောင်ခဲ့သူဖြစ်ကြောင်းကို ကျန့်ဆန်လန် မသိသေးပေ။

ယဲလိန်မှာ ကျန့်ဆန်လန်၏ ပိရိသေသပ်လှသော ဟန်အမူအရာကိုကြည့်ပြီး ထပ်ပြောသည်။

"ကောင်းပြီ မင်း ကျူးလွန်ခဲ့သမျှ အထောက်အထားတွေကို ငါ လက်တွေ့ပြနိုင်ရင် မင်း ဆန္ဒ ဘယ်လိုရှိသလဲ"

ကျန့်ဆန်လန်က ရဲရဲကော့ရင်း ကြွပ်ဆတ်ဆတ် ပြောသည်။

"ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဓားနဲ့ထိုးသတ်ပြမယ်"

ယဲလိန်က ကျန့်ဆန်လန်အား စိုက်ကြည့်လိုက်၏၊ ကျန့်ဆန်လန်မှာမူ အလိုလိုနေရင်း လတုန်ကယင်ဖြစ်လာသည်။

Scanned with ACE Scanner

"အေး…ငါ့ဝမ်းသာတယ်၊ မင်းဟာ ဟုန်မင်သိုင်းကျောင်းရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကို စောင့်ထိန်းမယ့် လူသစ်ယောက်ဖြစ်ပါစေလို့ ငါဆုတောင်းပါတယ်"

ကျန်ဆန်လန်က မလုံ့မလဲနှင့် အားကျူးစံ ပြန်ပြောသည်။

"ခင်ဗျားရဲ့ ဆုတောင်းမှုက ပြည့်ဝမှာပါ"

ထိုင်ခုံပေါ်မှ ထန်ကျိချင်သည် သူ၏ ချစ်ဘပည့်အား ယဲလိန့်မေးမြန်းနေသည်ကို မျက်မကောင်းစွာနှင့် ကြည့်နေရှာသည်။

ယဲလိန်၏ တည်ငြိမ်သောအသံက ထပ်မံထွက်ပေါ်လာပြန်သည်။

"မင်း ဟုန်မင်သိုင်းကျောင်းမရောက်ခင် ဘယ်လိုပညာမျိုး သင်ကြားခဲ့ဘူးသလဲ"

"ကျွန်တော် ရှောင်လင်ကျောင်းမှာ တစ်နှစ်လောက်ပညာ သင်ခဲ့ဘူးပါတယ်"

ယဲလိန်၏ ပြတ်သားလှသော အေးတိအေးစက် အကြည့်ကြောင့် ကျန်ဆန်လန်မှာ လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်သွားသည်။

"ဒီလိုဆိုရင် ရှောင်လင်သိုင်းပညာကို မင်းကောင်းကောင်း ကြီးကျွမ်းကျင်ခဲ့မှာပေါ့"

ကျန်ဆန်လန်က မွင်သေသေမျက်နှာထားနှင့် ယဲလိန်၏ အမေးကို ပြန်ပြောသည်။

"သိပ်မဟုတ်လှပါဘူး၊ လူမြင်ရင် စိတ်မပျက်လောက်တဲ့ အဆင့်ပဲရှိပါသေးတယ်"

ကျွန်ဆန်လန်၏ စကားကြောင့် ထန်ကျိချင်က ပါးသိုင်းမွေးများသပ်ယင်း သဘောကျသွားသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူကိုယ်တိုင်မေးချင်ကလည်း ယနေ့ကဲ့သို့ပင် ကျွန်ဆန်လန်က ပြောကြားခဲ့ခြင်းမဟုတ်ပါလား။

သူ့ချွေးသောကသည်အတွက် အနည်းငယ်ရစ်အားသလို ဖြစ်သွားသည်။

ယဲလိန်က ခါးပိုက်ထဲမှ အမှတ်စဉ်ရှစ်မင်းသား ပေးခဲ့သော ရွှေပြားကိုထုတ်ယူကာ ကျွန်ဆန်လန်အား ပြရင်း...

"မင်း ဒါကိုသိသလား ဆန်ဒေးတိတ်...."

ယဲလိန်၏ အသံကိုမြင့်ပြီး ကျွန်ဆန်လန်၏ မျှလနာမည်ကို ရုတ်ခြည်းခေါ်လိုက်သည်။ ထို့ကြောင့် ဟန်ဆောင်ကောင်းသော ကျွန်ဆန်လန်မှာ ရုတ်တရက်မို့ ကြောက်၍တုန်လှုပ်သွားမိသည်။

သူ့ဦးနှောက်ထဲ၌လည်း "ဒီလူဟာ အမှတ်စဉ်ရှစ်မင်းသား၏ လူယုံတော်ပဲ ဒီလိုဖြစ်လျက်နဲ့ ငါ့နောက်ကြောင်းတွေကို ဟုန်မင်သိုင်းကျောင်းမှာ ဘာဖြစ်လို့ လာဖော်ထုတ်နေရတာလဲ။ သူဘယ်သူလဲ"ဟု အတွေးရကျပ်နေသည်။

ယဲလိန်၏ အေးတိအေးစက်ပြောသံတ ထွက်ပေါ်လာပြန်သည်။

"မင်းဟာ ဝူဆန်းရိုက်ကတ်က သိုင်းသမားကြီး ရှစ်ကျိလိန်ရဲ့ ဒုတိယတပည့်၊ အဖအမည်က လုံခိုတု၊ မန်ချင်ခစ်ဖိုလ်ကြီးရဲ့ သားထွေးဖြစ်တယ်၊ မင်းရဲ့ အကြောင်းတွေထပ်ပြောစရာဆော

ရှိတယ်၊ ငါပြောဖို့လိုဦးမကား၊ ကျန်ဆန်လန် ခေါ်ဆန်ဝေး တိတ်ခေါ်လုံခိုဝေဘိတ်....''

ကျန်ဆန်လန်မှာ စကားပင် မပြောနိုင်သေးချေ။ မျက်နှာပေါ်မှ အသားစိုင်များ တလှုပ်လှုပ်ဖြစ်နေကာ အသက်ရှူပြင်းလာကြောင်း ယဲလိန်တွေ့ရ၏။

''ဟား ဟား ဟား မင်းသိပ်တော်တယ် ကျန်ဆန်လန်၊ ကျန်ဆိုတာကမြစ်၊ ဆန်ဆိုတာတောင်၊ လန်ရဲ့အဓိပ္ပာယ်က ကော်ဘော် ဒါမှမဟုတ် ခေါင်ရင်....၊ မင်းနာမည်ကျန်ဆန်လန် ဆိုတော့ မြစ်တောတောင်ကို အစိုးရသောအရှင်၊ ဒါမှမဟုတ် အရှေ့မြို့ရှင်ကိုယ်တော်ပေါ့''

ယဲလိန်၏စကားများကြောင့် ကျန်ဆန်လန်၏ မျက်လုံးများ အရေ...မျက်ဖျတ်တောက်လာသည်။

''ဒီမှာ ကျန်ဆန်လန် ခေါ် မန်ချင်အနွယ် လူစွမ်းကောင်း လုံခိုဝေတိတ်၊ ငါဘယ်သူလဲဆိုတာ မင်းသိရဲ့လား၊ မင်းဦးနှောက်ခြောက်ခံပြီး စဉ်းစားမနေနဲ့၊ ငါကပဲ ဖွင့်ပြောပြပါ့မယ်၊ ဟော မင်း မင်းဆက်ထိ မွေးနှံလျှောကို ဆက်ခံမယ့် ကြွယ်လိန်မင်းသားတော်ငါပဲ၊ မင်းမတွေ့ဘူးရင် ကြည့်ထားဦး၊ ဟား ဟား ဟား တွေ့လဲ တွေ့တတ်ကြသလေကွာ၊ မင်းတော မန်ချင် မင်းမျိုးခင်းနယ်၊ ငါက...''

ကျန်ဆန်လန်၏ ရင်အစုံမှာ လျှော်ဘော်လဲသလို လှုပ်ရှားသွားသည်။ သူတောက်လှမ်းနေသောသူမှာ မမျှော်လင့်ဘဲ သူ့ရှေ့ရောက်နေသဖြင့် ကျန်ဆန်လန် မှင်တက်မိသွားသည်။

''မှ....''

ကျန့်ဆန့်လန်ယတိဝင်လာကာ ဓါးပိုက်ထဲမှ ဝါးပြွန်ကို နှိုက်ယူပြီး မှုတ်လိုက်သည်။

ဝါးပြွန်မှ ရူရှဲသော အသံထွက်လာသည်။ ယဲလိန်မှာ ကျန့်ဆန့်လန်အား မေးငေါ့ပြရင်း ဆရာထန်ကို လှမ်းပြော သည်။

"ဒီမှာ ဦးဦးထန် ခင်ဗျားယိမ်းယိုကြည့်နေတဲ့ကောင်လေး ဘယ်သူလဲဆိုတာ ခင်ဗျားမြင်ပြီလား၊ ကျွန်ုပ်မှ ရာ မြို့က သိဆိုတော့မျိုးပေါ့"

ယဲလိန်က ကျန့်ဆန့်လန့်အား ဆေးတိုးအားဝင် လေ... ပြောသည်။

"ဒီမှာကိုယ့်လူ အချက်ပေး ဝါးပြွန်ထဲ မှုတ်ပြီး ခ... ထပ် ဘာများပြုစရာ ကျန်သေးသလဲ၊ ပြစမ်းပါဦး"

ယဲလိန်သက်ပိုက်ရင်းကျန်ဆန့်လန်လုပ်သမျှကိုကြည့် တာင်း ကောင်းနှင့်ကြည့်ကာ ပေမာခန့် ပြောလိုက်သည်။

ဆရာဖြစ်သူ ထန်ကျိချင်၏ ဒေါသမျက်နှာသည် တင်းမာ ကျထန့်လာ၏။ ယဲလိန်ပြောစဉ်က ယိုကြည့်နေခဲ့ပေ။

ကိုယ်တော်လေးကြူသဲလိန် ကျေနပ်ခေနဲ့သာ ဝေါပေးခဲ့ ရသည်။ သူ့အနေနှင့် ကျန်ဆန်လန်အပေါ် ဈေးခဝင်ယိုကြည့် စရာကောင်းသော တပည့်အဖြစ်သာ မြင်ခဲ့သည်။

ကျန်ဆန်လန်သည် သူ့အကြောင်းပေါ်သွားသဖြင့် ယဲလိန် နှင့် ဆရာထန်အား နှုတ်ပိတ်ရန် အရေးကြီးကြောင်း လျှပ် တစ်ပြက် အတွေးပေါ်လာသည်။

ထို့ကြောင့် ဝါးကြားမှ ဓားမြှောင်ကို ဆတ်ခနဲ ဆွဲထုတ်လိုက်တော့၏။ ဆရာသန့်ကျိုချုပ်မှာ ယဲလိန်အတွက် စိုးရိမ်သွားမိသည်။

"ကျန်ဆန်လန် မင်း မမိုက်ရိုင်းနဲ့"

ဆရာသန့်၏အောင်ဟစ်ဘားမြည်သံမှာ ဒေါသကြောင့် ကျယ်လောင်လှ၏။

ယဲလိန်က လက်ပိုက်ရင်း အေးဆေးစွာ ပြောလိုက်သည်။

"နေပါစေ ဦးဦးသန်၊ ဗီကောင်ဒီအခန်းထဲက ပြန်ထွက်နိုင်ရင် ကျွန်တော်ကျေးဇူးခံပါမယ်၊ လွှတ်ပေးလိုက်စမ်းပါ၊ ညီဆန်း၊ ကျားလက်ဝါးစွမ်းကို ကျွန်တော် စမ်းချင်နေတာနဲ့ အတော်ပါပဲ"

ကျန်ဆန်လန်မှာ ချောင်ပိတ်မိသော ခွေးတစ်ကောင်ပမာ သွားရှူးသွားတန်းနှင့် ပြန်တိုက်ရန် ကြံလိုက်သည်။

သူ၏ ဟန်ဆောင်ထားသော မျက်နှာဖုံး ကွာကျသွားသဖြင့် ဓာတ်ရုပ် ပေါ်နေလေပြီ။ သူသေကိုယ်သေ တိုက်ရန်မှတစ်ပါး ကျန်ဆန်လန်အဖို့ ရွေးစရာလမ်းမရှိတော့ပေ။

ကျန်ဆန်လန်က ညာလက်မှ ဓားမြှောင်ကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင်ဆုပ်ကိုင်ထားသည်။ ဘယ်လက်အမူ ကျားရဲကြီးတစ်ကောင်၏လက်ဝါးမှ လက်ချောင်းများ ကုပ်ထားသည့်အလား အသင့်ပြင်လိုက်၏။

ယဲလိန်ကမူ လက်ပိုက်လျက်ရှိနေဆဲပင်။

ကျန်ဆန်လန်၏ လှုပ်ရှားဟန်ကိုသာ မျက်ခြည်မပြတ် ကြည့်နေသည်။

ကျန်ဆန်လန်သည် ကျားကြီးတစ်ကောင် ခုန်ပျံအုပ်သည့်အလား ယဲလိန်ရှိရာသို့ ရောက်ရှိလာသည်။ ယဲလိန်က ရှေ့တစ်လှမ်း လှမ်း တက်သည်။ ရုတ်တရက် ခြေချော်သွားဟန်နှင့် သူ့ခြေတစ်ဖက်မှာ ထိုင်ခုံတစ်ခုကို ချိတ်မိသွား၏။

ထိုင်ခုံကိုချိတ်မိသော ယဲလိန်၏ ခြေထောက်က လေထဲမြောက်တက်လာကာ သူ့ထံခုန်အုပ်လာသော ကျန်ဆန်လန်ရှိရာသို့ ထိုင်ခုံကို ခတ်တင်လိုက်သည်။

"ဝုန်း...."

ကျန်ဆန်လန်၏ ကျားလက်ဝါး ရိုက်ချက်ကြောင့် ထိုင်ခုံ တစ်ခုလုံး ကြေမွသွားတော့၏။

ယဲလိန် တုန့်ဆိုင်းမနေတော့ပေ။ သူ့ခြေထောက်က ထိုင်ခုံကိုပင့်ခတ်ပြီးသည်နှင့် ကြမ်းပေါ် တစ်ချက်ဖိမ့်လိုက်သည်။

ယဲလိန်၏ ဘယ်ညာခြေအစုံမှာ ကျန်ဆန်လန်ရှိရာသို့ တရစပ် ဝင်သွားသည်။

"ဝှိ"

"အင့်"

ယဲလိန်၏ခန္ဓာကိုယ် လေထဲသို့ မြောက်တက်လာပြန်သည်။ ကျန်ဆန်လန်အား ခပ်ကြမ်းကြမ်း လက်သီးတစ်လုံး ပစ်သွင်းသည်။

ကျန်ဆန်လန်က ယဲလိန်၏လက်သီးချက်ကို ရှောင်တိမ်းခြင်း မပြုဘဲ တံတောင်နှင့် ဆီးခံသည်။ ထိုအခါ ယဲလိန်၏လက်သီးမှာ ဟန်ချက်ပျက်သွားရသည်။ ကျန်ဆန်လန်က ရရှိလာသော

အခွင့်ကောင်းကို လက်လွှတ်မခံဘဲ စန္ဒာကိုယ်ကို ရုတ်ခြည်း စောင်းလိုက်သည်။

သူ၏ နှာနည်းခကျော် ဝိုက်ခြေတစ်ချက်မှာ ကျားမြီးခတ်ဟန် နှင့် ယဲလိန်ကို ရိုက်ခတ်လိုက်၏။

ဟူးခနဲ အထူးအဆန်းပါလှသော ခြေဝှက်ကွက်ပင်ဖြစ်သည်။ ကျုန်ဆန်လန်၏ ခြေဝှက်ကွက်ကို လက်ဝါးစောင်းနှင့် ဆီးခံသည်။

ငှာခန်း ကျားလက်ဝါးသိုင်းမှ ကျားမြီးခတ်ဟန် ခြေကွက်သည် အလွန်ထင်ရှား ပြင်းထန်လှ၏။

ဤ ခြေကွက်မျိုးကို ရင်ဆိုင်မိကြလျှင် ရှောင်တိမ်းကြရသည်။ မူပြုင်တိုက်ခိုက်ပါက အကျိုးနည်းရှိသော ရှိုးကြောင်း ထန်ကျိုးနေသဖြင့် ရင်ဘတ်ထိတ်ထိတ်ပြိုသွားမိ၏။

ယဲလိန်မှာ ရင်ဆိုင်တိုက်၍ လူမိုက်ဟုပင် အသင်ရောက်ထား အော်ဟစ်ဆဲဆိုရန် အကြံပေါ်မိသည်။

သို့သော်လက်တွေ့မြင်ကွင်း၌မူ သူ့လိုအဆင့်မြင့်သော သိုင်းပညာရှင်တစ်ယောက်ပင် ရင်သပ်ရှုမော အံ့ဩထိတ်လန့်သွားမိ၏။

ယဲလိန်မှာ လူ၏ ခြေနှစ်ဖက်ကို ကားရ၍ရပ်ပြီး တစ်ကိုယ်လုံးရှိ အတွင်းအားများကို လက်ဝါးစောင်းဆီသို့ ပို့လွှတ်ထားခြင်း ကြောင့်ဖြစ်၏။

သူ့မျက်လုံးထဲ၌လည်း ငှာဆန်းကျားမြီးခတ် ခြေကွက် ကို မမြင်ဘဲ အလွန်ကြီးမားသော ကျောက်တုံးကြီး တစ်တုံး ထလား၊ သူ မြင်နေရသည်။

"ဘုန်း"

ငြင်းထန်လှသော တိုက်ကွက်များပင်ဖြစ်၏။ ကျယ်လောင်သောအသံ ရုတ်တရက် ထွက်ပေါ်လာပြီး သီးသန့်ဝန်းလေးအတွင်း ငြိမ်ကျသွားသည်။

ကျန်ဆန်လန်မှာ ယဲလိန်အား ခတ်လိုက်သော ခြေထောက်ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲလာသဖြင့် ခြေမထောက်နိုင်ဘဲဖြစ်သွား၏။

ကြက်ဖတစ်ကောင်ပမာ ခြေတစ်ဖက်တည်းနှင့် ထု့ခန္ဓာကိုယ်ကို ထိန်းရပ်နေရသည်။ နဖူးပြင်၌လည်း ချွေးသီးချွေးပေါက်များ သီးဥထလာတည်။

ယဲလိန်ဟာအား ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့ဟန်နှင့် စိုက်ကြည့်နေစဉ် ယဲလိန်ထာ အေးတိအေးစက်လေသံဖြင့်မေးလိုက်၏။

"ချိန်ရန်လုံနဲ့ ကိုးဖုန်ရှို့တို့ ဘယ်မှာရှိနေကြလဲ မှန်မှန်ပြောစမ်း"

ကျန်ဆန်လန်က အံကြိတ်ပြီးပြန်ပြောလိုက်သည်။

"ခင်ဗျား ကျုပ်ကိုထပ်တိုက်နိုင်တယ်၊ အပိုတွေမေးမနေနဲ့"

ယဲလိန်ဟာ ရယ်မောရင်းပြန်ပြောသည်။

"ဟား ဟား ဟား ကျန်ဆန်လန်...မင်းလို ဆောင်မျိုး မပြောနဲ့ မင်းရဲ့ဆရာ နေနေ ဘိမှာရှိနေမယ်ပေါ့ဗျာ၊ ငါ့ရဲ့သိုင်းကွက်သုံးကွက်အတွင်း အနိုင်ယူနိုင်တယ်ကွ သိမလား"

ယဲလိန်၏ မျက်လုံးအရောင်များ တဖျတ်ဖျတ်လက်လာကာ အရောင်အမျိုးမျိုး ပြောင်းလဲလာသည်ဟုပင် ကျန်ဆန်လန်ထင်မိသည်။

သူရင်ဆိုင်နေရသော လူငယ်သည် လူမှုဟူအိပါလေစ ဟု ထင်ယောင်မှားဖြစ်သွားသည်။

ယခင်က အမှုတ်စဉ်တစ်ဆယ့်လေးမင်းသားအား ယဲလိန် ကဲ့သို့ အမိကာဘရားခံကို ဖမ်းပေးမည်ဟု သူကြွေးဝါခဲ့ပြီးခဲ့ သည်ကို ပြန်အမှတ်ရလာမိ၏။

ယဲလိန်နှင့် လက်တွေ့ ရင်ဆိုင်ရသောအခါ လက်ရဖမ်းဆီး ရန်ပင် မဆိုထားနှင့် ကိုယ့်အသက်ကိုပင် အခဘာ်လုံခြုံအောင် ထိန်းသိမ်းရမည့်အကြောင်း၊ ကျွန်ဆန်သန့် သဘောပေါက်လာ မိသည်။

သူတို့ ထောင်ထားသော မိုးမြေပိုက်ကွန်ကြီးသည် ရန်သူ့ အဘုက် ဖြစ်မလာနိုင်တော့ဘဲ မိမိတို့ လူအစ်စုအဘက်ဖြစ်သွား နိုင်ပေသည်။

ကျွန်ဆန်သန့်က စကားတစ်ခွန်းမျှပင် မပြောနိုင်တော့ဘဲ အားငယ်စိတ်များဝင်လာခဲ့သည်။

သူ၏ ဇက်ကြောရှိ သေကြောသေကွက်ကို ကျွားလက်ဝါး နှင့် နောက်ပြန်ဖိုက်၍ သတ်သေရန်ကြံလိုက်သည်။

''ဘုန်း''

သူ့လက် ကျောက်တုံးကြီးတစ်တုံးကို ရိုက်နှက်သွားမိသလို ဖြစ်သွားသည်။

''ဟဲ ဟဲ ဟဲ၊ ဗီလို ယဲလိန့်ရဲ့ မျက်စိအောက်မှာ သတ်သေဖို့ ကြံစားရင် မှားသွားမှာပေါ့၊ ကိုယ့်လူဆ၊ မလောက်သေး မဆောက်စားနဲ့ မကြံစည်စမ်းပါနဲ့''

Scanned with ACE Scanner

ယဲလိန်၏ အသိက သူ့နောက်ကျောဘက်သိမှ ကြားလိုက်ရသည်။

ကျန်ဆန်လန်မှာ အုံ့မခန်း တုန်လှုပ်ချောက်ချားသွားမိ၏။ သူ့နောက်သို့ မည်သည့်အချိန်က ရောက်ရှိလာမှန်းပင် ကျန်ဆန်လန်းမသိခဲ့ချေ။

ယဲလိန်၏လက်အား လှုပ်ရှားသွားမြန်ကာ ကျန်ဆန်လန်၏ သွေးကြောကွက်ကို ပိတ်ဆို့လိုက်သည်။ ထိုအခါမှ ယဲလိန်၏ လက်ချက်ကြောင့် သူ့တစ်ကိုယ်လုံးလှုပ်ရှား၍မရအောင် ပျော့ခွေသွားကြောင်းသိလိုက်ရသည်။

''ဦးဦးထန် သူ့ကို အလျင်ချုပ်ထားလိုက်ပါ၊ ကျန်တဲ့လူတွေကို ကျွန်မတော်ရှင်းလိုက်ဦးမယ်''

ဆာရထန်မှာ ယဲလိန်ယာက်တွေပြ၍သာ ယုံကြည်မိပြီး ယဲလိန်အား စိတ်ထဲမှ ကျိတ်၍ချီးကျူးနေမိသည်။

ပန်းမင်းသိုင်းသင်တန်းကျောင်းမှ ကျန်ရှိနေသော သူလျှိုများကို ကျန်ဆန်လန်ကဲ့သို့ ခေါ်ယူ စစ်ဆေးမနေတော့ဘဲ ဆာရထန်ကိုသာ စာရင်းပေး၍ ထွက်ခွာသွားတော့၏။

ရန်သူက ဝံပုလွေဉာဏ်မျိုးနှင့် သုတ်ခြေတင်လှုပ်ရှားနေသည့်အတွက် သူအေးအေးဆေးဆေးလုပ်နေ၍မရကြောင်း ယဲလိန်တွက်ဆမိသည်။

မန်ချင်တို့၏ လှည့်ကွက်အတိုင်း တန်ပြန်လှုပ်ရှားရန် ယဲလိန်ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်၏။

Scanned with ACE Scanner

အမှတ်စဉ်တစ်ဆယ့်လေးမင်းသားထွေး ဗိစဉ်ထားသော လောင်ချောက်များကို ယဲလိန်အား တစ်ခုပြီးတစ်ခု ဖော်ထုတ်ရှင်းလင်းခဲ့သည်။

ယဲလိန်၏ လှုပ်ရှားမှုကြောင့် မင်းသားထွေးလေး တုန်လှုပ်စပြုလာသည်။

ထို့ကြောင့် ဖမ်းဆီးထားသော နဂါးပြူ အသင်းခေါင်းဆောင် ကိုးဖုန်ရှိုးနှင့် လမ်းတေလေကိုဏ်းချုပ်ကြီး ချန်ရှန်လုံတို့ကို ကိုယ်တိုင်စစ်ဆေးသည်။

မည်းနက် မှောင်ပိန်းနေသော အချုပ်ခန်းတစ်ခု၌ လမ်းတေလေကိုဏ်းချုပ်ကြီးချန်ရှန်လုံနှင့် ကိုးဖုန်ရှိုးတို့ ပျော့ခွေစွာ လဲလျောင်းနေကြသည်။

သူတို့ လှုပ်ရှားနိုင်စေရန် သွေးကြောကွက်များ ထိုးပိတ်ခံထားရ၏။ မင်းသားထွေးလေးကမူ ကျားရေထိုင်ခုံကြီးပေါ်၌ အခန့်သားထိုင်နေ၏။

သူ၏ဘေးတစ်ဖက်တွင် ခေါင်းပြောင်ပြောင်နှင့် လူကြီးတစ်ယောက်ရပ်နေသည်။

“ဘယ်လိုလဲ ကျုပ်မေးတာ မဖြေဘူးလား၊ ကျုပ် အေးအေး ဆေးဆေး မေးနေတုန်း မှန်မှန်ဖြေကြရင် ကောင်းမယ်။ အဲ....အဲ့တုမယ်၊ အခံမယ်ဆိုရင်တော့ ဟဲ ဟဲ”

မင်းမချောလေးကိုးဖုန်ရှိုးက မနန်မလျော့တဲ့ ပြန်ပြောလိုက်သည်။

"ရှင် သတ်ချင်သတ်လိုက်ပါ၊ တစ်နေ့မဟုတ်တစ်နေ့ ဒါမျိုးကြုံရမယ်ဆိုတာ ကျွန်မတို့ မျှော်လင့်ပြီးသားပဲ"

မင်းသားထွေးလေးက ကိုးဖုန်ရှိုးအား စိုက်ကြည့်ရင်း ခနဲ့တဲ့တဲ့ပြောလိုက်သည်။

"အို အို သနားစရာပါလား၊ ဒါနဲ့ ဟိုအဘိုးကြီးအကောင ကျုပ်က လမ်းတေလေကြီးပါ သူများပေးသမျှဝတ်၊ ကျွေးသမျှစားနေရပါတယ်လို့များ ပြောချင်သေးသလား"

လမ်းတေလေဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက အံကြိတ်ပြီး—

"ကျုပ်ကို ဒီလိုခနဲ့စရာမလိုပါဘူး၊ သတ်ချင်သတ်လိုက်၊ အပိုတွေပြောမနေနဲ့၊ ကျုပ်ဆောင့်တဲ့လူစားမျိုးဆိုတာ မင်းသိစေရမယ်၊ ကျုပ်တို့ ခေါင်းဆောင်ဆိုတာကို သိလဲမသိဘူး၊ မြင်လဲမမြင်ဖူးဘူး"

အမှတ်စဉ်တစ်ဆယ့်လေးမင်းသားက ဒေါသတကြီးကြိမ်းမောင်းလိုက်ပြန်သည်။

"တောက်....လုပ်လိုက်ရရင် ဆေကုန်တော့မှာပဲ၊ ဒီမှာကြည့်စမ်း....မင်းတို့ခေါင်းဆောင်က ငါ့ကိုစိန်ခေါ်လိုက်တယ်"

စာတစ်စောင်ကို မင်းသားထွေးလေးက ရန်ချန်လုံအား ပြရင်း ဒေါသတကြီးပြောပြန်သည်။

"နေလကိုယ်တော်တဲ့ ကြီးကျယ်လိုက်တာလွန်ပါရော့"

Scanned with ACE Scanner

ချန်ရန်လုံနှင့် ကိုးပုန်ရှိတို့မှာ မျှော်လင့်ပဲ ကြားသိကြရသော မင်းသားထွေးလေး၏ စကားကြောင့် ကျိတ်၍ဝမ်းသာသွားကြသည်။

အကြောင်းမှာ သူတို့ အဖမ်းခံနေရခြင်းကို ယဲလီနိုသိရှိသွားသဖြင့် လွှတ်မြောက်စေရန် လမ်းစနိုးလာပြီဖြစ်သောကြောင့်ပင်ဖြစ်၏။

လမ်းတောလေဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက မင်းသားအား လှမ်းပြောလိုက်၏။

"ဒီမှာ ကျုပ်ပြောမယ်၊ ကျုပ်တို့တစ်တွေကို လွှတ်ပေးမလား"

မင်းသားထွေးလေးက လမ်းတောလေဂိုဏ်းချုပ်ကြီးအား စူးစိုက်အကဲခတ်ရင်း....

"ခင်ဗျားတို့ရဲ့ နေလကိုယ်တော်ရှိရာကို အတိအကျပြောပြနိုင်ရင် လွှတ်ပေးဖို့မခက်ခဲပါဘူးလေ"

"ကောင်းပြီ ကျုပ်သိသမျှဖွင့်ပြောမယ်"

ချန်ရန်လုံ၏စကားကြောင့် မင်းသားလေး ဝမ်းသာအားရဖြစ်သွား၏။

"သူ့အမည်က တူပေါက်ဝှားလို့ခေါ်တယ်၊ မင် မင်းဆက်ငေးဆာ့တစ်ပါးဖြစ်ပြီး သိုင်းပညာအဆင့်မြင့်မားတာ အမှန်ပဲ၊ အသက်က ဆေးဆယ်ကျော်ရှိပြီ၊ နေရာ အတည်တကျမရှိ သွားလာနေတတ်တယ်၊ ကျုပ်သိတာကတော့ဒါပဲ"

ချန်ရန်လုံကလဲ ယဲလီန်၏နာမည်နှင့် အဆက်အစွယ်ကို လိုးလွဲပြောဆိုလိုက်သည်။

ထို့နောက် ရှုန်ရှန်လုံပြေးသော ကောင်းမှာ ရတ္တိရိနှင့်ဖြစ်၍ မင်းသားလေးယုံကြည်သွားသည်။

"ကောင်းပြီ ခင်ဗျားပြောသလို မှန်ကန်ခဲ့ရင် မခိုင်တို့ကျွန်တွေကို ကျုပ်လွှတ်ပေးမယ်၊ ဒါပေမယ့် ဟုတ်မမှန်ခဲ့ရင်တော့ အား ဟား ဟား၊ ဟော့ သူတို့ကိုပြန်ခေါ်သွားစမ်း"

မင်းသားလေး ထိုအခန်းမှပြန်ထွက်သွားပြီး တူပေါက်ဝှား အား ရုံစမ်းထောက်လှမ်းနေ့ စိမ်ကျွပ်ကဲနေသေးသည်။

◈ ◈ ◈

ဆရာထန်မှ၁ ရှာ၏ယုံကြည်မှုအပေါ် အလွဲသုံးစားလုပ်ကာ လှုလည်ကျခဲ့သော ကျုန်ဆန်လန်အား စဉ်းစားမိတိုင်း အခဲ ကျေနိုင်စ အမျက်ထိုလေဖြစ်နေ၏။

ကျုန်ဆန်လန်အား သေးကြောင်ပြောင်းမြန်ထိုးဖောက်နည်းနှင့် စစ်ဆေးသည်။

ငထတော့ ကျုန်ဆန်လန် တင်းခံနေသေးသော်လည်း နောက်ဆုံး ကျုန်ဆန်လန် အဖြစ်မှန်ကို ဖွင့်ပြောပြလိုက်ရတော့၏။

ကျုန်ဆန်လန် ဖွင့်ပြောသော အတွင်းစကားများကြောင့် သဲလိန်သည် အခြေအနေ ထိုးရွားနိုင်ကြောင်း တွေးမိသော စိုးရိမ်ပူပန်နေမိသည်။

Scanned with ACE Scanner

ထို့ကြောင့် ဆာရာသန်းပွဲစားကြီးလျှို့ဝှက်စွာနှင့် ဆေးဆရာကြီး ဆေးတစ်ခွက် ဖျော်ရုံသာ ဘိုးကာ၊ လုံခြုံရာ အရပ်သို့ အပြီးထိုး ရှောင်တိမ်းခိုင်းလိုက်၏။

ဟုန်မင်သိုင်းသင်တန်းကျောင်းကို ယုံကြည်စိတ်ချရသော ထင်တန်းသားများနှင့် လွှဲအပ်ကာ မင်းသားလေးထံသို့ စိန်ခေါ်စာတစ်စောင်ရေးလိုက်သည်။

မင်းသားလေး၏ လက်ရွေးစင် သူလျှို တစ်ဆယ့်ခြောက်ယောက်ကို ဖော်ထုတ်စစ်ဆေးပြီးနောက် ယဲ့သိန်သည် ပေါ့ပေါ့နေ ပေါ့ပေါ့စား သိုင်းသမား တစ်ယောက်အသွင် ဟန်ဆောင်သွားလာနေသည်။

ပျော်ပွဲစားဆိုင်၊ စားသောက်ဆိုင်များသို့ လှည့်လည်နေကာ ရွှေခန်းနတ်မိမယ်ဂေဟာများဆီသို့လည်း ခြေဦးလှည့်၍သတင်း စုံစမ်းဘတ်သေး၏။

အထူးသဖြင့် သူ့အား မြင်တွေ့လိုက်ရလျှင် မိန်းမနှင့်အရက်ကိုသာ ဦးစားပေးတတ်သော အကျင့်ရှိသူတစ်ယောက်အဖြစ် ယုံကြည်သက်ဝင်စေသည်။

သူ့အသွင် ဟန်အမူအရာက ကြီးကျယ်သော ပျော်လွင့်ချက်သား၊ ငွေချေးများရလျှင်အလုပ်လုပ်ခပေး၍ ကုန်အောင်သုံးဖြုန်းသော စိတ်ထားနေသူ့အသွင် ဖြစ်နေသည်။

တစ်နေ့သည်၊ ယဲ့သိန် ပျော်ပွဲစားရုံ၌ အချိန်ဖြုန်းခြင်း၊ အရက်ကို တစိမ့်စိမ့်သောက်နေသည်။

တိုစဉ် ပျော်ပွဲစားရုံအတွင်းသို့ ကျောင်းတော်သားတစ်ဦး နှင့် ခေါင်းပြောင်ပြောင်လူကြီးတစ်ဦးတို့ ပျော်ပွဲစားရုံအတွင်း သို့ ဝင်ရောက်လာကြသည်။

ယဲလိနိုတိုင်နေရာနှင့် စားပွဲ တစ်ခုကျော်ရှိ စားပွဲတွင် ကျောင်းတော်သားနှင့် ခေါင်းပြောင်ပြောင်လူကြီးတို့ ဝင်ထိုင် ကြ၏။

ကျောင်းတော်သားသည် စားပွဲ၌ အခန့်သားထိုင်ရင်း လောကအလှ ဖော်ကျူးသော ကဗျာများကို တစ်ပုဒ်ပြီးတစ် ပုဒ် ရွတ်ဆိုနေလေသည်။

"နွေးဦးတမန်၊ တွန်ကျူးညံဘော၊ လှင့်ပျံ့ဝဲသာ၊ ရေသီ ရွက်ဝါတို့၊ မြေလွှာတလင်း၊ ရွှေရောင်လင်းသည်။

နှင်းဦးဂိမ္ဘာန်၊ ရပ်ရှစ်ဌာန်ဝယ်၊ လိမ်းကျံခင်းလွှင်၊ သဲ့သဲ့ စင်တော့၊ ဝနိုးကျင်ဝေ့ဝါး၊ စိတ်သွေပြားမိ၊ လွမ်းအား ဘယ်ဆီ မသိပြီလေ...."

ကျောင်းတော်သားမှာ ကဗျာရွတ်ဆိုနေရင်းမှ အရက် တစ်ကျိုက် မော့လိုက်အား၊ အလှအပသည် တစ်ခါတစ်ရံအရက် ဆက်ပို၍ မူးယစ်စေတတ်ကြောင်း ဖွဲ့နွဲ့သီဆိုနေပြန်၏။

ခေါင်းပြောင်ပြောင်လူသန်ကြီးမှာ ကြက်ပေါင်ကိုက်ရင်း အရက်သောက်နေသည်။

ကျောင်းတော်သား၏ ကဗျာရွတ်ဆိုသံက ထပ်မံပေါ်လာ ပြန်သည်။

"လှစ်ကျူးဆော်နေ၊ မှုမဲတော်ပည်း၊ ပင်ရိုးဆက်ဖျော၊ ရှင့်ရှင့် ငွါးငွါးထည်း၊ မြသာခရေပျို၊ ဧမ္မာလို ရုံရှင့်၊ စိမ်းဖို့အိရှမ်း၊ တဆင့်စမ်းဘီ...."

ကျောင်းဘော်သားသည် ကဗျာရွတ်ချေး တစ်ခယောက် အလား အရက်ရှိန်ဖေးဝင်လာသည့်အခါ ကဗျာများရွတ်ဆို၍ မဆုံးရှိနေသေးသည်။

အချိန်အနည်းငယ် ကြာလာသောအခါ ကျောင်းတော်သားက ယဲလိန်၏စားပွဲဘက်သို့ လှည့်ကြည့်ရင်း နွတ်သွက်လျှာသွက်ဖြင့် စကားလှမ်းပြောလိုက်သည်။

"အို....ဗိနားဏ အကြည်တော်ဏ အရက်တွေချည်း တစ်ယောက်တည်းသောက်နေပြီး ငြိမ်ချက်သား ဆောင်းလှချည်လား၊ ဘယ်လိုကြောင့်လဲဗျာ လောကကြီးဟာ ပျော်စရာပါ အကြည်တော်ရဲ့၊ ပျော်မပျော်နေစမ်းပါ၊ ပျော်ပျော်ခနသေခဲ့ ထတွဲ.... ဟဲ ဟဲ ဟဲ"

ယဲလိန်က အရက်တစ်ကျိုက် ထပ်မော့လိုက်ပြီး ကျောင်းတော်သားကို ပြန်မေးလိုက်၏။

"ကဗျာကောင်းကို သီကုံးဖွဲ့နွဲ့ထားပြီး ရွတ်ဆိုမယ့်သူမရှိရင် အကြည်တော်ရဲ့ရင်ထဲ ဘယ်လိုခံစားရမလဲဟင်"

ကျောင်းတော်သားက ယဲလိန်အား ပြန်ပြောသည်။

"ရင်ထဲမှာ မချိမဆံ့ခံစားရပြီး သိပ်ကိုစိတ်ဆင်းရဲရတာပေါ့ အကြည်တော်"

ယဲလိန်က အာလေးလျှာလေးကြီးဖြင့် ကျောင်းတော်သား၏ စကားကို ထောက်ခံလိုက်သည်။

Scanned with ACE Scanner

"မှန်တယ်၊ အကြည်တော်ပြောတာ သိပ်မှန်တယ်၊ အကြည်တော်ဟာ ဆင်မတန်တော်တဲ့ ကျောင်းတော်သားတစ်ယောက်ပါပဲ.... ဟဲ ဟဲ ဟဲ"

ယဲလိုန်၏စကားကြောင့် ကျောင်းတော်သားမှာ ကျေနပ်နှစ်သိမ့်သလို တဟဲဟဲနှင့် ရယ်နေသည်။

ယဲလိုန်ကပင် ဆက်ပြောလိုက်ပြန်၏။

"ကျုပ်တို့လိုသိုင်းသမားတွေဟာလဲ ပညာတွေတပင်ဘယမိး ဆင်ကြွေးပြီး၊ မြောက်စားမယ့်သူမရှိရင် အကြည်တော်ပြောသလို ရင်နဲ့အမျှ ခံစားရပါတယ်ဗျာ"

ယဲလိုန်က အရက်သံကြီးနှင့် ညဲညီးညူပြောလိုက်၏။

ထိုအခါ၊ ကျောင်းတော်သားက ယဲလိုန်အား ရင်းရင်းနှီးနှီး ဖိတ်ခေါ်လိုက်သည်။

"ဟုတ်တယ်ဗျို့ အကြည်တော်နဲ့ ကျွန်တော်နဲ့ ခံစားချက်ခြင်းတူတယ်၊ ကျွန်တော်တို့စားပွဲကိုလာခဲ့ဗျာ၊ စကားလဲပြောရင်း ပျော်ပျော်ပါးပါး အရက်အတူတူသောက်ကြရအောင်"

ကျောင်းတော်သား၏ ဖိတ်ခေါ်မှုကြောင့် သတင်းစုံစမ်းနေသော ယဲလိုန်က ဟန်ဆောင်လေးမျှပင် ငြင်းမနေတော့ဘဲ စားပွဲပြောင်းထိုင်လိုက်တော့၏။

ကျောင်းတော်သားကလည်း ယဲသိန်အား အကဲခတ်ရင်း စိတ်ထဲမှကျိတ်၍ ချီးကျူးလိုက်မိသည်။

"ဒီလူရဲ့ ဥပဓိရုပ်ကမဆိုးဘူး၊ လူရည်သန့်ထဲကပဲထင်ပါရဲ့"

ယဲလိုန်၏စိတ်ထဲ၌လည်း ကျောင်းတော်သား၏ ပျူငှာမှုနှင့် စာပေဝါသနာကြီးမားပုံကို ချီးကျူးနေမိပြန်၏။

ကျောင်းတော်သားက ယဲလိန်အား အကဲခတ်လေ့လာရင်း ပြောသည်။

"ဒီမှာအကြည်တော်...ခင်ဗျားရဲ့သိုင်းပညာကို ကျွန်တော် ပြောက်စားပါမယ်၊ အဲ...အကြည်တော်ရဲ့ ဖြစ်ချင်တဲ့ ဆန္ဒကို အလျှင်ပြောပါဦး၊ ဒါမှ ကျွန်တော် စဉ်းစား ဝေဖန်လို့ရနိုင်မယ်"

ယဲလိန်က အလိုက်အထိုက်ပြန်ပြောလိုက်၏။

"အကြည်တော်က ပြောက်စားမယ်ဆိုရင်တော့ ကျုပ်အဖို့ အံတိုင်းမသိဝမ်းသာစရာပေါ့ဗျာ၊ အကြည်တော်ရဲ့ စေတနာကို ကျုပ်လေးစားပါတယ်"

ကျောင်းတော်သားက တဟားဟားရယ်ရင်း...

"ဒီမှာ အကြည်တော် .... စာပေသမားရဲ့ အစွမ်းသတ္တိဟာ ဘယ်မှာရှိသလဲဆိုတာ အကြည်တော်သိသလား"

ယဲလိန်က ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

"သိတယ်.... သိတယ်"

"ဟောဒီ သောအကြီးထဲမှာ အကြည်တော်ရဲ့ မားသွားအ အစွမ်း ထက်မြက်နေသလို၊ ကျွန်တော်တို့လို စာပေသမားရဲ့ စွမ်းအားကြီးမားမှုဟာ ဒီလိုစုတ်တံပေါ်မှာ အစွမ်းအစတွေ ရှိနေတယ်ဗျ"

ကျောင်းတော်သားက ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် ခါးပိုက်ထဲမှ စုတ်တံတစ်ချောင်းကိုထုတ်ကာ စက္ကူတစ်ရွက်ပေါ်၌ နဂါးပျံ စာလုံးကို အရက်ရှိန်ကောင်းကောင်းနှင့် ရေးခြစ်ပြီး ယဲလိန်အားပေးလိုက်သည်။

Scanned with ACE Scanner

"ရော့....အကြည်တော် ဗီလိပ်စာအတိုင်း အချိန်မရွေးလာနိုင်တယ်၊ ကျွန်တော်က ရင်ဖွင့် ကြိုဆိုနေမှာပါ၊ လာခဲ့ရင် အကြည်တော်လိုလားတဲ့ အဆင့်အတန်းကို ကျွန်တော်ချီးမြှင့်ပါမယ်၊ ဒါဆိုရင် အကြည်တော် စိတ်တိုင်းကျရောပေါ့၊ ကိုင်း....ကျွန်တော်တို့လဲ ပြန်တော့မယ်"

ကျောင်းတော်သားသည် ယဲလိန်အား နှုတ်ဆက်ကာ ခေါင်းပြောင်ပြောင် လူသန်ကြီးအား ခေါ်ဆောင်၍ ဆိုင်အတွင်းမှထွက်သွားတော့၏။

အမှန်အားဖြင့် ယဲလိန် လုံးဝမျှော်မှန်းသေးပါချေ၊ ကျောင်းတော်သားလေးက ယဲလိန်နှင့် သူတို့စားသောက်သမျှ ကျသင့်ငွေများအား ပေးရှင်းသွားသဖြင့် ယဲလိန်က ခေါင်းတညိတ်ညိတ် လက်တရမ်းရမ်းနှင့် ကျေးဇူးတင်စကားပင် ပြောလိုက်သေးသည်။

ကျောင်းတော်သား၏ ပြောဟန်ဆိုဟန်မှာ မင်းမှုထမ်းလေသံပါရှိနေသဖြင့် ယဲလိန်မှာ ဇကာယ့် အမှုထမ်းသမားတစ်ယောက်ပမာ ဟန်ဆောင်လှုပ်ရှားခဲ့ရသည်။

သို့သော် ကျောင်းတော်သား မည်သူ မည်ဝါဖြစ်ကြောင်းကိုမူ ယဲလိန်တွေးမရသေးပေ။

အရက်မည်မျှပင် သောက်သောက် မျက်နှာပေါ်မှ အသားအရေက ပြောင်းလဲမှု ထင်းမဲ့နေသဖြင့် မျက်နှာဖုံးတပ်ဆင်ထားနိုင်ကြောင်း တွေးမိသည်။

ယဲလိန်မှာမူ သူတတ်ကျွမ်းထားသော သိုင်းပညာကို ယုံကြည်ကိုးစားသကဲ့သို့ သူ့ကိုယ်သူ ယုံကြည်မှု အပြည့်အဝရှိနေသဖြင့် တုန်လှုပ်ခြင်းအလျှင်းမရှိချေ။

မည်သည့်အကြံပင်ဖြစ်စေ သူ၏ လက်ရုံးရည်နှင့် နှလုံးရည်ကိုအသုံးပြုကာ ရန်အပေါင်းကိုဖြိုခွင်းနိုင်စွမ်းရှိမည်ဟု ယုံကြည်နေခဲ့သည်။

သူ့ရင်ထဲမှ အကြီးမားဆုံးသော ဆန္ဒမှာ ပျောက်ဆုံးနေသော လမ်းသေလေဂိုဏ်းချုပ်ကြီးနှင့် နဂါးဖြူအသင်းခေါင်းဆောင် မိန်းမချောလေး ကိုးဖုန်ရှီးတို့အား အလျှင်အမြန်ကယ်တင်ချင်နေသည်။

သူတို့အား ချုပ်နှောင်ထားရာအရပ်ကို စုံစမ်းရှာဖွေရမည်။

သို့မှသာ သူ့အတွက် နောက်ကြောင်းအန္တရာယ် ကင်းရှင်းနိုင်သော ဂုဏ်သိက္ခာလည်း ကြီးထွားလာနိုင်ကြောင်းတွေးမိ၏။

ခေါင်းဆောင်တစ်ယောက်မှာ လက်အောက်ငယ်သားများ၏ ယုံကြည်ကိုးစားမှုကို အပြည့်အဝ ခံယူထားနိုင်ပါမှ ဘုန်းတန်ခိုး ကြီးမားနိုင်သည်မဟုတ်ပါလား။

ယဲလိန်က ထိုကဲ့သို့ စွဲစွဲမြဲမြဲခံယူထားသဖြင့် ကျောင်းတော်သား၏ ဖိတ်ခေါ်မှုကို လက်ခံကာ အလျင်အမြန်သွားရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

နောက်တစ်နေ့မှာပင် ကျောင်းတော်သား ပေးခဲ့သော လိပ်စာအတိုင်း ယဲလိန်လိုက်သွားခဲ့သည်။

လူမြင်လျှင် အထင်ကြီးစရာ လုံးဝမရှိသော ကြီးမားလှသည့် အိမ်ကြီးတစ်လုံးကို ယဲလိန်ငေးစိုက်ကြည့်နေမိ၏။

ထိုကဲ့သို့ မြင်တွေ့ရသော်လည်း ယဲလိနိမှာ စိတ်ပျက်၍ နောက်ဆုတ်တတ်သူမဟုတ်ချေ။

ယဲလိနိက တံခါးသံကွင်းကြီးကို ခေါက်လိုက်သည်။

မကြာမီ တံခါးပွင့်လာပြီး မျက်နှာထား တက်အန်တင်းမာလှသည့် လူတစ်ယောက်ထွက်လာသည်။

"ဘာကိစ္စလဲ"

တံခါးစောင့်၏ အသံမှာ သူ့မျက်နှာအတိုင်း ကိုယ်ဘောင်းပြတ်သားလှန်းနေသည်။

ဤသည်ကိုပင် ယဲလိနိ ဘဝင်မကျဖြစ်နေသဖြင့် ပြန်လည် ဖြဲခေါက်ငမ်း မေးမြန်းလိုက်၏။

"ဟော့ – တံခါးစောင့်၊ မင်းတို့ဂေဟာတာသခင်သေးကို ငါ ရောက်နေတဲ့အကြောင်း သွား ပြော လိုက် စမ်း၊ ရော့ ဒါ ကို ပြလိုက်၊ ငါ တွေ့ခွင့် ရှိ မရှိ မင်းတို့ အသခင်လေးက ဆုံးဖြတ်ပေး လိမ့်မယ်၊ မင်း ငါ့ကိုဘာမှ မေးစရာမလိုဘူး"

ယဲလိနိက တံခါးစောင့်အား ထေ့မဲ့မြင် ပြော ကြား လိုက် သည်။ တံခါးစောင့်မှာ ယဲလိနိပေးသောစာကိုလှမ်းမယူသေးဘဲ ရှုံ့ရှုံ့ရွှားရွှား စိုက်ကြည့်နေသည်။

တံခါးစောင့်၏စိတ်ထဲတွင် ယဲလိနိအား "ဒီကောင်စီ ဘယ်လို လူစားပါလိမ့်၊ ဖောက္ခ သေရမှန်း ရှင်ရမှန်း မသိတဲ့ လူစားနဲ့တူ ပါရဲ့" ဟု တွေးခနေသည်။

"မြန်း"

တံခါးစောင့် မျက်လုံးထဲ ပြာဝေသွားကာ ကြယ် ။ များ မြင်လိုက်ရသလို ခံစားလိုက်ရ၏။

ပြင်းထန်လှသော လက်ဝါးရိုက်ချက်ကြောင့် ခေါင်းထဲမူး နောက်ရီဝေကာ ပါးစပ်ထဲမှ သွေးများ စီးကျလာသည်။

"မှတ်ထား၊ နောက်တစ်ခါ မလေးမခန့်လုပ်ရင် ဒီထက် နာမယ် သိလား"

ယဲလိန်က တံခါးစောင့်အား ကြိမ်းလိုက်သည်။

တံခါးစောင့်မှာ ယဲလိန်၏ မြန်ဆန်လွန်းလှသော လက်ဝါးရိုက်ချက်ကြောင့် အံ့ဖွယ်သာရဲ ခံစားလိုက်ရသည်။

တံခါးစောင့်သည် ညှော်သည်ဆိုး ယဲလိန်က ရိုက်နှက်တတ်နှုန်း သိလာသောအခါ ခံပြင်းစိတ်များ ဝင်လာခဲ့၏။

"ဟေ့ကောင် … မင်ဒါ စော်ကား လှချည်လား၊ လူမှ ဟုတ်ရဲ့လားဟာ"

တံခါးစောင့်သည် ဒေါသကြောင့် သူ့တစ်ကိုယ်လုံး ဆတုန်ကယင် ဖြစ်လာ၏။

သူ့ရင်ဝင် ထစ်လျှောက်လုံးမှာ သူသာလျှင် သူတကာကို ရိုက်လိုက် ဝေါက်လိုက်နှင့် ဗိုလ်ကျခဲ့ပေါင်းများခဲ့၏။

ယနေ့တော့ သူ့ထက် အဆပေါင်းများစွာ မိုက်ရိုင်း၍ ဗိုလ်ကျတတ်သူ ယဲလိန်နှင့် တွေ့ကြုံသောအခါ မခံမရပ်နိုင် ဖြစ်လာသည်။

ထန်းသီးလုံးပမာအခန့်ရှိသောလက်သီးဆုပ်ကြီးကို အတွင်းအားအပြည့်ပို့လျက်ကာ ယဲလိန်မျက်နှာဆီသို့ တစ်ရှိန်ထိုး ပစ်ထွင်းလိုက်သည်။

"ဖတ်"

ယဲလိန်က သူ့မျက်နှာဆီသို့ ရောက်လာသော လက်သီးကြီးအား ဆတ်ခနဲ ဖမ်းယူဆုပ်ကိုင်ကာ လက်ကို နောက်ပြန်လိမ်ချိုးလိုက်သည်။

ထိုအချိန်မှာပင် ယဲလိန်၏ ဒူးခေါင်းကြီးက အပေါ်သို့ မြောက်တက်လာပြီး ဆောင့်ပစ်လိုက်၏။

"အား"

တံခါးစောင့်ကြီး၏ နာကျင်စွာရှုလွန်း၍ အော်လိုက်သံ ရှတ်တရက် ထွက်ပေါ်လာသည်။

ယဲလိန်က လက်ဖမိုးနှင့် နောက်ပြန်ထစ်ချက် ရှတ်တရပ် ရိုက်လိုက်ရာ တံခါးစောင့်ကြီး ငိုက်ဆင်းသွားရှာ၏။

"သွား .... မြန်မြန်သွား၊ ငါ ရောက်နေတဲ့ အကြောင်း သတင်းပို့လိုက်"

ယဲလိန်သည် ယိုင်တိယိုင်တိုင် ဖြစ်သွားသော တံခါးစောင့်ကြီးကိုလှည့်၍ပင် မကြည့်တော့ပေ။

သူနှင့် မဆိုင်သကဲ့သို့ လက်နှစ်ဖက် နောက်ပစ်ကာ အသိတစ်ယောက်အား ရပ်စောင့်နေသည့်အလား မသိကျိုးကျွံ ပြုနေလေသည်။

တံခါးစောင့်ကြီးမှာ ထိုအခါမှ ယဲလိန်အား ဧကန်မီးခဲ တစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်ရတော့၏။

တံခါးစောင့်ကြီးသည် ခံရခက်သော ဒေါသဝေဒနာကို ရင်မှာပိုက်ရင်း ရောင်ကိုင်းနေသော ပါးစပ်ကို အုပ်ကိုင်၍ ဝင်သွားသည်။

သိုင်းသမား တစ်ယောက်က တံခါးစောင့်ကြီးအား လှမ်းအော် နှုတ်ဆက်လိုက်၏။

"ဤ တံခါးမှူးကြီး မျက်နှာ မသာမယာ ပါဒဲ ဘာဖြစ်သွားတာလဲဗျ"

"ဒီကျွန်းမှာ လူခုန်းကားတစ်ယောက် ရောက်နေလို့ဗျာ"

တံခါးစောင့်ကြီးက ထိုလူအား မြှောက်ပင့်ကော် လုပ်ပေးပြီး မခံချင်အောင် ပြောပြလိုက်သည်။

ထိုသိုင်းသမားသာ မာန်တင်းသံ တစ်ချက်ခပ်ထသော ....

"ဒီလောက်ချမ်းသာနေတဲ့ လူတော့ ကျုပ် လက်စွမ်းပြဦးမှ ဖြစ်တော့မှာပါ"

သိုင်းသမား ခြေလှမ်းသွက်သွက်နှင့် တံခါးဆီသို့ လျှောက်လှမ်းသွားပြီး ယဲလိန်အား ခေါ်ကြည့်လိုက်သည်။

"မင်းသားကွ ထိုတံခါးမှူးကို စော်ကားလိုက်တာ"

သိုင်းသမားကြီး၏ သန်မာထွားကျိုင်းသော ခန္ဓာကိုယ်မှာ အချိုးအဆစ် ပြေပြစ်သလောက် သိုင်းပညာ ကျွမ်းကျင်ပုံရ၏။

ယဲလိန်ကဲ့သို့ ငယ်ရွယ်နုပျိုသော လူငယ်တစ်ယောက်အား သိုင်းသမားကြီးက ဖသေဒက်လေး မပေါက်စလေး လူတစ်ယောက်အဖြစ် မြင်ခဲ့သည်။

သိုင်းသမားကြီးက အော်ဟစ်ကြိမ်းမောင်း ဒေါမြန်းလိုက်သော်လည်း ယဲလိန်မှာ နားမကြားသူ တစ်ယောက်အလား သိုင်းသမားကြီးအား ဂရုမစိုက်ဘဲ နေခဲ့သည်။

"ဟေ့ကောင်လေး၊ ငါခေါ်နေတာ မကြားဘူးလားကွ"

ယဲလိန့်၏ ဦးခေါင်းက သိုင်းသမားကြီးရှိရာသို့ ခပ်စောင်းစောင်း လှည့်ကြည့်သည်။ သူ့ဟန်ပန်က မကြည့်ချင်ကြည့်ချင် ဖြစ်နေ၏။

“ဧည့်သည်တစ်ယောက်ကို ခင်ဗျားတို့ ဒီလိုပဲဆက်ဆံတတ် ကြသလား”

ယဲလိန်က သိုင်းသမားကြီးကို နှိမ်၍မေးသည်။ ယဲလိန် မေးသည်မှာ လွန်သည်တော့ မဟုတ်ပေ။

အကြောင်း သိသူများက ဤဂေဟာကို ကျားဂေဟာဟုပင် ခေါ်ခဲ့ကြသည်။

မည်သည့်ဧည့်သည်မျှ မဝင်ရဲသကဲ့သို့ ဝင်မိလျှင်လည်း ပြန် ထွက်ရန် ခက်ခဲသော ဂေဟာပင်ဖြစ်၏။

တစ်နည်းအားဖြင့် ဝင်လမ်းရှိသော်လည်း ထွက်လမ်း ကင်းမဲ့သော ဤဂေဟာဝန်းအတွင်းသို့ ယဲလိန့်ဝင်လာခြင်းမှာ ရူးသွပ်နေခြင်းကြောင့်သာဟု သိုင်းသမားကြီးက ထင်နေ သည်။

ကျားဂေဟာမှာ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်ခြင်းအရာတွင် သရုပ် ဆောင်၍ မေတ္တာတရား ခေါင်းပါးရာအရပ် ဖြစ်ပေသည်။

“ဒီမှာ မင်းတို့သခင်လေးကို ပြောလိုက်စမ်း၊ ကျုပ်ကို မြန် မြန်လာတွေ့ချင်တယ်၊ မတွေ့ချင်ရင်လဲ ခပ်ရှင်းရှင်းပဲ ဖွင့်ပြော ပါလို့ ပြောလိုက်စမ်း”

သိုင်းသမားကြီးမှာ မျှော်လင့်မထားသော ဧည့်သည် လူငယ်၏စကားကြောင့် ဒေါသမီးတောက် ပေါက်ကွဲသွား တော့သည်။

သိုင်းဆရာကြီး ညာလက်လှုပ်လိုက်သည်နှင့် သူ့ကျောထက်မှ ဆောင်ဓားက လက်အတွင်း ရောက်လာသည်။ တစ်တစ်ဆက်တည်းမှာပင် ယဲ့လိန့်အား ခုတ်ပိုင်းလိုက်၏။

''ဟာ…အရေးထဲ လာနှောက်နေရသေးတယ်''

ယဲ့လိန့်က ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် ရုတ်ခြည်း ကိုယ်တိမ်းခြင်း၊ ခေါင်းကာရှောင်သည်။

ထိုခဏ် သိုင်းသမားကြီး၏ ဓားကိုင်လက်ကို ရုတ်ခြည်း ဖမ်းချုပ်ပြီး ဘယ်လက်နှင့် ဘယ်ပြန်ညာပြန် အားကုန်ရိုက်ချလိုက်၏။

''ဖြန်း ဖြန်း''

သိုင်းသမားကြီး လှုပ်ရှားနိုင်ခြင်း မရှိတော့ချေ။ တုန်လိမ့်ရင်း ယဲ့လိန့်ရိုက်သမျှခံနေရှာသည်။ သူ့လက်တစ်ချောင်းလုံး နောက်ပြန်ချိုး၍ အသိမ်ခံရသောကြောင့် သိုင်းသမားကြီးမှာ ပုစွန်ခြောက်တစ်ကောင်လို ပေါ်ကွေးကွေး ဖြစ်နေရလေသည်။

''ကဲ…ကဲ…ဒီလောက်ဆို အကြည်တော် စိတ်ကျေနပ်လောက်ပါပြီ''

ယဲ့လိန့်၏ နောက်ဘက်ဆီမှ ရယ်သံနှော၍ တားမြစ်သံပေါ်လာသည်။

ယဲ့လိန့် နောက်ပြန်လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

သူတွေ့လိုက်သော ကျောင်းတော်သားဖြစ်နေ၍ ချုပ်ကိုင်ထားသော သိုင်းသမားကြီးကို လွှတ်ပေးလိုက်သည်။

ယဲလိန်သည် ဂေဟာအတွင်းမှ သိုင်းသမားအား မည်သည့်အကြောင်းကြောင့်ရိုက်ကြောင်း ရှင်းပြမနေတော့ဘဲ လိုရင်းကိုသာ ပြောချလိုက်သည်။

''ဒီနေ့အလုပ်မရှိတာနဲ့ အကြည်တော်ဆီ လာခဲ့တာပါ၊ လက်စသတ်တော့ အကြည်တော်က လူချမ်းသာတစ်ယောက် ပဲကိုး''

ကျောင်းတော်သားက မျက်မှောင်ကြီးကြုတ်ကာ ရှိနေသော်လည်း ယဲလိန်အား အပြစ်မြင်ပုံမရပေ။

''ကြွပါအကြည်တော် အထဲကိုကြွပါ၊ အေးအေးဆေးဆေး အနားယူရင်း စကားပြောကြတာပေါ့''

ကျောင်းတော်သားက ဦးဆောင်ကာ ဂေဟာအတွင်း ဝင်ရောက်သွားကြသည်။

ကျောင်းတော်သားမှာ ယဲလိန်အား စောင့်မျှော်နေသူ ဖြစ်၍ ဖြစ်ပျက်သမျှသော ကိစ္စတို့အား အမှုထားပုံ မပေါ်ဘဲ ရှိနေသည်။

ကျောင်းတော်သားက ယဲလိန်အား ဧည့်ခန်းအတွင်း ထိုင်စေကာ လေပြည်သွေးရင်းပြောသည်။

''ခုလို အလျှင်အမြန် လာရောက်လိမ့်မယ်လို့မထင်ခဲ့မိဘူး၊ ဒါကြောင့် အကြိုနောက်ကျသွားရတာကို စိတ်မရှိပါနဲ့ဗျာ''

''ရပါတယ်ဗျာ၊ ဧည့်သည်ကောင်း တစ်ယောက်အနေနဲ့ ဒီလောက်ဆိုတော့ စိတ်ရှည်ရမှာ ကျုပ်ရဲ့တာဝန်ပါ''

''အကြည်တော်ရဲ့ သိုင်းပညာက အတော်မြင့်မားပုံရတယ်၊ ဒါ ပညာအကုန်ပဲလား''

Scanned with ACE Scanner

"သားမိမ်းပေါ်သွား ကျုပ်ပါသွားမယ်"

ယဲလီနိုမှာ ခပ်တည်တည် ပြုံးပြုံးသည်။ သိမ်းသားဘော်သည် တစ်ဖက်မှက ချီးကျူးစကား ပြောလာခဲ့လျှင် အနိုင်သုံးဆောင်ပဲ ရှိပါတော့တယ် စသည်ဖြင့် မာနကို ချိုးနှိမ်၍ ပြောထက်ကြပေသည်။

ထေးသဖြင့် ကြောင်သက်သည်းစုတ်သည့်ပမာ တက်ကျမ်းတားနေသောပညာကို ကျိုတက်ကြကုန်၏။

သို့သော် ယဲလီနိုသည် အားဘာမှုလုံးဝမရှိသည့်အလား ချီးကျူးစကားပြောကြားသည်ကိုပင် မပြည့်စုံသေးဟုထင်နေဟန်ဆောင်နေလိုက်သည်။

ယဲလီနို၏ ထောင့်မကျိုးသော အမူအရာနှင့် အပေါစီးမှုပြောဟန်ဆိုဟန်ကို သဝင်မကျဟန်ဖြင့် ခေါင်းပြောင်ပြောင်လူသန်ကြီးက မျက်မှောင်ကြုတ်သွားသည်။

ယဲလီနိုသည် ကျောင်းတော်သားကိုသာ သတိရှိသတ္တဝါယင်နေသည့်အလား ပတ်ဝန်းကျင်အား အမှုမထားဟန်နှင့် ခါးထောက်လိုက်ပြီး ပြောပြန်သည်။

"အခွင့်အခါကြုံကြိုက်ရင်တော့ ကျုပ်ရဲ့ သိုင်းပညာစွမ်းကို ပြပါ့မယ်၊ စိတ်သာချနေပါ၊ အဲဒီအခါကျရင် ကျုပ်ကိုချီးကျူးအားပေးပြီး အကြည်တော်ရဲ့ လက်ခုပ်သံ ညံသွားမှာ မြင်ယောင်သေးပါတယ်...ဟား ဟား ဟား"

ခေါင်းပြောင်ပြောင်လူသန်ကြီးက ရှေ့တစ်လှမ်းတိုးရင်း—

"ကိုယ်တော်လေး...ကျွန်ုပ်ကော်"

ကျောင်းတော်သားက [illegible] ပြောင်လှသန့်ကြီး နောက်ဆုတ်သွားသည်။

ယဲလိန်က အချိန် အခါ နေရာ ဒေသ ကာလနှင့် လျော်၍ ကျောင်းတော်သားနှင့်တကွ ဝေဟာအတွင်း၌ရှိ သိုင်းသမား များမခံချင်အောင် ပြောဆိုနေခြင်းဖြစ်၏။

တစ်နည်းအားဖြင့် နဂါးပျံဝေဟာအတွင်း ရှိ သိုင်းသမား များကို စကားတိုက်စစ်ဆင်နေခြင်းပင်ဖြစ်ပေသည်။

နဂါးပျံဝေဟာအတွင်းရှိ သိုင်းသမားများမှာ ယဲလိန်၏ စကားကြောင့် ဒေါသပုန်ထလာ အံကြိတ်ကြိတ် မြည်နေကြ၏။

အမှန်အားဖြင့်လည်း ယဲလိန်ပြောသမျှ စကားတို့မှာ သူတို့ အဖို့ နားခါးရောင်ဖြစ်နေလေသည်။

ထို့နောက် ယဲလိန်က ယင်းကဲ့သို့ အတွင်ကိုက် ဇင်းမားနေ ဝေးလည်း လုံးဝမှုတဲ့ မိုးတင်လုံး လေတင်လုံး ဆက်လက် ဝါကြွားနေပြန်သည်။

“ပီကင်းမြို့ကြီးဟာ အင်မတန် ကျယ်ဝန်းပါတယ် အကြည်တော်၊ ဒါပေမယ့် ဒီလောက်ကြီးတဲ့ မြို့တော်ကြီးမှာ ကျုပ်နဲ့ လက်ရည်တူ ယှဉ်ပြိုင်နိုင်မယ့် သိုင်းသမားမရှိတော့ ကျုပ်အဖို့ ပျင်းစရာကောင်းနေတယ်၊ ဒါကြောင့်လဲ ကျုပ်မှာ ပျင်းပျင်း ရှိ အရက်ကိုပဲ ငတ်ဖွဲ့နေရတယ်၊ ပြိုင်ဘက်မရှိတာ ကြာရင် ကျုပ် သိုင်းကွက်တွေမေ့ပြီး လက်ပျက်မှာတောင် စိုးရိမ်မိသေး သဗျာ...ဟား ဟား ဟား”

Scanned with ACE Scanner

ကျောင်းတော်သားက ယဲလိန်အား ရေလိုက် ငါးလိုက် စကားထောက်ပေးလိုက်သည်။

"ဒြေ့...ဒါကြောင့်ကို၊ ဟိုနေ့က အရက်ကိုရေ ပိုသောက်နေခဲ့တာ"

"ရောက်ပါပြီ...ဟုတ်ပါ၊"

ယဲလိန်က အားပေါ်ဘာချပြန်ပြောရင်း ကြွားလုံး ထုတ်လိုက်ပြန်သည်။

"ဒီပိုးကင်းမြို့တော်မှာတော့ အကြွယ်တော်က စာပေအနုပညာမှာ ပြိုင်စံရှားဖြစ်သလို ကျုပ်လက်သီးတော့က ပဲပြိုင်ဘက်ရှားပါပဲတော"

ယဲလိန်၏ စကားကြောင့် ကျောင်းတော်သား၏ မျက်နှာ နီတောက်သမ်းသွားသည်။

ယဲလိန်အား သူ့အိမ်နေဖြင့် စိတ်မဆိုးမိစေရန် စိတ်ကိုထိန်းချုပ်ထားဒါ်သေသည်၊ ကျွဲခြိုးကို ဗျင်ဗျင်ဖြဲလာဒါ၏။

"ဦးပွဲ ဘယ်ပိုသူ့စားမျိုးပါလိမ့်၊ ဘဝင်မြင့်နေဘုဂါများ စွဲကာနေရာသလား၊ သူ့ပြောသမသောက်သာ တကယ်ဘွမ်းရစ်သိပ်တောင်းမှာပဲ"

ကျောင်းတော်သားက ကျိတ်၍ တွေးတော ဝေဖန်ရင်း ယဲလိန်အား စားသောက်ခန်းဆက်သို့ ခေါ်ဆောင်သွားသည်။

အိမ်ကြီးမှာ ကြီးမားကျယ်ဝန်းလှသည်။ ခြံဝင်း၏ ပုံထားပုံမှာ ဘုံးသီးဘစ်လုံးအာငား ဝင်ပေါက်ကျဉ်း၍ နောက်ပိုင်းကျယ်ဝန်းလှပေသည်။

Scanned with ACE Scanner

ယဲလိခ်သည် ကျောင်းတော်သားနှင့် စကားပြောရင်း အိမ်အနေအထား ခြံဝင်းပုံသဏ္ဍာန်တို့ကို အကဲခတ်လေ့လာနေသည်။

"အိမ်ကြီးဟာ အပြင်ဘက်ကကြည့်ရင် ဟောင်းသလိုရှိပေမယ့် အတွင်းဘက် အပြင်အဆင်ကတော့ တကယ့်ထိပ်တန်းတွေပါပဲလား၊ အနားယူ စားသောက်ဖို့ တကယ် ကောင်းတာပဲ—"

△ △ △

စားသောက်ခန်းတွင် ယဲလိခ်နှင့် ကျောင်းတော်သားတို့ အသင့်ပြင်ဆင်ထားသော စားပွဲတွင်ဝင်ထိုင်၍ စားသောက်နေကြသည်။

အရက်ရှိန်လေးရလာ၍ ကျောင်းတော်သား၏ နှုတ်မှ စကားသွက်လျှသွက်ဖြစ်လာသည်။

"ကျွန်တော်က စာပေအနုပညာသာ ဝါသနာပါတာဗျ၊ ဒါပေမယ့် သိုင်းပညာရှင်တွေကိုတော့ အင်မတန် ခင်မင်လေးစားတတ်ပါတယ်၊ ဒါကြောင့်လဲ အကြည်တော်လို သိုင်းပညာတတ် တစ်တောက်ကို မြင်မြင်ချင်း ခင်မင်ခဲ့တာပေါ့၊ ဒါပေမယ့် အနေယောင်ဆောင်သိုင်းသမားတွေကိုတော့ သိပ်ပြီးရွံမိတယ်၊ ဒီမြို့တော်မှာလဲ ဟန်ဆောင်ပြီး ကြွားလုံးထုတ်တတ်တဲ့လူတွေ အများသားပဲလေ"

ယခုမီးက ... ပါရှိ ...

"ဂါပေါကြ ... ကြ ... ရှိသော ... ပါဝဲ၊ သိမ်း ... စကြာ နှစ်ကျွဲ ... ယောက်ကောင်ရုံ့ ... ရာဇ ... ထားကိုး၊ အကြည် တော် ၅ နိုး ... ပါဒေလ"

ကျောင်းတော်သား၏ ... အနေအထား ... ယံလို့ ရိုပ်မိလိုက်သည်။ ယခုတော့ ယံလိန်ကား၊ ... တစ် ... မျှပင် မပျက်ဘဲ ကျောင်းတော်သားကို ... ခဲ့၏။

ကျောင်းတော်သားက ယင်းကဲ့သို့ စောင်းပါး ရိပ်ခြည် ပြောလေးလိမ့်မည်ဟု ယံလိန် ကြိုတင် တွက်ဆထားပြီးဖြစ်ပေသည်။

နဂါးပျံဂေဟာသည် သားရဲတွင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ ယံလိန်သိနေသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း လိုအပ်သည်ထက် ပိုသောလူကြမ်းနှင့်ကြမ်း၊ အသုံခံနှစ်၍ နဂါးပျံဂေဟာသို့ ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်ခြင်း ဖြစ်၏။

ကျောင်းတော်သားက ဆက်ပြောသည်။

"ကျွန်တော့် ဂေဟာမှာလဲ သိုင်းပညာ အ တော် အ သင့်တင် ... ဝဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ရှိနေတယ်၊ အကြည်တော်က ပညာ ... ပြသားသင့်တယ်လို့ ထင်တာပဲ၊ ဒါမှသာ နောင်အခါ အကြည် ... ကို ... မလုပ်ဝံ့မှာ၊ အကြည်တော်အတွက် ထွေးရှု ... ဖြစ်သလို ဂေဟာက ကောင်တွေလဲ ပညာ ရသွား ... ပါ၊ ကျွန်တော်ပြောတာ မကောင်းဘူးလား အကြည် ... "

ယံလိန်ထံ ကြက်ပေါင်ကိုက်ရင်း....

“ဟော ယိမ်းကောင်းဝင်းဝါ၊ အကြံပေးမဲ့ မြိုင်ကြီးနီဆိုဒါကို ပင့်မ်း ပါပျော့”

ယင်းစကား ကျောင်းတော်သားက မသိမသာ ကျုံးကျင်း ကောင်းမြင်း ပညာ စမ်းရန် ကြံလိုက်သည်။

ယင်းနိုင်ငံ အမိုး နေပေါ်တွင်၊ ရေတွင်းထဲ တွင်း၊ ချုံခိုပုန်းသူ လို အကြံပိုင် ထွက်ရှာ ရာ၏။ ကျောင်းတော်သားက ဘေးတယ်ဖက် ထင်ချက်ပေါ် အသင့် စောင့်နေသော ဟေဟာ အမှုထမ်းသား လှမ်းပြောလိုက်သည်။

“ဟော၊ အခန်းတော်နှင့်နှုတ်ကပ်ကတော့ လှေ့ခေါ်မြို့ဝန်မင်း”

ဟေဟာအမှုထမ်းက အရှိအသေပေးကာ အပြေးအလွှား ထွက်ခွာသွားသည်။ မကြာမီ ကျောင်းတော်သားက အခေါ် လွှတ်လိုက်သော သိုင်းသမားများ ရောက်လာကြလေ၏။

ကျောင်းတော်သားမှာ ပွဲကြီးပွဲကောင်း မြင်တွေ့ရတော့ မည့်အကြံနှင့် ရွှင်မြူးတက်ကြွစွာ ပြောပြလိုက်သည်။

“အကြည်တော်ကို မိတ်ဆက်ပေးရဦးမယ် သူကတော့ မှုံရို နယ်က နဘန်းသမား၊ ဒါကတော့ မဟူရာတောင်က မြေပြု ညီနောင်တို့ ခေါ်ကြတဲ့ အမိဂျိုင်နဲ့ အမိဝေဘ်၊ ပီယူ ဆေး ယောက်ကတော့ ဟိုင်နန်ကျွန်း တုတ်ဓားဆက် ညီနောင် ပေး ဖော်ပါပဲ၊ ဒီဂေဟာကို ရောက်လာကြတာ တစ်ပတ်ကျော်ပဲ ရှိပါသေးတယ်”

ယင်းလိန်းက ကြွက်ပေါင်များကို တစ်ပြိုက်ချင်း ဝါးရှင်း ခေါင်းတဆတ်ဆတ်နှင့်ပြောသည်။

“ဩော်…အရိုင်းအလေးတွေပဲ ရှိသေးတာလို့”

နဘန်းသမား၏ ပြုံးဖွေးသော အသားမှာ ရွတ်ခြည်၊ နီ၊မြန်း သွား၏။

''ဘာ ကျုပ်တို့ကို အရိုင်းလို့ ပြောစံ့တယ်၊ ဟုတ် လား သွ ေး''

ယဲလိနီဆစားအဒေသာက်မပျက်စေပဲအေးစက်စက်ပြန်ပြော သည်။

''ဟုတ်တယ်လေ၊ ပီကင်းမြို့တော်ကို ရောက်လာတာ တစ် ဆသောက်ပဲ ရှိသေးတယ်ဆိုတော့ လူ့ယဉ်ကျေးလို မခေါ်သင့် ဘူး၊ လူပုံက အကောင်ကြီးပြီး နွားလို ရိုင်းစိုင်းတယ်၊ အေး အေး အေးဆေး နေစမ်းပါကွာ''

ယဲလိနီ၏ ထိမထင်သော စကားကြောင့် ကျောင်းတော် သား၏ ဆက်ရွေးစင် သိုင်းသမား ခုနစ်ယောက်တို့မှာ ရှုံ၊ရှုံ ရှုံရှုံနှင့် ဒေါသပုန်ထကုန် ကြသော၏။

ယဲလိနီက ကျောင်းတော်သားကို အေးဆေး တည်ငြိမ်စွာ ကြည့်ရင်း....

''အကြည်တော်ရဲ့ အစေအပါးတွေက ကျုပ်နဲ့ ပြိုင်ဘက် မဟုတ်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် လွှတ် ပေး လိုက် စမ်း ပါ လေ၊ကျုပ် အကြောင်း သိသွားရအောင်''

ကျောင်းတော်သား၏ မျက်နှာမှာ မချိမချဉ်ဟန်နှင့် သူ့ သူများကို ဝေ့ကြည့်လိုက်ရင်း လှမ်းပြောသည်။

''ဟေ့ .... မင်းလာစမ်း၊ ဒီလူအုပ်ထဲမှာ ခင်းအကဲဆုံးပဲ''

ကျောင်းတော်သား၏ ခွင့်ပြုချက်ရသဖြင့် ကျေနပ်သလို ဖြစ်သွားကာ နဘန်းသမားက တဟီးဟီးရယ်ရင်း ရှေ့ထွက်လာသည်။

နဘန်းသမားက ခြေနှစ်ဖက်ကိုကားချ အသင့်ပြင်လိုက်ကာ၊ ခန္ဓာကိုယ်ရှိ အတွင်းအားများကို လက်နှစ်ဖက်ဆီသို့ ပို့လွှတ်လိုက်၏။

ယဲလိန်က ကြောင်ပေါင်တစ်ခုသို့ ကိုက်ရင်း ယှဉ်ပြိုင်လိုက်သည်။

"ဟဲ့နွားကြီး၊ ဟန်သိပ်များမနေနဲ့ တက်လာခဲ့စမ်း"

အားခနဲ မာန်သွင်း အော်သံသာ နဘန်းသမားကြီးထံမှ ထွက်ပေါ်လာသည်။

ယဲလိန်က ခြေတစ်ဖက် ရှောင်ဟန်ပြပြီး၊ အမှန်တကယ်ပင် နွားရိုင်းတစ်ကောင်းအား ကျော်၍ နေသည့် ဟန်ပြလိုက်သည်။

နဘန်းသမားကြီးမှာ ဒေါသဖြစ်နေသည်။ ယဲလိန်ကို ချုပ်ကိုင်၍ပေါက်ရန် အကွက်ချောင်းနေသည်။

ယဲလိန်က ဘယ်ခြေချောက်ကာ ညာလှမ်းဟန်ပြပြီ ဘယ်ဘက်မှ ဖျတ်ခနဲ ရှောင်ထွက်လိုက်သည်။

ယဲလိန်လို အဆင့်မြင့်လှသည့်ကိုယ်ဖော့ပညာကြောင့် နဘန်းသမားကြီးမှာ အမောသာ အဖတ်တင်နေသည်။ ယဲလိန်၏ အရှောင်အတိမ်းကြားတွင် နဘန်းသမားကြီး အရှုံးသဖွယ် ဖြစ်နေ၏။

"အိုး"

"ဘုန်း"

"ဗြုန်း"

စိတ်မရှည်နိုင်ဟန်နှင့် ယဲလိန်က ဗိုးခနဲ အော်သံပေးပြီး နောက်၊ နားကွဲလုခမန်း ကျယ်လောင်သော အသံများ ဆက်တိုက် ထွက်ပေါ်လာသည်။

ယဲလိန်၏ဘယ်ဘက်လက်သီးသည် ညာဘက်ဘေးနားရှိ ကြားမှ လျှပ်ပြက်သလိုဝင်သွားပြီး၊ နဘန်းသမားကြီး ရှေ့သို့ ဆင်း အသားအေးသွားအောင် ပြင်းထန်လွန်းလှသည့်လက်ခါးစောင်းက ဆက်တိုက်ဝင်သွားခြင်း ဖြစ်၏။

ယဲလိန့် ပါးစပ်ဘက်မှ ကိုက်ထားသော ကြက်ပေါင်ကြီး ခကြုံ့ဝဘားမပြောနိုင်တဲ့ ဒိုးခနဲ အသံထွက်ပြီးခြင်းဖြစ်သည်။ မြင်ရသူအပေါင်း မျက်လုံး အပြူးသားနှင့် ကြည့်နေကြရ၏။

နဘန်းသမားကြီး မှာ ဒူးထိုးခဲသောက်ရှိ ကြမ်းပြင်ပေါ် ခွေကျ ဆင်းသွားသည်ကို ယဲလိန် လှည့်မကြည့်ဘဲ ကြက်ပေါင်ကိုသာ ကိုက်ဝါးရင်း စိမ်ခံနေလိုက်သည်။

"ကျော်သား အကြည့်ခံအောင် ကျုပ်သာ အညာအဘာကာကမ်း တောင်နဲ့ ခြေပျံကလေးခတ်လိုက်ရင် ဗိန္ဒာကြီးရဲ့ မိန်းမ မုဆိုးမ ဖြစ်သွားနိုင်တယ် မဟုတ်သား"

ကျောင်းဘောင်သားမှာ သသည်၊ နွေးခနဲ ဖြစ်သွားမိ၏။ ယဲလိန်သော အခါပြုံးနှင့် တက်ခေတ်ညှိ ကြင်း စွတ်ဆဲနေရာ ချီးကျူး ရင်း ပြောလိုက်သည်။

"ဘောင်းလိုက်တဲ့ လက်ခါးစောင်းနဲ့ ဝိုက်သွက်သီးပါပဲ ဗျာ၊ ဘော်ပါပေမယ်"

Scanned with ACE Scanner

နဘာန်းသမားကြီးအား ယဲလိန်က ခြေပျံတစ်ကွက်သို့မဟုတ် ဆင့်သက်သော တစ်လုံး ပင်ဆင်းလာမည်ကို ရိုရိမ် နေသော ကျောက်ဆင်သားမှာ ယဲလိန်၏ စကားခ ကြာ၍ ယက်ဖြင်း ဖောက် ခုလိုက်နိုင်၏။

ယဲလိန်ကမူ ပတ်ပနိုးကျစ်အား ငဲ့စောင်း၍ပင် မကြည့်ပေ။ သူ၏ ကိုးလက်စ ကြက်ပေါင်ကို ဝါးရင်း…

“ကိုး… ကျော်ကြည်တော်၊ နောက်ထပ် နှစ်ယောက်လောက် လုပ်စမ်းပါဦး၊ ကျုပ် အားမရသေးဘူးဗျ”

ယဲလိန် စကားအဆုံးတွင် မဟူရာဆောင်မှ ဓားမြန်ညီနောင် တို့ကို ကျွဲငှက်များကဲ့သို့ ခုန်ပျံဆောက်ရှိသောတော့၏။

“ခြိမ်း”

“ခြိမ်း”

ဓားမြန်ညီနောင် အမိလွန်နှင့် အမိဘောင်တို့မှာ ဓားများကို တစ်ပြိုင်တည်းထုတ်လိုက်ကြသည်။

အမိလွန်က ခက်ထန်တင်းမာသောလေသံနှင့်မေး၏…

“ငါ့ကျား ဘယ်လိုလက်နက်သုံးမလဲ ပြောစမ်း”

“ဟိ…”

ယဲလိန်က ပါးစပ်အတွင်းမှ အရိုးတစ်ချောင်းကို အသံမြည် အောင် ထွေးထုတ်လိုက်သည်။ တစ်ဖန် အသားမျှင်တစ်ပတ်ကို ဝါးရင်း…

“ကျုပ်အဖို့ လက်နက်မလိုပါဘူးလေ၊ ဒီအရိုးတစ်ချောင်း နဲ့ပဲ တိုက်ပါ့မယ်၊ ဒါမှ ကျုပ် တရားမျှတရာကျမယ်၊ နို့မဟုတ်

ရှင် ကျုပ်ကိုပြိုင်ဘက်မဟုတ်ပဲ အနိုင်ကျင့်တယ်လို့ ပြောနေကြပါဦးမယ်"

ယဲလိန့်၏ အပြောကြောင့် အမိလွန်နှင့် ဇာမိတောင်တို့ ဒေါသအမျက် ချောင်းချောင်းထွက်သွားကြသည်။

ယဲလိန့်အား သူတို့၏ ထက်မြလှသော ဓားသွားပေါ်တွင် ဆီသက်ပျောက်စေချင်လှပြီဖြစ်၏။ နှစ်ယောက်စလုံးက ထိုင်ပင်လားဆည်းအလား ကျောင်းတော်သားလေးအား လှမ်းကြည့်လိုက်ကြသည်။

ကျောင်းတော်သားက ခေါင်းတစ်ချက်ညိတ်ပြလိုက်သဖြင့် ဓားမြန်ညီနောင်တို့ ထကြိုက်တွေသွားသည်။

ယဲလိန်က ရွှေနောက်နှစ်ဖက်ညှပ်၍ ဓားများကိုဝင့်ကာ တရကြမ်းဝင်ရောက်စစ်ဆင်ကြပြန်သည်။

တစ်ခါကလက်ရဲ ဖွံ့ခရုံမြည်ကာ ပြိုးပျက်လက်နေသော ဓားယောင်များသည် ကျောင်းတော်သားရင်ထဲတွင် တထိတ်ထိတ်ခုန်သွားစေသည်။

မဟူရာတောင်မှ ဓားမြန်ညီနောင်တို့ကား နဂါးမည်နှင့်လိုက်အောင် ဓားကွက်များက မြန့်ဆန်သကဲ့သို့ အဓပေးအယူလည်း ထက်ကွက်စေ လှသည်။

ဓားမြန်ညီနောင်၏ ရွှေနောက်နှစ်ဖက်ညှပ်၍ ဝါးလုံးထိုးဖျက်နေပုံဝင်လားသောဓားကွက်ကို ယဲလိန်မည်သို့ ရှောင်မည်နည်းဟူသော 'အတွေးနှင့် ကျောင်းတော်သားမှာ ရင်ပိုနေမိသည်။

ယဲလိန်က နေလနက်ဆမိးလေးပမာ ကိုယ်ဖော့ပညာသုံး၍ လျှပ်တစ်ပြက်ရှောင်ထွက်သွားသည်။

"မြွမ်း"

ခေါ်မြန်ညီနောင်တို့ ခေါ်သွားချင်း အရှိန်ပြင်းစွာထိ၍ မီးပွင့်မီးစက်များ ပြာထွက်သွားသည်။

ယဲလိန်ရှောင်ထွက်သွားပြီး သူ့ခန္ဓာကိုယ်က လိပ်ကြီးတစ်ကောင်ရေကူးဟန်အလား နောက်ခြေနှင့် ဟူးခနဲမြည်အောင် အားကုန်ခတ်ပစ်လိုက်သည်။

ယဲလိန်၏ မဟူရာတောင်မှ ရှင်းပွင့်ပမာ ခြေခတ်ကွက်မှာ မြင်ရသူအဖို့ တကယ်ကြည့်ကောင်းသော ခြေပွဲကွက်ပေပြမ်ပေသည်။

ကျောင်းတော်သား၏ စိတ်ထဲတွင် ဖားကြီးတစ်ကောင်ခုန်လိုက်သည့်အလား သူ၏ နောက်ခြေနှစ်ဖက်က ဆန့်ခတ်လိုက်သည့်အလား ထင်နေမိသည်။

ကိုယ်ဟန်အခနေအထားနှင့် ဟန်နီချက်မှာ အလွန်တရာ ကျက်တိကျသည်။ တစ်ဆက်တည်းမှာပင် ယဲလိန်၏ ခြေကိုပါက ရှေ့သို့ ကျွမ်းဘားဆန်ဆန် ထိုးထွက်သွားပြီး မြေပေါ်သို့ ရွတ်ခြည်းပြန်ရပ်လိုက်သည်။

ယဲလိန်ခံစစ်အနေအထားမှ တိုက်စစ်သို့ပြောင်းသည်။ ခေါ်ပိုင် က သူ၏ ခြေအစုံနှင့် တစ်ပြိုင်တည်းတော်လိုက်ရာ ခေါ်မြန်ညီနောင်တို့၏ ခေါ်ကိုင်သော လက်ကောက်ဝတ်ကို အရှိန်ပြင်းစွာခတ်မိသည်။

ခေါ်မြန်ညီနောင်တို့မှာ ဇုံကြထိတ်လန့်ကုန်၏။

တစ်ဖန် သူတို့၏ လက်ကောက်ဝတ်များ လုံးကျဉ်သွား၍ သတိပြုမိလိုက်သောအချိန်တွင် နောက်ကျော [illegible] မြဲ [illegible]

အကြောင်းမှာ ယဲလိန်၏ ကြက်ပေါင်ရိုးက သူတို့နှစ်ဦး၏ ဆယ်သွားတက်ဝေလင်ကို ကျွဲလွှတ်ယမ်းဖွဲ့ကြောကွက်ကြီးကို တိုးလျောက်ပြီးဖြစ်နေသည်။

မြန်ညီနောင် နှစ်ယောက်စလုံး တောင့်တောင့်ကြီးရပ်နေသည်။

“ကြိုး ဖြန်း”

ယဲလိန်က လက်ဝါးတစ်ချက်စိရိုက်ပြီး သူ၏ တိုက်ကွက်ကို ရှင်းပြလိုက်၏။

“ဒီမှာ အကြည့်တော်…ကျုပ်လက်ထဲက ကြက်ရိုးသာ ဓားမြှောင်တစ်ချောင်း၊ ဓားတော်သာဖြစ်ခဲ့ရင် ဒီလူနှစ်ယောက် ဘယ်လို အသက်ရှင်ကျန်သေးမလဲဆိုတာ ဆက်စပ် တွေးတော ကြည့်ပါဦး”

ကျောင်းတော်သားမှာ ယဲလိန်အား စကား မပြန်နိုင်၊ ခေါင်းတညိတ်ညိတ်ရင်း ယဲလိန်ကို ရင်သပ်ရှုမော ကြည့်၍ နေမိသည်။

ကျောင်းတော်သား၏ ဓားတစ်ဖက်တစ်ချက်ရှိ ငြိမ်သက် စွာရပ်နေခဲ့သော ခေါင်းပြောင်ပြောင် လူသန်ကြီးကား ယဲလိန် အား မချီ ကျူးဘဲမနေနိုင်အောင်ဖြစ်နေရ၏။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် တိုက်ပွဲအစမှ အဆုံးတိုင် ခုနှိုင် ချောင်တိမ်ရင်း စုစုပေါင်း သုံးကွက်သာ အသုံးပြု တိုက်ခဲ့ခြင်း ကြောင့်ဖြစ်သည်။

Scanned with ACE Scanner

ကျောင်းတော်သားနှင့် ခေါင်းပြောင်ပြောင် လူတို့သည် ရှေ့ဆိုင်ဦးနောက်အတွင်း၌ ယဲလိန်အား မည်သည့်ဂိုဏ်းမှဖြစ်ကြောင်း စဉ်းစား၍ မရနိုင်အောင်ဖြစ်နေကြသည်။

ကျောင်းတော်သား၏ စိတ်ထဲ၌ ယဲလိန်အား ချီးကျူးသောအကြည့်နှင့် ကြည့်ရင်း ဇွေးလိုက်မိပြန်သည်။

"သူ့ သိုင်းပညာမြင့်မားသလောက် ကိုယ်ဖော့ပညာလဲ သူ့လောက်အောင် ရှိမ်းဝပတာကို၊ သူ ကြားမ... ...သွားလောက်ပါပေတယ်"

ခေါင်းပြောင်ပြောင် လူသန်ကြီး မှာ... ...ပိန်ကဲ့သို့ပင် သိုင်းပညာမြင့်မားမှုအတွက် ဂုဏ်ယူဝင့်ကြွားနေသူ ဖြစ်၏။

သို့သော် ယဲလိန်လောက်တော့ ခေါင်းပြောင်ကြီး မကြွားမိခဲ့ပေ။ ယခု သိုင်းပညာမြင့်မား၍ သူ့ထက် အကြွားပိုသူ၊ ပို၍ရမ်းကားသူနှင့် ကြုံတွေ့နေသဖြင့် မခံချင်စိတ်များ တဖွားဖွား ဖြစ်ပေါ်လာမိ၏။

သူ့ဖနေဖြင့် ယဲလိန်အား ယှဉ်ပြိုင်ချင်စိတ်များပင် ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ ဤသည်မှာ ကာယစွမ်းအား၊ ဉာဏ်စွမ်းအားကိုလုံးပြည့်ဝမှုမရှိသော သိုင်းသမားတို့၏ ဗီဇပင်ဖြစ်သည်။

ခေါင်းပြောင်လူသန်ကြီးက ကျောင်းတော်သား အနီးသို့ ချဉ်းကပ်ရင်း...

"ကိုယ်တော်လေး...ကျုပ် နောက်တစ်ပွဲဝင်ချင်တယ်"

ကျောင်းတော်သားက မချိုမချဉ်မျက်နှာနှင့် ပြန်မေးလိုက်သည်။

"ပိုင်လို့လား၊ ပိုင်မှလဲလုပ်ဦး"

ခေါင်းပြောင်ကြီးက လက်မထောင်ပြရင်း....

"ဖြစ်ပါတယ်"

ကျောင်းတော်သားမှာ ခေါင်းပြောင်ကြီးက ပိုင်ကြောင်း ပြောနေသော်လည်း စိုးရိမ်စိတ်နှင့် ထပ်မံသတိပေးနေသည်၊

"ဝဋ်းစဉ်းစားစားလဲလုပ်ဦးနော်၊ ဘော်ကြွာ တို့ဂယ်လ ယ်ပ်ပြီး သိကျသကျဖြစ်နေရင် မကောင်းဘူး"

ကျောင်းတော်သားနှင့် ခေါင်းပြောင်ကြီးတို့ ခေါင်းချင်း ဆိုင်ကာ တီးတိုးတိုင်ပင်နေကြခြင်း ဖြစ်၏။

အကြားအမြင် စွမ်းအားကောင်းသော ယဲလိန်က ယင်း ကဲ့သို့ တိုင်ပင်နေကြသည်ကို ကြားမိအောင် ကြားလိုက်သေး သည်။

ယဲလိန် သဘောကျသွား၏။

သူ့ကိုယ်ဘိုင်မှာသည်း ကျောင်းတော်သားအနီးမှ ခေါင်း ပြောင်ကြီးကို ယှဉ်ပြိုင်ချင်စိတ်များ တဖွားဖွား ဖြစ်ပေါ်နေ ခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် ခေါင်းပြောင်ကြီးနှင့် ကျောင်းတော်သားတို့ စိတ် ရှုံးမရှုဖြစ်စေရန် လှမ်းပြောသည်။

"အညောင်းပြေ အညာပြေလေးတောင် မရှိတော့ ကျုပ် ဆက်ပြီး မကစားချင်ဘော့ဘူး ဟကြည့်တော်၊ ဒါနဲ့ အကြည့် တော် ကျုပ်ကို အလုပ်ပေးမယ်ဆိုတာ ဘယ်အလုပ်မျိုးလဲ"

ကျောင်းတော်သားက ယဲလိန်အား ရယ်ပြုံးရင်း....

"အလုပ်အတွက်တော့ စိတ်ချပါ...ရပါစေ့မယ်၊ ဒါနဲ့ အကြည်တော် ဒီတစ်ပွဲမှာ ကျွန်တော့်ရဲ့ ငယ်ကျွန်တော်ကြီးကလဲ ပါဝင်ချင်နေသတဲ့ဗျာ၊ ဒါ... နောက်ဆုံးပွဲပါပဲ၊ ဒီပွဲပြီးရင် အကြည်တော် စိတ်တိုင်းကျ ဖြစ်စေရပါမယ်၊ ကျွန်တော် ကတိပေးပါတယ်"

ယဲလိန်က ခေါင်းတစ်ချက်ဆတ်ပြီး...

"ကောင်းပြီ ခေါင်းပြောင်ကြီးသားလေးဗျာ ဘာမေးနေတာလဲ၊ အချိန်တွေ အလကား နှမြောစရာကောင်းနေတယ်"

ခေါင်းပြောင်ကြီး၏ စိတ်ထဲ၌ ဝေါဟာနိုင်ယှဉ်သော လေးစားမှုက ရှိုးမရှ ခံစားလာရ၏။ ယဲလိန်နှင့် ယှဉ်ပြိုင်လိုသော စိတ်ကြောင့် ယဲလိန်ရှိရာသို့ ခုန်ဝင်လာသည်။

မြေပြင်ပေါ် ရပ်တန့်မိသည်နှင့် သူ့လက်ဝါးနှစ်ဖက်ကို ဖူး ကပ်ပြီး မိကြိုး သိုင်းပညာကို အတွင်းအားအပြည့်နှင့် စတိုက် သည်။

ခေါင်းပြောင်ကြီး၏ လက်ဝါးအစုံမှာ အတွင်းအား၊ လေ ပြင်းများ၊ ဝူးခနဲ ထွက်ပေါ်လာပြီး ယဲလိန်ရှိရာသို့ တရကြမ်း တိုးဝင်သွားတော့၏။ ခေါင်းပြောင်ကြီး၏ သိုင်းကွက်မှာ နတ် ပင်ပူဇော်သည့် သိုင်းကွက်ဟန်မျိုးဖြစ်၏။

ယဲလိန် ပေါ့ဆနေ၍ ပေ။ ထားယ့်တကယ် တိုက်ကြ သည့်အခါ ရန်သူကို အဆင်မသေးခြင်းကြောင့် ယဲလိန်အတွက် စပန်းသာနေသည်။

ခေါင်းပြောင်ကြီးက စတင်လှုပ်ရှားလိုက်သည်နှင့် ယဲလိန်ကလည်း သူ့လက်ဝါးကို ကျားလက်ဝါး အသွင်သဏ္ဍာန်အလား သိုင်းကွက်ဆင်သည်။

ဓနုကိုယ်အကျင့်ရှိ အတွင်းအားတစ်ဝက်ကို လက်ဝါးသို့ ပို့လွှတ်ကာ ခေါင်းပြောင်ကြီး၏ လက်ဝါးနှင့် ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်လိုက်လေ၏။

ယဲလိန်၏ တိုက်ကွက်ကိုမြင်လိုက်ရသော ကျောင်းတော်သားက ယဲလိန်၏ အာဇာမယိရဲဝံ့ဟန်ကို အံ့အားသင့်ရဲခံစားရင်း အသက်ရှူရန်ပင် မေ့နေသည်။

ကျောင်းတော်သားမှာ ခေါင်းပြောင်ကြီး၏ ဓားချွန်အလား လက်ဝါးစုံပူးကပ်သည့် အစွမ်းအစကို အတွင်းသိမြင်ရကား ယဲလိန်အတွက်ပင် စိုးရိမ်ပူပန်သွားမိ၏။

"ဒီလူဟာတကယ့်ကို ရဲဝံ့တာလား၊ မိုက်ရူးရဲဆန်တာလား တော့မသိဘူး၊ တုံးဘိုက်တိုက် ကျားကိုက်ကိုက် လူစားဖြစ်တာတော့ အမှန်ပဲ"

ခေါင်းပြောင်ကြီးမှာ သူ၏နတ်မင်းပူးဇော်ဟန် သိုင်းကွက်ကို ယဲလိန်က ရှောင်တိမ်းခြင်းမရှိဘဲ၊ ရင်ဆိုင်သဖြင့် ထိတ်လန့်သွားမိသော်လည်း အတွင်းစိတ်က ကျိတ်၍ဝမ်းသာနေမိသည်။

သို့သော် သူ၏ ပျော်ရွှင်မှုမှာ တဒင်္ဂသာ ခံလိုက်ရသည်။ အကြောင်းမှာ ယဲလိန်က ခေါင်းပြောင်ကြီး၏ သိုင်းကွက်နှင့် အံလွန်တရာ နီးကပ်သွားမှ၊ ကျားလက်ဝါးကို ဆတ်ခနဲ ရုပ်သိမ်းလိုက်သောကြောင့် ဖြစ်၏။

Scanned with ACE Scanner

တစ်ပြိုင်နက်တည်းမှာပင် ယဲလိန်၏ ကျားရက်ခေါင်းထ လက်သီးမှာ ပြောင်းလဲသွားပြီး ခေါင်းပြောင်ကြီး၏ မျက်နှာအား ထိုးသွင်းလိုက်သည်။

ခေါင်းပြောင်ကြီးနှင့် ယဲလိန်တို့ရှာ အနားသို့ ထိုက်ရေသော ပွဲမျိုးဖြစ်၍ လုံးဝ ကြည့်မကောင်းလှချေ။ ပွဲလျင်းငင်းမှာပင် လူရိုးနှစ်ယောက်အလား တရကြမ်း တိုက်ကြခြင်း ဖြစ်လေ၏။

အတွင်းအား လေလှိုင်းနှစ်ခု ထိပ်တိုက် ငြိမ်းကြရာမှ နောက် မခံသာ ကောင်းလှသောအသံက ရုတ်ချွင်းပင် ထွက်ပေါ်လာသည်။

ယဲလိန် နောက်တစ်လှမ်းပြန်ဆုတ်ကာ အန့်နုပုပြီး အသက်ကို ဝအောင်ရှူလိုက်သည်။ တစ်ဖန် လက်သီးကို ကျစ်ကျစ်ပါ အောင်ဆုပ်ပြီး အတွင်းအား ပို့လွှတ်သည်။

ယဲလိန်က အား တင်ကြိမ် တိုက်ပြီးသည်နှင့် ပြုတ်ကန်ခို ကြောင်းပြလိုက်၏။ ခေါင်းပြောင်ကြီး၏ ခန္ဓာကိုယ်မှာ တစ်ချက် ယိုင်ထိုးသွားပြီး မောဟိုက်ပင်ပန်းနေကာ အသက်ရှူ မဝဖြစ်နေတော့၏။

ခေါင်းပြောင်ကြီးမှာ သူ့ကိုယ်သူ ယုံကြည်မှုရှိနေပြီး ယဲလိန်အား လက်ဝါးတစ်ချက်တည်းနှင့် အနိုင်ယူလိုသဖြင့် အတွင်းအားအပြည့်ဖြင့် တိုက်ခိုက်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

တကယ်တမ်း ဆုံမိတော့ သံကြိုးမှာ မာကျောလှသော လက်သီးကို ထိုးရသကဲ့သို့ ဖြစ်နေ၏။

ခေါင်းပြောင်ကြီး အင့်ဂ်မိကာ မာန်ရှယ် အချီးခံလိုက်ရသည်။ သူ နောက်သို့ ခုန်ဆုတ်လိုက်သည်နှင့် ယဲလိခ်က အနိုင် ပေးမာ ဖိကပ်လိုက်လာနေသည်။

ခေါင်းပြောင်ကြီးမှာ အတွင်းအား ပြန်ဖြည့်ရန် အချိန်မရသဖြင့် ယဲလိခ်၏ တိုက်ကွက်မှ လွတ်မြောက်စေရေးအတွက် လေပြေမှုန်ချီ ရှောင်တိမ်းနေရသည်။

သူ့ စိတ်ထဲမှာလည်း ယဲလိခ်အား လူပေါ်လူကြောင်၊ ကြွားဝါတတ်သူဟု အထင်မှားခဲ့ရကြောင်း အချိန်နှောင်းမှပင် သိရသည်။

ခေါင်းပြောင်ကြီးအဖို့ တစ်ကွက်မှား ရှုံးမှုနှင့် အသက်ရှူမှားလာ ကြုံနေရလေပြီ။

ပြ မှု ဝဝေ့။ လိုက်သူကလိုက်နှင့် အနိုင်အရှုံး ဆက်လက်ကျော့စရာပင် ဖော်ဘောသဘောက် အမြဲပေါ်နေသည်။

ဟိုင်နန်ကျွန်းမှ တုဘ်ကောဘ်ညီနောင် သေးဖော်တို့မှာ ယဲလိခ်၏ သိုင်းပညာ အကွက်အသိပ်ချောက်မှုကို ရင်သပ်ရှုမော အံ့သြနေမိကြ၏။

ညီနောင်သေးဖော်တို့သည် ခေါင်းပြောင်ကြီး၏ သိုင်းပညာကို လေးစားခန့်သားခဲ့ကြသည်။ ယခုအချိန်ထိ တိုက်ကွက်တစ်ကွက်ပဲ တိုက်ကြရသေးသည်။ အဖြေပေါ်နေပြီဖြစ်ကြောင်းနှင့် ဆက်တိုက်ပါက ခေါင်းပြောင်ကြီး သေပွဲဝင်ရကိန်းသာ ရှိတော့ကြောင်းကို ကျောင်းတော်သား သိနေ၏။

“ရပ်လိုက်”

နှစ်ယောက်သား ရင်ဆိုင်တိုက်ပွဲက ချက်ချင်းပင် ရပ်သွားသည်။

"ဒီလောက်ဆိုရင်ပဲ အကြည်တော်ရဲ့ သိုင်းပညာစွမ်းကို ကျုပ်သိရပါပြီ"

ယဲလိန်က ဝမ်းမင်ဟန်လုပ်ထားသော ပြုံးတီတီမျက်နှာပေးနှင့် ခေါင်းပြောင်ကြီးအား လှမ်းပြောသည်။

"ခင်ဗျားနဲ့တိုက်ရတာ မွေးကင်းစကလေးနဲ့ ဆော့ရသလိုပဲ၊ ဒီလောက်တောင်မှ ညံ့ရသလားဗျာ"

ခေါင်းပြောင်ကြီးက အံကြိတ်ရင်း...

"နောက်ပွဲကို နောက်ကြုံရင် ပြန်တိုက်မယ်"

ယဲလိန်က ပြုံးတီတီမျက်နှာပေးနှင့်...

"ဖြစ်ပါတယ် ဗျာ၊ ကျုပ် ဒီမြို့မှာပဲရှိနေမှာပါ"

ကျောင်းတော်သားမှာ ယဲလိန်အား ကျေနပ်အားရသော အသံနှင့် အလုပ်အကြောင်း ပြောသည်။

"ဒီမှာ အကြည်တော် ခုအချိန်ကစပြီး ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဂေဟာမှာ အကြည်တော်ကို သိုင်းပညာသင်တန်းမှူးအဖြစ် ခန့်ချင်တယ်၊ ဒီရာထူးကို စိတ်တိုင်းကျပါ့မလား"

ယဲလိန်က အားတုံ့အားနာဟန်နှင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

"စိတ်မရှိပါနဲ့ အကြည်တော်၊ ဒီအဆင့် အတန်း၊ လောက်နဲ့တော့ ကျုပ် ဘဝင်မကျနိုင်ပါဘူး၊ ခုလေ ကျုပ်မှာကလဲ ငွေလိုနေတယ်ဆိုတော့ စဉ်းစားရာပဲ၊ အဲ...ကျုပ်ကို အခကြေးငွေအဖြစ် တစ်လကို ဘယ်လောက်ပေးနိုင်မလဲ"

Scanned with ACE Scanner

ယဲလိဒ်၏ ပွင့်လင်းမှုကို သဘောကျသွားသော ကျောင်းတော်သားက ချက်ချင်း ပြုံးပြောသည်။

"ဇစ်လ တစ်ခေါင်ပေးပါမယ်"

"တစ်ထောင်ကိုတော့ မဆိုဘူး။ ဒါ...အရေးကြီးဆုံးက ကျုပ်အနေနဲ့ ဗကြည်တော် ဆီမှာ ပုံသေကြီးတော့ အလုပ်တမ်း နိုင်ဘူး။ ကျုပ်အလွတ်လပ်မှ ကြိုက်တယ်၊ လာချင်တဲ့ အချိန်မှ လာနိုင်မယ်၊ ဗိုလ်ချုပ်အရေးပေးမှ ဗကြည်တော်ရဲ့ အလုပ်ကို ကျုပ်လက်ခံနိုင်မယ်"

"ဖြစ်တယ်".

ကျောင်းတော်သားက သူ၏ တောင်းဆိုချက်ကို လက်ခံလိုက်ရသည်။

ကျောင်းတော်သားက ယဲလိဒ်နှင့် သူ့အဖွဲ့သားကို တစ်ဦးချင်း မိတ်ဆက်ပေးသည်။

ထိုညအဖို့ နဂါးပျံဂေဟာမှာပင် ယဲလိဒ်အိပ်လိုက်ရ၏။

"ငါ့အကြံ ပထမအဆင့်အားဖြင့် တော့အောင်မြင်ပြီ၊ ဒီကျောင်းတော်သားဟာ သိုင်းပညာအရည်သွေးကောင်းတဲ့ လူတွေကို လက်သပ်မွေးနေတယ်၊ သူဟာ ရိုးရိုးသာမန်သူဌေး သူကြွယ်ထဲကတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ ခန့်ရှိ၊ ဘုရင့်သားတော် တစ်ပါးပါးထဲက ဖြစ်နိုင်မယ့် အလားအလာရှိတယ်၊ မင်းသားဖြစ်ခဲ့ရင်လဲ သူ့မျက်နှာဟာ မူလပကတိအတိုင်း မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ မျက်နှာဖုံးစွပ်ထားတာဖြစ်ရမယ်၊ ဟိုခေါင်းပြောင်ကြီးလဲ ဒီအတိုင်းပဲ မျက်နှာဖုံးတု စွပ်ထားတာဖြစ်ရမယ်၊ ငါ့အထင် ဖြစ်ဖို့များတာကတော့ ကျောင်းတော်သားဟာ အမှတ်စဉ်တစ်ဆယ့်လေး မင်း

သား၊ ငါ့အစ်ကိုပြစ်ပို့မှားတယ်၊ ငါ့အစ်ကိုဟာ အင်မတန်ပါး
နပ်လိမ်မာတဲ့လူပဲ၊ ငါက တစ်ကြော့ ပြန်လှည့်စားပစ်ရမယ်”

ယဲလိန်မှာ အတွေးနှင့် ပျော်နေသည်။ လူကြမ်းလူရမ်းကြီး
တစ်ယောက်အဖြစ် ဟန်ဆောင် လှုပ်ရှားနေရသော်ငြားလည်း
ရည်၊ ဝေဖန်ပိုင်းခြားမှု ဦးနှောက်ကိုအနှောင့်မပေးချေ။

ကျောင်းတော်သားသည် ရေပြန်ဝင်ဟန်မှုအစ လျှော့
မပေးဘဲ အကဲခတ်ကြည့်နေခဲ့သည်။

လျှို့ဝှက်သော ကျောင်းတော်သားနှင့် ယဲလိန်တို့နှစ်ယောက်
မှာ ကျားနှင့်ဆင် လယ်ပြင်မှာ တွေ့ကြသကဲ့သို့ ရှိနေသည်။

မည်သူက မုဆိုး၊ မည်သူက ထားကောင်ဟူ၍လား အချိန်၏
အခါကို စောင့်ကြည့်ရန်သာရှိတော့၏။

လူတို့သည် ဝမ်းသာစရာနှင့်ကြုံကြိုက်တိုက်ဆိုင်လျှင် အား
ပါးတရ ပျော်ရွှင်ကြည်နူးတတ်ကြ၏။ ပူဆွေး ဝမ်းနည်းစရာ
နှင့်ကြုံလျှင် သည်းအူပြတ်မျှ ပြင်းထန်စွာ ငိုကြွေးကြမြလိမ့်မည်။

■ ■ ■

အခန်း(၈)

ယဲလိနီမှာ သူ့လက်ထဲတွင် ငွေစလေးရှင်လာသည်နှင့် လူကြမ်းခရိုက်ကြမ်းဟန်ကို အထင်သား ပေါ်လွင်စေရန် ဟန်ဆောင်၍ နောက်နေ့မှာပင် ရွှေပန်းနုတ်မိမယ် ဂေဟာသို့သွားလေသည်။

ယဲလိန်က ငွေကို ရေလိုသုံး၍ ရွှေပန်းနုတ်မိမယ် တစ်ဆယ့်နှစ်ဦးထဲမှ အချောဆုံးကို ရွေးချယ်လိုက်သည်။

ယဲလိန် စားသောက်ရန် အရက်နှင့် ဟင်းလျာမျိုးစုံကို သယ်ဆောင်လာသူမှာ ဆရာထန်၏ သမီး ထန်ယိချောင်ပင် ဖြစ်တော့၏။

ယဲလိန်၏ အပြုအမူအတွက် ထန်ယိချောင်မှာ မျက်နှာထားရခက်နေဟန်တူသည်။

အခန်းအပြင်သို့ ပြန်အထွက်တွင် ယဲလိန်အား စိုက်ကြည့်သွားခဲ့သော သူ့မျက်လုံးရွဲကြီးများသည် ယဲလိနီအား အထင်အမြင်သေးခြင်း၊ ယုံကြည်မရဖြစ်ခြင်း၊ ဒေါသ တ ရား များ ရစ်သိုင်းလွှမ်းခြုံခြင်းများဖြင့် ပြည့်နေတော့၏။

Scanned with ACE Scanner

သူမ ရှေ့မှောက်မှာပင် ယဲလိန့်အား အလှမယ်လေး က အရက်တိုက်ကာ အေးသီချင်း ဆိုပြနေသည်ကို ယဲလိန့်က စားဖိုဟန်နှင့် ယစ်မူး သာယာနေသည် မဟုတ်ပါလား။

နောက်ပေစ်ရှုနှုန်းတွင် တစ်ညတာ ပျော်ပါးပြီးသော ယဲလိန့်အတွက် ထန်ယီချောင်က မျက်နှာသစ်ရေများယူဆောင်လာခဲ့ရသည်။

ထိုစဉ် ယဲလိန့်၏ အခန်းထဲ၌ လူသူ ကင်း ရှင်း နေသဖြင့် ထန်ယီချောင်၏ ဒေါသမီးက တဟုန်းဟုန်း တောက်လောင်လာတော့သည်၊

"အမ်ကိုလေးဟာ လူမိုက်ပဲ၊ ဒီလို အရေးကြီးတဲ့ အချိန်မှာ သောက်သောက်စားစား ပျော်ပါးနေရသလား"

ထန်ယီချောင်မှာ ယဲလိန့်အတွက် ရင်ထုမနာ ဖြစ်ဟန်နှင့် စပြစ်တင်စကား ပြောနေသည်။

ယဲလိန့် ရုက်သွေးဖြူသွားသည်။ သို့သော်ကိုယ့်အကြောင်းနှင့်ကိုယ်မို့ ရှင်းပြနေတော့ပေ။

"ဗိုက်စွ မင်းဘာမှ မသိဘူး၊ မအားအေးနေစမ်းပါ"

"ဘာ မသိရမှာလဲ၊ ကျွန်မ အားလုံး သိတယ်ရှင့်၊ ဒီ ကို ရောက်လာကြတဲ့ယောက်ျားတွေဟာ ဘာရည်ရွယ်ချက် ရှိတယ် ဆိုတာ ကျွန်မ အားလုံးသိတယ်၊ ဘူးပေါ်ဘာလို ပေါ်နေတာ တောင် ရှင်က ဖုံးကွယ်နေချင်သေးလား"

ထန်ယီချောင်မှာ အခန်းထဲမှ ပစ္စည်းများကို သိမ်းဆည်းရင်း ယဲလိန့်အား တီးတိုးရန်တွေ့နေသည်။

ယဲလိန့်မှာ စိတ်မရှည်နိုင်သဖြင့် ဖွင့်ပြောလိုက်၏။

"ဘို...နင် ကယ်ခဲ့တဲ့ မိန်းကလေးပါလား၊ နင့် အဖေ ဘယ်လိုဒုက္ခရောက်ခဲ့သလဲဆိုတာ နင်သိရဲ့လား၊"

ယဲလိန်ချောက်ချား ရပ်ဆိုင်းသွားသည်။ အခန်းတွင်းမှ ပစ္စည်းများကို သိမ်းဆည်းနေသော သူမလက်များ ရုတ်ခြည်းရပ်တန့်သွား၏။

"အစ်ကိုလေး ဘာတွေပြောနေတာလား"

သူမ၏ တီးတိုးလေး ဆိုလိုက်သော စကားသံမှာ တုန်ယင်နေသည်။

"နင့်ကို ငါက ဘာလို့ လိမ်ပြောစရာရှိသလဲ၊ နဂါးဖြူအသင်းခေါင်းဆောင် ကိုးဖုန်ရှီးလဲ ဘယ်ရောက်သွား ဘယ်ပျောက်နေမှန်းမသိရဘူး"

သူမ မသိရသေးသောအကြောင်းများသည် ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းလွန်းလှ၏။

"ဒီလိုဆို အစ်ကိုလေး ဘယ်လိုစီစဉ်ထားသလဲ"

ယဲလိန်က တီးတိုးပြန်ပြောသည်။

"သူတို့တစ်တွေ အမြန်ဆုံးလွတ်မြောက်အောင် ကြံဆောင်ဖို့ပဲလိုတာပေါ့"

"ဩြော်...ခုမှ သဘောရတယ်၊ ပြီးခဲ့တဲ့ သုံးရက်လောက်က အမှတ်စဉ်သေးခင်းသား ဒီကိုလာသွားသေးတယ်"

ယဲလိန်က သိချစ်စိတ်ပြင်းပြစွာနှင့် အသေအချာကြီးမေးမြန်းသည်။

"အဲဒါ ဘာမျှား ဆာတင်းထူးသလဲ၊ နင်သိသလောက်ပြောပြစမ်း"

ထန်ယိချောင်က တစ်ခဏဘာသမျှ စဉ်းစားပြီး ယဲ့လိနှဲ့အား ပြောသည်။

“မင်းသားရှိကျုံးနဲ့ ကျူးလစ်ယောက်ဖ ပြောနေတာ တစ်ပိုင်းတစ်စဖြေဆဲကြားလိုက်ရတယ်”

ယဲ့လိနှဲ့မှာ သိလိုစိတ်ပြင်းပြစွာနှင့် ထိုးတိုးမေးသည်။

“နင် မှတ်မိသလောက် ပြောပြပါဦး”

“ကိုးယုန်ဂျိုးဆိုတဲ့ ဝါးပိုက်နှိုက်မလေးကို ကိုဘက်စေချက် ဆောင်သွဲဆောင်ရမယ်တဲ့၊ ငွေ ကြိုက်သလောက်သုံးပြီး စည်း ရုံးခိုင်းတာပဲ၊ အဲဒါ အစ်ကိုလေး ပြောတဲ့ကိစ္စနဲ့များပတ်သက် နေသလား မသိဘူး”

“အင်း…ဟုတ်ပြီ ဒါဟာ သဲလွန်စပဲ၊ ငါ ကြိုးစားပြီး စုံ စမ်းရမယ်”

အခြေအနေမှာ သဗ္ဗတ်အူအလား ရှုပ်ထွေးနေကြောင်း ယဲ့လိနှဲ့ စဉ်းစားမိသည်။ မည်မျှပင် ရှုပ်ထွေးနေသော ချည်ထုံး ပင်ဖြစ်စေ ယဲ့လိနှဲ့ကတော့ ချည်မျှင်အစကို ရအောင်ရှာရန် ဆုံးဖြတ်ပြီ ဖြစ်သည်။

“အင်း….မင်းသား၊ ရှန်ကျောင်နဲ့လဲ ပတ်သက်နိုင်တယ်၊ ငါ အခုပဲ လိုက်သွားမယ်၊ ညီမသဲ ဒီမှာ ထတိ ပိဂိုယာနဲ့နေနေဦး၊ ကြားသမျှသတင်းကိုလဲ နားစွင့်ထားဦး”

ထန်ယိချောင် ခေါင်းညိတ်ပြပြီး၊ အခန်းအပြင်သို့ ခတိ သုတ်သုတ်ထွက်ခွာသွား၏။

ဤအချိန်တွင် တစ်ညဥ့်ဘာ ယဲ့လိနှဲ့နှင့် ပျော်ပွဲဆင်ခဲ့သော ရွှေပန်းနုတ်မိမယ်တစ်ဦးသည် မိန်းမလျာကြီး၏ အခန်းဆဲ၌

ပိန်းမလျှာကြီးအား ညကအဖြစ်အပျက်ကို ပြန်ပြောပြနေလေသည်။

ပိန်းမလျှာကြီးက....

"အင်း....အင်း၊ ညည်းသွားနိုင်ပြီ၊ ကောင်းကောင်းအနားယူလိုက်ဦး"

❖ ❖ ❖

မင်းသားရှုန်ကျင်၏ ဂေဟာသည် ညဥ့်အမှောင်အောက်၌ တိတ်ဆိတ်ခြင်းက မင်းမူနေသည်။

အစောင့်များသည်လည်း ခြံချင်းလိမ်မှ အထပ်ထပ် စောင့်ကြပ်နေကြသည်။

အနက်ရောင် ဝတ်စုံနှင့် လူတစ်ယောက် ညဥ့်ငှက်ကြီးတစ်ကောင်ပမာ ခြံဝင်းကြီးထဲသို့ ခုန်ဝင်လိုက်သည်။

ထိုလူ၏ ကိုယ်ဖော့ပညာမြင့်မားမှုကြောင့် ဖုန်မှုန့်လေးမျှပင် မထပေ။

တစ်ဖန် ထိုလူရိပ်မည်းကြီးက မြင့်မားလှသော သစ်ပင်ပေါ်သို့ခုန်တက်လိုက်လေ၏။

သစ်ပင်ပေါ်မှတစ်ဆင့် အဆောင်တစ်ခုပေါ်သို့ခုန်ကူးကာ ညှော်နံ့ဆောင်အဝင်ဝသို့ ငုံ့မိခုန်ချလိုက်သည်။

"ဟေ့....ဘယ်သူလဲ"

နေလမင်းသားသိုင်းသမား(ဒုတိယပိုင်း)
ကို ဆက်လက်ဖတ်ရှုပါရန်။

ဘုန်းကြွယ်